

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی رۆشنییری

*

خاوهنی ئیمتیاز: شهوکهت شیخ یهزدین

سهرنووسه: بهدران شههمهدهیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ناراس، شهقامی گولان، ههولتیر

٢ نۆقلیت

خهونی جالجالۆکهکان

ژینگی منگن

۲ نۆقلیت
خەونی جالجالۆكەكان
ژینکی منگن

شیرزاد حەسەن

ناوی کتیب: ۲ نۆقلیت "خەونی جالجالۆكەكان - ژینکی منگن"
نووسینی: شیرزاد حەسەن
بلاوکراوەی ئاراس - ژمارە: ۵۶۳
دەرھینانی ھونەریی ناوھو: ئاراس ئەکرەم
دەرھینانی بەرگ: حەمید رەزا ئازموودە
ھەلەگری: شیرزاد فەقی ئیسماعیل
سەرپەرشتیی چاپ: ئاوردەحمانی حاجی مەحموود
چاپی دووھم، ھەولیر - ۲۰۰۷
لە کتیبخانە ی گشتیی ھەولیر ژمارە (۴۵۲) ی سالی ۲۰۰۷ ی دراوھتی

خەونى جالجالۆكەكان

ژیان و نهی نییه کاند، بینینی ئەو رهنگانه بووه که له سههر ئەم سهرزهمینه دا نین، یان بیستنی ئەو دهنگانه بووه که هه رگیز نه له ئاده میزاده کانه وه بیستوومن، نه له خه لقه نده کانی ناو سروشت.

ئەو مهل و گیانله به ره سهیرو سهمه رانهی که له خه ونه کانی مندا دهرده که ون بوونیان نییه، ئەو ژن و پیاوو منال و مه زنه ی من له خه ونه کانددا دهیانبینم که سانیکی دیکهن، جیاواز له وانه ی که من روژانه له هه موو شوینیکدا پروویه پروویان ده بمه وه، هه رگیز هه زم نه کردووه خه ونه کانی خوّم شی بکه مه وه؛ چونکه بروام وایه، نه لای (فرۆید) و نه لای (یونگ) و نه لای (ئیبن سیرین) مانایه ک بو ئەو خه ونه عه نتیکه و هیچانه ی من نییه، زۆر زهحمهت بوو باس له وه موو خه ونه سهیرو جوان و ترسناکانه ی خوّم بو که سانی دهووبه رم بکه م، خه ونی وا هه بوو ئەوه نده شه رمه نده ی ده کردم که ئاره قه به به رد بکات، ئیتر شه وانی من پر بوو له سیحرو جوانی و ترس و شه رم، زۆر جارن خه ونه کانم ده بوونه چاوساغم و ته و او دلنیا ده بووم که روژی دواتر چ سه وه دایه ک له ته ک دوست و دوژمنه کانددا بکه م، به کام پرگادا سه فه ری دوورو نزیکم بکه م، کی بدوینم و کی فه رامووش بکه م، ئەو کاتانه ی هه موو دونیا و خه لک فیل و درۆم له گه لدا ده که ن، چه ند خه ونیکم به سه بو ئەوه ی ده ستخه رۆ نه یم..

من له ناو خه ونه کانددا سه فه ر به ناو ئەم دونیایه دا ده که م، ده توانم له نیاوان مانگ و ئەستیره کانددا پیاسه بکه م، ده نیو دارستانه کانددا گه مه له گه ل شیرو پلنگ و مه یموونه کانددا بکه م، گه مه به گویتی پانی فیله کان و شاخی ئەستووری که رکه دهنه کان بکه م، قسه له گه ل دره خته کانددا ده که م و.. وه ک ماسی به سه عات بچمه ژیر ناوو

من که سیکم بو هه میشه له ناو خه ونه کانددا ده ژیم، هه میشه به ر له خه وتن، تکاو نزام ئەوه بووه: ئەی خودا وهندی خه ونه خووش و ناخووشه کان فریام که وه، ئاو پرک له منی ته نیاو بیبه ش بده ره وه، منی بییارو هاوده م، منی هه میشه ره شبین و به دبین و هیوا بر او.. ئەمشه و فه رامووشم مه که و خه ونیک له خه ونه خووشه کانی خوتم بو بکه به دیاری، ژیانم وشک و برینگه وه ک بیابان.. هاوارم وه به ر تو هیناوه بو که میک باران، قاقره ده شتی روحم.. ده پاریمه وه بو که میک سه وزایی، تاریکه روژو شه وانم.. سه ره لده بریم بو که میک روشنایی، ئیتر خوا وهندی خه ونه کان به سه ده ها شه و منی ناو مید کردووه به ده یه ها شه ویش سکی پیم سووتاووه میهری نواندووه و یه کیک له خه ونه خووشه کانی خو ی کردووه به دیاریم، ئەو شه وانه شه و ی ده گمه نی ژیانم بوون، شه و ی وه دیهاتنی خولیا و حه زه کانم، خه ون بو من سه فه ر بووه به ناو

نهخنکیم، زور سووک و ئاسان دهچمه ناو ئاوینهکان و دیمه دهری
بیئوهی ئاوینهکان بشکین و من بریندار بم، دیوو درنج و خپوهکان له
خهونهکاندا هاوړیمن، ههنديک جار که دهکومه ناو ته له و هک
مه لیک به فاقه وه ده بم، که سیک دیت وهک فریاد پر سیک رزگارم دهکات،
جاریش هه بووه له و خهونه دا دهیه ها سال له ناو قهفه زدا دیل و بهنده وار
بووم، یان له گهر مهی شه ریکدا، سهه چه قوم بهرده که ویت و خوینم
له بهر دهروات، که سیک عیسا ئاسا دست به برینه کاندا دینیت و
سارپژیان دهکات، له رۆژانی ته نیایی و بی به شیم له سوو
خوشه ویستی، بۆ هه میسه خانمیک له ژیر کراسیکی زور ته نک و
سپیدا دههات و تا ماندوو ده بووین ده ستبازی له گه ل ده کردم، هه موو
جاریک که ده مویست له ماچ و رامووسان به رمه وه بۆ ئه و دیو دیواری
خهون و ئه و دیوی نادیار له زه ته کان؛ دهستی ده خسته سهه ده مم و
دهیوت: ده په له مه که .. من و تو هه زاران شه وو خه ونمان به یه که وه
ماوه .. ئه و خانمه خنجیلانه و سپی پۆشه به واده و به لینی خوش تا
هه نوو که منی هیشته و ته وه .. وای له خانمی خه ونه کان که به لین
دهدات و نایه ..

له خه ونه کاندا هاوینم بارانه و زستانم خو رسووتانه و به هارم
که لاریزان و پایزم نیرگزه جاره ..

به نیو بونه زور خوشه کاندا وهک هه زاریک ده فرم، بونیک ده مداته
دهست بونیک و رهنگیک ده مداته دهست رهنگیک ..

له و خه ونانه دا مهل و درهخت و ئاوو با هه کایه تی خو یانم بۆ
ده گپرنه وه، هه ریه که وه به زمانی خوئی، چیرۆکی عیشق و هه زی مهل
له گه ل درهخت، ئاو له گه ل ماسی، با له گه ل پیده هشت، خه ونه کانم

هه رگیز له یه ک ناچن، هه ر مهل و مروفت و درنده یه ک له خه ونه کاندا
دهر بکه ویت، جاریکی دیکه به هه مان رهنگ و روخسارو شیوه
دهر ناکه ونه وه .. هه میسه جیاواز ده رده که ونه وه .

خه ونه کانم به ته نها جوانی و سوو شهیدایی من و دونیا نییه، نا ..
ههنديک جار خه ونه کانم لیوانلیوه له دلره قی و سامناکی، له
مندالیمه وه هه زاران جار ئه و خه ونه ده بینم که پراوه دوو ده نریم و
بریندار ده کریم و ده کوژریم، جار هه یه خو م ده بینم له گو ره پانیکدا و
له سهه سه کو یه کی بلند هه هه موو خه لکی شار دادگاییم ده که ن،
له سهه رچی و کام تاوان؟ نازانم .. یان به سه ده ها شه و خو م دیوه
له سیداره دراوم و به په تی سیداره که وه شو ر بوومه ته وه و ناخنکیم، له
هه مان کات هه ر خو م له ناو هه شامه ته که دا وه ستاوم و له لنگه فرتی
خو م ده پروانم که به و ئاسمانه وه هه لواسراوم، زور جار ان له تاو ئازاری
ده مارو ماسوولکه کانی له شم، وه ئاگادیم. جار هه یه له ناو ئاگردا
ده سووتیم و له ناو زه ریایه کدا نو قم ده بم و هه وا له ماسی و
نه هه نگه کان قه رز ده که م تا وه کو نه خنکیم، جار هه یه له تاو پرسه ی
سه ده ها که س و خزم و خوئی، له ژووره که مدا، ئه وه نده ده گریم تا
ژووره که م ده بی به ده ریایه فرمی سک و من مه له ی تیدا ده که م، خو م
و هه ر هه موو که لوپه له کانی ژووره که م ده که وینه سهه نه رمه شه پۆلی
فرمی سکه کانم که له ده رگا و په نجه ره کانه وه سهه ده کات و ده رپژیته
ده ره وه ماله دراوسی یه کانم پیده زانن و له ناو ئه و ده ریایه ی
فرمی سکه ی خو مدا قورتارم ده که ن ..

وای له خه ونه کانم که پر ده بن له مارو دوویشک و له که لله سهه رو
مروقی بی چاوو ده م و گوئی ..

لهتهك پهتی سیدارهو تهوری دم تیزئی قهنا رهو خنکان و سووتان و گریان هه میشه ئه و خهونهی مندالیم دهبینمه وه، ئه و خهونهی که تیایدا دهست و قاچیکم شکاو دوو مانگ له ناو جیگادا خستمی، خهونیک لهو خهونه ترسناکانهی که له ناکاو خوت له ناو چالیکي پر له مشک و مار ده دوزیته وه، یان له پر له شاخیکه وه سه رانگری ده بیت و رووهو ناو خه رهنديک بهر دارو درخت و کهپکه شاخه کان ده که ویت و هه رگیز ناگه یته بنی، یان وهک ئه و خهونهی که خوم له سه ربانیکي پر له مارمیلکه و جالجالوکه ببینییه وه، به تاقی ته نیا خوین چکوله و به لام ده می هه راشیان به قهده که لاهه سهری من ده کرایه وه، ئه و خهونهی که بق سه ده ها شهوی دواتر، له ژیانما، دوویاره و سه دباره بووه ته وه، وای له و دوو زینده وه ره ناشیرینهی که من رقم لییانه. هه ر له مندالیمه وه له جالجالوکه و مارمیلکه ترساوم، ئاخر به سه ده ها مارمیلکه م بینیه به سه ر دیواره کانداهه لگه پراوه، جار هه بووه، ته پ، که وتووه ته ناو قاپی نسکینه و شله ساوار، به سه ده ها جالجالوکه شم بینیه که به بنمیچه کانه وه خوین هه لواسیه، له مالی خومان و مالی که سوکارو دراوسی، هه ژاری، واتا ژیان له گه ل مارو میروو. زیاتر له هه موو شتیک جالجالوکه کان زنده قیان ده بردم. قیزم له و پشته تووکنه یان ده کرده وه، له و په له دريژانه یان که دزانه له نیوان کون و که له به رو گوشه کانداهه جیگوړکییان ده کرد، که مندال بووم، به یانیکیان که هه ستام دوو جالجالوکه له سه ر سه رینه که م بوون، راستوچه پیان لی گرتبووم، شیتانه گه مه یان به شاخه باریکه کانیان ده کردو رووهو کونی هه ردوو گوچکه م ده هاتن، دوو جالجالوکهی ره شباوو قه له وو تووکن. گه ره کم بوو پر به و ترسه دونیا پر بکه م له هاوار، هاوار له قورگما

تاساو درنه ده هات، من له خه ودا بووم و کهچی وهک ئه وه و ابو و هه ناگام، هه مووتان سه ده ها جار له نیوان خهون و بیداریدا ماونه ته وه، له تاو ترس و توقینی خوم راجله کیم و که به دم هاواریکی خنکاوه وه وه ناگاهاتم، ده قاودهق، خهون بوو به راستی، دوو جالجالوکهی رهش و تووکن رووه و هه ردوو گوچکهی راست و چه پم ده هاتن، وهک پشیله یه کی توقیو در په ریم و به دم ساتمه وه و به سه ر پلیکانه کانداهه رتم برد و سه رانگری بووم، جاریکی دیکه بیدار بوومه وه، نه خوش و دهست و پی شکاو، خوم له ژیر په توپه کدا دوزیه وه، دایک و خوشک و براو که سوکار وهک له مردوویه ک پروان، بوم ده گریان. ئیتر شه وانه خه وانه کانی من پر ده بوون له مارو میروو. له جرو جانه وه ری ناشیرین، ئه وهی خه وانه کانی پتر شتواند، هه کایه ته ترسناکه کانی نه کم بوو که به رله وهی بالق بم به باس و خواسی جه هه نهم و ناگری نه کوژاوهی توقاندی، دوزه خیک که تیایدا به قهده ژماره ی گونا هه کانم تییدا ده سووتیم و به شیشی گرده وه فریشته کانی دوزه خ تیم ده سه رویتن و هه زاران جار هه لاهه لا ده بم و نامرم. ملیونه ها میروولهی ناگر کوم ده که نه وه و ده بمه وه به خوم و ده سووتیم و له ژیره وهش مارو دوویشک و مارمیلکه و جالجالوکهی ناگراوی به هه موو له شمدا هه لده گه پین و تا هه ردوو چالی چاوه کانم ده که ن به هیلانهی خوین، ئه وان گوشت و خوینم ده خون، گوشت و خوین و ئیسقانی کولوم، که چی تیر نابن، ئان و سات من هه ر ده سووتیم، له سه ر چ گونا هیک شه وانه له و دوزه خدا ده سووتام؟ نازانم، که بالق بووم و نه کم وتی: ئیتر. ته و او رو له که م ده نگت گری بووه و شه یتانی بوویت. ته و او له مرپوه به هه زاره ها فه رسه خ له خواوه وه دوور

دهکه ویتته و هو له شهیتان نزیکتتر ده بیته وه. هه موو هه واو هه وهس و خه یال و ختووره یه کی خه راپ له دلتدا گونا هیکه که به سه دسال سووتان له ناو ناگردا پاک نابیتته وه، ته نها نه زه ریکی حه رامت بو کچه دراوسییه که گوڤه کهت پر دهکات له مارو دوو پشک، پیم دهوت، نه نی گیان به چی رزگارم ده بیته له و ناگره ی هه موو شه ویک ده مسووتینی و له وای مه رگیشم له پای هه ر گونا هیکه، سه ده ها سال ده سووتیم، ده یوت هه تا زوو ده تننیرمه لای مه لا یونس و با قورئانه کهت پی ته واو بکات، نوپژه کانت مه فه وتینه و ره مه زان به رۆژوو به و رۆژانه قورئانه کهت بخوینه و به ده م گریان و پارانه وه داوا له خودا بکه له فروفیله کانی شهیتان قورتارت بکات، وهک نه نکم حه زی کرد، قورئانم خه تم کرد، وازم نه هینا و هه و لمد له مانا شاراوه کانی تی بگه م، له سزاو پاداشته کانی، له تامی میوه کانی به هه شت و له گری هه میسه نه کوژاوه ی دۆزه خه که ی، که وتمه خویندنه وه ی لیکدانه وه کانی خه ونه کان و سه رسام بووم به یوسف پیغه مبه رو خه ون و پیشبینه کانی، هه میسه خه ونم به وه ده بینی که وه کوو یوسف، گالته م به جوانی و عیشوه ی هه ر هه موو "زوله یخا" کان بیت، که وتمه خویندنه وه ی نه و کتیبانه ی که بروایان به به هه شت و دۆزه خیک نییه له ئاسمان، گه ر نه وه یان خه ونیک بیت، مه رجه خه ونی نه و به هه شته و دامه زاندنی له سه ر نه م زه یویه بیت، بیومه مؤرانه و کرمی کتیبان، ده بوو نه و خودایه ی که له ئایه ته کاندایه ساتیک میهره بانه و ساتیکی دیکه تووریه، باش بناسم، له خویندنه وه ی ته ورات و ئینجیل و قورئانه وه سه یرم له چیرۆکی ئاده م و حه وا ده هات و سه رسامی نه و مانا شاراوویه بووم که له پشت نه و چیرۆکه وه خو ی حه شار دابوو،

هه میسه بیرم له "گونا هی یه که م" ده کرده وه، ده مپرسی: نه ری ده کری خودا له سه ر خواردنی گو له گه نمیک یان سیویک، له دوو خه لقه نده ی تازه خو لقاوی خو ی تووره بیت و نه فره تیان لیبکات و پرووه نه م سه رزه مینه فرییان بدا؟ چ هه واو هه وه سیکی ساده بوو که ئاده م ئاره زوی حه وا بکات، وای له وه سه وه سی شهیتان نه وکاته ی به گو یی حه وادا چرپاندوو یه تی تا له و دره خته حه رامه بخو ن، وای له نازو عیشوه ی حه وا که ته ماعی خواردنی میوه ی حه رامی خسته دل ی ئاده مه وه، له سه رده می میتردمند الیمه وه خویندنه وه و ورد بوونه وه م له و هه واو هه وه سی نیرو می، بوو به یه که م خولیا م، له ته ورات و ئینجیل و قورئانه وه په ریمه وه بو فله سه فه و کۆمه لئاسی و ده روونزانی و میژوو. دونه یی نه دهب و هونه ر. له ناو هه موو کتیبه کاندایه نه یینی گه وره ی گونا هی یه که می ئاده م و حه واو فره نده کانی م له لا قورستر ده بوو، بوو به خولیا م له نه یینی نه و په یوه ندیه رابمینم، سه یره له سه ر ماچیکی ئاده م بو حه وا له به هه شت ده ریکرین، خو خودا ده بیتوانی ده سستی ئاده م و حه وا بگریت و نه هیلیت له حه رام بخو ن، یان شهیتان له و دوو فریشته تازه یه ی خو ی دوور بخاته وه؟ بوچی نه یکرد؟ نه نکم ده یوت: له و رۆژه وه ی که ئاده م و حه وا خو لقاو ن تا قیامه ت خودا تا قیما ن ده کاته وه، رۆله شیرینه که م، نه م دونه یه جگه له ئیمتخان هیچی دیکه نییه، که گه وره تر بووم من ناوم نا گه مه ی ئازادی، ئیتر له و رۆژه وه ی که من له سه ده ها کتیب و سه رچاوه ده گه رام، به سه ده ها نووسه رو شاعیرو هونه رمه ندو فله یله سووف و کۆمه لئاس و ده رووناس ئاشنا بووم، ده گه رام به وای نه یینی گونا هی یه که م و هه واو هه وه سی ئینسان، هه ر نووسه ریک و کتیبیک ده روازه یه کی بو ده کرده وه و له ناو

دهیه‌ها پرسیارو وه‌لامی دیکه و نیان ده‌کردم، بوو به خولیام که بۆ همیشه به‌دوای پرسیاره سه‌ره‌خۆره‌کانی خۆمدا بگه‌ریم، سالان تیپه‌رین و من سه‌رم به‌سه‌ر کتیبه‌کاندا شوڤ کرده‌وه، نه جوانیی ئاسمانم بینئ و نه ئەو هه‌موو سیحرو جوانییی که رژاوه‌ته سه‌ر زه‌وی، ئەوه‌نده به‌هه‌زو تاسه‌وه، لاپه‌ره‌ی کتیبه‌کانم هه‌لده‌دایه‌وه که وام ده‌زانی گه‌ر فریای سیحرو نه‌ئینییه‌کانی په‌یوه‌ندی زۆر ئالۆزو خۆش و پر له‌شه‌رم و گری و ترسی نیرومی نه‌که‌وم، زوو ده‌م‌رم، هه‌میشه بیرم له‌گوناھی یه‌که‌م ده‌کرده‌وه، به‌ته‌نها هه‌وه‌س و شه‌وه‌تی ژییانی ئاده‌میزاده‌کان خه‌می من نه‌بوو، نه‌خیر.. بۆ من خویندنه‌وه، له‌سه‌ر هه‌موو شتی که شته شاراوو هه‌رامه‌کانم پیشان بدات، ته‌لیسه‌کانم بۆ بپشکنئ و ئەشکه‌وته تاریکه‌کانی ناو روچی مروّقم بۆ رووناک بکاته‌وه، وه‌لامیکم بداته‌وه.. که من بۆ خۆم هه‌رگیز به‌ته‌نها وه‌لامیک، دلم ئاوی نه‌ده‌خوارده‌وه، ئەو خولیایه له‌گه‌لمه‌گه‌وره بوو.. دواي حه‌زیکي زۆر شه‌رمانه‌وه زه‌ماوه‌ندیش.. ئەو حه‌زو خولیایه‌م گه‌وره‌وه کوشنده‌تر بوو.. تا دوا جار له‌ناو خه‌ونیکي خۆمدا، ون بووم که من به‌دواخه‌ون و شاخه‌ونی خۆمی ده‌زانم.. راستتره بلیم ،خه‌ون نه‌بوو،.. ئەوه خودی گه‌مه‌ی نیوان ژیان و مه‌رگ بوو که سه‌ره‌تاو کۆتاییه‌که‌ی خه‌ونیکي سه‌هرو سه‌مه‌ره بوو که ئەگه‌ر ئیستا بۆتانی ده‌گێرمه‌وه، ئیوه‌ش بروام پیناکه‌ن، چونکه ئیوه‌ش له‌گه‌لمدا ون ده‌بن.. کهس نه‌ما ته‌ریقم نه‌کاته‌وه، کهس نه‌ما به‌بی ره‌وشت و به‌دنیه‌ادم نه‌زانئ.. کهس نه‌ما رینماییم نه‌کات له‌وه‌ی که ئەو حه‌زو خولیایه‌ی من ناشیرین و چه‌په‌له.. ئیوه ده‌لین چی؟ من نازانم.. من ته‌نها بۆ ئەوه ئەو خه‌ونه ده‌گێرمه‌وه، چونکه ئیستا که‌شی له‌گه‌لمدا

بیت.. من له‌حوکمی به‌زه‌برو سه‌هیری ئەو خه‌ونه ده‌رنه‌چووم.. تا ئیستا که‌ش من له‌ژێر جه‌بری ئەو خولیایه ده‌ژیم که نه‌فره‌تی دونیاو قیامه‌تی بۆ هینام، من گه‌ره‌که‌مه له‌م خه‌ونه ره‌شه ده‌رچم، چونکه خۆزگه‌مه، خه‌ونی دیکه ببینم، ئاخ‌ر که‌ستان قایل نییه به‌وه‌ی که له‌ناو ته‌نها خه‌ونیکدا، دیل و به‌نده‌وار بیت و هه‌رگیز نه‌یه‌یته ده‌ره‌وه، بۆ یه‌که‌مجار که له‌خه‌ونه‌که راپه‌ریم و له‌دوای هاواریکی ناقۆلا و بینه‌وه به‌رده‌یه‌کی زۆر، خه‌ونه‌که‌م بۆ هاوسه‌ره‌که‌م گێرایه‌وه.. ده‌رحال و تی: ئاه.. که خه‌ونی بی‌زه‌وه‌ر ده‌بینی، سی چوار جار هی‌لنجی داو رشایه‌وه، ئەو کاته‌ی ئەو رشایه‌وه.. من هی‌شتا هه‌ر له‌ناو خه‌ونه‌که‌دا دیل بووم.. یان له‌ناو هه‌ناوی "پاکیز" دا بووم، چونکه من له‌وه دلنیام که ئەو به‌سه‌ر مندا رشایه‌وه، چونکه که رشایه‌وه من له‌ناو هه‌ناوی ئەودا بووم.. یان له‌وه ده‌چوو من له‌ناو رشانه‌وه‌که‌وه که وتبیتمه به‌ر دامینی، دیسانه‌وه ئەو خه‌ونه‌م که‌وته‌وه یاد که له‌ وه‌لامیکی دایکه‌مه‌وه له‌دایک ببوو.. ئەو جاره بوو که بۆ یه‌که‌مجار منی چکۆله‌وه جیقن لیم پرسی:

" ئەرئ هۆ دایکه.. ئەمن کوو له‌دایک بوومیه؟"

به‌ترس و شه‌رمیکه‌وه، وتی: " جه‌ره‌که‌م.. رۆژه‌کیان.. ئەمن زکم زۆر دیشا.. له‌ناکاو رشامه‌وه‌وه ئه‌تووم له‌ناو رشانه‌وه‌که‌ی هه‌لگرته‌وه‌وه پاکم کردیته‌وه.. خاوین و باوین.. هه‌تا هه‌نوکه گه‌وره‌م کردی..__"

من بۆ سه‌ده‌ها جار خه‌ونم به‌و رشانه‌وه‌وه له‌دایکبوونه‌وه‌یه‌وه بینئ.. رشانه‌وه‌که‌ی پاکیزو دایکم هه‌ر هه‌مان خه‌ونی ناچۆرو سه‌هیری خۆم بوو، په‌نام برده به‌ر هه‌موو ئەو که‌سانه‌ی که شتی که له‌خه‌ون و خولیای خه‌یال ده‌زانن.. هه‌موو دۆست و ناسیاوه‌کانم ئامۆژگارییان کردم که

ئەگەر واز لەو خووە خەراپە نەهینم.. خووی خەراپی کتیبە حەرامەکان و لەزەت کردن لە بینینی ئەو هەموو خەونە بێ سەرۆبەرە.. ئەووە کۆتایی من یان شیتبۆونە یان پسوایی.. وەلئ من تا دوا شاخەونی خۆم رۆیشتم، تا دوا خولیاو خووی خەراپم.. هەر هەمووشی گوناھی نەنکم بوو.. نەنکم نا.. گوناھی "گوناھی یەكەم" بوو.. كە وەك سزایەك لەم شاخەونەدا گیرى كردم كە من گەرەكمە لئى دەرچم.. گوناھی یەكەم بوو كە خولیايەكى وا جوان یان ناشیرینی لەلا دروست كردم..

ئەو هیان خولیايەكى زۆر خەراپ یان جوانى منە؟ نایزانم.. بەلام هەر لە زووێكەو ئەو خولیايە هەووسێكى سەیری لەلا دروست كردووم، هەر لەدوای سالانى بالقبوونەو، خۆ لەوانەشە زووتر بووبۆ، خولیاى ئەوەى كە هەرچى لەسەر زاووزئ و جووتبۆونەو نووسرابۆ، حەزم كردووه بیخوینمەو.. شیتانە.. نا.. زۆر دەرویشانە دەگەرێم و دەپشكنم و دەخوینمەو، هەرچییەك دەست بكەو: هەتا دەنیو ئەو كتیبە زەردو كۆنانەش كە لە كتیبخانەكاندا نیو سەدەیه فەرامۆش كراون، عاشقانە لەسەر رەفەكان دایان دەگرم، ناوێرم ئەو تۆزە ئەستووور و نیشتوووی سەربەرگەكانیان بتهكینم، نەبا پەرەكانى بەدەستمەو هەلبوهرین، واش مەزانن بەتەنها شەیدای دركاندنى نەهینییەكانى جووتبۆونى نیرومى ئادەمیزادم.. نەخیر.. بەلكوو حەزم دەكرد، بچمە بنج و بنەوانى.. هەر هەموو حالەتە شاراوەكانى.. هەر هەموو نەهینى و مەیلە حەرامەكانى نیرومى مرۆف و گشت ئازەلان و فرێندەكان.. ئاخىر كە كەس نەبوو وەلامى پرسىيارە زۆرو سەرە خۆرەكانم بەداتەو، ناچار بووم خۆم بەدوای نەهینییەكاندا وێڵ بم. دەچوومە كتیبخانەكان و لەدوای خویندەنەوێ رۆمان و چیرۆك و

شيعر و فەلسەفەو دەروونزانى و مێژوو دەهاتمە سەر خویندەنەوێ ئەو كتیبە حەرامانە، سەرمێزەكەم پێ دەكرد لەو جۆرە كتیبانەو دەكەوتمە سەرگەرمى بەراوردكارى.. بەراوردكارى خولقى سەهرو سەمەرەى مەلەكان و ئازەلەكان و زیندەوەرەكان كە چۆن لەدايك دەبن و.. گەورە دەبن و.. جووت دەبن و.. دەژین و چۆن دەمرن. دواچار زانیم كە زۆرێك لە گیاندارەكان و بالندەكان لە من و تۆ عاشقترن، نیرە پلنگێكك، دەنیو بێشەلانیكى چێدا نەبۆ لەگەڵ مێیەكەى جووت نابۆ.. ئاخىر نایەوئى گیاندارىكى دیکە ببینى، چۆلەكەیهك، كووختییهك.. ماكەوێك كە لەژێر چنگى نیرەكەى هەلەدەفرۆ.. هى ئەوێه نیرەكە نەیتوانیوه سەمایەكى عاشقانە بە دەورى مێیەكدا بكات.. نەیزانیوه شەیدایانە بچریوتى.. هەلەكردن لە جوولەیهك.. لە جریوێهك بەلگەى عیشقیكى درۆیه.. ئەوان بە هەق دلداریو غەزەل خوانن.

لەو خولیاو خولقە خەراپترە كە هەمبوو: هەرچیم سەبارەت بەو نەهینییانە دەزانى، هەر هەموویم بۆ كەسانى دەورووبەرم دەگێراییهوه، دەمویست سەرسامیان بكەم، چەندە پتر كەسى بەرامبەرم شاگەشكە بووایه و زارى داچریبایه، من ئەوئەندەى تر تۆخم دەكردەوێ زیدەرۆییم تیا دەكردو جاروباریش درۆى جوان دەبیردەم. لە هەمووان سەبیرتر هەلۆیستی "پاكیز"ى هاوسەرم بوو كە وای لى هاتبوو، چیتى بروام پى نەكات و پێم بلێ: تۆ درۆ بۆ ئەو بوونەوهرە بەستەزمانانە هەلەدەبەستى، هەر وای دەزانى خەيالى شاعیرانەى خۆمە ئەو قسانەم پى دەكا یان ئەو درۆیانەم پى دەخولقینى، دیارە "پاكیز" نەیدەوت خەيالى شاعیرانە، بەلكوو بە خەيالىكى زۆر بەدى منى دەزانى.. منى بەدخوو كە واز لە ژيانى پێ لە نەهینى مرۆف و ماسى و مارمیلکەو

مراوی و قالونچه و جالجالۆکه کانیش ناهینم. ماوهیه که لیم که و ته گومان و دلّی له من کرمی بوو، گومانی ئه وهی که کهس ههیه له دواى خویندنه وهی هه موو بهرگه کانی جهنگی جیهانی یه کهم و دووهم.. له دواى خویندنه وهی هیگل و کانت و دیکارت.. له دواى خویندنه وهی هه موو رۆمانه کانی دۆستۆیفسکی و کافکا و مارکیز.. له پاش خویندنه وهی چی و چی.. کۆتاییی خویندنه وه کانی به وه بینی: بزانی کرمی ئاوریشمین و میش و کهمتیارو مشک و سیسارکه که چهل و سیخوړ و مهیموون چۆن چۆنی جووت دهبن و زاووزی دهکن.

وهلی ئه وه یان درێژهی نه خایاند، له وه وه وهی که خۆم له وه خه ونه ناخۆشه راپه ریم و زهنده قی ئه وم برد، له دواى ئه وه مۆته که یه ژینی من خۆی بوو ته خه ونیکی ناخۆش و لپی وه ناگا نایه م.. خه وزرانیکی ئه به دی.. که وتوو مه ته نیو تاریکیه کی لینج.. لینج وه که مندال دانی دایکم.. ئه وه شه وه ههردوو کمان تا به یانی خه ومان لی زرا.. یان له وه شه وه هه یه یانییه کی دیکه مان نه دی.. له وه ده چی بۆ یه که جاری خۆر کوژابیته وه.. له وه شه وه ته وواو لیکدی بزبووین.. دوو کهل و تاریکی کویری کردین.. هه ر ئه وه شه وه زۆر زووتریش سویندی دام که چیتر له وه جۆره کتیبه له عنه تیبانه نه خوینمه وه.. دوا به لپینیشی لی وهرگرتم که ئه گه ر بکری بۆ له مه و دوا له و باس و خواسانه ی بۆ نه گتیرمه وه.. واز له خولق و خووی ئاژه لان و مه لان و زینده وه ره کان بێنم.. هه رچه نده به لپینم پیدایا.. به لام منی خوو خه راپ بۆم نه ده کرا واز له وه جیهانه پر له سه یرو سه مه ره یه بێنم. وهی خودا به چ خۆشی و له زه تیکه وه، به دزییه وه، کتیب له دواى کتیبم ده خویندنه وه، له دهفته ریکى گه وردها سه رنج و تیبینییه کانی خۆم تۆمار ده کرد، تا

رۆژیکیان هه ر به ریکه وت دهفته ره که می دۆزییه وه، سه یری پی هات که له پال تیبینی و سه رنجه کاندایا، وینه ی گیاندارو زینده وه ره کانم له باری جوړاوجوړی جووتبووندا کردووه، بوو به هه راو ده مه بۆله و به ته وای لیم لالووت و دردۆنگ بوو.. ئه و شه رو به دحالی بوونه ش هه ر له وه شه وه دهستی پی کرد، یان با بلیم کۆتایی پی هات و منی دوو چاری خه وزرانیکی ئه به دی کرد.. یان هه ردوو کمانی ده نیو تاریکیدا لوول دا.. هه ردوو کمانی له نیو دوو که لدا خنکاند.. یان به ته نیا منی له گۆرنا.. له شه ویکى درێژو نه براوه ی هاویندا که مانگ و هه ر هه موو ئه ستیره کان تیایدا به فوویه کی "پاکیز" کوژانه وه.. له وه شه ودها بوو که له خه وندا هه ردوو کمان ببووین به دوو جالجالۆکه ی نیرو می. خۆ من ده زانم خه لکی خه ونی له وه سه یرترو خه راپتر ده بینن، که چی هه ر که سه و خه ونی خۆی ته قهت ده پاریزی، یان له بییری خۆی ده باته وه، رهنگه یه که یک له وان بلی: ئای له وه خه ونه سه یره.. چی وای لی کردم خه ونیکی ئاوا عه نتیکه ببینم..؟ هه ندی جار خه ونه کان ترسناکن.. ده که وینه ناو چالیک که بنی نییه، دزیک راومان ده نی و که چی به ده م بای غاره وه ساتمه ده که یین.. که هه لده ستینه وه رابکه یین، پیمان له دوو نایه.. گه شتیاری سه رپا پۆریکین و نوقم ده بی.. نه هه نگیک قووتمان ده دا.. له شاخیکه وه هه لدیراوین.. ده مرین و.. ده کوژرین و.. که چی هه ر زیندووین.. زۆر خۆزگه و ئاوات و ئاره زووش هه ن هه ر ده نیو خه ونه کاندایه دی.. ده توانین بفرین.. بگه یین به دلخوازه کانمان و.. گه نجینه بدۆزینه وه.. خۆ له ژماره ش نایه ن خه ونه زۆر حه رامه کان.. یه که مین به دحالی بوون و دوو دلّی و گومان و دلّ کرمی بوونی "پاکیز"، هه ر له وه شه وه دهستی پی کرد.. له وه شه وه درێژو نه براوه ی

هاوینی ئەمسال.. یان پار.. نا.. پێرار.. یان لە شەویکی زۆر لەمیژووه بووه که مهحاله من بیرم بکهو پتەوه.. ئەوەندە دەزانم که مانگ له چواردهدا بوو.. هەردوو کمان له سەربانهکه جێمان داخستبوو.. هیدی هیدی دەنگ و هەرای خەلکی گەرەک لەناو حەوشەو سەربانه کانهوه که متر دەبوو.. دەستم لەژێر سەری "پاکیز" دا سڕ ببوو.. تا هەنووکەش ئەو دەستم سڕه.. هەر بۆیه له یادمه.. بێ ئاگا لهخۆم باسی خولقی ناچیزه‌ی جوړیک له جالجالۆکه‌م بۆ ده‌کرد که تازه له کتیبیکدا خویندبوومهوه.. ده‌جاران له پی خسته سەر دەم و ده‌یوت: "توو شەرەف وازبێنه.. خۆت بەلێنت داوو..!" منیش سویندی درۆم بۆ ده‌خوارد که ئەوه‌یان دوا سەرگوزشته ده‌بێ.. به‌سەرته‌یەکی جوان دەستم پێ کرد که فیئل و ته‌له‌یه‌ک بوو تا گویم لێ بگرێ.. وه‌ک کچۆله‌یه‌ک بترسی و خۆ له‌ باوه‌شی باوکیدا بشاریت‌وه خۆی مت کرد.. ئاواهی دەستم پێ کرد.. وه‌لێ خەراپ کۆتاییم پێ هات..

"با به‌ر له‌وه‌ی بێمه‌ سەر جووتبوونی جالجالۆکه‌کان، ئەو ئەفسانه‌ زۆر جوان و پڕ خه‌فته و پڕ خه‌مه‌ت بۆ بگێرمه‌وه:

له‌ ولاتی – لیدی – ی زۆر کۆن و دێریندا کچیک هه‌بووه‌ تا بلی جوان و ده‌ستره‌نگین که‌ ناوی "ئاراکیئا" بووه، سەرگه‌رمی چینی جوړه‌ قوماشیکی گرانبه‌ها بووه، ئەوەندە ده‌ستره‌نگین بووه که ئیدی "ئەسینا"ی خوداوه‌ند به‌غیلی پێ بردوو، خواوه‌ندی هونه‌رو نه‌خشکارو ورده‌ چینی ژنانه‌و به‌ناز په‌روه‌رده‌ی باوکی، باوکه‌ش کێ بێ؟ "زیۆس"، گه‌وره‌ی هەر هه‌موو خوداوه‌نده‌کان. باوکه‌و کچه‌ له‌داخی ده‌ستره‌نگینی "ئاراکیئا" وه‌خته‌ بووه‌ شیت و هار بن.. سەیر نییه.. وا زانراوه‌ که خوداوه‌نده‌کانیش به‌غیلیان به‌یه‌ک بردوو، هه‌روه‌ک شا

ئەستیره‌کانی سینه‌ماو هونه‌ر له‌مڕۆکه‌دا، هەر بۆیه‌ روژتیکیان ئیره‌یی وا گر له‌ ده‌روونی "ئەسینا" به‌رده‌دا که پارچه‌ قوماشیکی زۆر په‌نگین و ده‌ستکردی "ئاراکیئا" شندرو وندری بکا. "ئاراکیئا"ی به‌سته‌زمانیش که له‌توکوتیی قوماشه‌که‌ ده‌بینی، خه‌م ده‌خواو له‌ داخی ئەو کاره‌ هەر به‌و تیلمه‌ دراوانه‌ی قوماشه‌که‌ که به‌یه‌که‌وه‌یان ده‌به‌ستی.. خۆی هه‌لده‌واسی و ده‌خنکی.. جا من نازانم له‌ سۆنگه‌ی چی بووه.. به‌لام گه‌ر له‌ سۆنگه‌ی په‌شیمان بوونه‌وه‌ بووبی له‌واوانه‌ یان تۆله‌ی زیاتر بێ له‌ "ئاراکیئا".. خوداوه‌نده‌ زۆر به‌غیله‌کان به‌ رابه‌رایه‌تی "زیۆس"ی باوک و "ئەسینا"ی کچ له‌توپه‌تی قوماشه‌که‌ کۆ ده‌که‌نه‌وه‌ ده‌یکه‌ن به‌ کراس و "ئاراکیئا"ش ده‌گۆرن به‌ جالجالۆکه‌. "تۆ ده‌زانی هەر له‌به‌ر ئەوه‌شه‌ که جالجالۆکه‌ ناویکی دیکه‌شی هه‌یه‌ که ئەویش "ئاراکیئا"یه‌و بۆ خو‌شکردنی مۆسیقای ناوه‌که‌ بووته "ئاراکیئا". هەر بۆیه‌ پیت سەیر نه‌بێ که تا ئەمڕۆکه‌ش جالجالۆکه‌ سەرگه‌رمی ته‌ون چینه‌، هه‌زیش ده‌که‌م بزانیته‌ که دوو سه‌د ملیۆن ساڵ به‌ر له‌ من و تۆ هه‌بووه، که‌واته‌ ته‌مه‌نی جالجالۆکه‌ سی سه‌د ملیۆن ساڵه‌، که‌ دیم "پاکیز"، به‌ سەرسامیه‌وه‌ ده‌می داچهری، هه‌زم ده‌کرد، سه‌د ملیۆنیکه‌ دیکه‌ی بخرمه‌ سه‌ر.. سه‌رسامیه‌که‌ی دلخۆشی کردم و وتم: وه‌لێ هه‌زار جار به‌داخه‌وه‌ ده‌نیو ئەو هه‌موو خوو هه‌یرو جوانانه‌ی گیانداران و مه‌لان و زینده‌وه‌ره‌کان بۆ مه‌سه‌له‌ی جووتبوون، هی جالجالۆکه‌ له‌ هه‌مووان سه‌یرتره‌و بیه‌زه‌وه‌رته‌، تا راده‌یه‌ک زۆربه‌ی زینده‌وه‌ره‌ بچکۆله‌کان له‌ چاواژه‌ل و مه‌ل و مڕۆف، زۆر به‌ خاوه‌ خلیچکی جووت ده‌بن، دیاره‌ هی جالجالۆکه‌ له‌ هه‌مووان دیرتر ده‌خایه‌نی، بۆ خو‌شیی پتیره‌ یان ته‌مه‌لی و سستی؟ که‌س نازانی..

مرؤف، تهماعیکی وای ههیه.. که به تی چاوئیک له "پاکیز" رامام، له ژیر تریفه دا پوخساریم بینی که له نیوان ترس و قیزو سه رسامیدا گرژو مؤن ده بنواند، خۆم گیل کردو له سه ری رویشتم.. زۆر سهیره هه ندیکیان تا بلایی درندن و خوویهکی زۆر بهر په پیا نه یان ههیه، ئەو وهختهی تیک ده ئالین.. هیدی هیدی.. زۆر له سه رخۆ.. له گه رمه ی رامووسان و ده ست له ملانیدا، مئیه که نیره که ی ده خوات.. به خوا درۆ ناکه م.. خۆی وایه.. له دوا ترۆیکی له زه تی ههردووکیاندا نیره که قووت دراوه و بووه ته پاروویهکی گه رم ده نیوسکی مئیه که دا.

ئیدی لیره دا، بهندی تهحه مولى پچراو به توورپه یی و سه رسامیه وه سه ری بهرز کرده وه، ههردوو دهستی ده له رزین.. سه ری ده له رزئ و پئی راگیرا نه ده کرا.. لیه وه کانی که وتنه ته ته له وهک که سیک بیه وئ بگری.. تاوئ له من رامام.. خو شه و یستی و رق بهیه که وه ده نیو چاوانیدا مه یی بوون.. دیسانه وه خۆم له گیلی داو پرسیم:-

"بیر له چاره نووسی ره شی "ئاراکنیا" ده که یته وه.. کچیکی نه گبه ت بوو.. وانیه؟"

له داخانا دهنگی ده له رزئ و بهیه ک هه ناسه پئی وتم:

"توو شه ره فت شه رم ناکه ئ؟ زه لامیکی زل و زه به للاح خۆت به خوینده وار ده زانی و درۆ بوختانی وا قه به بۆ جالجالۆکه هه لده به ستیت.. ده ته وئ بلایی چئ؟ مئیه که درندهیه.. پاشان جالجالۆکه خۆی ههیه تا له زه تی رامووسان و قسه ی قۆر بزانی.. تو بۆ ئەوهنده خه یالت خهراپه کابرا؟"

ویستم به و په ری نه رمونیانییه وه بدویم و وای پیشان بدهم که مه سه له که خووه و هیچی تر، ویستم دانیای بکه م که من هیچ

به دنیهادی و نیازتکم له پشت ئەم قسانه وه نییه، ویستم به سه ری په نجه ی شایه تمانه ئەو په رچه مه ی سه ر ئەبرۆی چه پی بۆ ناز راگرتن لابه دم، نه یه یشت و سه ری خۆی لی دوور خسته وه.. پیم وت:

"به راستیمه.. ئاخو من کتیبیکم له سه ر خویندوو ته وه.. خۆ من نه موتوو هه موویان.. جوړتکیان ئەو خووه خهراپه ی ههیه و به «بیهوژن ناسراوه»

«جا بۆ بیهوژن؟»

«چونکه جالجالۆکه یه کی ره شه.. هه ندی له نیره کانی ئەوهنده به دخوون که ده چنه گژدایکیان»

«له خه وندا؟»

«نا به راستی»

«پیم نالی چ له زه تیکی ههیه ئەم شتانه بزانیته؟»

«ئهی چ له زه تیکی ههیه گه ر نه بزانیته؟»

«به سه ئەوه ی تو ده یلی زۆر ترسناکه.. مئیه که له وه ختی چی؟»

«رامووساندا..»

«ئا.. له وه ختی رامووساندا نیره که بخوات»

«بیروات بئ»

نه موپرا چیتر له مه ی جالجالۆکه و خووی سهیری، بچمه ناو ورده کاریه کانی ئەو زینده وه ره سهیره که له کتیبه پیرۆزه کان و ئەفسانه کانداناوی هاتوو، که دیم ته وای په ست و توورپه و گیانی ده له رزئ، مات و بیده نگ بووم، به غه میکه وه له مانگ رامام، ئەو نیازم فه رامۆش کرد که له ئیواره وه خۆم بۆ ساز دابوو، بوو به ته میک و

رہویہ وہ، بی ہووہ بوو، ریش تاشین، خو خنکاندن له ژیر بوندا، ئەو بونەى «پاکیز» خووشى لى دەهات، ئەو هەموو غەزەل و مەرایییەى سەرله ئیوارە.. هەر هەمووی چیرۆکی جالجالۆکە تیکی دا، بەترسەوہ کہوتە دەستبازی، شیعریکم خویندەوہ، ئەو شیعەرەى هەموو جار لەبەر خۆمەوہ دەموتەوہ، «خەمیک له ژیر تریفەى مانگ» دا:-

«ئەى بەهاری هاتوو له چاوانى ئەودا..

ئەى - کەنار - ی سەفەر کردوو له ژیر تریفەدا..

دەببمە بۆ لای ئەو

چ وەک شیعریکی دلدارى..

چ وەک جى خەنجەر

منم دەربەدەر و بریندار

عاشقم بە باران و نالەى شەپۆلە دوورەکان»

زۆر بى باکانە وتى - «نايخوات.. بۆ خووتى بخوینەرەوہ.. با نەبم بە جالجالۆکەو بتخۆم..!»

هیچم نەوت.. دەزانی هەرچیەکی که دەیلیم بى هوودەیهو پتر له زەوقى دەدەم، هەرچی جالجالۆکەى سەر زەوى هەیه بە نەفرەتى کرد.. له ژیر تریفەى لەرزىوى مانگدا، نیوہ رووت پال کەوتبووم، کتوپر هەستم کرد ماندووم، زۆر ماندوو، وەک ئەوہى له راوہبەراز هاتبمەوہ، دۆشەگە گەرمەکەى ژیرم.. گەرم بە هەتاوى ئەو روژەى هاوین لەسەربان بۆ تاویک خەيالى بردم، گەرمى لەسەر بىجامەکەوہ دەگەيشنە پرپرەى پشتم و خوینى شى دەکردمەوہ، شنەیهکی فینک که لەگەل ئەو شەوہ گەرمەى هاوین یەک نەدەهاتەوہ لەرووى دام، له ئەستیرەکان رامام و ویستم راوى جریوہیان بکەم، بەیادی سەردەمى

مندالى بيانژمیرم، ژماردنیاں لیم تیکەل بى و سەرله نووى دەست پى بکەمەوہ، گویم له دەنگى مەلیکی کیوى بوو که له دوورەوہ بە غەمەوہ دەیچریکاند، تیکەل بە زریکەى ناوہختى مندالیک بوو که لەسەر یەکیک لهو سەربانە نزیکانەوہ دەگەيشتە من، کوکینی پیرەمیتردیک و پاشان قرخەیهک که پتر له قرخەى سەرمەرگ دەچوو، قریوہى لەپر تەقیوى هەرزەکاریک و لەپر خنکانى ئەو قاقایە، دەمە بۆلەیهکی نیوہشەوى ژن و میتردیک که وەک دوو خنکاو بدوین وابوو.. پاشان خاموشى و بیدەنگى، دەمویست قەهرى ئەو دلرەنجانەى «پاکیز»، له چیرۆکی جالجالۆکەکان بەگوێگرتن لهو دەنگانەو بەتیرامانم له تریفەى مانگ بکوژم، پتر خاو بوومەوہ.. هەستم کرد گەر بنووم تا بەیانی که لەکە ناگۆرم، وەک بەردیک بکەوتتە بن گویمى قوول، دەکەومە نیو باوہشى خەو، تا خەو بردمیوہ بە خەمەوہ لهو مانگە رامام که له ژیر پەلە هەورە سپى و شیبووہکانەوہ چاوشارکىی لەگەل من دەکرد، ئەوئەندە لى ورد بوومەوہ تا چاوانم لیل بوون و رەشکەو پیشکەیان دەکرد، بە بەرچاومەوہ وا دەرکەوت که جالجالۆکەیهکی زل و زەبەللاح بە هەودایەکی ئەستوور خووى شوپر دەکاتەوہ خەریکە بگاتە ئەو سەربانەى من و «پاکیز» لى خەوتبووین، له ترسانا چاوانم نوقاندو دللى خۆم بەوہ دەدایەوہ که بىگومان سبەى شەو شاعیرانە قسە لەسەر جووتبوونى کوترەکان دەکەم که ئیدی ئەوہیان جوانترین جوورى غەزەلبازى نیو مەلەکانە، هەر خویشم دەزانم چۆنى دەرازیئمەوہ، نازانم خەوتبووم یان ئەوہى که دیم زیندەخەو بوو..

دواجار لەگەل هاوارو قریشکەى خۆم وەئاگا هاتم، که له هاوارى کەسیک دەچوو بخنکى، دانەچۆقەم پى کەوتبوو، هەموو لەشم

کهوتبووه سەر ئاوه ئارهقهو.. لهرزوتا، هەر بهو هاواره «پاکیز» یش له گهرمهى خهویکی قوولدا راپهنى و باوهشى بۆ کردمهوه، شلهژاو.. ترس و تریفهى مانگ، ئهوهندهى دیکه روخسارى ئهميان شین باو کردبوو، له باوهشیی کردمهوهو دهستی برد بۆ جامه ئاوهکهى ژوو سهرى و نای به دهممهوه، ئاوهکهم خواردهوه، کهمیک ههناسهه هاتهوه بهر، هیشتا قریشکهى خۆم لهناو کهلهمدا دهرزنگایهوه، خۆم کیل کردهوهو پشتم دا به شوورهکهو به دهنگیکی خنکاووهو وتم:

«دیسانهوه خهویکی ناخۆشم بینى.. شهو چ وهخته؟» بهوپهرى شپرزهبوون و خۆسهغلهت کردنهوه وتی:

«نازانم.. رهنگه دهمهوبهیان بى، سهعاتهکهش دیار نییه..!»

هیدی هیدی وهک ئهوهى مندالکی ههترهش چوو، هیور بکاتهوه هیمنی دهکردمهوه، لاونیو، لهژیر تریفهى شین باودا، ئارهقهکانی سهر تهویلم و ههردوو لاجانگی بۆ دهرسیمهوه، بهدهم ههناسهه برکیوه له چاوانی خهوتیشکاوی ورد دهبوومهوه که پر بوو له ئاو.. وهلی توورهی پاش دل رهجانکهى بهر له خهوتن هیشتا وا به روخساریهوه.

تکام لی کرد که ههولدا بخهویتهوه:

«تهواو خهوم زرا.. واز بینه»

ویستم پتر سۆزی بهلاى خۆمدا رابکیشم.. به مهلولییهوه وتم:

«ماوهیهکه خهونی زۆر ناخۆش دهبینم.. خهونی ئهمشهوم له خهونی ههموو شهوهکانی دیکه ناخۆشتر بوو.»

«خهونی چی؟»

نهمویرا یهک وشه بدرکینم، لهوای مشتومر و بینهوه بهردهیهکی زۆر

دلی کهوته سهر ختوووه، دهشمزانی که بهدزیی منهوه جوهرها خهوننامه دهخوینیتتهوه، جگه لهوهی که ههزی له دهستگرتنهوه و خویندنهوهی فنجانی قاوهو رهمل لیدان دهکرد، ویستم قهناعهتی پی بکهه که خهونهکهى ئههجارهه ههجهو ئهوهندهیتر، دلی لیم دهرهنجی، دلنای کردمهوه که زویر نابی و سویندی خوارد که ئاسایی وهری بگری.. دواجار وتی:

«کهى خهون باجی لهسهر بووه؟»

که وتم - «لهو خهونهدا من و تو، ههردووکهمان، ببووین به جالجالۆکه»

رهنگی پی نهماو ئهوهندهی تر زهره ههنگهرا.. تاویک و بیدهنگ بووم.

وتی - «مهوهستهو تهواوی که.. دواجار خهونه.. ههر ههچ نهپی به گێرانهوهی خهونهکه خۆت له پاشماوهی ئهوه خهونه ترسناکه قورتار دهکهى.. قسه بکه.. بهس به چرپه» راکشامهوهو ههردوو دهستم خستنهوه ژیر سهرم و لهو مانگه دهگهرا که بزرم کردبوو.. دواجار بهرزو بلندو دوور به بهری قیبلهه دا دۆزیمهوه.. بۆم گێرایهوه که چۆن من و ئهوه ببووین به دوو جالجالۆکهى گهروونهوه له گهرمهى دهست لهملانیدا، بووین که به قهپال دایگرتمهوهو قووتی دام.. چهنده پارامهوه که نهخوات.. بی هووده بوو.. تکاو پارانهوهم دادی نهدا.. ئهوه بوو له ترسانا راپهینم.

هاتهپیشی و بهری تریفهی لیگرتم، لیم ورد بووهو بهتورهبوونیکی تیکهل به سۆزیکى کۆنینه که قهت نهیدهتوانی له بهرامبهردا دهست بهرداری بى.. پرسى:

«ئى ھەر ئاواھى و بە ھەوھس ھاتم و تۆم خواردا؟ يانى تۆ.. تۆى بەدرەفتارو بەدخوو ھىچت نەکردبوو.. كەى تۆ ئەوھندە پاروويەكى ئاسان بووى؟»

خودا ھاوار.. لەو دەچوو، ئەو شەو، خەرپترين شەوى من و «پاكيز» بووى، ھەر بەرپتەوت زىندەوهرىك كە لەژىر تريفەدا شىوھى جالجالۆكەى دەنواند لە پايىنى پىخەفەكەو نەرمە نەرمە دەجوولاً، ھەرچەندە بروام بە كوشتنى ھىچ زىندەوهرىك نەبوو، وھلئ ئامازەم بۆ ئەو كرد كە بىكوژئ، دەمويست بە شتىكى دىكەو خۆ خەرىك بكاو وازم لئ بىنى، ھەرچەندە لە ھەموو مارو مېروولەيەك دەترسا، كەچى دەستى بردو تاكىك لە سۆلەكەى خۆى ھەلگرت و ھەر لە جىو، بەحال سۆلەكەى مالى بە زىندەوهرەكەداو كوشتى.

بۆ تاويك ھەردووكممان لەو پەلە رەشە راماین كە فليقانهوھى زىندەوهرەكە جىي ھىشتبوو، لە دلەوھ گلەبىم لە خۆم كرد كە بۆچى دەبئ لەنپو ئەو ھەموو خەلقەندە جوانانە، ئەو ھەموو مەلە خۆشخوانانەدا، ئەو شەو شىرىنە بە چىرۆكى جالجالۆكە بكوژم، ئەو خەونە بىزەوهرە.. كەى ئەوھندە زەوق سز بووم.. تى ھەلچووھ:

«مەوھستە.. قسە بكە.. گويم لىتە»

«دوو رو درىژە.. بەيانی زوو ھەلدەوھستى و

منىش تا ئىوارە لە دەرەوھ دەبم»

«بووھتە مەراق و خەوم لئ زراوھ.. بىگىرەوھ»

«دەترسم خەونەكە خەرپ شى بكەيتەوھ..»

قژى پرو پەرىشانى داكەوتوو بەسەر روخسارى وھلاداو بە سەرسامىيەوھ.. سەرسامىي تىكەل بە شكانى خەو لە چاوانيدا.. وتى:

«نە و.. مەترسە.. تۆ بلئى لەسەر ئەو خەونە بەم شەوھ دادگاييت بكەم؟ پاشان لەو خەوھدا من تۆم خواردووھ.. تۆ منت نەخواردووھ.»

«ئاخر.. واتا تۆ زال بووى»

«جا چى تىايە؟ كە وھئاگاین جەنابت زالە.. با لە خەوندا، من زال بىم»

بە مەكرى زانايەكەوھ پىم وت:

«خۆى وايەو خەون دىوى دووھمە.. قەرەبووى حالەتیکە، واقىعەیکە، ئاوات و ئارەزوويەكە كە نەھاتووھتە دئ» مەكرىزانەتر وتى:

«باسى چى دەكەئ؟ دەتەوئ بلئى چى؟»

«زۆر بە سادەيى دەمەوئ بلئىم خەونى شەو خۆزگەيەكە كە بە رۆژ نەھاتووھتە دى»

شىنگىرانە قسەكەى پى برىم – «دەتەوئ بلئى من ئەوھندە شەرانگىزىم.. نەخىر مېردى مېرخاس.. لەوانەيە ئەو خەونە دىويكى دىكەى ھەبئ».

«كام دىو؟»

«بۆ نموونە.. لەوانەيە، تۆ لەپاي گوناھىك كە كردووھتە حەزت كردووھ لەناو بچىت.. بۆيە حەزت كردووھ لە تۆلەى ئەو گوناھەت بۆ پاكبوونەوھت من بتخۆم».

«دەستت خۆش بئ و عافىەتە»

بۆ ئەو وھلامە دەستوبرد خەنيەوھو كەمەكى دەمارە گرژبووھكانى روخسارى خاوبوونەوھو وتى:

«مەيكە بە گالته»

«نا.. به راستمه.. لهوانه يه ترسی خوّم بئ.. ترسی من له ژن.. که رهنګه بګرږيته وه سهردهمی مندالی»

«خو لهوانه شه خهون بئ بهوی که بګرږيته وه قونای دهلمهیی و.. خهون بئ به چوونه وه بو ناو رحمی دایکت..!»
«چون دهیزانیت؟»

«له بهر مه.. تا ئیستا سهد جاران هر له خوټ ئەم قسانه م بیستوه»

سهرم لهقاند، بئ لهوی تهریق بیمه وه، من دهمویست پترو به ئەنقهست خوئ به سهر برینه که وه بګم، ته لهم بو داده نایه وه، هیدی هیدی، توورهم دهکردو خاوم دهکرده وه، من مهیلکی خهراپم ههیه، جوانترین دهست لهملانی لهدوای ئاشتبوونه وهی پاش توژانکی که وره وه دئ، دهمزانی ئه و بهرګه ی توورهبوونی من ناګرئ، ههچهنده خوئ گیف بکاته وه، له کوټاییدا، سانانتر خو به دهسته وه ددا، چهنده خویناویتتر بګهنگی، ئه وهنده زووتر ههرس دینئ، ئەم ګهنگه ئه به دبییه و یه کیکیان دهیه وی یان چاوه پښیه، بهرامبه ره که ی بیدوړینئ.. ههروایه.. چهنده جاریکی دیکه به ئاژاوه و توورهبوون و موړهکردن له یه کدی دهستی پئ کردوه، پاشان گریان و دادو فیغان، دواییش تکاو پارانه وه و لیکدی خوئ بوون.. ماچ و دهست لهملانی و رامووسان و.. دواجاریش تیکه لیبوونکی شیتانه به دم هه نسکه وه.. ئه و کاتانه ی تامی فرمیسک لئ ناګرئ بزانی تامی لیوان چونه.

له م خه یال و ختوره یه دابووم و که وتی — "قسه بکه.. واز ناھینم.. تو که ی ئه وهنده بروات به خهون بووه؟"

"نا و نییه.. خهون نه بووایه، مرؤف به دم خه م و قه هرو ئاره زووه

خنکاوه کانی خو یه وه دهمرد"

"که واته خهون حاله تیکه هاوشانی ژبانو لئی جیا نابیته وه."

"دهکرئ ئاره زوویه ک بئ و له بهرګیکی پر له رهمزکاریدا خو بنوینئ."

"به واتا من هزم کردوه، بتکوژم؟"

"مه رج نییه..!"

"ئه ی چی مه رجه؟"

"لهوانه یه ئه وپه ری خو شه ویستی بئ که له ناو هه ناو تا ته قهت بمپاریزی.. یان وهک زووتر پیم وتی، ئاره زووی خوّم بووی تا بو یه کجاری بګرږیمه وه ناو مندالان، ئاسووده و ئارام دهنیو ئه و ویتلاشه دا خوّم بزړکه م.. له وی دوور له مه ترسی بژیم.. نه سهرمام بئ و نه ګرما.. نه برسی و نه تینوو."

"دهزانی ئه و قسانه بهس به که لکی خوټ دئ.. بهس منیشی پئ که ره ده که ی"

"وا نییه.. گرفتی هه ریه ک له ئیمه ئه وه یه که بایه خ به خه ونه کانی خوئ ددا و که چی به ګالته وه گوئ له خه ونه کانی بهرامبه ره که ی ده گری.. تو سهرنجت داوه، چهنده حیساب بو خه ونه کانی خوټ ده که ی؟"

"دهنگت هه لمه بره.. خه لکی له سهریان نووستون"

که می تهریق بوومه وه، بیدهنګ تیی رامام، هیشتا له گیژهنی پاشماوه ی ئه و خه ونه ترسناک و نابه جییه نه هاتبوومه دهرئ. نه مدهزانی چی بګم.. لئی تووره، بم یان هیوری بګمه وه، له تنوکه

ئارەقەكەكانى سەر تەوئىلى ورد دەبوومەوہ كە لەژێر تریفەدا دەبریسكانەوہ، دەتوت چەند دانە مروارییەكى شین باون، لە ناكاو ویستم بارستایی گوناھى بوون بە جالجالۆكەو خواردم كەمكەمەوہ بەوہى كە وتم:

"دەبا بزانی كە ھەر بە تەنھا من و تۆ نەبووین، ئەو شوپنە نازانم كوئى بوو.. بەلام پڕ بوو لە جالجالۆكەى وەك من و تۆ.. بە سەدەھا جالجالۆكەى گەورۆنەو سەر قژن، بۆ راو ھاتبوون، قاچ و قول درێژ كۆلە، سەوزەلەو لەش چكۆلە، چەناگەو شەویلاگ باریك، ھەندیكیان رەش و برش و زلە كە گران پاشەلیان لە زەویەكە دەخشان، ھى دیکەش ھەبوون، رەنگا و رەنگ، دەدرەوشانەو، چاوتیژ یان خیل و خوار، شەویلاگ رێك و دەمكراوہ بۆ ھەللووشینی نیچیرەكان، ھەندیكیان بۆ پێشەوہ ملیان دەناو ھەندیكیان بە ھەمان تاو بۆ دواوہ، ھەندیكیان لەسەر لا دەرۆشستن، بیئەوہى ھەنگاویان تێكەل بیت، خوینی مێش بە لالیویانەوہ، ھەندیكى دیکەشیان غەریقى ژێر تۆزى ھەلەلە، ھەندیكیان رەش و برش و ھەندیكى دیکەیان رەنگى ئەو گولە زەردو سوورانەیان گرتبوو كە لەو دەوروبەردا كیویانە روابوون.

ھەر لە كەلاوہ كوئىك دەچوو.. ھەر ھەموو جالجالۆكە مێیەكان سەرگەرمى قرتاندنى چوار پەل و سەرى نێرەكانیان بوون.. پاشان كەوتنە خواردنیان.. ئەوانى تر بى دەست لەملانى و رامووسان نێرەكانى خوێان قووت دا.. كەچى من و تۆ، ئاخ لە من و تۆ، چەندە بە ناسكى تێك ئالابووین.. خو من توورە نیم.. بە شەرەف ھەر بە خوشم نەزانى.. كاتىك زانى وام لەناو ھەناوتاو.. من خویم ھەر لە ھیچە، بەو بۆن و بەرامەى سینگ و بەرۆكت لە باوہشتا توابوومەوہ".

توورەتر ھاتە بەردەم و بە دەنگىكى لەرزۆك و خنكاوہوہ پشیلە ئاسا دەیمپرائد:

"دەزانى بى شوورەبى تۆ لەكوئى داہە كابرا.. تۆ دەتەوئى درنەبى و چەپەلى من برازینیتەوہ، یانى من تۆم خواردووہ.. نا.. تۆم لەتوپەت كردووہ، پاشان ئەوہندە بە ناسكى تۆم خواردووہ كە ئىدى تۆ لە خویشيانا شاگەشكە بووى.. تۆ دەتەوئى بە ژنىكى "سادى" م لەقەلەم بەدى؟".

"نا وا نىیە كەسەكەم.. من خویم كابرایەكى "ماسۆشى" م. حەز بە ئازارى خویم دەكەم، پاشان من پىم وتى كە گوناھى تۆى تيا نەبوو.. تۆ ببووى بە جالجالۆكەىكى برسى و گەورۆنە.. زۆر بە ھىورى قەپالت لەسەر و كەللەم گىر دەكرد.. خوئى ماچ و مووچەكەى تۆ وابوو.. من.. من ئازارم پى نەدەگەشت.. بەلكوو پىم خویش بوو.. ختوو كەم دەھاتى و قدىلانەم دەبوو.. تەنھا ئەوكاتە ترسام كە تۆ ویستت سەرم بقرتینى و قووتى بەدى.. بەلام ئەوہندە سىرو سستى ئەو لەزەتى تێكەلبوونە بووم كە حەزم نەدەكرد لیت بپارێمەوہ تا نەمخۆى.. خو دەمتوانى تكات لى بكەم.. ھەتا بىرمە لە خەو كەدا پرسیت: ئەوہ چىیە.. ئەو ترس و تۆقىنە چىیە دەنىو چاوانت؟ من وتم: ھىچ نىیە.. لە خویشيانا خیل بوومە..!".

"مەكرباز.. لە خویشيانا خیل ببووى.. ئى؟".

"نا بەخوا.. درۆ ناكەم.. ھەتا من وتم: بمخۆ گىانەكەم بمخۆ.. ئەمشەویش نەمخۆى.. شەویكى دیکە ھەر دەمخۆى.. كە تۆم بینى ئەوہندە برسیتە.. قەستم دەكرد بىمە پاروویەك و ناو ھەناوت گەرم بكەمەوہ" بە دەم گلەبى ژنىكى مېھرەبانەوہ وتى:

"تۆ چۆن زاتت کرد خەونی وا ببینی؟ ئەو خەیاڵ و ختوورە خەراپە چیبە؟ چ روژیک دیوتە سۆزو تاسەو مەیلی من گەرموگور نەبێ؟ کە تۆ بەحالی تووشی ژانەسەرێک دەبیت.. ئیدی من حەجمانم لەبەر دەبرێ.. تۆخوا واز لەو کتیبە دۆزەخییانە بێنە."

"ئێ.. هەر تین و تاوو گەرمیی ئەو سۆزو مەیلەیه وا دەکات کە تۆ بکەیی بە پاروویەک و قووتم بدەیی.. ئەو سۆزە گەرمەیه، وای کردووہ تۆ لەناو خۆتدا بمشاریتەوہ.. پاشان ئەو ترسی هەللوشین و لەناوچوونە پەيوەندیی بە تۆوہ نییە."

"چۆن.. من لەو خەوندە تۆم نەخواردووہ؟"

"بەلێ.. بەلام ئەوہیان بە دەستی من و تۆ نییە.. هەموو پیاویک لەوہ دەترسێ ژنیکی لەوہختی جووتبووندا هەلیلووشی.. زۆرن ئەو ژنانەیی حەز دەکەن پیاو بوونایە.. کە ناتوانن.. لەوانەیه لە خەونەکانیاندا پیاوہکانیان قووت بدن.."

کە زانیم لە حەژمەتانا سەری دەلەرزێ و پەنجەیی شایەتمانەیی خستووہتە ناو دەمی و بە پقەوہ نینۆک دەقرتینی.. وەستام وەک کەسێک پێشبینی هەوالێکی ترسناک بکات لیمی پرسیی:

"چیتەر؟"

"دەکرێ هەر هەمووی ترسی پیاو بێ لەوہی سەرلەنوێ لەو دۆلانە تاریکەیی ئافرەتەوہ قووت بدری و لەناو هەناویدا تا ئەبەد.."

دیسانەوہ بێدەنگ بووم و نەمویرا رستەکە تەواو بکەم. توورەتر هاتە بەردەمم و سەری لووتی بەر لووتی قەلانگم کەوت.. وەک لە منال بخوریتەوہ.. وتی – "تەواوی کە.."

"هەندێ جار لەناو هەناوتا کە دەخەوتم لەناکاو تلت دەداو من

رادەچەنیم.. وام هەست دەکرد گەمە لەگەڵ دۆستیکی تازەتدا دەکەیی."

"دەیی باشە.. ئەمەیان زۆر تازەیه.. یانی دۆستیشم بۆ پەیدا دەکەیی؟"
"خەونە.. مردوو مەراو.. خەونە.. لەجیاتی ئەو هاتوہاوار و خۆسوورکردنەوہیە، وا چاکە بە جووتە خەونەکەمان شی بکەینەوہ."

"مەلێ خەونەکەمان.. خەونی تۆیەو بەس.. شی بکەینەوہ ها.. دەیی چاکە.."

"جارێکیان هیشتا زیندوو بووم لە هەناوتا.. پەيامیکم بە خۆینەکەتدا نارد بۆ دلت، سکالای ئەوہم کرد کە ناکرێ ئەوہندە دلرەق بیت.. کەچی تۆ لە رقی من، مانت گرت لە خواردن.. خەریک بوو لە برسانا بمرکۆژی.. جوولەکانت زۆر شەپانی و دێردانە بوون.. لە درزە کراوہکانی سکتەوہ، لەو قەفەزە زۆر جوان و ئاوریشمینەیی جارانی خۆم دەروانی و خۆزگەم بۆی دەخواست.. بەلام تازە هەموو شتیکی تەواو ببوو.. مەحالی بوو لێ بگەرێی بێمە دەرەوہ."

ناوئەمیدانە وازی لێ هینام و یەک تەختە وەک ئەوہی ببوریتەوہ بە پشتدا کەوت، لەسەر پێخەفەکە راکشا، بە چەند جوولەیهکی مندالانە خۆی خەریک کرد، شەرم و ترس و توورەبوونیکی دەشاردەوہ.. لەناوہوہش دەکولاً.. چاوہرێی تەقینەوہیەکم لێ کرد، لە بۆشایی ئاسمان راما، کەلەکەیی گۆری، کەوتە سەر لای چەپی.. پاشان راست.. خۆی بە دەمدا خست و خۆی مات دا.. نەمدەویرا هیچ بلیم.. کتوپر خۆی کێل کردەوہو وتی: "تازە تەواو.. خەوم زراوہ.. خەونەکەم بۆ تەواو کە." خۆم گران کرد، ویستم نەیکێرمەوہ، هەر شەهیی لێ کردم کە ئەگەر نەیکێرمەوہ، هەر هەموو دەورو دراوسێیەکانم لێ کۆ

دهکاتهوه.. دهسمرانی راست ناکات.. نائومیدانه وتم:

"لهکوئوه بیگیرمهوه؟"

نائومیدانه تروتی - "به ره لهوهی که بتخوم.."

"من له هه ناوتتا بووم که.."

شیتانه قیزاندی "وتم بهر لهوهی بچپته ناو هه ناوم.. وان له وهه ناوهم

بینه.. هه ناوم داریزی"

"ئهوه دهگیرمهوه که بیرم ماوه"

"رازیم.."

"من و تو له وه که لاهه کۆنه دا به یه که گهیشترین، نازانم بو له شوینه

پیسسه بووین؟ لهوه دهچوو جی ژوانی من و توو سهدهها جالجالۆکهی

دیکه بووبی، من بهر له تو لهوهی بووم، بو بهدبهختی، دهیهها

جالجالۆکهی جوانکیله و رهنگا و رهنگ دهوریان دابووم، قسه م بو

دهکردن، قسه یان بو دهکردم، قافا دهنیو ئه وه که لاهه کۆنه دا، نوکتی

بیزهوهرو زۆر ناشیرینمان بو یه کدی دهگیزایهوه، بهدهورما دههاتن و

دهچوون، بۆنیان پیوه دهکردم، عاشقانه بهگویمدا دهیانچرپاند.. که تو

کتوپر ده رکهوتی.. چاوت چوووه پشتی سهرت.. کهچی زۆر هیمن و

عهییارو زیرهکانه خۆت له گووره نهبرد.. به دهنگیکی ناسک وتت:

"ببووره که مهکی دواکه وتم.. تا له و گرده په ریمهوه هه ر چوار په لم

شکان".

من گویم له تو بوو.. کهچی سهیری ئه وه هه موو جالجالۆکه تۆقیومم

دهکرد که تۆیان بینی له چاوتروکانیکا پاشه لیان له من کرد.. سهیر

بوو.. دوو پز دینهی زیترین سه رشانه کانتی روشن کردبووه، قهت وا

نالوو والا نه مدیبوو، دهتوت خۆت بو زهماوه ندیک له ته له داوه، له دوا

که میک رامووسان و دهست له ملانی، به حال دوور که وتیته وه به

چوار دهورمدا باز نه یه کت ره سم کرد، وام زانی له خۆشیانا سه ما

دهکهی، هه ر له وه خه وه دا تو م بینی زۆر به شی نه یی ته ونیکم به دهوردا

دهچنیت، زوو زووش دهتوت: مه ترسه مائیکه له ئاوریشم.. بو خۆم و

بو خۆته، له بهر دیده ما رهنگ و شیوهی جیات وه رده گرت.. دهتوت:

مه ترسه وه ههسته سه ما بکه.. گویت له وه مؤسیقایه نییه له دووره وه؟

من له په لوپۆ که وتبووم، له چاوتروکانیکا خۆم بینیه وه، وام ده نیو

ته ونه چنراوه که ی تو، چه ندین رایه ل و باز نه ی دیکه ته به دهورمدا توند

کرد، چنن دوا ی چنن، هه لقا وه له ق، تا ولی وردو باریک.. به لام

توندوچر.. بوون به تو پری دهوری گیانم، تاویک جالجالۆکه

جوانکیله کان ترسیان شکاو له تو ره چاک چنراوه که ی تو نزیک

دهکه وه تنه وه، له وه هه ودا رهنگاو رهنگانه ورد ده بوونه وه، له تو ی

دهست رهنگین، له منی به ندکراو له و دیو هه ودا باریکه کانه وه،

نه یان ده زانی مه سه له چیه، ئه مه یان خانوچه که ی که به هه شتییه یان

زیندان؟ لیت ناشارمه وه، من له ژیر چاوه وه له دونیای دهره وه م دهر وانی

و خه ونم به وه سه ره به سستییه وه ده بینی که تو زنی له مه بهر هه م بوو..

هه نووکه له دهستم دا، به چوار دهوری خۆمه وه گویم له نرکه و ناله ی

جووته تیکنالاهه کان بوو که سه رمه ستانه و عاشقانه بی ئاگا له خۆیان

و غه رقی له زهت ته ونه کانیا ن به سه رخۆیا ندا دهرماند، من جووله م

نه ده کرد.. بگره شاخه کانیشم نه ده بزواند، جالجالۆکه یه ک زاتی کردو

داویکی له وه ته ونه چنراوه ی دهرم قرتاند، له چاوتروکانیکا دوو

قاچی پیشه وهت دریز کردو قه پیکت له پشتی ملی گیر کردو دهر حال

خنکاندت، وتت: ئەو یه کیکیان، ئەوانی دیکه هەر له جیوه سربوون، ئەوان که بۆ گه مەیهک هاتبوون لێیان قهوما، دووهمیانت دەنیو هەندی هه وداو داوهکاندا لوول داو بزر بوو، سێیه میان خۆی هاته ناو دەمت و تۆش قووتت دا، په لاماری چواره میان دا چزوویهکت له پشستی ملی راکردو له جیوه هەر هه موو په له کانی شکان و کهوته سهردهم، ویستی راست بێتهوه، چه پۆکیکت پێدا مائی و پلیشایهوه، هیرشت کرده سهر پینجه میان و شلهیهکت له دەم هاته ده ری و رشتت به سهه بالایدا .. هەر زوو دیم توایهوه، به ته نهها خالیکی رهش له شوینی ئەودا به جیماو هیچی تر، به دهوری جالۆکه مردوهکاندا دهخولایتهوه، هه رکامه میان به حال شاخی یان قاچیکی بجوولایه .. تۆ به چه پۆکیکت رۆحت دهکیشا، لموزت له یه که یه که یان گیر دهکردو ده رزتییهک له ده متهوه ده رده هات و ده مدی که چۆن خوینیان ده مژیت، ده مدی تا دی گوره ترو قه له وتر ده بیت، هەر دهتوت خوینی ئەو دوژمانهت شیله یه و تۆ هه لیده مژیت، جاروباریش که دُنیا ده بوویت جوولهت نه ده کرد، به لام له ناوهوه خۆت بۆ جهنگیک ئاماده ده کرد، ده بوو پیشتر له رۆحی پر له غیره و به غالهتت ئاگریک دابگیرسایه، ئاگری رق و تۆله یهک دژ به و جالۆکه جوان و خنجیلانه ی هاوتوخمی خۆت بوون و دژی ئەوانه شی که له راوو ژوان نه ده که وتن و هاوتوخمی من بوون، هیدی هیدی لیت نزیک ده بوونهوه، به نیازی ساوو چاک و چۆنی، که لموزت دهخشاند له لموزیان، ئان و سات ده مدی که لاشه ی هه رکامه میان به دەم ئازاریکه وه گرژ ده بوو، ویک ده هاته وه ده پوو کایه وه، ده مدی که زارو زمانت، که لبه و ددانت دهخسته ناو ده می یه که یه که یان، خوینی هه موویانت ده مژی، تا دوا دلۆپ، ئەوسا وهک هەر لاشه یه کی ساردو

سرو مردوو جیت ده هیشتن، جاروباریش که دُنیا ده بووی له مه رگی ئەوان، چه پۆکیکت به مندا ده مائی، من وام ده نواند که تۆ حه زت له گه مەیه و مه کر بازانه و به درۆ وه لی کینه له دل، ده موت: ده واز بینه .. ده مه که .. ده عه یبه .. نا .. تۆ وازت نه ده هینا، ده گه راپته وه سه رم و ناو ده می منت پر ده کرد له خوین و من فزه م نه ده کرد، له وه به هیتر بووی خۆم بی عه قل بکه م و تۆله ی خۆم بکه مه وه، زاتم کرد به ناو ته ونه که تدا مل بنیم و ریگه یه ک بۆ خۆم بکه مه وه، که ویستم بچه سهه قوربانیه کانت و سه یریان بکه م .. دهتوت:

"به مردوویش واز ناهینئ؟ به سه یریان ده که یته وه؟"

ده موت:

"ئاخر گوناهن..!"

دهتوت:

"بکشیه .. کهس گونا نه یه .. تۆ نه بی"

وای له ته ماست که له په لویوی دهخستم، شلی ده کردم و تاویک و زیندووی ده کردم وه، دهتوت: ئەها تۆ ئیستا که غه مگینی، که غه مگین ده بیت، من به له مسه یه ک رووناکت ده که مه وه، به تریه ی دل ده تزانئ له چ دۆخی کددام، له ره ی ده نگم .. هه ناسه م که هه وای ده ورمانئ ده شله ژاندو شته کانی ده ور به ر ده له رزین .. ده تزانئ من خه یالم له کویتیه و بیر له چی ده که مه وه، شنه بایه ک که هه ودا باریکه کانی ته ونه که مانی ده جوولاند، ده تناسیه وه، شیوانی هه و به هاتنی جالۆکه یه کی عاشق جیا بوو له باله فره ی په پوله یه ک که گیلانه ده که وته ناو تۆری ته له و داوه کانی تۆ، له دووری دووره وه ده تزانئ هەر زینده وهریک نیازی چیه، تۆ به داوه به نیکی ئەستووری ئاوریشم، منت

دەبەستەووە کە نەپچریت، بۆ ھەرکۆی دەچوویت لەرپیی ئەو دەزوولانەووە ئاگاداری ھەموو جوولەو ھەست و خوستیکی من بوویت: لە کوتەکوئی ناریکی دلم، لە خەیاڵی خەراپم ئەوکاتە ی دەموست رابکەم و قورتارم بێت.. کەچی لە تەون و رایەلی خانوۆچکە کە مان گیر دەبووم، ئان و سات بوویتەووە بەو «پاکیز»ە ی ئیستاو جالجالۆکە کانت دەخواردو دەتکرماندن، ناو گەلت لی بلاوکردبوووە ھەر ھەموو جالجالۆکە نیرو مێییە کانت ھەل دەلووشی.. لە دامینتەووە.. دەتوت دەچنە ناو دەمی ئەشکەوتیکی تاریکەووە، دەموت: بۆ جالجالۆکە مێیەکان تێگەیشتم بۆ.. بەلام نێرەکان چییان کردووە؟

دەتوت: تۆ نێر نیت.. گەرەکمە توخمە کەت بېریتەووە..!

چەندە پتر جالجالۆکە کانت ھەل دەلووشی، پتر دەئاوسایت و گەرەتر دەبووی، ئەوێندە گەرەو بەلند، کە من نەدەگەیشتمە قولە پیت، لە دوورەووە ھەر دەتوت دامینت سیگۆشە ی بەرمۆدایەو شتەکانی دەوربەر قووت دەدات و ھەل دەلووشیت، لەبەر دەمتەووە گەردەلولوولیک جالجالۆکەکانی کۆ دەکردەووە رای دەمالی و بە موعجیزەیک کە ھەر لە خۆت دەھات لەناو خۆتدا بزرت دەکردن، تا گەردەلولوولە کە نەمترسینیت تۆ چنگت گرتبوووە من، من لەناو لەپتدا لە ترسانا ویک دەھاتمەووە دەچوو مەووە باریەک کە دواجار ھەر بەقەد بێچوووە جالجالۆکەیکەم لی ماوووە، ناو چنگت ئەوێندە گەرم بوو کە وەنەوزم دەداو خەو دەبیرد مەووە، ھەر ھەموو ھیلکەکانیشت ھەل دەلووشی، دەمپرسی: ئاخر بۆ؟

دەتوت: من دەزانم کە ترووکان و گەرە بوون.. چییان لیدیت؟

"ناچار پاشەو پاش کشامە دواووە، ھەر کە دەموست بجوولیم، تۆ

بەدوو ھەنگاو دەگەیشتیتە سەرم و قەپت دەگرتە قاچیکم دەتقرتاند، من دەموست بتگەرینمەووە رۆژانی یەکەمینی ھەزو دلاری، شەوانی شەیدایی.. بیرت بێنمەووە کە تۆ خەیاڵت خەراپ کردووە، ئەو جالجالۆکە وردیلانە ھەزیان لە گۆرینەووە ی رازونیا زە.. دەموت: ئەھا دە تۆ سەر بەرز کەرەووە.. ئەھا بەم شەو مانگ و ئەستیرەکان چ ورشەو تریفەیک دەبارین.. ئەھا چەند جوانن، تۆش دەتوت: "غافلەم دەکە ی؟ بەو ھەرۆ ھیلە کوا مانگ و ئەستیرە دیارن؟"

لەو خەویدا زۆرم برسی بوو، ھەزم دەکرد شتیک بخۆم، ھەر شتیک.. ھەر ھیچ نەبی ئیسک و پروسکی قوربانییە کانت بخۆم، نەتھیشت.. دەتوت:

"من دەزانم گۆشتی ئەوانت لە لا شیرینەو ھەز دەکە ی بیانخۆی..!"

من دەمپرسی:

"ئە ی چی بخۆم؟"

تۆ زۆر بێشەرمانە قاچیکت ھەل بیری و ناوگەلی خۆت پیشان دەدام و دەتوت - "ئا ئەو بخۆ..!"

لەو خەویدا چ شەرم و ھەیا ھەییە، نەتەما بوو.. دلرەقانە دەتوت: - "گەر تینووتە با چۆرێک میزت بۆ بکەم ناو ئەو قاپولکە یە." لە ھەژمەتانا ھۆن ھۆن دەگریام، بروام بەگۆی و چاوەکانی خۆم نەدەکرد، زۆر بی بەزەبیبیانە قسەت فری دەدا، چاوەکانت ھەر ئەو چاوانە ی خۆت بوون.. وەلی پر بوون لە مەزاق و رق و کینە، منت گەراندەووە ناو مالی لە تەون چنراوت، مێشیک رپی ھەلە کردو ھاتە ناو مالا کەمان.. بە گیزە گیز بەسەر سەرمانەووە دەفری، تۆی غەزەب فووێکت لی کردو بالەکانی ھەلوەری و کەوتە بەر دەمی من..

وتت: "دهی بیخۆ..!"

پیم وت: "کهی دیوته من میس بخۆم؟"

تۆش عهییارو بهدنیهادانه پرسیت: "ئهی بۆ گوشتی جالجالۆکه دهخۆیت و هی میشت پێ ناخوری؟"

هر لهو خهوهدا، تۆ موعجیزه بوویت، فوویهکت لهمیسهکه کردو زیندوو بووهو فری، بۆ بهدبهختی، بهسهر سههری منهوه نیشتهوه، ئهوهنده ماندوو بووم نهدهتوانی له خۆمی دوور بخهمهوه، دهتوت کیۆیکه.. نهک میشتیکی چکۆلهو هیچ، خهریک بوو سهرم بهردهبووه، کهچی نهدهفری.. تۆش قاقا پیدهکه نیت، لهلاته نیشتهوه ههردوو چاوه شووشهیییهکانت دهرهوشانهوه، بریسکهیهکی شهرا نیم تیا بهدی کردن که لهناوقهدهوه دوو لهتی دهکردم.. تۆ دهتوت:

"سهر ههلبیره واز له مانگ و ئهستیرهکانت بینه، سهیری بالهکانی ئهوه میشههی سهر سهرت بکه که ههرده لێی گه لای پر له ورده ده ماری درهختیکن."

زاتم کردو دهمم ههلهانی و وتم:

"چهنده بێ زهوقیت!"

تفیکت لێ کردم وتت:

"دهمت داخه.. ئهگینا بوئی پر دهکهم له خوین..!"

تاویکی پێ چوو.. ههردوو کمان بیدهنگ بووین.. نهدهتوانی سهر رابوهشینم و میسهکه لهخۆم دهر بکهم، ئان و سات جالجالۆکهیهکی جوان و وردیلهتر گهرهکی بوو له شوورهی مالهکه مان نزیك بیدهوه، نه مزانی چ زوو.. لهکوێوه هاته بن دهواری تهونی چنراومان، لهشیکی

رهنگاورهنگ، دووچاوی ئاوی، پهلوپۆ درێژ، ناو قهه باریک، پاشه ل بهرز.. به چهپ و راستدا دهیروانی، وهک ئهوهی له راویک بگهڕی، به لهنجهولار به چوار دهوری مندا دههات و بهرسکی سپی له زهوییهکه دهخشانوو نرکهیهکی شههوه تبازانانه له ههموو ئازای جهستهیهوه دههاته دهڕی، تۆ وا خۆت دهنواند که نهتدیوه، ههردوو قاچی پێشهوهی بهرز کردهوه، وهک یهکیک بیهوئ سهما بکات، کهچی من بینیم قاچه باریکهکانی لهخۆل و تۆز پاک دهکاتهوه، لهو ژنه پاک و خاوینانه دهچوو که تازه له گهروا دینهوهو خۆ لووس دهکهن، بینیم دوو بالی لێ روا، تاویک له زهوی بهرز بووهو فری، نیشتهوهو شهرمناوه ئاویکی لای تۆی دایهوه، لهو ژنه چاوتیلانه دهچوو که ئهگهر خیل نهبن هیچ جوانیکیان تیا نابێ، ههردووه وهک ئهوهی له دهرهوه باران تهری کردبێ و بیهوئ جل له بهر خۆی دابکهنی و کاژیک تهنگی لهسهر پیستی خۆی فری دا.. دوو کاژو.. سی و.. چوار کاژ.. تا وای لێ هات لهژیر پیستیکی سپی و ساف و تهنگدا، شهپۆلی خوینی ئالی بینیم، دیسانهوه زهوقیک کهللهمی تهزاند، ههوهسیکی گهرم، وهک پشکو له ههناومدا دهسووتا، تۆش ورد ورد نیگای ههردوو کمانت دهکرد، که زانی من له پهل وپۆ کهوتووم.. له ترسی تۆ ناجوولیم، ئهوه سی جارن، به چوار دهورمدا خولایهوهو بازنههی بوئیکی بهدهورمدا رهسم کرد که تهواو شل و خاوی کردم ههوه که له بهرچاومدا دهخولایهوه لهوه دهچوو منیش وهک ئهوه لهتاو ئهوه بوئه خوشه خیل بوویم، که خیل بووم، تۆم لێ بووی به دوو.. به سی.. به چوار.. به ده جالجالۆکه.. له ده لاهو تۆ هیرشت کرده سهر ئهوه جالجالۆکه ساواو بهسته زمانهو کردت به ده پارچه.. من سهرکزو زهبوونانه، لهو قاچانهی ورد دهبوومهوه که لهپاش

مردنیشی هەر دهجوولان، که وهئاگا هاتمهوه.. سهیرم پی هات که لهو ماوه کورتهدا ئهو قهسابخانهیهت دروست کردوه، ئهو ماوه کورتهی که من تیایدا بی ئاگا له خوّم خیل ببووم.. نهدهچوووه عهقلم، ئهو ههموو خوینه رژاوه، هی تهنها جالجالۆکهیهک بی.. کتوپر هاوارت کردو من راچهنیم:

"ئهو دهمامکی زهبونیهیه لهسههر روخسارت لابههره، ئهو چاوانهت وا تهپر مهکه، وای مهنوینه که ههز له هیچ کام لهو جالجالۆکه ساوایانه ناکهیت، تو چهنده خوّت بی باک و بی خهیاڵ پیشان بدهی.. من هارتر دهکهی، چونکه ههر لهم فیلی بی باکی و بی خهیاڵیه، ئهوان پتر له تو دینه پیشی و بۆنت پیوه دهکن، تو درندهترین جالجالۆکهی، چهند ههز دهکهی وهک شاره میرووله بهدهوری تودا بازنهو شووره رهسم بکهن.. تو بهتهمای چیت لهراهی خوا؟"

دهتویست بگریت.. لهسهرخوو به فیزی شاژنیکی ههوهسبازهوه له من نزیک بووینهوه.. چاوانت پر بوون له قههرو شههوهت.. وتت:

"ههوهست ههیه؟ لهوه دهچی ههز به راموسانیک بکهی؟"

ههر واش بوو.. وهلی من نهمدهتوانی نه سههر بلهقیتم و نه به زار وهلامت بدهمهوه، تو به دهورمدا خولایتهوهوه ئهو بۆنهت بلاوکردهوه که شییتی شههوهتیکی دهکردم.. بۆنیک که ههموو جار وامدهزانی یهکهمجاره کهیلیم دهکاو دهمتاسینی.. منگنانه وتت:

"من مهیلیم لێیه؟"

ههلبهت.. دواي خواردنهوهی خوینی ئهو ههموو جالجالۆکانه دهبوو به خوشتترین گهमे کۆتایی بهم خوین رشتنه بهینی.. وتت:

"خوّت ئاماده بکه.. ئهمشهوه کۆتایی نایه..!"

وشهی "کۆتایی نایه" زهندهقی بردم، سر ببووم، زمانم لهگۆ کهوتبوو، بۆ ههر کووی رامدهکرد، سههرم دهیدا له دیواره چر چنراوهکانی توو داویکی باریک و تیژ وهک گویزان له ملم دهئالا، بهر دیوارهکان دهکهوتم و دههاتمهوه بن دهستویپی تو، زۆر گرگن و چکۆله ببوومهوه، تو لهسههر خو رووهو لای من دههاتی، بهسههر لاشهی له خوین گهوزیوی جالجالۆکه مردوهکاندا، ههنگاوت دهنه، ههموو قاچ و قولت خویناوی بوون، ههموو دهمو پلت.. لمووزت له من نزیک کردهوه، وام زانی ماچم دهکهی، خوئی ماچ بوو.. ماچی تو.. کهچی کهلبهکانت له لێوهکانم گیر کردن.. پیت سهیر نهبی.. من دهزانم جالجالۆکه کهلبهی نییه.. بهلام لهو خهونهدا تو ههتبوو، وا تامهزرۆیانه دهمترین که تک تک خوین له لێوهکانم دهتکان، دواچار به یهک قهپ لێوی ژیرهوههت قرتاند و قووتت دا، پاشان زیاتر لیم هاتیه پیش و منت له ئامیز کردو توند بهخووتهوه دهتگوشیم، وا توند که یهک دوو پهراسووم شکان، گازیکت له من دهگرت، تاویک و پاشان لهرزوتام لیدههات، ماسوولکهکانم شل دهبوونهوهو دهرشامهوه، جوولهم نهدهما، لهپهرووو دهکهوتم، تو ههر به کهلهی سههر له منت ههلهداو هاوارت دهکرد که من ماله جوانهکهتم لی پیس کردی..

پاشان خوّت بهرز کردهوهو دهمت خسته ناو دهمی خویناویم و تا بۆت کرا له دهممهوه.. له لێوی قرتاومهوه.. له پووکی بریندارمهوه.. له بن مهلاشوومهوه خوینی رهشی منت دهمژی. به زمانت له زمانم دهگهراي.. زمانت ئهوهنده درێژ بوو له دهممهوه گهیشته ناو ههناوم.. له شتییک دهگهراي.. مت نهمدهزانی چییه.. ترسام لهوهی له رۆحم بگهپتی، له ترسانا زمانی خوّم شاردهبووه.. نووساندبووم به بن

مه لاشوومه وه، دواچار دۆزیتته وه، كه لبه كانت لی گیرکردو سه ری زمانمت قرتاند.. ته و او.. دونیا له بهر چاوم تاریک بوو، تا دههات بچکۆله ده بوومه وه، وا بزانه كه میکم خوین تیا مابوو كه دهمت دوور خسته وه، تا دههات له شم گرژو بی خوینتر ده بووم، به دهم ئازاریکه وه پتر ویک دههاتمه وه، بونی خوینی خۆم و هالآوه که ی له قورگته وه دههاته دهر و کاسی کردم، تا دههات شه و تاریکتر ده بوو، له وه نه ده چوو خوینتیکی گه شتر له وه ی که مژی بووت له له شمدا مای.. به سکا لای ژنیکه وه که له سه ر ئاوو ئاگر بی، ده توت: بۆ زه وقت نییه؟ که ی تۆ ئه وه نده سارد بووی؟ ده ههسته وه.. ده زانم عه زه تی و تامه زرۆ بوون سه ری کردوویت، هه ر ئیستا وا ده که م خوینت گه رم دابی و قولپ بدات.. که ف بچری.. جار جاره دهمت ده کرده وه وه هه موو سه رو که لله ی منت ده خسته ناو دهمی خۆت و ده توت:

"له وه ده چی سه رمات بی.. بۆ دانه چۆقه ت پی که وتوو؟ ده با گه رم ت بکه مه وه."

یه که یه که دهسته کانت ده خسته ناو دهمت تا گه رمیان بکه یته وه، که چی له بی خوینی و باریکیدا هه لده وهرین، ئه وه نده منت هه لگۆفی، ئه وه نده به ناوی ده ست له ملانی ورامووسانه وه منت هینا و برد که ئیدی هه رچی هیزو شه نگ هه یه. نه مما، سه د جار ان که وتمه سه ر دهم و تۆ به زۆر کینت ده کردم وه.. ده توت:

"ده عه یبه داوه شی.. چۆن وا ده لئی؟ من ئه وه هه موو غه ریمه م گوشت تا تۆ هی خۆم بیت.. ده تۆ ههسته وه وه سه یرکه.. بزانه خۆشه ویستی من، چ که سا بخانه یه کی جوانی دروست کردوو.. تۆ بزانه گه رمیی خوینی من بۆ تۆ، چ گۆمیکی پر له خوینی ساردی له م ناوه دروست

کردوو.. ههسته وه.. ئه م لاشانه گه واهی ئه فینی من بۆ تۆ.. ئه م کوشتارگایه تۆ دروستت کرد.. هه ر که سیک زات بکات و له م په رژی نه نزیک بیته وه وه بی به م دیودا چاره نووسی له م کوژراوانه پوونا کتر نابی.. ههسته وه وه دهم له زه وی گیر مه که.. ههسته وه وه دهم بنی به هه ناسه مه وه.. تۆ ببینه چ که ژاوه و کولله و په رده یه کم بۆ دروست کردوو.. مائیکه له ئاوریشم بۆم چنیویت.."

ئه و ته ونه رهنگا و رهنگه مالی من و تۆ بوو، چه نده ها ئاوریشمی زۆر باریک و به تین، مائیک بوو له شیوه یه کی باز نه ییدا، چوارچیوه یه کی توندو تۆل و بی که لین، وه لی پر له دهر وازه ی نه یینی که جگه له خۆت که س په ی پی نه ده برد، داوه کانیس له و چوارچیوه یه دریتز ده بوونه وه تا وه کوو له خالی کدا یه کیان ده گرته وه بۆ ئه وه ی کۆنترۆلی قه باره ی ماله که بکات، چه ندين ته ونی وردچنراو له ناو یه کدیدا که مه حال بوو من که لینیک بۆ دهر یاز بوونم بدۆزمه وه، زیندانیکی خاوین که تۆ ناوت ناو بوو "خانۆچکه ی خه ونه کان" یان "به هه شتی چکۆله مان"، وه لی من ناوم نابوو "قوتووی ته قهت" یان گۆرستانی رازو نه یینییه کان، هه ر ده توت قه لایه که وه هه ر دهر وازه یه کی سه د قفل و کلیلی شارا وه ی هه یه، تۆ هه میشه به مه کرو فیله وه هاتوچۆت ده کرد که ریگا شارا وه کانی نادیارو منیان ویل ده کرد، ده پارامه وه لیت که خۆت بمبه یته دهر وه تا وه کوو هه وایه کی پاک هه لمرم، تۆزیک هه تاو برژیته ناو چاوه کانم و روشن ببنه وه، جو مگه کانم گه رم دابین و ماسوولکه کانم بجوولین و خوینی خه ستم شی بیته وه.. مه حال بوو.. ئاخو من ده نگم به که س نه ده گه یشت، نه مده زانی له دهر وه ی ئه م ماله، دونیا چ باسه، ئاخو هه ر به ته نها من دیل و به نده وارم یان جگه له منیش جالجالۆکه ی

دیکه‌ی له من نیرتریش هه‌ن که دیل و بهنده‌واربن له زیندانه‌کانی تردا؟ زیندانی ئه‌به‌دی.. له دلای خوڤمدا دهموت: چ دره‌نگ و چ زوو، خوڤت ئازادم ده‌که‌ی یاخود فریادپر سه‌یک دیت و له‌م زیندانه‌ جوانه قورتارم ده‌کات، تۆش بیباک له ترس و مه‌راقی من خوڤت به داویکه‌وه هه‌لده‌واسی و جۆلانه‌ت ده‌کرد، تاویک پرووه و سه‌ره‌وه تاویک پرووه خواره‌وه، به‌لای چه‌پ و راستدا، من دلنیا بووم که تو بیناییت کزه‌وه هه‌رگیز بی چاویلکه‌ نه‌تده‌توانی پروون و ئاشکرا شته‌کان ببینیت، که‌چی له‌و خه‌ونه‌دا، هه‌زاره‌ها چاوت هه‌بوو، ده‌توت ورده‌ ئه‌ستیره‌ن و ده‌بریسکینه‌وه، هه‌موو دونیات ده‌بینی، له‌ هه‌ر کون و قوژبنیکدا خوڤم بشاردایه‌ته‌وه. ریک ده‌هاتیت و سواری سه‌رم ده‌بوویت، هه‌ر رۆژه‌وه سه‌ده‌ها جار شیله‌یه‌کی ژه‌هراویت ده‌رشته‌ سه‌ر داوه‌کان تا ئه‌گه‌ر هه‌ر می‌ش و مه‌گه‌زو جالجالویه‌کی سه‌رلێشیواو هات، به‌ داوه‌که‌وه بلکیت و بمریت، به‌ شینه‌یی و خانمانه، هه‌روه‌ک کابانیکی خاوین ئه‌و ماله‌ت پاک ده‌کرده‌وه، هه‌موو ئه‌وانه‌ی به‌داوه‌وه ده‌بوون، ده‌بوون به‌ ژهمیکی ئاسانی تو، دوا‌ی هه‌ر ژهمیکی خویناوی، ده‌ست و قاچه‌کانت له‌ گه‌ردوتۆزو خوین پاک ده‌کرده‌وه، هه‌رگیز تیر نه‌ده‌بوویت، به‌سه‌ری په‌نجه‌ دیواره له‌ هه‌ودا چنراوه‌کانت سه‌ح ده‌کرده‌وه، سه‌ره‌تا له‌ چه‌ند په‌نجه‌ریه‌کی چکۆلانه‌وه هه‌تاوو تریفه‌ ده‌رژایه‌ ماله‌که‌مان، که‌ تووره‌ ده‌بوویت.. هه‌ر جارو په‌نجه‌ریه‌کت داده‌خست، هه‌ر جارو له‌ خه‌و هه‌لده‌ستام ده‌مدی یه‌کیکی دیکه له‌و په‌نجه‌رانه‌ی، دل‌میان خوڤش ده‌کرد، سفت و بی‌که‌لین چنراوه، که‌ غه‌مگین ده‌بووم، دووسی می‌شت ده‌خسته‌ به‌رده‌مم و قاچه‌کانت به‌ناو ده‌مه‌ لووسه‌که‌تدا ده‌هیناو ده‌برد، گواپه‌ خوڤت له‌ خوڤ و توژی راو پاک ده‌که‌یته‌وه، که‌ پیت ده‌وتم به‌یانی

باش.. رۆحه‌که‌م.. ئیدی من حه‌زم ده‌کرد ئه‌و رۆحه‌م هه‌لاسه‌لابیت مادامه‌کی من رۆحی تو، له‌وه ده‌چوو، هه‌ندیک جار بیئاگا له‌ خوڤم گازم لی‌ بگریت و سه‌ر ده‌بووم و له‌ په‌لوپۆ ده‌که‌وتم، له‌وه ده‌چوو هه‌ر جارو بو ماوه‌ی چه‌ند رۆژیک جیگۆرکیم پیدکه‌یت و بمگوینزیته‌وه شویننی دوورو لچه‌په‌ک، دوور له‌ چاوانی هه‌ر هه‌موو جالجالویه‌کانی دیکه له‌ حه‌شارکه‌ی په‌نه‌اندا ته‌قه‌تم بکه‌یت، جار هه‌بوو که‌ له‌ خه‌وه درێژه‌کانت بیدار ده‌بوومه‌وه.. له‌ناو کلۆزی قه‌دی پیره‌ دره‌ختیکدا خوڤم ده‌دۆزیه‌وه، یان ژیر پنچک و ده‌وه‌نیک، به‌رده‌لانیک، گیاوگۆلێک، بیستانیک، ژیر ئینجانیه‌کی گه‌وره له‌ ماله‌یکی زۆر رازاوه‌دا، ژیر کورسی و له‌ مووبه‌قیکدا، هه‌ندیک جار له‌ ئاوده‌ستخانه‌یه‌کی زۆر بی‌زه‌هردا.. هه‌ر خوڤت دوا‌ی ماوه‌یه‌ک که‌ بوونی بیزاریم لێده‌هات، به‌ دوومدا ده‌گه‌رایت و پێشم ده‌که‌وتی تا ده‌تبردمه‌وه هه‌واری کۆن، پیت ده‌وتم تو ماندووی ریگه‌یت.. دانیشه‌ و هیچ مه‌که، هه‌ر ئیستا راوت بو ده‌که‌م، وای له‌ فروفیلی راوه‌کانت، که‌ په‌له‌ت بوواپه، دلۆپیک له‌ شیله‌ی شیرینی ناو زارت ده‌رشته‌ سه‌ر خاکی نزیک ده‌روازه‌که، جار هه‌بوو ئه‌و شیله‌یه‌ت ده‌تکانده‌ سه‌ر یه‌کیک له‌و گه‌لایانه‌ی له‌ ده‌وری ماله‌که‌مان که‌وتبوون، یان په‌ره‌ی گولیک، جار هه‌بوو دلۆپه‌شیله‌کان له‌ پاشه‌لته‌وه ده‌رژان، دلۆپه‌که‌ نه‌ده‌تکا که‌ به‌ سه‌ده‌ها می‌شی سه‌وزباو، هه‌ریه‌که‌و له‌لایه‌که‌وه، لمووزی تیه‌وه ده‌ژهند، تۆش له‌دواوه‌ جزووی خوڤت له‌ پشتیان گیر ده‌کردو ده‌تکوشتن، خو ده‌یه‌ها نیره‌ جالجالویه‌کی گیلێش هه‌بوون که‌ بوونی ئه‌و شیله‌یه‌ شیتی ده‌کردن و ده‌هاتن، وایان ده‌زانی بانگی شه‌هوه‌ت و هه‌وسه‌، می‌ییه‌کانیش ده‌که‌وتنه‌ دوا‌یان، یه‌که‌ یه‌که‌ ده‌تکوشتن، بی‌زه‌هراوه‌ می‌شه‌کانت فری ده‌دایه‌ به‌رده‌می من و خویشت

دەمت دەخستە خوینی جالجالۆکەکان، ئەمەیان چەپەلتەرین ڕا و بوو..
 تۆ تاوەکو رازیم بکەیت جالجالۆکەیی دیکەت بۆ ڕا و دەکردم،
 جالجالۆکەیی ڕەنگاو ڕەنگ و ناسک بەدەن کە من لە ژيانما نەمدیوون،
 ھەر بەم بیانووە دەتکوشتن، تاک و جووت و کۆ، ھەر جارەو بە
 چەشنیک، لەگەڵ گیاو گۆل لاشەیان تیکەڵ دەکرد، منت ناچار دەکرد
 کە بیانخۆم، دەم و لیوی بە خوینی ئەو قوربانیاوە تۆ سوور بکەن،
 پیت دەوتم: ئەھا چەندە زەردو لاوازیت، پێستت بەسەر ئێسقانتەو
 داکەوتوو.. دەبیخۆ.. سەیرە.. ھەر واش بووم، چونکە کە ھەستام میز
 بکەم، ئێسقانی جومگەکانم ئەوێندە وشک بوون کە کرەیان دەھات و
 بەریەکدی دەکووتن، ھەرگیز لە ڕا و ماندوو نەدەبوویت، نیچیرەکانت لە
 جالجالۆکەیی تۆقیوو ھەموو زیندەوەرەکانی دیکە بە ھەلەداوان خۆیان
 دەکووتایە کون و قوژین و گۆشەو کەلەبەرەکان، تۆش چنگ لە سەرشان
 دوايان دەکەوتی، ھەر کامەیان دوا دەکەوت، تۆ پەلامارت دەداو
 قاچەکانیت دەقرتاند، ئەوھمی کە بجەنگایە.. وھمی بە حالی، ناو قەدی
 باریکی دەیەھا لەو جەنگاوەرە بەستەزمانانەت دەشکاند، چاوت کوێر
 دەکردن، رقی دونیات لەو جالجالۆکانە بوو کە ڕەنگاو ڕەنگ بوون و
 بەنازو فیزیکیەو بە دەوری مالهەمان پیا سەیان دەکرد، پتر لەو رقت
 ھەلەدەستا کە ئاوریشمی باریک و ڕەنگاو ڕەنگیان دەردەدا، من
 سەرسام بەو ئاوریشمانە دەکەوتە دواي ھەندیکیان، تۆ بەرت
 پێدەگرتم و یەکە یەکە دەتکوشتن، ئەوانەیی کە لە دواو ئاوریشمیان
 دەردەدا تۆ میزت پێدا دەکردن و دەتقرتاندن، کۆت دەکردنەو دەتوت:
 پەلە مەکە ھەر ئێستا لە گۆشتی ئەو خرو خەپانانە سووپیکی وات بۆ
 دەکەم لە ھەموو ژيانتدا تامت نەکردبێ، ھەر بەتەنھا جالجالۆکە

مێھەکانت نەدەکوشت، بۆنیکی خۆشت بە با دەکردو ھەوا پێ دەبوو لەو
 بۆنەیی کە جالجالۆکە نێرەکانی دەخستە سەر ھەواو ھەوەسی ئەوھیی
 کە پتر لیت نزیک ببنەو، بە دەم سەماو، بە پەل کوتان و دەم کردنەو
 خولانەو، مۆسیقایەکیان بۆ دەناردی، ھەر کامەیان خۆزگەیی
 دەخواست کە سەماو مۆسیقا کەیی دلت بیات، تۆش بە لەنجەو، بێ
 شەرمانەو بە بەرچاوی منەو بە چوار دەوریاندا دەخولایتەو، بە دەم
 سەماو ناو گەلت لێ بلاو دەکردەو، ھەر خولانەو ھەبەکی تۆ چەند
 تەوڵ و تەونت بە دەوریاندا دەچنی، ئیتر کە لەو ئاوریشمە لینجانەت
 گیر دەبوون، وەک قەسابیکی خاوین دەکەوتیتە لەتوگوتکردنی
 ھەموویان، چەندە ئازاو بوێرو ھار بوویت، زەردەوآلەو پەپولەو ھەنگ
 و کوللەت ھەر بە ئاسمانەو ڕا و دەکرد. کە دەکەوتنە ناو تەونەکە تۆ
 دەچوویتە گژیان، یەکە یەکە گارت لە پشتی ملیان دەگرت و لە جوولت
 دەخستن، ھەندیک جار نیچیرەکانت فەرماۆش دەکردو بۆ ماوہیەکی
 درێژ بەدیاریانەو رادەمایت تا دنیایا بیت لەوھیی کە پەلەقاژەیی
 مەرگیانە، یان ئەوھتا ماندووی ئەوھن خۆیان لە داوہ ئالۆزکاوہکانی
 تەونەکە قورتار بکەن، بە میزاجی بکوژیکی خاوینەو بەچوار دەوری
 نیچیرەکانت دەھاتیت و دەچوویت..

+ تۆ باسی من دەکەیت یان جالجالۆکەیی ناو خەونەکانت؟

- جالجالۆکەیی ناو خەونەکەیی خۆم.

+ ئاخر من بووم.. تۆ نالیت من و تۆ بیوین بە جالجالۆکە؟

- ھەلبەتە.. ئا.. من و تۆ..

+ تەواوی کە..

- لەکوێ بووم؟

+ لەو شوێنەى من دەورو خولى نىچيرەكانم دەدا.. ئەوە من جالجالۆكە بووم يان ديوى رەش؟

- ئا دەم خوۆش.. تۆ لەناكاو هاتیتە سەر نىچيرىك و بە داويكى رەش كە لە دەمتەوە دەهاتە دەرى توندوتۆل نىچيرەكەت دەبەستەووە شەتەكت دەدا، تا تەواو لە پەل و پۆ دەكەوت و بەرگرى نەدەما، ئەو كاتەى كە لى نىك دەبوويتەووە هەر لەرپى ئەو داوانەووە كە نىچيرەكەت پى كەمەندگير كردبوو، گاز لەسەر گازت لى دەگرت، بە هەر هەموو پەلەكانت داندەكوئى و قەپت لىدەگرت، كە دەمرد.. پەلەكيشت دەكرد بۆ ناوهرراستى مالهەكە، تاوەكو زوو فرىاي مەرگى يەككى دىكە بكەويت، تا وای لىدەهات ناوهرراستى مالهەكەمان دەبوو بە كوشتارگای نىچيرەكانت. لەدواى دەست لەملانى و رامووسان، دواى كوشتنى سەدەها جالجالۆكەى مى، خاكەكەت هەلدەكوئى و جالجالۆكە كوژراوكانت دەخستە ناو درزو چالى قوول، هەر لەويدا، لەسەر لاشەى ئەو هەموو جالجالۆكە، رەنگاوپرەنگە هيلەكانت دادەنان، تۆ دەتوت:

"ئاواهى زۆر چاكە.. بىچووهكانم لە گوشت و ئىسقانى دلخوازەكانت دەخۆن و گەورە دەبن..!"

نەك هەر ئەووە بەس.. سەدەها لەو جالجالۆكانەى دەرودراسى كە زاوو زىيان دەكرد و هيلەكان دەكرد، بەر لەوەى بترووكتن تۆ تا تىر دەبوويت لىت دەخواردن، پاشان سەدەها هيلەكەت بۆ من دەهانى، كە من دەموت ئاخىر گوناھن و بۆم ناخورىن.. تۆ دەخەنیتەووە بەيەك جوولە هەر هەموويانت دەماشىيەووە دەتخواردن، هەندىك شەو كە حەزم لە پىاسە بووايە، پىت دەوتم؛ شەووە عاقل بە، با نەجوولتەين

ئەگىنا زىندەوهرىكى دىكە دەمانخوات و تىدا دەچىن، خوۆ تۆ بخوات و من بمىنم.. بە وەللاھى بە سەك دەدەم و دەمەرم، لەو شەوانەدا، مۆرانەى نىرت بۆ راو دەكردم و دەتوت خواردنجان هيزو شەنگت دەتداتى، بۆ ئەوئەش لە ژوورەوہى مالهەكەمان دزوويەكت دەچنئى و رىك و راست لە دەمتەووە تا چاوپرى دەكرد درىژ دەبوو، دىسانەووە فىلەكەت بەو تەواو دەكرد كە مۆرانەيەكى مى - ت راودەكردو لەوسەرى دەزووہكە دەتكرد بە چەشە تاوہكو نىرەكان بىن و بوئى بكەن، خوۆت دەتزانى چى دەكەيت.. جار هەبوو تا بەرەبەيان چاوهرپىت دەكردو نەتدەهيشت بنووم، چونكە مۆرانەكان لە شوينىكى دوورەو دەهاتن، ئەو كاتە بوو كە من بۆ خەو دەمردم، نەك خوراكى مۆرانە، لەناو لاشەى دەيەها مۆرانەدا من دەخەوتم.. كە لەناو لاشەى لەتوكتوئى ئەو هەموو نىچيرو قوربانىانە وەناگا دەهاتم، تۆ خوۆت بە هەوداكان شوۆ دەكردەووە لە خووشيانا خوۆت بەر دەدايەووە بەردەمم، پىيەكانت لە زەوى دەكوتا وەك كەسنىك بە چوار دەورى خویدا سەما بكات يان بە تەنيا شىتانه پى لە زەوى بكوتى، تۆ سەمات دەكردو.. من لەبەردەمتدا كرىنوشم دەبرد.. سەما.. سەما.. ئارەقەت دەكردو.. من لەبەردەمتدا كرىنوشم دەبرد.. سەما.. سەما.. ئارەقەت دەكردو تنۆكەكانى ئارەقەت دەپژاىە سەر قەدو بالام، تۆ پىچ و لوولت دەخوارد، سووك سووك دەكەوتیتە سەر بالەفرەو بە هەودايەكى بارىكدا هەلدەگەرايت، تا دەهات دادەگىرسايت و تاويك دەكوژايتەووە، تاويك گەرم و هار.. تاويك ساردو سست دەبوويتەووە، تاويك زۆر بىشەرم و تاويكى دىكە حەيابەرە، تاويك ئازاو تاويك ترسنۆك، جار هەبوو هەموو عەورەتى خوۆت پيشان دەدام، جاروبار وەك ئەووە وابوو

خۆت لهسیداره بدهیت، خۆت به پەتیکهوه هەڵدەواسی و هەر خۆت دهتفرتاند و زرم دهکهوتی زهوییهکه لهژیر مندا دهلهرزى یا خۆم بووم له سه‌رماناو له برسانا دهله‌رزیم، دلم توند لێی دهدا بێ ئه‌وه‌ی خوین فرییدا، وردتر به دهورمدا ته‌ونی دیکهت دهچنی، من سه‌یرم دهکردی، تۆ دهتوت:

"تۆ هی خۆمی.. له‌ناو ئەم ماله‌دا مالى دیکهت بۆ دروست دهکه‌م تا که‌س نه‌تبینی..!"

ل‌ووژت تێوه ده‌ژهنیم تا بزانی ماوم یان مردووم، زمانت ده‌ردهانی و پشتی م‌لمت ده‌لسته‌وه، من ختووک‌ه‌م ده‌هاتی و پێی قه‌لس ده‌بووم، شاخه‌کانت به‌ژیر سک‌مدا ده‌هانی، له‌ناکاو ئاسمان تاریکتر دا‌هات، ترووسکایه‌ک له کلاورۆژنه‌یه‌که‌وه داده‌رژا، کلاورۆژنه‌یه‌کی هه‌تیو له‌و ماله‌ به‌ ته‌ون چنراوه‌دا، که‌چی ئەو ترووسکایه‌ش نه‌ما، جاروبار که ترووسکایه‌که ده‌هاته‌وه‌و ماله‌که‌ی رۆشن ده‌کرده‌وه، تۆم د‌هدی ئەو خوینه‌ت ده‌لسته‌وه که به ق‌اچ و قولته‌وه مه‌یی بوو، که خۆت له‌و خوینه‌ په‌شه پاک کرده‌وه، سه‌رله‌نوێ شیتانه‌ که‌وتیته‌وه چینی ته‌ونه‌که‌ت، ئە‌م‌جاره‌یان که‌وتمه‌وه ناو چه‌ندین ته‌ون و تاو‌لی ریک چنراو به دهورمدا، شله‌یه‌ک له ده‌مته‌وه ده‌رژا که هەر ده‌توت که‌تیره‌یه، که ق‌اچه‌کانم تیی ده‌چه‌قین به زه‌وییه‌که‌وه ده‌نووسام، که ته‌کانم د‌هدا جومگه نه‌رمه‌کانی هه‌ردوو ق‌اچم له‌جی ده‌چوون، من به‌ته‌نها ده‌متوانی بۆ پ‌یشه‌وه هه‌نگاو بنی‌م، ئە‌ویش زۆر به زه‌حمه‌ت و فه‌لاکه‌ته‌وه، که‌چی تۆم د‌هدی خ‌ی‌راتر بۆ د‌واوه ده‌چوویت، به‌راست و چه‌پدا، پاشان بۆ پ‌یشه‌وه هه‌لمه‌تت برد، تاوت د‌هدا و ه‌یرشی سه‌رسه‌ختانه‌ت ده‌کرده سه‌ر ئە‌و ج‌ال‌ج‌الۆ‌کانه‌ی له ته‌ون به‌نده‌که‌ی تۆ نزی‌ک ده‌که‌وتنه‌وه، هەر

ساتیک په‌نگیکت ده‌نواند، وردو باریک ته‌ونت ده‌چنی و ده‌توت:

"ئه‌وه ماله‌ خنجیلانه‌که‌مانه..!"

به چه‌ند تالی ته‌ونی ئە‌ستوور که له زارته‌وه ده‌هاتنه ده‌ری، ق‌اچه‌کانی منت به‌سته‌وه و ئیدی وت:

"من له‌م‌رۆه ئاسوودهم.. من له فیتنه‌ی ئە‌و ج‌ال‌ج‌الۆ‌کانه تی ده‌گه‌م که به بیانوی پ‌یاسه‌وه له ته‌ونه‌که‌مان نزی‌ک ده‌بنه‌وه.. ئیدی تۆ مه‌چۆره ده‌ری.. تۆ هی خۆمی.. من رۆژانه م‌یشی جوانت بۆ راوده‌که‌م.. په‌پوله‌ی تازه با‌ل‌کردوو. جۆره‌ها زینده‌وه‌ری به‌له‌زه‌ت.. قه‌ت نامه‌وی ماندوو بیت.. ئە‌ی جوانترین زیندانی له‌نیو به‌ندیخانه‌ی عیشقی من.. ده‌مه‌ویت تا ماویت خزمه‌تت بکه‌م.. ده‌تپرسی: لاریت له‌وه هه‌یه؟"

من ل‌التر بووم، له‌وه‌ی بلیم "ئا" یان "نا" .. جا چیم پ‌ی ده‌کرا؟ که پتر لیت ورد بوومه‌وه.. دیم به هه‌موو ق‌اچه‌کانت که له‌به‌ر چاومدا ژماره‌ی دیکه‌یان لێ ده‌رسکا، به یارمه‌تی ئە‌و ده‌مه باریکه‌ت ته‌ونیک‌ی دیکه‌ت ده‌چنی، به‌لام په‌نگاو په‌نگ، تا ده‌هات داوه‌کانی ئە‌ستوورتر ده‌بوون و به دهورمدا ده‌کشان و چه‌ندین رایه‌لی دیکه بۆم بوون به شووره‌و سه‌ریان: له زارته‌وه، له پ‌ییه‌کانته‌وه، له پ‌اشه‌لته‌وه، ده‌زووی په‌نگاوپه‌نگت لێ جی ده‌مان، که به‌ته‌واوی که‌وتمه ناوه‌راستی تۆره‌که‌ی تۆ لیم دوور که‌وتیته‌وه‌و سه‌یریک‌ی زیندانه جوان چنراوه‌که‌ی خۆت کرد، پاشان چاپو‌کانه، به‌ده‌م و ددان، چمکیکی ته‌ونه‌که‌ت گرت و له ناوه‌راسته‌وه وه‌ک که‌سی: کاریته‌یه‌ک، داریک، یان ئە‌ستوونده‌گی‌ک بداته به‌ر ره‌شمالیک به‌یه‌ک‌جارو به‌به‌نیک که من نه‌مه‌دی خۆت به ئاسمانی ئە‌و زیندانه‌وه هه‌ل‌واسی و له‌به‌ر چاومدا شیوه قۆچه‌کیکی پر

له ئەندازەى وەرگرت و من لەژێرەوه له بن سکی سپیی تۆ رادەمام، تۆ گرژیتەوه، تۆ هەر بە خۆرسکی و وهک جالجالۆکەیهکی پر ئەزموون و ئارام له بەرامبەر هەرەسى مندا، له وهپسی و نووچدانی من ورد دەبوویتەوه، له راپه‌ڵ و دیوارەکانی رادەمام و بۆ یه‌كجاری خه‌یالی دهربازبوونم ته‌لاق دا، وام هه‌ست ده‌کرد له به‌رد هه‌لبه‌ستراون، نه‌ك هه‌ودای باریکی ته‌ونی چنراوو دهرهاویشته‌ی ده‌می تۆ، به‌ عیشقیکه‌وه له منت دهروانی، عیشقی كه‌ستیک كه‌ بۆ یه‌كجاری و تا ئەبه‌د دنیایه‌ له‌وه‌ی مه‌عشوقوکه‌ی هی خۆیه‌تی، هی خۆی و به‌س، من نه‌مه‌ویست هه‌ره‌س بێنم، دلگه‌رمانه‌، وه‌ك هه‌ر جه‌نگاوهریک له‌ودای به‌زین و نووچدان، خۆ بۆ باک ده‌كا تا دوزمن پیتی خۆش نه‌بێ.. من به‌درۆ ددانم گر ده‌کرده‌وه‌و ده‌خه‌نیمه‌وه.. هه‌ولم دا به‌رگری له‌ خۆم بکه‌م.. وه‌لی بۆ هه‌وده‌ بوو، چه‌نده‌ پتر خۆم راده‌ته‌کاند.. خۆم راده‌پسکاند، ئەوه‌نده‌ پتر ده‌که‌وتمه‌ ناو تۆره‌که‌و قاچه‌کانم له‌ ته‌ونه‌کان گیر ده‌بوون، ئەوه‌نده‌ زیاتر له‌ هه‌وداكان ده‌ئالام، دواجار خۆم بینی که‌ دیل و شکه‌سته‌ بال و ئیفلج، جووله‌م تیا نه‌ما، تۆ له‌وه‌ سه‌ره‌وه‌را وتت:

"نا گێله.. بۆ وا حه‌په‌ساویت؟ ئەوه‌ مال‌ه‌و له‌ناو ئەو مال‌ه‌شدا ئەم کولله‌و په‌رده‌یه‌ هی من و تۆیه‌.. تۆ سه‌یرکه‌.. تۆ خه‌یالت بخه‌گه‌رو واز له‌وه‌ بێنه‌ که‌ هه‌ردووکه‌مان جالجالۆکه‌ین.. ده‌کرێ هه‌ر به‌ خه‌یال خۆت به‌ زاوا بزانی و منیش به‌ بووک..!"

من ده‌موت: "نه‌ و.. نه‌ و.. وا نییه‌.. من له‌ زیندانی ده‌چم و تۆش پاسه‌وان، من قوربانی و ئەتۆش جه‌للاد.. من نیچیرو تۆش راوکه‌ر.."
تۆش له‌ سه‌ره‌وه‌را مه‌ستانه‌ له‌ منت دهروانی و جووله‌ت نه‌ده‌کرد، که‌

زانیت من له‌ داخاناو له‌ ماندویتی خۆم قسه‌م بۆ ناكری، له‌وه‌ سه‌ره‌وه‌ خۆت به‌ر ده‌دایه‌وه‌ سه‌ر ته‌ونه‌که‌، بۆ ئەوه‌ی له‌ژێرتدا برمی و به‌سه‌ر مندا کاوڵ بێ، له‌ كه‌لتینیکه‌وه‌ که‌ دهروازهی نه‌ینیی تۆ بوو، به‌ چه‌ندین پێچ و دهروان لیم هاتیته‌ ژووری، به‌رامبهرم وه‌ستایت و بیرت له‌ شتیك ده‌کرده‌وه‌، له‌ پیلانیک.. هیدی هیدی وام هه‌ست ده‌کرد له‌به‌ر دیدهی مندا پیر ده‌بیت، که‌ قاچه‌کانت ده‌جوولاند، ئەوه‌نده‌ پیرو شه‌که‌ت بوویت که‌ ره‌نگه‌کانی سه‌ر پیستت وه‌ك تۆزیکى زۆر ورد هه‌لده‌وه‌رین، تاوتاویش به‌ده‌م گه‌مه‌ی ده‌ست له‌ملانی و رامووسانه‌وه‌، پرزه‌ت لى ده‌بریم.. گوايه‌ ماچم ده‌که‌ی، که‌لبه‌کانت له‌ گوێچکه‌کانم گیر ده‌کرد، به‌ لموز تيم به‌ر ده‌بوویت، عیشقبازی بوو.. وه‌لی تیکه‌ل له‌ تۆله‌و تامه‌زرۆ بوون و دل‌ره‌قی، هه‌زت ده‌کرد بمخه‌يته‌ سه‌ر پشت، تا بکه‌ومه‌ ژیر ده‌ست و پیت، تا بتوانی به‌ ئاسانی له‌تاو موحیبه‌تی خۆت گاز له‌ ته‌وقه‌ سه‌رم بگريت، له‌پاش یه‌ك دوو گازی تۆ پرزه‌م لى براو ئیفلج بووم، هه‌موو ئازای جه‌سته‌م خا و بووه‌، چیتر نه‌مه‌ده‌توانی بجوولیم، چاوه‌ری بووم، چاوه‌ری ئەوه‌ی چیم لى ده‌که‌ی ملکه‌ج بم، تۆی به‌رزو بلندو منی گرگن و له‌ په‌لوپۆ که‌وتوو، به‌دیارمه‌وه‌ رامابوویت، یه‌ك دوو جار ده‌مت له‌ خوینمه‌وه‌ ژهنو ده‌تخواره‌وه‌، زمانى دهرزى ئاسات له‌ ده‌ماره‌کانم گیر ده‌کرد، نه‌رمترین ده‌مارت ده‌دۆزییه‌وه‌و ده‌توت:

"وه‌ی له‌وه‌ خویننه‌ شيرينه‌و به‌تامه‌ی تۆ.. خوینى ئالى
خۆشه‌ویسته‌که‌م.. ده‌تۆ سه‌یری که‌ چۆن پیتی قه‌له‌و ده‌بم."

سه‌ره‌تا سه‌یرم پى ده‌هات، بۆ دل‌دانه‌وه‌ی من سه‌مایه‌کت ده‌ست پیکرد، له‌سه‌ر قاچه‌ باریکه‌کانت ده‌وه‌ستایت و خۆت لار ده‌کرده‌وه‌، به‌

چەپ و راستدا، خۆی لە سەماش نەدەچوو، لە گینگلی ئازاریک دەچوو، لە تالانەوهی ژانیک بە دەم مەرگ یا لە دایک بوونەوه، سەما بوو.. سەماش نەبوو.. سەمایەکی درێژخایەن، هەر هەموو قەفەکانی سکه سپیەکهت دەلەرزاندا، لەرزینیک که لەرزانه م پێ بخات، لە درزه بزرهکانی سکتەوه، گویم لە ئاهەنگ و موسیقایەکی دلگیر دەگرت، هەر لەسەر ئیقاعی ئەو موسیقایە تو سەمات دەکرد: لە تەنیشتمەوه، لە پیشمەوه، لە پشتمەوه دەهاتیت و دەچوویت، خۆت دەلەنگاند، تاوتاوێک خۆن دەگرخاند، هەندێ جوولەو نمایشی سەیرم لیت دەدی، تاوێ رۆمانسیانە سەیرت دەکردم.. بە تیچاو، که تا ئەو حەلەش هەر خێل بوو، پر بە نیگاكانت، شەهوەتبازانە لمووزت درێژ دەکردو لە ناوکهوه بەرەو مووسڵدان ختووکهت دەدام، بۆ تاوێکی دیکه، ئاهێک لە درزهکانی سکتەوه دەهاته گویم، ئەو ئاهه بوو که هاری سەر هەوه سێکی دەکردم، تاوێکی دیکه قاچهکانت بەرز دەکردەوهو لە ناوهراستهوه دەتنووشاندەوه، چاوم لە تاریکییه دۆلانهکهت دەبرێ و که رووهو قوولایی و خو خنکاندن بانگی دەکردم، لەو دۆلانهوه تا ناو هەناوتم دەدی، دەرەوه ساردو ئەویش گەرم، جاروبار دەبووێتەوه بە خۆت، جاروباریش نیوهرژن و نیوهرشت جالجالۆکه، لەناکاو ون دەبووێت و بەرگیکی دیکهت دەپۆشی، کاژیکي دیکه، رهنگیکی دیکه، هەر جارەو سەر و روخساریک، سەر و روخساری خۆت و هی هەموو ئەو کچ و ژنانەهی رۆژیک لە رۆژان بەنازیکهوهو بەرپیکهوت سەیریان کردبم.. سەرسامیان کردبم، لەگەڵ هەر جوولەیهکتا تەون و تاوێکت چێ دەکرد، نەمدەزانی چۆن بزر دەبیت و لەکوێوه بۆم دەهاتیتەوه، لە تەنیاپی دەترسام.. ئەوهنده دەترسام که لەو مالددا جیم نەدەبۆوهو

قەستم دەکرد بێمه ناوتەوه، که لە هەوداو رایهلی مائی بەتەون چنراومان رادهمام، هەر دەزوویهکی دەبوو بە پەتی سیدارهو منی بێ ئۆقره دەکرد، دەهاتیتەوه ترسی منت دەرەواندەوه، جوانترین پەپوولەت لە باخان راو دەکرد دەتهینایهوه، پەپوولەهی وا که هیشتا توژو گەردی هەلآله وا بە بالهکانییهوهو بۆنی گوڵه بەیبوون لە دەمییهوه کاسی دەکردم، داوات دەکرد که بیخۆم، پەپوولەیهک: دووان و سییان.. تاوێکی تر، بزر دەبووێت و دەهاتیتەوه، لەو میشه سەوزانەت بۆ راو دەکردم که من قیزم لی دەکردنەوه، لیم توورپه دەبووی:

"که پەپوولەکانت پی ناخوری و بۆ مەرگیان دەگریت.. چیت لی بکه.. ها؟ تو که ئەوهنده هەست ناسک و بەقیزو بیزی، خۆت لە برسانا دەکوژیت..!"

راستت دەکرد.. من بەدیار مەرگی پەپوولەکانهوه، هۆن هۆن، دەگریام و لەولاش بیزم لە میش دەکردەوه، لەوه دەچوو بە دەم سەماوه حەز بکهیت دیاریم پیشکەش بکهیت، نیگات دەکردم و وات پیشان دەدا که نیازت پاکهوه لە خەمم دای، زوو زووش دەتوت:

"وهره با لەنیو درێژترین دەست لەملانی و رامووساندا، بتوینەوه.. وەرە ئاوێزانت بم.. راتمووسم.. گوئی بگره.. ئیتر ئەوه دوا پلهو قوئاغی مەستبوونی منە بە ئەوینداری و خووشەویستی، یان وەرە ناومهوه یان من دیمه ناو تو.. عیشق تیکه لیبوونی یه کجارهکیه، تو ش تا لە دەرەوه بیت هی من نیت.. دەرەوه زۆر ساردو خەریکه دەبیەستی.. وەرەو بتخەمه ناو هەناومهوه.. چاوانت بکه رهوه، مەنوو.. توژیکي تر دەتوانی پاش ئەو عیشق و غەزله، لە هەناومدا، تیر تیر بنووی،.. لەویدا ئارام و ئاسووده به.. کهس دەستی ناتگاتی.. تو خۆت

هه‌موو جارێک وتووێت: دونیای دەرەوه جگه له هه‌ره‌شه و مه‌ترسی هه‌چی دیکه‌ی تیا نییه.. سه‌یرکه.. سه‌یری ئه‌و داوه باریکه‌ی وا له ده‌مه‌وه دیته‌ ده‌ری و بۆ تۆی فری دده‌م.. ئه‌وه نه‌ داوه نه‌ هه‌ودا.. ئه‌وه به‌ندی هه‌ناوی منه‌و تووخوا مه‌په‌چرینه.. ته‌نها تنۆکیک له شه‌هوه‌تی خۆتی بخه‌ سه‌رو رووه‌و لای من وه‌ره.. چاو ببه‌ره‌ چاوانم و وه‌ره.. ئاگات لای بێ، وه‌ک له‌نیۆ هه‌کایه‌ته‌ کۆن و ئه‌فسانه‌کاندا باوه: چاو بته‌روکینی.. یان سه‌یری راست و چه‌پ بکه‌یت.. یان بۆ هه‌ر ده‌نگ و سه‌دایه‌ک ئاوێ بده‌یته‌وه، جریوه‌ی مه‌لیک وات لای بکات، سه‌ر هه‌لبه‌ری.. هه‌ر شتی‌ک له‌و شتانه‌ بکه‌ی له‌جیوه‌ ده‌مریت.. من پاشه‌وپاش ده‌کشیمه‌وه‌و تۆ به‌دوامدا وه‌ره‌ پێشی.. هه‌ر ته‌نها تنۆکیک له‌ شه‌هوه‌ت.. یان دلۆپێک له‌و دلۆپانه‌ی له‌تاو هه‌وه‌سی خۆم و خۆت، ناو ده‌مت پڕ ده‌کا له‌ لیک.. چاو ببه‌ره‌ چاوانم و وه‌ره!

من خۆم به‌ ده‌زووه‌که‌ به‌سته‌وه‌و تۆش له‌و دووره‌وه، هه‌ر هه‌موو هه‌رامه‌کانی خۆت پێشانم ده‌داو له‌و ته‌ون و تاله‌وه‌ خۆت لوول ده‌کرد، چ نازو چ عیشه‌ویه‌کت ده‌رشت، من نوقمی ئه‌و چاوانات بووم که‌ له‌و ساته‌ وه‌خته‌دا به‌سه‌ده‌ها گلینه‌ی په‌نگاو په‌نگ ده‌ده‌ره‌وشاونه‌وه، چاوم له‌سه‌ر تۆ بوو، ئاه.. که‌ شوخ و شه‌نگ.. رازاوه‌ بوویت، به‌ده‌م چه‌ره‌وه‌ لێوه‌ ته‌ره‌کانت ده‌جوولاند، هه‌ر ساته‌و ئالو و الاتر ده‌بوویت، که‌مه‌ت ده‌کردو لێوه‌کانت له‌ لێوه‌کانم نزیک ده‌خسته‌وه، ئه‌و لێوانه‌ی که‌میکی مابوو خوین له‌ ده‌ماره‌ باریکه‌کانییه‌وه‌ فیچه‌ بکات، په‌نگت که‌ په‌نگی هه‌موو دونیای تیدا توابوو به‌بانگی ده‌کردم، هه‌ر په‌نگت و به‌ زمانیک، ده‌نگت: ئاوازی سحرایی هه‌ر هه‌موو مه‌ل و فرنده‌و خه‌لقه‌نده‌کانی ناو سه‌روشت بوون، دونه‌یا ساردو ده‌نگی تۆ گه‌رم، خوینی تۆ گه‌رم و

نیگات گه‌رمتر، شه‌هبایه‌ک له‌ داوه‌ وه‌ک په‌پووله‌ پایزه‌ بم، هه‌لیده‌گه‌رم و له‌ تۆی نزیک ده‌خسته‌وه، نزیک و نزیکتر، له‌ناو منیشدا خوین و ئاو ده‌که‌وتنه‌ سه‌ر نه‌رمه‌ شه‌پۆلان و تاویک و جیاده‌بوونه‌وه‌و پاشان تیکه‌ل ده‌بوونه‌وه‌ و، هه‌یژیکه‌ گه‌وره‌تر له‌ شه‌هوه‌ت و ته‌ماعیکی کوشنده‌تر له‌ هه‌وه‌س بانگی ده‌کردم، شه‌با ده‌بوو به‌ ره‌شه‌باو گه‌گه‌فی ده‌یترساندم، له‌ناو ئه‌و شه‌نه‌و ره‌شه‌بایه‌شدا، چه‌ری داوات هه‌تا ده‌هات زاتر بوو، هه‌رگیز تۆ نه‌بوویت که‌ بانگت ده‌کردم، نه‌که‌ وه‌ناله‌ی خوینت بوو، ته‌لیسمیکی سه‌یر له‌ رۆحی تۆدا، هه‌نژیک له‌ ویدیو هه‌وه‌سه‌وه، به‌هه‌یزو کوشنده‌ وه‌ک بانگی مه‌رگ که‌ خۆراپه‌سکاندن لێی مه‌حال بوو، ئه‌فسوونیک بوو تیزو تێپه‌رو له‌و دیو جوانیت، گه‌وره‌تر له‌ فریوی جوانی هه‌ر هه‌موو شاشۆخه‌کانی دونه‌یا، فریوی جوانییه‌ک که‌ مه‌حاله‌ هی ته‌نها ئافه‌رتیک بیت، بانگت که‌ له‌ بانگی به‌هار ده‌چوو، بۆ هاتنی گوله‌کان، یان بانگی به‌فر بۆ خۆر تاوه‌کو بتوێته‌وه‌ و خاکیکی وشک هه‌لیمژیت، ئاگام له‌ دونه‌یا ده‌رویه‌ر نه‌ده‌ما، خه‌میک بوو له‌ چاوانی تۆ وه‌ک دوو مانگی گه‌وره‌ له‌به‌رده‌مدا ده‌ده‌ره‌وشانه‌وه، دوو مانگ له‌ناو ئاودا مه‌له‌ بکه‌ن، نه‌تده‌هه‌شت ئه‌و هه‌موو جوانییه‌ی ده‌ره‌به‌رم ببینم، بۆ هه‌ر کوێ ئاوێم ده‌دایه‌وه‌ مانگی پرووت به‌شه‌واره‌ی ده‌خستم، چیت چاوه‌ری ده‌کرد.. چی..؟ ده‌توت په‌ره‌مووچه‌یه‌کم و که‌وتومه‌ته‌ سه‌ر له‌پی با، لاوازو بێ توانا، چ شه‌و یان رۆژیکی سه‌یر بوو که‌ تۆ هه‌موو سحری خۆت رزاندبووه‌ ناو هه‌ردوو چاوم، به‌ بریای جه‌نگاو په‌ریکی دلیره‌وه‌ به‌ چوار ده‌رمدا ده‌هاتیت و ده‌چوویت ده‌خولایته‌وه، گه‌مه‌ی بردنه‌وه‌و دۆرانت له‌گه‌ل ده‌کردم، شانازیته‌ ده‌کرد که‌ تۆ چه‌نده‌ ئازاو بێ شه‌رم و

خۆراگریت، منیش چەندە ترسنۆک و شەرمن و لێو لەرزە، دەتوت لە پێ عیشووە نازیکەو تۆلەى ھەموو مێینەکانى دونیا لە من دەکەیتەو، وەک ئەوێ من نوینەرى ھەر ھەموو نیرینەکانى سەر زەمین بم، وەک تاوس شاپەرى بەلە ڕەنگینەکانت لەزەوى دەخشانو منت دەخستە ژیر تەپوتۆز، بە چوار دەورى خۆتدا تالەداوى ئاوریشمیت دەچنى، ھەموو لەشت ببوو بە کارگەىھەكى ڕەنگینى چنن، بە دەورى مندا، شوورایەكى ئاوریشمیت دەچنى، لە چاوترووکانیکدا ھەردوو کمان کەوتینە ناو بازەىھەكى گەرەى ئاوریشمین کە خۆرەتاو بەناو دەزولەى ناسک و تەنگ و باریکەکانیھەو سەدەھا ڕەنگ و ڕایەلى رۆشنایی دەرشتە بەردەممان، وای لە چاوەکانت باق و بریقی لە جریو جریوى ئەستیرەکان دەچوو لە شەویكى زۆر تاریکدا، بەو ھەموو ڕەنگ و رووناکى و گەرمیھەو بانگت دەکردم، لە ناکاواى بایەكى سارد ھەلیکردو من لە سەرماندا ھەلەلەرزیم، دەتوت کەوتومەتە ناو گۆمىكى پر لە شەختە، چاوەکانى تۆش وەک دوو خۆرى بچووک دەردەوشانەو بانگیان دەکردم، ڕووەو قوولایی خۆت بانگت دەکردم، ھەردوو قاچم تەزى بوون، نەدەجولان، ھەردوو دەستەکانم لە دوو ستوونى سەھۆل دەچوون، بالام کۆلەگەىھەک بوو لە بەفرى بەستوو، نەمدەزانى چى بکەم، دلتیا بووم، بيمە ناو تۆ، دەتویمەو، لە شوینى خۆیشم بوەستم ئەو "با"ى سەر سەر، ڕەقم دەکاتەو، تۆرى پانویزى ئاوریشمین، بە تەونى ھەزارەھا ھەوداى ڕەنگا و ڕەنگەو، تا دەھا گەمارۆى دەدام، زانیم تازە مەحالە، کەوتە نێوان زستانى خۆم و ھاوینى تۆ، نە عیشقت لەتەک مندا دەکردو نە جەنگت بەرپا دەکرد، تۆ مەکرو تەلەو داوھەکانى خۆت تاقى دەکردەو، بەندو باوھەکانى خۆت

دەچنى، جوانیى پر لە فریوى خۆت ساز دەکرد، من ھێدى ھێدى کەمەند گیرى سیحرو فیتنەى تۆ دەبووم، دەھاتم. تاریكى و گەرمی ناوھوت بانگی دەکردم، ھەناسەى گەرم، دەھاتم و سەرم دەخستە ناو دەمت، تا گەرم بێتەو، ھەستم بە تەوژم و شەپۆلى خوینت دەکرد لە ھەردوو گویمدا، زەریاىھەک لەناو تۆدا کەوتبوو سەر نرکەو نالە، لەناو رۆختدا ڕەشەبایەكى شیت گەمەى پیدەکردم، پەشۆکاوو سەر لیشیواوتر بووم لەوێ بزانم ئەوھەیان نرکەو نالەى ھەواو ھەوھەسە. شەھوتەى شیتە یاخود بانگی ترسناكى مەرگە، نەک بە چاویک. من بە ھەزار چا و چرى تاریكى ناوھەتم دەبینى، لەپر سۆزو ھەوھەسەى گەرمى خۆت، ھەموو لەش و رۆختى ڕووناک دەکردەو، وەک ئەوێ کە فرینیک ڕووەو ئاسمان ھەلمبگریت، ھەزارەھا مانگ و ئەستیرەم دەبینى، جاروباریش وامدەزانى جەستەت ئەشکەوتىكى نسرەو فرە فرى بەلى سەدەھا مەلى بى ناوونیشان کە بترسن لیم، خۆیان بەدیواری ئەشکەوتەکەدا دەکیشا، لەنێوان رۆشنایی و تاریکیدا من ویل دەبووم، کەنەفت و ماندوو حەزم لە خۆونکردن بوو لەناو ئەشکەوتەکە، خەوتنىكى قوول کە بەلەفرەى مەلەکان وەناگام نەھینیت، لەو ساتەوختەدا، سەد ئاسمانیش تەماعى فرینى نەدەدامى، تاریكى و رۆشنایی کە بەدواى یەکیددا جیگۆرکیان دەکرد، گومرای دەکردم، چ مەستى و ئەفسوونیک بوو بۆ رۆحى ھیلاک و پەژمورەى من، گویم لە ھاوارو داواىھەک بوو لە ناوھەوى تۆدا کە بۆ تەماسىكى خۆش و سیحراوى و توانەوھەىھەكى ئەبەدى و خنکاندنىكى بى ئازار بانگی دەکردم، تاویک دەبوویت بە دەریاو دەخزامة ناوت و بە ھەموو لایەکدا سەربەستەنە مەلەم دەکرد، باق و بریقی مەرجان و بەردى گەوھەر

ئاسا له بنكى دەرياکه شپړزهى دهکردم، کهچى له ناکاو هەردوو قاچم له گياوو گۆلى به کهرويشکه کهوتوو دەئالا.. له چريى قهوزه که رهنگوبۆنى منداڵدانى دايکمی دەخستهوه يادم، دللى تۆو دللى زهرياکه بهيهکهوه له سەر هەمان ريتم لايان دەدا، تەوژم و شەپۆلى خويى تۆو هى زهريا که له يهکدى جوئ نەدەکرانهوه، ترسى ماسييهکان و ترسى ناو رۆحى پر له ئارهزوت به خنکاندى من، شەهوهتى نەهنگيى برسى بۆ قوتدانى من هاوشان به شەهوهتى جهستهت بۆ هەللو شيني من، له سەد لاوه ئاوو خويى ساردى و گەرمييان ليکدى دەدى، من چيتر مەلەم نەدەکرد، خۆم دابوو دەست سوورى خويى و شەپۆله گەرمەکان، تەواو لهوه دەرچوو بوو بەرگهى هيچى ديکه بگرم، دەبوو بيمه ناوت، ملکه چکردن لهو ساتهوهختهدا، گەرترين ئازايهتى بوو، خۆدان بەدەستهوه، ئەوپهري مرووت و بيباکی و جوانى بوو، سەرزەمىنى زيندهگى و چالەکانى مەرگ سنووريان بهيهکهوه نووسابوو.. من مەدهۆش و بى پەروا دەهاتم، کهيل و کاس، لاسهنگ و شيواو، ئەفسوونىک له چاوانتاو زرنگانەويهک که زهنگى ناوى خۆم بوو له گەروتا بانگى دەکردم، ناودهت پتر ليکى دەکردو ئەو خۆله پۆکهى بهرپيى خۆت کرد به ليتە، تىي چەقيت، تەکانت دەدا به داوهکهوه بەرهولای خۆتم به کيش بکهى، هەر دەمه و پيستم رهنگيى دەنواند.. دەنگيشت خۆى دەگۆرى، تیکه لى رهنگەکان به شەوارەيان خستم، زوو زووش دەتوت: سەيرى چاوانم بکهو غافلگير مەبه، سەيره.. لهبرى دوو چاو.. هەسارەيهک چاوم دەدى و پيشنگى پر لهتین و تاويان سەرمەستى دەکردم، له سەد لاوه ئەو تاوه پيشنگەم بۆ دەهات و جوانيت چوار دەورى کردم به شەبهنگ و ئيدى تيا ون بووم..

تۆ هەموو شتيکت کرد تا مەرگى پەپولهکان و خويى پرژاوى جالجالۆکهکان له ياد بکهم.. ئەى خودا که سەرحال و پر هەوا بووم، قاچه باريکه کانت سەرنجيان راکيشام، جوانترين جوولەو خۆنهوى کردن و بەلادا کهوتن و لهنگينهوه.. تۆ دەلهنگيت.. چەندە جوان ئەو قاچانەت لەژيرتا دەشکانهوه. کتوپر گويم له نرکه نرکی تۆ دەبوو، نرکه يهک که که مەرشيکن بوو.. نرکهت بوو به چرپه.. به ئاهو هەناسهيهکى شەهوهتبانانەى تیکه ل و دلپروکين، بۆنيکت بۆ دەناردەم که تەواويک مەست و حەيرانى دەکردم، لهو بۆن و چرپه و هەناسانەت غەزەليک دەتکا، خەميکى تەنک.. تەنکتر له بالى ئەو پەپولهانەى بۆ من راپوت دەکردن، من و تۆ.. هەردوو کمان بۆ ماويهک قسەمان بىر چوو بووه، له شويني خۆتدا مات و زەبوونانە رامای، خۆت کيل کردەوه، قاچه کانت ليکدى دەخشاندن، ئەو نەرمە تووکهى سەر پشتت و سەر هەردوو شانە کانت گيف دەبوونەوه، هەردوو لاشە ويلگە کانت دەکرانهوه، لەژير تريفەدا دەبرسکايتهوه، تاو نا تاو له بەردەمدا گەرتر دەبووى، ساتهوهختيک تىپهري و يهک موو له لەشتدا نەدەجوولا، هەتا باريکه شاخەکانيشت نەدەبزواند، وام زانى ماندوو بووى، مردووى.. وهلى نا.. بە دەم هانکه هانکه وه ئەو ساته تۆ بىرت دەکردهوه.. له چى؟ نەمدەزانی.. بەلام هەستم دەکرد که ئەوپهري تەقەللا دەدهى تا له ناوهوى خۆتدا، خەيالايک يان جوولەيهکت له بشاريتهوه، پاشان که کهوتمه ناو هەناوت هەستم بهو جوولەيه کرد: جوولەى ئەوهى که بمخۆى؛ چونکه زۆرت خۆش دەويم، جوولەى گومانايک که ئاخۆ له دەرەوه بم يان بمخهيتە ناو هەناوت؟ جوولەى خەيالايک بهوهى له ناو خۆتدا تەقەت بمپاريى يان به جيم بىلى له ناو

ئەو كەلاوھىيەدا بۆ ھەر ھەشەئى سەرماو جالجالۆكەكان، لەناو ھەناوتدا دەكەوتمە دواى ئەو جوولەو خەيالەو بۆم راو نەدەكرا، لەگەڵ تەوژمى خوین ھەموو خەيال و جوولەكانى دونىاي دەرەوھت بە لامدا تىژ تىدەپەرىن و من نەمدەگرتن، لەناو ھەناوتدا ئاسانتر گویم لە تریەى دلە ترساوھكەت دەگرت، لە سوورى خوینی پر لە شپرزە بوون كە ھەندى جار ھەستم دەگرد ئەو شەپۆلە خوینەت لەتاو قەھرو خەمى ئىرەيى و بەغالەت، ئاراستەى خوى دەگوڤڤ و ھاژەى پەرى گويەكانمى دەپراندا و كەرى دەگردم، سەرەتا نەمدەزانى.. بەلام كە لەناو ھەناوتدا لە پەلوپۆ كەوتم و ئەو شلە ژەھراوئىيەت بەسەرمداد رشت، ھىدى ھىدى تىگەيشتم كە تۆ بەتەماى لەناو خووتدا بمتوئىتەو، گویم لى بوو.. لە دلەو دەتوت: ماوھىكى دىكە تىكەل بە خوینەكەم دەبیت و ئەوھش ئەوپەرى خوئشەويستىيە، لەويدا تىكەل بە خرۆكەكانم بەو ئىدى بە ھەموو شادەمارو ريشالەكانى لەشمدا سەفەر بكە، بە چرپەوھ.. عاشقانە.. دواتر بوو بە پارانەوھ و تكايەك كە ئاھى لى تكا، بەدەم گريانىكى خنكاوھە بانگت دەگردم.. وەرە.. دوودل مەبە.. منيش كوڤرانە.. گيلانە.. سەرمەستانە.. ھاتم.. ھاتم.. ھەستم كرد گەر بەپيى ئەو بۆنى گژوگيايە بى كە كەللەمى دەتاساند، ئەو وەرزی عىشق و تىكەلبوون و توانەوھىيە: ھەر دەبى وەرزی بەھاربى، تا گەيشتمە لات، ديم بەفرىكى ئەستوور دەبارى، لە سەرمانا ھەلدەلەرزىم، ويستت بە ماچ و باوھشيك گەرمم بكەيتەوھ، خوتم دا بەدەستەوھ، پىگەكەم گەللى دوور بوو، لەسەر خوو نەرمونيان، سەرى منت خستە ناو دەمتەوھ، دەرەوھ ئەوھندە سارد بوو، ھەستم بە ھەلاوى گەرمى ناو دەمت كردو پتر خوتم شل كرد، تۆش دەتوت: وەرە پيشى و

لەگەلما جووت بە، لەوھ دەچوو خوژگە بخوازم لە دەمتەوھ بكەومە ناو ھەناوت، لەو دۆلانە تاريكەوھ بيمە ناوتەوھ، لەشى تۆگەرم و تاريك و پەنا، منيش ماندوو.. خەو لە چاوان شكاو.. بە زمان كە دەگەيشتە ھەر ھەموو ئەندامىكى لەشم منت دەلستەوھ، ئەو لستەوھىيە سەرى كردم، لە جوولەى خستم، تۆ منت ھەلدەلووشى و گرى بە گرى قوتت دەدام و من بى باك بووم لەوھى لە باوھشتا دەمرم، وھى لەو تونيلە دريژو تاريكەى ناو لەشى تۆ كە نازانم چەند رۆژو شەوى ويست تا پيايدا تىپەرىم، تاريكەيەكى چرو ميھرەبان لە كۆتايى ئەو دۆلانەى تۆدا بانگى دەگردم، بە چەند قەپ و پاش چەند ماچ و موچرەو تەكان كەوتمە ناو ھەناوت، وەك منالىكى ساوا كە بۆ ناو بىرىكى پر ئاو سەرانگرى بى.. سەرانگرى بووم، كە دواچار خوتم دەنيو تاريكى كوشندەى ناو ھەناوت بينىيەوھ، ترسام و گريام، گريانىك كە واى لى دەھات لەناو تۆدا گويمك لە فرميسك ھەلپىژم و ھەر خوتم بەتەنيا مەلەى تيا بكەم.. دەتوت: دەبەس بگرى.. بى ھوودە بوو.. من ھەر دەگرىام.. دەتوت: ئەوھ سەرەتايەو كەمىكىتر بەو تاريكەيە پر لە ميھرەى ناو ھەناوم رادىي، تۆزىكى دىكە دەبىتەوھ بە كۆرپەلەو پاشان ئەو دەلەمە چاو نەپشكووتوھى كە دەنيو ويلاشى رۆحمداد، تا ئەبەد جىگير دەبىت و.. دەگەيتەوھ بەو سەردەمەى كە ئىستاكى لە يادت چووھ.. ئەوھ منم وا دەكەم، بىرت بكەوئتەوھ، ئەو زەمەنەى تيايدا ئاسوودەو ئارام لەويدا.. لەناو مندالدانى ژنىكى دىكەدا كە دەكرى ھەر خوتم بووبم مەلەت دەگرد، ئىدى تەواو.. تۆھى خوتمى و چىتر كەس بۆى ناكرى ھەرەشەت لى بكا، زيانت پى بگەينى، نە سەرما دەبى و نە گەرما، نە دەترسى و نە برسيت دەبى، كەس ناتبينى، دەتوت:

بمبەخشە كەسەكەم.. بمبەخشە، بىرت نەچى، ھەر خۇشەويستىيە واى پى كىردم، ناچار بووم كە بتخۆم.. من ھىشتا لە ھەناوتا بووم كە لە درزە زۆرەكانى ھەردوو لای سكتەو شتى سەيرم دەدى.. بە چاوانى غەيبىش بى دەمدى: ئەو ھىلكانەى لە تۆوى من و تۆ دەرسكان.. يەكەيەكە دەترووكان، بىچوو جالجالۆكەى رەنگاوپرەنگ دەھاتنە دەرى، ھەريەكەو سەرمەستانە بۆ بۆنى ژيان، خۆى بۆ ئاسمان ھەلدەدا، من بەغىلیم پى دەبردن، لەولاهش خۆشىم لى دەھات و دوا جارىش باوكانە بۆيان دەگرىام كە رۆژىك دى، ھەروەكو من لەپای خۆشەويستى لە زىندانىكى وا تارىك و شىداردا بەند دەكرىن، ھەريەكەو داوىكى بە بنمىچەكەو ھەلواسى و سىحربازانە، خۆى پىدا شۆر دەكردەو، لەو مالا چۆل و كۆننەدا كە تاوىك لەمەوبەر منى تيا بەند كرابووم، دەھاتن و دەچوون.. دەتوت: ئەھا سەيرى كە.. بۆ چ دەگرى؟ خەم بەچى دەخۆى؟ چا و چا، ئەمجارەيان خۆشەويستى چۆن ئەم كەلاوھىيەى ئاوەدان كىردووتەو؟ سەيرى كە چەندە عاشقىكى گەورەى تۆ، بە مەرگى خۆت سەدەھا جالجالۆكەى جوانت بەخشى بە من و بە ژيان، خەيال نەكەى تۆ جوانترىن شەھىدو جوامىرتىن قوربانىت، قەھرى منىش ئەو بوو كە من تا ئەو ھەلەش نەمدەزانى ئاخۆ چەند دەبى، وام لەنىو ھەناوتاو چەندى وىست تا بوومەو بە كۆرپەلەو دوا جارىش دەلەمەيەكى لە خويىندا مەيىو، تۆ ئەگەر چى زەيستان بووى بە ماندووبوونىكەو قاقا پىدەكەنىت، لەو كوشتارگايە رادەمايت و بىباك لە مەرگى من، بىباك لە سووتانم، لە خنكانم، ئارام بە تەوانەوم لەنىو خويىنتا لە وردىلەكانت ورد دەبووتەو، ھەر بۆ ئەوھى بىسەلنى كەيف سازى، گەمەت لەگەل نىرە جالجالۆكەيەك

دەكردو بە چەپوك لە لموزىت دەدا، تا پتر ناو ھەناوى ساردى پاش ئەو "زانە"ت گەرم كەيتەو، ئەو پەپوولانەت دەخوارد كە من لەپاش مەرگم جىم ھىشتىبوون، ئاسوودەش بووى بەوھى كە تۆزىكى دىكە گەورە دەبن و غەمناك بەوھى كە بە دونيادا بلاو دەبنەو ھەو جارىكى دىكە نايانبنىتەو، خەرىك بوو بگەويتە ژىر خەويكى قوول، من لەوھە ترسام ئىدى لەو خەوھە راست نەبىتەو، من نەمدەزانى ئەوھى تۆ كىردت ناوى چى لى بنىم: راو، دوژمنكارى، گەمەيەك بۆ رەواندەوھى بىزارى، ئىرەبى، سەركىشى، شىتى، كوشتن لە ناو خۆشەويستى، مەيلى من بە مەرگ.. شامەركىك لە تروپكى لەزەندا، تۆلە يان ئەوپەرى تامەزرۆ بوون.. تا فەنا بوون.. چى.. و.. چى.. وەلى ئەوھەندە دەزانم كە من ھىدى ھىدى دەتوامەوھو ناو ھەناوتم پتر تەر دەكرد.. ھەندىك جار سىنەت دەبوو بە قەفەزىك، كەچى تەنھا دلت بەخورپەو ترپەو، خورپەو ترپەيەكى ناقۆلا، دەفەى سىنەتى دەھەژاندو منى زەندەق بردو دەكرد، من دەترسام، لەو تارىكيەدا بىدەنگى كوشندەو ترسناك بوو، تاوتاووىش پر لە ھاوار و قىژە، ئاواھى تۆلەت دەكردەو.. تۆلە لە چى نازانم.

تۆ دەتوت:

"لەوھەتى من تۆم خۆش وىستووھە ناو ھەناوم وشك بووتەو، من ھەمىشە لە داخ و ترسى ئەوھى كە رۆژىك بى و لىم بتۆرى.. جىم بىلى.. بمرى.. ھەز لە يەككىكى دىكە بگەى.. لىم بىزار بىت و دلت لە من سارد بىتەو.. ھەمىشە نىگەران و بى ئۆقرە بووم و دلم كرمى ببوو.. وشك و رەق بوومەو.. تا دەھات بارىك و بنىس، زەردو لاواز.. ئەوھتا دوا جار بە تۆ ناو ھەناوم تا ئەبەد تەر دەبىتەو.. تۆ لەوئى بە..

تهقەت و سەر سەلامەت.. نە برسیت دەبۆ و نە تینوو.. بچمە ھەر شوپنیک تۆ لەگەلمای.. ئیدی تا ئەبەد لەگەڵ خۆیندا تیکەلی و ھەموو روژیک بە دەمارەکاندا سەفەر دەکەیت، دەگەیتەو دەلم و لەوێو جارێکی دیکە دەرژیتەو ناو ھەر ھەموو ئازای جەستەم.. ناو ھەناوم.. ناو ریشالە ھەرە وردو باریکەکانی دیدەکانم.."

تۆ قسەت دەکردو من گەرد بە گەرد لە تۆدا دەتوامەو.. تا دەھات دەنگت دەبوو بە چرپەو لە مندا دەمردو دەخنکا.. شی دەبوومەو دەو دەکەوتە سەر شەپۆلی خۆینەکەت.. پەرت دەبووم و کۆی دەکردمەو خۆینەکەت.. پەرت دەبووم و کۆی دەکردمەو ھەناسەکەت.. ھەر بەقەد سەرە میکوتەھەکم لێ ما بوو ھەو.. خۆم دەکرد بە ھەموو ئەو کەلین و کون و گەردیلانە ی ناو لەشت کە لە دەرەو، خەونم دەدی بیانگەمی.. ھەر بۆ ئەو ھەمی بیسەلینم کە زیندووم: پێچەوانە ی تەوژمی خۆینەکەت، مەلە ی خۆم دەکرد.. وەلێ دەمزانی ھەر تاوێکی دیکە یەو لە تۆدا دەمرم.. دەتویمەو.. دەخنکیم.. خۆ لەگەڵ خنکانی منیش لە خۆینی تۆدا ھەموو شتیکی دەخنکا، سەیرە ساتی مردنم لە ناو تۆدا جارێکی دیکە وەک مەرۆف خۆم بینییەو، لە دەرەو ی تۆدا، لەو دەچوو، وەک ئیستا، لە سەربانیکی ئاواھیدا دەست لەملانی یەکدی بووبین، کەچی زوو زووش لەبەر دیدەمدا دەبوو بە کەلاو و پڕ لە تەونی جالجالۆکە، جار جاریش بیابان و.. قاقریک پڕ لە دڕک و دال، گەردەلۆلویک ھەلیکردو بوو بە پێشەنگی رەشەبایەکی وا ترسناک کە مەرۆف لەگەڵ خۆیدا ھەلبگرێ، ھاتبوومە ناوت و کەچی رەشەباکە لە ناو خۆینتدا لوورە لوور ھەلیکردبوو، من گلەیی ئەو ھەم لێ دەکردی کە تۆ بۆچی منت خوارد، تۆش بە میھرەو ھەولت دەدا لەو خەون و خەیاڵ و ورینانە

پاشگەزم بکەیتەو، دەتوت: ئەو ھەمی ھەمی وایت لەتەکما، زرپ و زیندووی، بۆ ھوودە بوو.. دەمویست وات لێ بکەم ھەست بە گوناھە بکە ی کە لە خەوینکی وا چەپەلدا دلت ھات من بکوژیت، ھەر بەناوی عیشقەو ھەناوم بەریت، من پتر دنەم دەدای، تۆش ھارتەر دەبووی، بەلام ھەرگیز ملت نەدا، سەرەتا ژنانەو نەرمونیان، بە ئیقاعیکی زۆر لەسەر خۆ، بە دلێکی پڕ لە سۆزەو، سۆزیکێ پروت لیم دەپارايتەو، سەرینی خۆت جێپێشت و سەرت خستە سەر سەرینەکە ی من.. بە وتنی گۆرانییەک گەرەکت بوو ترسەکەم لە دل دەربکە ی.. "دوو سەر لەسەر سەرینی.. ناسکۆلەو نازەنینی" نەخیر.. من ھیشتا دردۆنگ بووم.. تۆش شل و مل، غەزەلت لێ دەتکاو مەیلیکی ژنانەت دەنواد، من خۆم پتر تال و ترش دەکرد، تۆ خەندەو سۆزو میھرت دەباراند، کەچی منی مرو مۆچ گلەیی دەکرد کە نەدەکرا فیلم لێ بکەیت و لە ترۆپکی لەزەت و خۆشی و دەست لەملانیدا من فریو بەھیت و بە ئیسک و پرووسکەو قووتم بەدی.. تۆش مەکرپازانە وەک ئەو ھەمی ژیرم بکەیتەو، گەمەت بە قژم دەکردو دەتوت: وامەلێ.. تۆ خۆت ھاتیت.. تۆ خۆت ھاتیت.. بەسەری پەنجە نەرمەکانت، بیخی سەرمت دەخوراند.. من مردبووم و توابوومەو.. بەنیو خۆینتا دەگەرام کە لەتاو عیشقیکی شیتانەدا کەفی دەکرد.. من دەکەوتە دوا ی ئەو کەفە سوورانەو خۆم لە مەرگ گیل دەکرد، لە خۆینتا مەلەم دەکردو کەچی لە ھەمان کاتدا، ھەستم دەکرد بەسەری پەنجەکانت گەمە بە نەرمایی گویم دەکە ی، زۆر دایکانە بەسەری پەنجە ی گەورۆنەت ناو لەپی دەستی راستەمت دەشیلاو لە خۆشیانا خەو دەبیردەو، گلەیی دەکرد. دەستەکانت کردە ملم.. بۆ ھوودە بوو.. نەدەکرا پاش کوشتم، لەدوا ی تیاچوونم

لِیت ببورم.. دەموت: تازە تەواو.. تو چۆن من له چەند دڵۆپە خوینیکەوه دەکەیتەوه بەو مرۆڤە جاویدانەى جاران؟ هەردوو دەستەکانمت ماچ کردو وت: ئەى ئەوه نییە لەتەکما راکشاوایت بەقوربان.. ئەوه نییە دەتوینم و گۆرانیت بۆ دەچرم، هیشتا لەسەر جینگاکە راکشابووم و وەئاکابووم، له خەونەکە راپەنێبووم، کەچی لەژێر پەتۆکەوه، هەر بە دەم قسەوه، دەستم له قاچەکانم دەدا، درێژو باریک و تووکن، هەر دەتوت قاچەکانى جالجالۆکەن، هیشتا لەنیوان خەون و بیداریدا بووم کە بە هەردوو چاوى خۆم، رێری دەمارە زۆر باریک و رەشەکانى سەر هەردوو دەست و قاچەکانى خۆم دەبینى، تووکی نەرم بەسەر لەشمەوه، هەر کاتیک دەجوولام و هیزم دەدایە بەرخۆم، دەماریکم دەپچراو خوینى لى دەچۆرا، ماسوولکەیهکم دەتەقى و لیک هەلدهوه شایەوه، تۆش لیکدا لیکدا جى برینەکانت دەلستەوه و شیلەیهکت دەرژانده سەر برینەکان و دەتوت هەر ئیستا ساریژ دەبنەوه. سووک سووکیش ئارەقەى سەر تەویلت دەسپریهوه کە زەنگول زەنگول دەرژایە ناو برۆکانم، نزیك كەوتیتەوه، دلم خۆش بوو بەوهى كە هیشتا بۆنم دەکەى، هەناسەت دەنیتى بە هەناسەمەوه، سەرم هەلبېرى مانگ بە پەله بە قوولایى ئاسماندا، دەخزاو وەك كەسێك كە راوى بنین.. وەك دزێك زوو زوو خۆى لەودىو پەلە هەورەکاندا دەشاردەوه، تا تو نزیك دەکەوتیتەوه، من پتر و یک دەهاتمەوهو بچووکتەر دەبوومەوه، رەشەباکەش شیتانەتر لە جاران هەلیکردو گفەگفی تەواوى هەراسانى کردم، تو لەچاو مندا زۆر گەورە بوویت، زۆر تۆکمەو چەسپوو.

ژنیکی لەندەهۆرو دامەزراو، رەشەباکە هەموو شتیکی سووکی بە

هەوادا هەلدهفراند، جارێكى دیکە سەربانەکەى پر کردەوه له درک و دال و پەرۆ پاتال و زەرفى کۆن و جالجالۆکەو چۆرەها زیندەوهەرى تر کە من ناویانم نەدەزانى، وابزانم تۆزو خۆلیکی زۆر کە دەرژایە هەردوو چاومەوه کویری کردم، چونکە هەستم کرد تریفە دەمرى و ئەستیرهکانیش لەبەر چاومدا دەکوژانەوه، بۆنى عەترەکەى لاملم هەلمزى و کەمیک هۆشم هاتەوه بەرو زیندوو بوومەوه، هەستم بە ئارەقەى ساردەوه بووى لەشت دەکرد، ویستت نزیکتەر بیتەوه لیم، من ئەوهندەى تر بچووک دەبوومەوه، لیت پارامەوه کە لیم دوور بکەیتەوه، تۆش له ترسى رەشەبا دەتویست منى با بردهله بیاریزی، دەترسای رەشەبا لەتەك جالجالۆکە زۆرەکانى سەربانەکە کە من نەمدەزانى لەکوێوه باریون، تیکەلم بکاو بمفرینى، رووهو ئاسمان و سەربانیتى تر.. بمباو له تۆم دابری و بزم بکات، له خۆشەویستییهكى زۆرەوه هەردوو باسکت له منەوه وەرینابوو.. توند دەتگوشیم بەخۆتەوه، رەشەباکە، شەقەشەق پەنجەرەکانى بەیهکیددا دەدا، ئەوهنده بەهیز بوو، دۆشەگ و لێفەو متیلەکانى دەفراند، یەكە یەكە سوپاحى و جام و پەرداخ و شەربەى دانراوى سەر دیوارەکانى دەفراند و دەشکاند، چراو قوتیلەو فانووس و لامپاكانى دەکوژاندهوه، لقوپی درختەکانى دەشکاند، له شكانى شووشەى پەنجەرەکان و بەیهکیدانى دەرگاكان تیدەگەیشتم ئەو رەشەبایە چەندە شیتانە هەلیکردوو، ورده زیخ و خۆل و تۆزى دەکرده چاومانەوه، لەپال دووکەلەکەدا، ئەوهندەى تر کویری دەکردین.. ویستت زۆر عاشقانه بەخۆتەوه بمنووسیتى.. نەمدەویرا ماچت بکەم و دیسانەوه وەك خەونەکەم لە باوشتا بتویمەوه.. ئەوساکە بۆ جارێكى دیکە بوومەوه بەو جالجالۆکەى تۆزیک

لهمه و بهر له خه و نیتکا لووشت دا، له باوه شتا تیک شکام، نا چکۆله ترو جیقنتر بووم له وهی تیک بشکیم، له راستیدا فلیقامه وه، من له تاو هه لمهت و هیرشه کانت هه تره شم چوو، لیره وه له وی، خۆم مه لاس دهدا، له ناكاو خۆم لی بزر ده کردی، كه چى ئاسان منت ده دۆزییه وه، له سه ر زه وییه كه ده خشام و لمووزی خویناویم له و خاك و خۆله ده چقی تا نه مدۆزیته وه، به سه ربانه كه دا ده گه رام و خۆم ده كیشا به شووره ی سه ربانه كه داو به هه ر چوار ده وری خۆمدا ده خولامه وه، تاو تاویش گژه بایه ك بابه خوله ی پیده كردم، ئاخه له و سه ربانه رووته دا، شوینتیک نه بوو خۆمی تیدا بشارمه وه، بی کون و كه له بهر، كتوپر هه زاره ها جالجالۆكه و میش و مه گه زی شه و، به ده ورمدا خه رمانه و باز نه یان ده به ست، دلم له ناو ده فه ی سینه مدا جیگه ی نه ده بووه، كوشنده كه وتبووه سه ر كوته كوت، هاوئا ههنگ له گه ل پى كوته ی سه ما شیتانه كه ی تۆدا، به دم سه ماوه جالجالۆكه كان له ژیر هه ردوو پیتدا ده پلێشانده وه، قرچه قرچ، به دم فیچقه كردنی خوینه وه زنده قیان ده بردم، تاویك ههنگاوه كانت نزیک و تاویك دوور ده كه وتنه وه، تاویك دهنگت وهك ره شه با ده یلووران دو بانگت ده كردم، تاویكى دیکه خاموشی و بیده نگیت شیتی ده كردم، چ گه مه یه كى چه په ل بوو كه له سه رخۆ ده یكوشتم، له و شه ودا من چاوه پیتی فریاد په سیک بووم، مو عجیزه به كه له ئاسمانه وه بیت یان له سه ر زه وی، ته واو.. مه حال بوو، من زنده قم چوو بوو له و سه مایه كه پتر له سه مای مه رگ و خوین ده چوو، شه و له ناو دووكه لدا ده خنكا و من له ناو شه وو دووكه لدا تا ده هات بزرتر ده بووم، له تاو مه رگی ئه و هه موو جالجالۆكه یه، من رام ده كرد، تۆ له هه ر چوار لاه ده هاتیت و به رده مت ده گرتم، سه ده ها

ده ست و قاچت لی روابوو، هاوارم ده كرد تا یه كیك به هانامه وه بی و فریام بكه ویت و ریگه ی ده رباز بوونم پیشان بدات كه چی هاواره كه م له ناو دووكه لدا ده خنكا، تاریکی شه و له خۆیه وه ی وه رده پیچام، ده ترسام له شیرزه یی و له ناو گه رمه ی سه مای شیتانه تدا بكه ومه ژیر چه پۆكت، چه نده ده به نگ بووم، چه نده بیه ووده خۆم ماندوو ده كرد تا وه كو قورتار ببم، له دووره وه گریك له ده مته وه ده هاته ده ری و ده یسووتاندم، له ناكاو هه ناسه ت ده بوو به زۆر ساردو له په لوپۆی ده خستم، سیبه ری بالآت داگیری ده كردم، ناله و نه عه رته ت كاریی ده كردم، كه بانگت ده كردم.. ژانت ده خسته دلمه وه، له هه ژمه تانا خوینم ده كولاو ده ماره كانم ده سووتان..

دهتوت: مه رۆ.. ژیا نی من و تۆ به یه كه وه گری خراوه!

من خۆم لی گیل ده كردو هیچم نه ده وت، خۆم له بانگی تۆ كه ر ده كردو هیچم نه ده وت، خۆم ده شارده وه، مت و مردوو، هه ندیک جار وات ده نواند كه من و تۆ وهك ژن و میردیكى ته با له و سه ربانه، پیاسه ده كه یین و سهیری ئاسمان ده كه یین، یان وهك دوو جالجالۆكه ی دلدار، ده كه وتینه ته نیشته یه ك، شانیه شان، تۆ به شانازی و هه زو فیزه وه ریت ده كرد، من سست و مرده له و ترسنۆك و ملكه چ، تۆ سه رت دهیدا له ئاسمان، منیش گرگن و بابرده له، پتر له نیچیره فان و نیچیر ده چووین، جار جار هه خۆت دوا ده خست، جار جاریش پیشم ده كه وتی، به چرپه وه ده توت: هیچ مه شاره وه.. رازو نه یینی دلآت بدرکینه.. من ئاگام له خشه ی مارو میرووه.. ئه ها به م دونیا كاو لیبوون و كه وتنه وه ی ئاگره ش جالجالۆكه به دخووه كانی دیکه ده ورو خولت ده دن، بدوی.. ئاگام له هه موو جووله یه كته، هه ر هه موو خه ونه كانت ده خوینمه وه،

ختوورهی دلت.. من هیچم نهدهوت.. دهبوئی و نهیینی شارندنهوه،
کوشندهیهو دهتکوژیت.. با بهو قههرهوه نهمریت..

بهدهم سهمای شیتانهوه، پییهکانت له زهوی دهکوتا، له رزان هو
له رزانهت دهوتهوه، هاوارم دهکرد: ئاخر دهر و دراوسی به قسهن و
ئابروومان مهبه، پتر تیت دهچریکاندو رووهو لای من دههاتی، جاریک
روو بهروو، جاریک پاشه و پاش دهکشایتهوه، قاجیکت ددا له بهر
سکم، به لمووز منت دهلستهوه، منیش ته مبهل و ته وه زهل له بهر
پییهکانت که وتبووم، له رقادا، گاز له سهر گزت له پشتی ملم دهگرت،
دهترانی لیت دهرسام بویه و سست و داوهشاوم، دهتقیژاند و دهتوت:
بوچی وا رهنگت په ریوه.. خو ناتخوم؟

منیش ملکه چانه دهمووت: بوچیم لهو نیره جالجالوکانه ی دیکه
زیاتره که ههر روژهو دهیه هایان لی دهخویت؟

هاوارت دهکرد: ئاخر نهوه دهله قورانه ی دهرودراوسی، فریای زاووزی
ناکهون، نهوه ی زوریان ناوتهوه، گهر نیرومی بیان نهخوم ماله که مان
داگیر دهکن و من و توش دهخون، تو نایاناسی، دهبان من و توش
خهریک بین، تیناگه م بوچی تو به دهر له هه موویان نهوهنده نه زوکی و
بیتام سستی، ئاخر من به ته نیا نه م ماله م پی ناپاریزیت، کوروکچی
زورمان گهره که تا بینه پاسهوانی نه م ماله خنجیلانه مان و میراتگری
من وتو.. من دهمزانی و دنیا بووم که نهوه بیان سه ریانه که ی خو مانه،
شوره که یم دهناسییهوه، نهخش و نیگاری سهر که ریوچه کانی چینی
سهروهوه، پر له ده لاقه ی سیگوشه ی یه کدی برو نهخشدان، که چی
له ناکاو دهبوو به گوژه پانیک که به ههر چوار لادا غارم ددا بهو
نیازه ی رابکه م و قوتارم بیت، وهلی نهفسووس.. دیسانهوه بهر

دیوارهکان دهکه وتم، نهوه دیوارانه ی من نه مدهدیتن، وهک بلتیت تاریکی
سهری لی شیواندیتم، یان شوینه که م دهبوو به بیریکی قوول و پر
ئاو، که له وهدا بوو منی مهله نه زان تیایدا بخنکیم، چاوه ری بووم
تاوهکوه دهولکیک شوژ که نهوهو خو می تیبخه م و دهر بجم، سهیره.. تو
له سهروهوه سهرت شوژ دهکردهوهو قاقا پیده که نیت، من له خوارهوه
دهگریام و هاوارم دهکرد: دهرم بیته.. خنکام. که دهولکه که ت شوژ
دهکردهوهو دهچوومه ناوی، چه ند جاریک وهک نهوه ی مه زاقم پیبکه ییت
یان بمخنکیتیت به دهولکه که وه فریت ددماهوه ناو بیره که و له تاوو
ترسی خوم لهو خه وه وه ناگا دههاتم و دهکه وتمه وه ناو خه ونیکی دیکه،
خوم دهبینییهوه، وام له ژووریکی بنمیچ بلندو چکوله دا، ژووریک که
گوژشه و قوربانه کانی ههر هه مووی به ته ونی جالجالوکه، ته ندرابوون
له بهر زوری جالجالوکه، نه مده زانی پییه کانم له کوئی دابنیم، له
بنمیچه که وه به سه ده هایان شوژ دهبونه وهوه سهرو پرچی منیان
دهکرده هیلانه و جی گه مه ی خو یان، به رده م و چاوم دهکه وتن و
دهخزانه پشتی ملم و له ویوه بو به رسکم و پشتم و ناو گه لم، گهره کیان
بوو، بخزینه ناو چالی چاوم و کونی گوئییه کانمه وه، نه مده ویتره دهم
بکه مه وه نه بادا بکه ونه ناو دهم زمانم بقرتین، به گه سکیک
دامده کوتین تاوهکو بیانکوژم، که چی له ناکاو بنمیچ دهبوو به ناسمان و
له بری جالجالوکه کان هه زاره ها ورده نه ستیره دادهرژان، گهره کم بوو
چی زوتره نهوه ژوره وه پاک بکه مه وه له جالجالوکه کوژراوو نه ستیره
دارژاوه کان، وای له خوم رهنج به خه ساری، لابرندی ههر ره سمیک و
گولدانیک و تابلویه ک و کورسی و میزیک، هه زاره ها جالجالوکه
دهر ده که وتن، توش به پرتاو دههاتیته ژووری و دهتکوشتن، مقه بای

پشت وینهکان خورابوون، وینهی بووک و زاویه تیمان نهک هر مقهباکهی، به لکوو پشتی لووس و سپیی وینهکه، له دهلاوه زامار ببوو، به جوړیک ته نک ببوو که نه مانویرا له چوارچیه که یه وه دهربه پینین و پاکي بکهینه وه، چونکه هه لاهه لا ده بوو وهک ناردی کاغه ز توژیک به ده ستمانه وه دنووسا، من و تو گه سک به ده ست، به راست و چه پدا، لهو خه وه دا، سه رگه رمی کوشتنی جالجالوکه کان بووین، که چی به هزاره ها نه ستیره ی زیرین و زیوین داده بارین، هر وه شانندی گه سکیک و داپژان و کوژانه وهی سه ده ها نه ستیره، ژووره که مانی کرد به نه شکه و تیکی نیمچه تاریک که به سه ده ها شه مشه کویره سه رگه رمی خواردنی هزاره ها جالجالوکه بوون، به لام شه ری جالجالوکه کانیش دلیرانه و بی وینه بوو، شه ریک که منی دترساند، تا دهات شه مشه مه کویره کان دناوسان و گه ورؤنه تر ده بوون، ده توت خه رته لن و فره فری باله کانیان وه ها به هیز بوو، نه ستیره ی پتریان داده پژاند، تا دهات نه شکه و ته که تاریکتر ده بوو، من رام ده کردو زارکی نه شکه و ته که نه ده دؤزییه وه، هر چون رامده کرد سه رم دهیدا له به ردی شیدارو ره قه نی دیواری نه شکه و ته که، دواي هزار جار سه ر به دیوار دادن، دیواره کان نه رم و شی ده بوونه وه، ته ر ته ر، تاریک و شیدار وهک مندال دانی دایکم، نه رم و گه رم و تاریک، وهک ده له مه ی هیلکه یه که سه رئاو ده که وتم، سه رئاوی ناو ویلاشی دایکم، ده بوومه وه به کوړپه له و.. تو له ناو نه و رحمه دا، سه روخوارت پیده کردم. له نامیزت ده گرتم، ده ترانی منی کوړپه له له تاریکی و شه مشه مه کویره کان دترسم.. میژووی هه موو ترسی من له و ساته وه خته دا کوښووه، زنده قم چوو.. هاواریکم کرد که ره شه با دوور بردی.. وت:

هیچ چار نییه و وهره ناو هه ناوم، که وات وت.. من هه تره شم چوو.. زراوم رژا.. چونکه هر له هه مان ئان و ساتدا، له خوینتا ده تومه وه و که چی له دهره وهش بووم و زوو زوو پیت ده وتم وهره ناو هه ناوم، له دلی خوئدا وتم: چش له مهرگی به ردهم ره شه با.. پر به قورگم هاوارم کرد، نه وه بوو، تو له گه ل نه و هاواره راجله کیت و منت وه ناگا هینا، من نازانم.. به لام که نیستا قسه ت له گه ل ده کم هر به گومانم.. به گومانم له وهی لهو خه ونه وه ناگا هاتیم.. له وانه یه نه م ساته وه خته ش هر دریزکراره ی نه و خه ونه بی، که ئاورم له تو دایه وه.. نه و.. هه نووکه که ئاور له تو ده ده مه وه و ده مه وی بزائم له ژیر تاریکی به ره به یاندا، روخسارت چون دهینوینی.. له دووره وه چریکه ی نه و مه له کیوییه خه یالم دبا، چونکه له خه ونه که شد، هه مان نه و چریکه غمه پینه ده هاته به رگویم.. هه ره کو نیستا چاوانت ببوون به دوو گو می خوین و زهنگول زهنگول ئاره قه له سه ر ته ویلت ده لرزین، تاویک و ده تکان، هه ردوو ده ستت ده لرزین و به قه هرو تووره بوونیکی ته واو خه مدیده و دلسارد له هه موو ئومیدی دنیا خوئت راده ژند.. که مه کی بیده نگ بووم.. چونکه هه ستم کرد که به راستی که سیک له ته کمه وه سه ری خوئی به که شکه نه ژنوی خویدا ده کیشی، که ئاورم دایه وه.. بینیم لیوی ژیره وهی ده کرؤژی.. کره ی ددانه کانی دیته به رگویم.. به رده وامیش.. نه جاریک و نه دوو.. و.. نه ده هه ردوو کلاوه ی نه ژنوی جووت کردبوو سه ری خوئی پیدا ده کیشا.. کوئی ترسام.. به پیچه وانه ی خه ونه که وه بست به بست لیم دوور ده که و ته وه و لیفه که ی، وهک که سیک سه رمای بی، له خوئی وه دنا لاند، چریکه ی مه لیکی دیکه و لووره ی ره شه با که که تیکه ل به لووره ی ترسناکی تانجییه که ده بوو: هه راسانی

راوه دووی هه موو که سیک و شتیکی دهن، وهک دهستیکی گه ورۆنه بی شار منایکی ساوا، زلله له سهه زللهی تی دسهه رواند، من گویم له شریخه ی قامچی و شکانی هه زار هه یزه ران و گوچان بوو، له شه وهدا که ره شه باو ترسی خویم و کوژانه وهی نه ستیره کان و مانگ کویریان کردم، ناچار بووم که ورد گوئی هه لبخه م، له وه دهچوو دیسانه وه پاکیز شیتانه سه ما بکات، چونکه گویم له قرچه ی زور بیزه وهی فلیقانه وهی جالجالۆکه کان بوو، له ژیر پییه کانیدا، یان به پیی نه و خرچه خرچ و کرماندنه بی، وام مه زهنده ده کرد که پاکیز بوو پیته وه به جالجالۆکه یه کی گه ورۆنه و جالجالۆکه کانی دیکه دا کر مینئی.

کتوپر گویم له که وتنه خواره وهو شکانی دهیه ها شه ره به و په رداخ بوو، قلاب بوونه وهی دۆلکه و سوپراحی ئاو، منی چکۆله و گرگن، منی با برده له و هه لفریو به ده م باوه، له سهه سگ ده خشیم؟ نازانم.. دهگه رام.. دهگه رام.. و.. دهگریام.. ده مویست "پاکیز" گوئی لی بی و به زهیی به منی کویردا بیتته وه، هه لمبگریته وه، له وه سه ربانه تاریکه دا هه لمگری و به قالدرمه که دا بمباته خواره وه.. مه حال بوو دهنیو نه و تاریکیه دا هه نگاو بنیم، نه مده ویرا هه ستمه وه سه ری، نه با ره شه با هه لمگری.. هه زیشم ده کرد بجوولیم.. هاوار بکه م تا گه ر خه ون بی لی وه ناگا بیم، ده توت چی تاریکیه شه وانی سهه نه م زه وپییه هه یه هه ر له سه ره تایی بوونه وه تا هه نووکه پرژاوتته ناو هه ردوو گلینه ی منه وه، نا.. له وه دهچوو من قهت روژتیک له روژان روژنایم نه دیبی، یان نه وه تا بوونه وه ریگه بوویم خو لقاو له تاریکی، یان هه ر له سه ره تایی بوونه وه زینده وه ریکی هه یج و خشوک بوویم، نه و میژوو هشی که تیایدا وام

ده زانی من مرۆقم جگه له خه ونیکی درۆ یان تراویلکه، هه یچی دیکه نه بووی، هه رچه ندی کردم و کویشام، ری پی بلیکه کانم نه دۆزییه وه، هه ر چۆن ده جوولام سه رم بهر دیواری شووره ی سه ربانه که ده که وت، شووره که ش خیانه تی لی کردم.. تا ده هات بلنדר ده بوو.. چونکه که پیایدا هه لده گه رام، کو تایی نه ده هات، به رده و امیش ته په ته پ و زرمه ی دوو پی که سه ربانه که بکو تیتته وه، ده هاته بهر گویم، نه و زرمه یه تیکه ل به ته په ته پی هه زاره ها پیی را کردوو ده بوو که به سه ربانه کانه وه رایان ده کردو خو یان ده دا به شووره کاندا، تاریکی هه مووانی کویر کردبوو.. توژیا.. گویم له شین و واوه یلاو دادو فیغان بوو، ره شه باکه وهک په ره مووچه یه کی زور سووک گه مه ی پی ده کردم، دهیه ئینام و دهیبردم، به شووره کهیدا ده دام، بالیف و دۆشه گ و میتله کانی ده فراندیم، به پیی نه و زرمه یه ی که هاته بهر گویم، له وه دهچوو سهه که س به یه که وه له سه ربانیکه وه بو ناو هه وشه کان سه رانگری بووین، گویم له شلپه ی ئاو بوو له بنی بیره کان، گویم هه لده خست و به دوا ی ته په ی پیی نه و که سه دا ویل بووم که به چوار ده ورمدا سه مای ده کردو له سهه ر چوار په لان ته کانم ده داو نه مده گرت، به شووره که دا هه لده زنام، وهک زینده وه ریکی چکۆله و سووک با بیخاته خواره وه: ده که وتمه خوارئی. نه مجاره یان هه ستم کرد هه ر چوار په لم له لینجاویک ده چه قن، زمانم ده رهانی و تامم کرد، لینجاوه که له خویناویک دهچوو، پیم سهیر بوو دیواری سه ربانه که ش نه وه نده ته ری بوو که لینجاوی ده دایه وه، تا ده هات ده م پر ده بوو له خویناو، خویناویکی تفت و تال، لیم تیکچوو.. ناخو من وام له سه ربانه که یان هیشتا وام له نیو هه ناوی هاوسه ره که م، نا کرئی نه و هه موو خویناوه له جالجالۆکه کوژاوه کان پرژایی، کویر

بوون لی نه دهگه را بزانه وام له کوئی.. سهیر بوو.. بوئی دووکه لیکم کرد که تا دههات چتر ده بووه، نه وهنده چر که هه ستم ده کرد بووه ته بهرگیک بو، ته نیموکه که هی ده که وته سهر ته ویل و روخسارم، ده بار تیه ناو ده مم و تا دههات له قورگما خه ستر ده بووه که بمخنکینی، له وه ده چوو دوا ساتی مه رگم بی، که وتنه خواره وهی سه ده ها بالیف و دوشه گ و متیل و لیفه و.. سه ده ها که لویه لی که له که بووی نیو حه وشه کان و بلا بوونه وهی نه وت و ناگر به و ناو هدا ناگری له زور مال بهر دابوو.. هه له وه ده چوو، نه و قاوو قیژه هی ده رو دراوسی و.. هه وای زور گهرم و.. بوئی دووکه ل دنیا یان کردم که چه ندین مالی ده ور و به رو.. گه ره که دووره کانی شار سووتاون، له وه ده چوو ره شه با زور به په له و به هه زار ده ست گروگلیه کان به سهر ماله کاندا دابه ش بکات.. زریکه هی نه مبولانس و شووته هی ماشینی ناگر کوژینه وه کان ده گه یشته ناو خوینم.. هاوارم ده کردو ده کپرو زامه وه.. هه هه موو هاوارو کرووزانه وه کان له ناو خویدا ده خنکان، ده ستم له هه چ شتیک گیر نه ده بوو، به رده و امیش زرمو کوتی نه و پیانه که نه مده زانی له کوپوه دی، هه راسانیان ده کردم، به دهم و لیو.. به لووت.. به هه چوار په لم له قوژبنیک ده گه رام، له کونیک که وهک هه ر جالجالوکه یه کی تر سنوک خو می تیا بشارمه وه، که چی تا دههات له و لینه جاره که لیقاوی ده دایه وه.. له و خویناوه دانه نو قم ده بووم، نه وهنده له و کی م و زوونه خوارد تا رشامه وه، ده نیو رشانه وهی خویدا ده گه وزیم، قرچه قرچ سووتانی دره خته کانی ناو حه وشه کانم ده بیست، بو سوئی په رۆ و پاتال دهی خنکاندم، تا دههات کلپه و بلتسه هی گره کان له من نریک ده بوونه وه یان گهرمی به تین و تاوی ناو هه ناوی "پاکیز" بوو؟.. نایزانه.. ره شه با

به که هیفی خوئی بابه خوله ی پی ده کردم، هه ر تاویک و بو سووچیکی ده بردم، بیرم ده کرده وه.. می شکی زور چکو له و ماندووی خو م ده گووشی، گه ر ئیره ناو هه ناوی «پاکیزا».. نه ی هارهی نه م ره شه بایه له کوپوه دی؟ له کوپوه بوئی دووکه ل ده که م و پتر وا ده کات چاره کانم ناو بکه ن؟ گه ر من هیشتا وام له سه ربانه که نه م ویلا شه پر له خوین و ناو له مه یه چیه منی تی که وتووم؟ تی قاعی ناسازو شپرزهی ته په ته پی دوو پی سه ماکه ریک که ده کرا هی "پاکیز" بی و به دهم سه ماوه شیتانه قالو نچه و سیسرکه و جالجالوکه رژاوه کانی سه ر سه ربانه که بکوژی، نه وه ش ده یخ ستمه گومانیکی گه وره وه، پر به دونیا ده مقریشکاندو بانگم ده کرد که خه ریکه دووکه ل ده مخنکینی و گریک چوار ده وری گرتووم و ده مسووتینی، مه حال بوو له و شه وه دا، که پتر له روژی قیامه ت ده چوو، من هه چ فریاد ره سیکم ده ست بکه وی، یان گهرمی ناو هه ناوی نه و بوو یان تین و تاوی ناگری نه و دوزخه ی له و شه وه دا داگیرسابوو: هه ر کامیان بی.. من هی دی هی دی شی ده بوومه وه.. ده توامه وه، تا دههات هاوار و گریان و دادو فیغان و زریکه له گویدا کپتر ده بووه.. له وه ده چوو بمرم، خو زگه م ده خواست که نه م کاره ساته ی دوا بییان موته که بی و لی راست بیمه وه، خه ونیکی جریناو فرنا بی نه که شه ویکی شوومی راسته قینه که منی تیا گیر ده بووم، زور هه ولما.. وهک که سیک پشتی له ژیر باریکی قورسدا بی و به سه ر هه ر دوو نه ژنودا که وتبی و راست نه بیته وه: که وتبووم، ته کانم ده داو ده گریام.. ده ستم بهر دیواره لینه جاره کان ده که وت که گریان لی ده بووه له گو می گریکانیک ده چوو.. پیایدا هه لده زانه و ده که وتم، هه زار جار خو م به خو م ده وت که نه وه خه ونه و

هەر دەبێ من لێی وەتاگابێم.. کەچی بێ هووده بوو.. من دەخنکام..
 دەتوامهوه.. دەمردم.. کەچی هەر وەتاگا نەدەهاتم، من کوێر بووم و
 کەچی بە هەردوو چاوان لە مەرگی زۆر هێواشی خۆم ورد دەبوومهوه،
 تا دەهات پتیش لە ترسی رەشەبا وەک ژێژک دەچوومهوه ناو خۆم، تا
 پتر دەسووتام و دەتوامهوه.. پتر ترس و قەهرم دەپهوییهوه.. ئیدی من
 ملکهچی دوا چاره نووسی خۆم بووم، کە نائۆمید بووم لەوهی کە ئەگەر
 ئەوه خەون بێ یان راستی، تازە مهحاله لێی وەتاگابێم، مادامهکی
 مال نەماوه گر نەگرێ، شوین نەماوه رەشەبا هێرشێ بۆ نەکاو
 داروپهردووی بهسەر یهکدییدا نەرمیئی، خۆم دایه دەست قەدەر و
 ئاسوودهو ئارام دەمردم، دەنگیک لەناو خۆمدا، لە رۆحمدا، لەناو
 زمانما دهگهیشته سەر په‌ره‌ی گوێیه‌کانم و له‌گه‌ڵ سوورپی خوێنی
 خۆمدا، شه‌پۆلی د‌دا، دەنگیک کە بەرله‌وه‌ی هه‌موو گه‌ردیله‌کانم
 بسووتین و بتوینه‌وه.. ده‌یوت:

"ئارام به‌و بنوو.. ئارام به‌و بنوو..!"

ئەگەر مردن و ئەگەر نووستن، گەر و پێنه‌ی نەخۆشی بێ یان هی
 سه‌ره‌مەرگ، گەر ئەم دەنگه دادی رۆحی هیلاک و په‌ژمۆرده‌ی خۆم بێ
 یان دوا داوای کەسیکی تر کە من وام دەنیو هه‌ناویدا.. یان پراکشاو
 له‌ته‌کیدان.. ئەو دەنگه‌ی به‌ کۆلی میهره‌وه.. به‌ ئه‌وپه‌ری خه‌مخۆری و
 سوژه‌وه گه‌ره‌کی بوو بێ ئاگام بکات له‌ کاره‌ساتی جه‌رگه‌ری ئەو
 شه‌وه.. یان له‌و خه‌وه.. له‌ ئازاری نه‌پراوه‌ی هه‌ست کردنم به‌وه‌ی کە
 جگه له‌ ده‌عه‌جانی هیچی دیکه نیم.. ئەو دەنگه پر تکایه کە به‌ده‌ر
 نه‌بوو له‌ فه‌رمان، به‌ده‌ر نه‌بوو له‌ میهر.. له‌ ترس.. له‌ رق.. له
 خۆشه‌ویستی.. له‌ هیلاکی.. له‌ قه‌هر.. له‌ زرنگانه‌وه‌ی پاش بینینی

مۆته‌که.. له‌ شه‌رم و شکان.. له‌ پسوا بوون و سوژو گومان.. له‌ هه‌موو
 شت.. ئا ئەو دەنگه کە دواچار له‌ گوێمدا بوو به‌ نووزه‌یه‌کی غه‌مه‌ین..
 ناچاری کردم کە هیدی هیدی هیور بيمه‌وه‌و واز له‌ خۆم بێنم و.. چیتر
 نه‌مه‌وی خۆ له‌و گێژاوه.. له‌و مه‌رگه‌ساته قوتار بکه‌م.. ناچار بووم کە
 بمرم.. کە بنووم.. کە بمرم.. کە بنووم..

سلیمانی

٢٠٠٦-٢٠٠١

ژنیکی ښځن

چیرۆکه‌که‌ی بۆ گێڕامه‌وه، سه‌یره.. که‌سه‌یک له ژيانیدا ئه‌و هه‌موو مه‌رو بزن و مانگایه له خویندا بگه‌وزینیت، ئه‌وه‌نده‌و پتیش له‌تاو عیشقیکی راگوزه‌ر، ریکه‌وتی هه‌زو شه‌هوه‌تیک، ئاره‌زوویه‌کی کوشنده‌و کوێر، ئه‌و هه‌موو خوینه له داییه‌وه برژیت، ئه‌و هه‌موو فرمیسکه.. به‌قه‌د خوینی ئه‌و مه‌رو بزن و هه‌یوانانه‌ی که له ژيانیدا سه‌ری بریوون.

ئه‌و شه‌وه، دره‌نگانی، که هه‌کایه‌تی هه‌زو هه‌وه‌سه‌که‌ی خۆی بۆ گێڕامه‌وه، خامۆش و سه‌رسام بیووم، پاشان له‌ژیر لێوه‌وه پیم وت: "من ئه‌و هه‌زو ئاره‌زووت ده‌که‌م به چیرۆک"، سه‌یری ئه‌ستیره‌کانی ده‌کرد که دوور به ئاسمانه‌وه ده‌ده‌وشانه‌وه، دوورتر له هه‌زی نامرادی خۆی، بێئاگا له من و له رازی دله‌ بێ ئۆقره‌که‌م، له‌دوای گێڕانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌ی هۆن هۆن ده‌گریا، دوو جووگه‌له‌ی باریکی فرمیسکه‌کانی له چاوانی ده‌ته‌قین و داده‌خران و ده‌رژانه‌وه ناو ری ریی چرچ و لۆچی هه‌ردوولا روومه‌تی و له‌ناکاو بریسکه‌ی ئه‌و رۆندکانه‌ی سه‌ر روومه‌تی له من بزر ده‌بوون، به‌لام باقوبریقی هه‌ردوو چاوی پرشنگیان له ئه‌ستیره‌کانه‌وه ده‌دزی، به‌ده‌م گریانه‌وه بلماندی:

"به‌قه‌د خوینی ئه‌و هه‌یوانانه‌ی سه‌رم بریوون.. من فرمیسکم رشتوو.. له یادم ناچێ و ناچێ و ناچێ.. ئیستا که باسی ئه‌و شاشۆخه ژنه‌تان بۆ ده‌که‌م و هه‌ست ده‌که‌م.. ئه‌وه‌تانی.. لێریه.. له‌سه‌ر ئه‌م سه‌ربانه وه‌ستاوه‌و گویم لێ ده‌گرێ و.. به‌عه‌قلم پیده‌که‌نێ..!"

له‌و شه‌وه‌داو به‌و ته‌مه‌نه که‌مه‌وه بۆ من گران بوو له‌وه تیبگه‌م چیه که و له پیاویک ده‌کات یه‌کجارو تا ئه‌به‌د روخسارو ئاکاری ژنیک له

من ده‌می‌که ئه‌م چیرۆکه‌م له خه‌یاله، پتر له سی ساڵه، هه‌ر جاره‌و به‌جوړیک ده‌ینوو سه‌مه‌وه، هه‌رگیز له‌سه‌ر شیوه‌ی دارشتنه‌که‌ی مکور نه‌بووم، ده‌یه‌ها جار سه‌ره‌تاو کو‌تاییه‌که‌م گۆریوه، هیچ تانوییه‌کی تیدا نییه دلم خۆش بکات، گرێچنیک که تۆ که‌مه‌ندکیش بکات و بیخوینیته‌وه، هه‌میشه وام هه‌ست کردوو له به‌رامبه‌ر نه‌ینیی هه‌زو هه‌وه‌سی پاله‌وانه‌که‌مدا نووسه‌ریکی بێ به‌هره‌و توانام، ده‌یه‌ها جار له‌ناو گه‌رمه‌ی نووسیندا، قه‌له‌مه‌که‌م شکاندوو، شیتانه کاغه‌زه‌که‌ی به‌رده‌ستم گرمۆله کردوو و ریک بۆ ناو سه‌به‌ته‌ی ژیر می‌زه‌که، هه‌میشه هه‌ستم کردوو ته‌نیام و که‌وتوو مه‌ته ناو چالکی قوول و تاریک، په‌ل ده‌کوتم و ناتوانم ده‌رچم، یان له چۆله‌وانیه‌که‌دا، ویلم و ری درنابه‌م، ئه‌وه‌شی که وایکردوو تا هه‌نووکه شه‌رم له نووسین و بلاوکردنه‌وه‌ی بکه‌م سه‌رسامیم بووه به‌و پیره قه‌سه‌بایه که

ياد نهكات، رهنګ و بونی، له نیتو رهنګ و دهنګ و بونی دهیها ئافرهتی دیکه داو له دواى دهیها سال له کهلهی خویدا هلبگریت و .. له رۆحیدا جیگهیهکی پنهانی بداتی؟ ئه و شهوه بیئوهی شهرم له کوره گه وره کی بکات .. شهرم له و ژنه میهره بانهی که تا نیوه شه و به و ته مه نه زوره وه و به پیوه ئه و ماله ی له سر هر دوو دسته پیروزه کانی راگرتبوو، که که کایه تی حه زو هه وه سه که ی خو ی گپرایه وه .. لیم پرسى ئاخو ژنه که ی سه رگوزشته ی ئه و که کایه ته دهرانیت، کورت و دلیرانه وه لامی دامه وه: چاک دهیزانیت ..!

که زانی من رامام و بو ماوهیه کی دريژ خاموش بووم، بیرم له سهرو بهندی که کایه تی حه زو عیشقه که ی ده کرده وه، تیه له چووه و به قه هریکه وه وتی:

"دهیها شه و له باوه شی ئه و ژنه مدا وه که هتییکی بی لانه و برسی و پرووت و ره جال بو ئه و خانمهی دؤستم ده گریام، ئه و ژنه چاکه م سکی پیم ده سووتا که دهیزانی من بو ژنیکی دیکه ئاواهی ئاگرم تیبهر بووه، هه ندیک ژنی ساده و به سته زمانی ئیمه و مانان گه لیک دل گه وره ترن له و سفورانه ی ئیوه مانان حه زیان لیده که ن، ژنه که م سر و سه رسامی ئه وه بوو که پیاوکی سمیل بابرو خوینخور، چون وها دلناسک بووه ته وه بو خانمیک که راگوزاری و به ریکه وت دیویه تی شین و واوه یلیه تی، که م نین ئه و پیوانه ی که دلیمان له مینایه ک ناسکتره .. تیده گهن ده لیم چی؟".

من پتر له سی سال له شهرمی فرمیسه که کانی ئه و پیره قه سابه ئه م چیرۆکه م له رۆحی خویدا به زیندوویتی وه که خو ی هیشته وه، گهرچی شه ویکى فینکی هاوین بوو .. که چی به دم قسه وه چین چین ئاره قه ی

دهرده داو به جهمه دانیه که ی دهیسه ریبه وه، دواى سرینه وه ی ئاره قه که ی دهیخسته وه سه ر پانی، له وه ده چوو ئاره ق کردنه وه که ی هی یادگار ییه کی هه م خو ش و هه م ئازار به خش بوویت .. سهیر بوو .. هه موومان سه رسام بووین، چونکه ده مانزانی له ترسی پیرو و مهرگ دوو سی سالیکه گه راوه ته وه لای خودای خو ی، که چی له ناوه راستی گپرایه وه ی که کایه تی حه زو سوژی کوئینه ی خو ی، له ناکاو، هه ستایه وه سه ر پی و له سه ر به که مین پله ی قالدرمه که وه ستاو دزانه له ناوقه د به سه ره وه خو ی نووشتانده وه و سه یریکی ناو حه وشه که ی کرد تا وه کو دنیا بیت پیره ژنه که ی له ژیر هه یوانه که راکشاه، دزانه ئاورپکی له ئیمه دایه وه و خنده یه کی ئیبلیسانه که وته سه ر لیوانی و به هه موو روخساری پر له چرچولوچیدا کشاو رووناکی کرده وه، که هاته وه لامان، به دم ئاخ و هه ناسه یه که وه وه که عاشقترین کوئه مه یخور وتی:

"ده ی پیکیکم بو تیکه ن .. سوژیکی گهرم له هه ناومدا ده کولئ ..!"
مانگه شه ویکى دلرفین بوو، شنه یه که له شاخه کانه وه بونی کویتانی ده هیناو ئیمه ش سه رمه ست به بونی گژوگیاوو گول و مه ی هه ناسه مان هه لده مژی، ئیمه هه رسیکمان له و پیره قه سابه رامابووین که له تاو پیرو و ترسی مهرگ به لین بوو بگه رپته وه کن خوداو ئیستغفار که ی ته واو بکات به و ئومیده ی له به هه شت گوشه ی باخیکی به نسیب بیت .. سه رسامی ئه وه بووین که چی وای لیکرد له ناو گهرمه ی گپرایه وه ی حیکایه ته که پیدا داوای پیکیک عاره ق بکات، سوژیکی کون بو مستبوون یان ترس بوو له مهرگ که ناهیلیت له زه ت له شته هه ره ساده کان بکات، چ نیگای ژنیک بیت و چ قومیک عاره ق،

یان شکاندنی شهرم و شکوی پیره میردیک بو له وهی حه کایه تی هه واو هه وهسی سه رده میکی دیرین بگیریتته وه، یان حه زیکی زۆر کوشنده به وهی که بۆ دوا جار بهر له مه رگ دوا رازو نیازو خولیاو حه زیکی ناکامل و به مرز نه گه یشتوووی خۆی بۆ سی کوره لای بگیریتته وه که رهنگه ئه وان پتر بژین و ئه وه حه کایه ته ده ماو ده م بگویزنه وه یان له دلی خۆیاندا هه لیبگرن و سووکه په ندیک بیت ئه وه کاته ی گیرۆده و عاشق ده بن.. بۆ نا..؟

شوان – ی کوری به په له وه حه زو شه ره وه، به ده م ده ست له رزینه وه، سه رگه رمی سازکردنی پیکه که ی باوکی بو، شاگه شکه وه حه په ساو به و فه رمانه سه یرو له نا کاوه ی باوکی – پیکیکم بۆ تیبکه ن – به سه رچاو.. به سه رچاو.. هه ر تۆو.. پیک.. تریفه ی زیوین و جریوه جریوی ئه ستیره کان و چرپه چرپی مه ردوومه کان و سرته وه هه ناسه ی خه لقه نده نادیاره کانی شه و له و سه ربانه دا، بۆ ئیمه نه شه به خشته ر ده ینواند.. خودی شه و له نیوان چرپی تاریکی دووری سه ر شاخ و ته پۆلکه کان و رۆشنایی نزیک ده ور به رمان، هه ناسه ی ده دا، هه ناسه ی پرو ناقولای شه و تیکه ل به هه ناسه ی نه رم و هیواشی ئیمه ده بوو، له سه ر سه ربانی ئه و خانووه وه که له سه ر یه کیک له گرده بلنده کانی شاردا قوت بیۆوه.. وایده کرد هه ست به وه بکه یین که خۆمان سه ردار ی ئه م شاره یین، تا شه و پتر راده شکا.. ئیمه پتر سه رمه ست ده بووین و گه رمای ئه و رۆژه مان پتر بیر ده چوو، له ژیر رۆشنایی کزی چرا که دا که به فه رمانی خۆی کوژانده مان وه، په له یه ک خۆینی وشکه وه بووی سه ر فانیله سپیه که ی، ریک و راست به سه ر مه کی چه پییه وه، نزیک به دلی سه رنجی راکیشام، وه ک ئه وه هاته

به رچاوم که له ناو حه سره ت و سوۆزی ئه و حه زه دیرینه ی دلی له ژیر فانیله که وه خۆین بده لیت، که چرا که کوژایه وه په له ی خۆینه که ره شتر ده ینواند، بهر له وه ی پیکه که ی بۆ ساز بکریت وتی:

"که مانگ له چوارده یه.. چرات بۆ چیه؟" ئه و پیره میرده زستان و هاوین گه رمای بوو، زۆر جار ان لیم ده پرسى: "ئه وه موو ئاره قه یه چیه؟ له شی تۆ هاوین و زستان نازانیت؟" به ده م خه نینه وه ده یوت:

"هه میشه وا هه ست ده که م ئه سپیکم و له غار نا که وم.. شتیک له ناو مندا هه میشه گری گرتوه..!"

تاوێک و هه ر ئه و شه وه له په رداخی پر له بیره که ی به رده می خۆم رامابووم که تازه پریم کردبوو، رهنگی ئالتوونییی بیره که خه میکی زه ردو ته نکى ده دامی، چاوه رپی دامرکانه وه و کشان و ته قینه وه ی بلقه ورده کانم ده کرد.. له ناوچووونی که فیکی سپی.. لئی پرسیم:

"تۆ بۆچی هه میشه دلته نگ و خامۆشی؟"

بئى وه لام پیکه که م هه لبری و به و جوولیه ویستم بیدهنگی و شه رمی خۆم بشارمه وه.. شوان به دنیه ادانه سه یری کردم و هه لیدایه:

"باوکه.. ئه و هه تیوه عاشقیکی دۆراوه، حه ز له هه ر کچیک بکات.. دواى دوو مانگ شووی کردووه، وای مه بینه.. سه رکزی.. دل وریایه.."

قا قا پیکه نین.. منیش سایی ئه وان خه نیمه وه.. عه به – ش که تا ئه و حه له گه مه ی به شمشاله که ی ده کردو به دهنگی که رخه وه که هه میشه له ناله ی نای ده چوو.. وتی:

"جا کامه مان عاشقی دۆراو نین.. خودی عیشق وه همیکه.."

سەرابئیکە تا ئەوپەیری دونیا بە کیشمان دەکات و نایگەینی.."

شوان تێهەلچۆوه – "من دوعا دەکەم هەر مانگەو حەز لە کچیەک بکات.. جگە لەوێ خۆم وا بپروا گەرەک کچی عازەبی تێدا نامینیت."

کەوتنەوه قاقاو خەنین، لەوه دەرچوو بوو وەلامم هەبیت، من زۆر خۆشیم لەو مەزاق و پێراپواردانەیی شوان دەهات، بئێ مەزاق و قۆشمەکانی ئەو غەمگینتر دەبووم، من خۆم لەو جۆرە کەسانەم کە ئەوپەیری لەزەت دەکەم لەوێ هاورپی و دۆستەکانم بمکەن بە بابەتی گالتهو سوعبەتی خۆیان، هەندیک ئەوه بە نەخۆشی و خۆ بە کەم زانین دەزانن.. لای من جۆریکە لە خۆش مەشرەفی و بێباکی، هەتا گەر سنووریش بپەزینن، من خۆشە بپووم و پراهاپووم، هەمیشە شوان لەمەر باس و خواسی حەزو دلداریی مەزاقی پێدەکردم، شوانە بەوهندە نەوهستا، بە دەم پێشکەشکردنی پێکەکە بە باوکی.. وتی:

"ئەم برادەرە بەرپێزو دلناسکە نایهویت دلی هیچ کچیەک بشکینیت، قەناعەتیشی وایە کە کچانی ئێرە لەوه شەرمنترو ترسنۆکترن کە وەلامی خۆشەویستی کوران بدەنەوه.." عەبە کە تا ئەو حەلە گەمەیی بە شمشالەکەیی دەکرد، بئێ ئۆقرەو نیگەرەان بوو کە کەیی نۆرەیی ئەو دەبیت داوای نەوایەکی غەمگینی لێ بکەین، چەند جارێک بە ناسکی و چەند جارێک بە قەهر و داخەوه، توند، لە هەردوو سەرەوه چنگی لە شمشالەکەیی گیر دەکرد، تاوێک وەک ئەوهی شمشالەکە بەشیک بیت لە خۆی و تاوێکی دیکە لە قامیشی کون کون دەچوو کە لێی زیاد بیت.. تەنها بۆ ئەوهی بەشداری قسە بیت.. وتی.. "وا نییه.. خۆشی ترسنۆکە.. لە ژێرەوه حەزی لە نیوهی کچانی گەرەک کردووه، شیعریشیان بۆ دەنووسی، بەس ناوێرێ بیدا بە کەسیان.. بەوه باشە

خۆشکەکانی من شوویان کردووه.."

لە ناکاو شوان هەلیدایە:

"وس.. گەمزە.. ئەوهندە بەدەنمەک نییه.."

"بەلێ.. بەلێ.. لەسەری بکەرەوه.. چونکە تۆش.."

پیرەیی قەساب قسەکەیی پێ بری و لەوه ترسا ببیت بە چەلەحانی نەک مەزاق، نەیدەزانی کە ئەو سووکە شەپەش، بەشیکە لەو مەزاقە، چاوهکانی خومار ببوون، بە دەم خەم و خەنینهوه وتی:

"هەلیدەن.. نۆشی کەن.. لە چاوی عاشقە نامرادەکان..!"

وہا بینی پێوهنا کە کەمیکە لە بنی پەرداخەکە هیشتەوه، بە دەم لێو لستەوهو جاجیک خواردنەوه رووی لە من کردو وتی:

"قەت وا نەزانیت سەرسامیت بە کچ و ژنان و حەز دەربرین، دلایان دەشکینیت.. هەرگیز.. هیچ ئافرەتێک نییه لە دلەوه حەز لە قسەیی خۆشی پیاو نەکات.."

هەر خامۆش بووم.. لە شمشالەکەم دەروانی کە بۆ چەند ساتیک وەک قامیشیکی مردوو کەوتبووه سەر رانی عەبە، ئەم دیسانەوه دەستی دایە وەک ئەوهی شتیکی خۆشەویست و جوانی بیر کەوتییتەوه، نەرمونیان بەرزێ کردووهو پاش ماچکردنی شمشالەکە خستییهوه سەر رانی، وەک ئەوهی دزیمان لیبکات، دەستی بۆ پێکەکەیی برد، من دەمزانی چی بیر کەوتوووتەوه، مەستانە شمشالەکەیی ماچ کرد، کەس هیچی نەوت.. شوان و عەبە دوو عارەقخۆری بئێ وینە بوون.. دەیانوت: هونەر و ئەدەب و عیشق بئێ خواردنەوه مانایان تەواو ناکەن، بۆیە بە مەرجی مەستبوون دەیانخواردووه، بئێ رشانەوه، دەیانوت داوی مەستبوون دونیاو

شته‌کان و ئاده‌میزاده‌کانیش له‌به‌ر دیده‌و خه‌یالدا ده‌گۆرپین، شته‌کان پاش مه‌ستبوون هه‌مان ئه‌و شتانه‌ی به‌ر له مه‌ستبوون نین، گالته‌یان به من ده‌هات که به خوارده‌وه‌ی بیرهبه‌ک مه‌ست و خیل و خوار ده‌بم، پێیان ده‌وتم: ئاواهی ده‌ته‌وێت عاشق بیت و شיעر بنوسیت، شوان عاشقی نواندن بوو، خه‌ونی به‌وه‌وه ده‌بینی ئه‌کته‌ریکی ناوداری لێده‌ربجییت، سه‌رسام بوو، به "دیف ئاناند" و ده‌جار چوبوووه فیلمه‌که‌ی "گاید"، هه‌موو گۆرانییه‌کانی ئه‌ز به‌ر بوو، فیلمی به‌خه‌سار نه‌ده‌دا، شیتی (رۆمی شنایدەر) بوو.. شاشۆخی سینه‌مای فه‌ره‌نسی و هه‌موو دونیا، که ده‌یخواردوه‌وه وێنه‌که‌ی رۆمی شنایدر – ی ده‌خسته به‌رده‌می، ده‌یوت: چاوه‌کانی ئه‌م ئه‌کتاره ئافاته‌و ده‌توانیته‌ هه‌م دونیا تیک بداو هه‌م پیاوه‌کان له‌م بێ عه‌قڵیه‌ رزگار بکات، ئاخ له جوانی هه‌م کۆیله‌و به‌نده‌وارت ده‌کات و هه‌م ئازادت ده‌کات.. ئاه.. هه‌میشه له‌به‌رخۆیه‌وه ده‌یوت: له‌سه‌ر ته‌خته‌ی ئه‌م شانۆ په‌رپووته نابم به‌هیچ.. هه‌ر ده‌بیت سه‌فه‌ر بکه‌م، عه‌به شمشال ژهنیکی شه‌یداو سیحریاز بوو.. که ده‌یخواردوه.. نه‌ک دلی ئیمه‌و به‌س.. دلی مه‌ل و درهخت و داروبه‌ردی ده‌لاوه‌نده‌وه، ده‌مانخواردوه تا قه‌هری دلی خۆمان به‌با بده‌ین، سه‌ره‌ت و هه‌ناسه‌ساردیی سی لاو، له شاریکی غه‌مگین و پر له ته‌پووتۆز، سی لاوی سه‌ر مه‌ست، خه‌مزه‌ده‌و پر خه‌ون و خه‌یال، له شاریکدا که باخچه‌یه‌کی گه‌وره‌ی تیدا نه‌بوو تا له‌ژێر درهخته‌کانیدا سه‌ره‌ستانه پیا سه‌یه‌ک له‌گه‌ڵ دلخوازه‌که‌تدا بکه‌یت، شاریک پر له کوروکالی تولازو پیاو، چایخانه‌کانی و مزگه‌وته‌کانی سیخناخ له هه‌راو قه‌له‌بالغی، هه‌میشه ئاماده‌ بۆ شه‌رو سووکه‌ گێچه‌ل، دوو سینه‌مای کۆن و بۆگه‌ن که به‌فیلمه‌ سیکیسییه‌کانی هه‌وه‌سی ناگر

ده‌داین و به‌فلیمه‌ هیندیه‌کانی خه‌ون و خه‌یالی عیشقی له‌لا خۆش ده‌کردین، شاریک که هه‌میشه گۆرانبێژه‌کانی له‌بری چرینی مه‌قام و سترانی خۆشبه‌ختی، خوی له قورگیان داده‌چۆرا، هه‌ر هه‌موو نۆته‌کانی هه‌نسک و فرمی سک و هه‌ناسه‌ساردی، مه‌یخانه‌کانی پر بوون له‌و پیاوانه‌ی به‌مه‌رجی خۆکوشتن ده‌یانخواردوه‌وه له چایخانه‌کانیش قوماریان له‌سه‌ر ژیان و ته‌مه‌نی خۆیان ده‌کرد، ئیمه‌ش، هه‌رسیکمان، که ده‌مانخواردوه‌وه خه‌ونمان به‌و ولاتانه‌وه ده‌بینی که پر له باخ و رووبار.. خه‌ون به‌و کچانه‌ی که له‌ودیو ده‌ریاو شاخه‌کانه‌وه ده‌ژیان، دوورتر له‌و سنورانه‌ی که ئیمه‌ی گه‌مارۆ دا بوو، که ته‌نها تارمایی و وینه‌ جوانه‌کانیان له‌خه‌یالی ئیمه‌دا سه‌دباره ده‌بووه، ئه‌و شوخانه‌ی هه‌ر به‌خه‌یال و به‌دزییه‌وه ده‌مانبرده‌ ژێر لیفه شپه‌که‌نمانه‌وه، زۆر ده‌ترساین هه‌ر له‌و شارهدا که نیوه‌ی گۆرستان بوو به‌هه‌ناسه‌ساردی و بێ خه‌ون و مایه‌پووج بمرین، که ده‌مانخواردوه‌وه ساده‌ترین باس و خواس سه‌رگه‌می ده‌کردین، ده‌بووین به‌ شاریک له‌خه‌م و پرسیارو گومان.. وه‌لامیش هیچ، ده‌مانخواردوه‌وه، شه‌ومان پر له‌هه‌زو خۆزگه‌و خه‌یال.. رۆژمان پر له‌ره‌نج و پووچی و سه‌رگه‌ردانی.

عه‌به‌و شوان دلخوازی خۆیان هه‌بوو، عه‌به‌ شیت و شه‌یدای نیگارکی‌شیتی کۆبی ببوو.. به‌گزاده‌و ناوی "سه‌راب" بوو، له‌هه‌مان په‌یمانگا که عه‌به‌ تیایدا ده‌یخویند، سه‌راب شاشۆخی به‌فیزی ناو کچان بوو، عه‌به‌ ده‌یزانی که ئه‌م هه‌کایه‌ته‌ی له‌و داستانه‌وه ده‌چیت که به‌دابیران کۆتایی دیت.. ده‌یوت: چ به‌دبه‌ختم که هه‌زم له "سه‌راب" کردوه.. وه‌ک سوڤییه‌ک زیکری ناوی خودا بکات.. له‌به‌ر خۆیه‌وه

دهیوت: سه‌راب.. سه‌راب.. سه‌راب.. ئەو سه‌راسامه به نه‌وای شمشال‌ه‌که‌م.. نه‌وایه‌کی پر سۆزو غه‌مگین که بۆ چه‌زی ئەو ده‌یژهنم.. شوان – یش گیرۆده‌ی کچه دراوسی بیوو که من له‌داخی مه‌زاق و پیرابواردنه‌کانی ده‌موت.. جا ئەوه چه‌زه.. پیاوی بی غیرهت هیچی بۆ نه‌رخصی چه‌زله کچه دراوسی ده‌کات.. ها.. ها.. ها..

هه‌لبه‌ته باوکی به‌و چه‌زه‌ی ده‌زانی، سویندی خواردبوو که زانکو ته‌واو بکات، رۆژی دواتر زهماوه‌نده، چه‌نده چه‌زم ده‌کرد باوکیکی وام هه‌بووایه که بویرم له‌به‌ر ده‌میدا بخۆمه‌وه‌و رازو نیازی چه‌زیکمی لی نه‌شارمه‌وه، که باوک و کور پیکیان له یه‌ک ده‌دا، من شاگه‌شکه ده‌بووم که ئەوه‌نده ته‌بان، پیم سه‌یر بوو باوک و فه‌رزهندی وا له‌سه‌ر ئەم زه‌وییه‌داو له‌م گه‌ره‌که‌و شارهی ئیمه‌دا هه‌ن، وه‌لی به‌ته‌واوی بۆ خودی خۆم غه‌مگین و نیگه‌ران ده‌بووم که ئەوه‌نده بی یارو هاو‌ده‌م و باوکیکی خاسم..

له په‌رداخه‌که‌ی خۆم رامام و که‌فی سپی بیره‌که‌م ته‌واویک نیشته‌بووه، هه‌میشه له‌و بلقه زۆر وردانه ورد ده‌بوومه‌وه که له بنی په‌رداخه‌که‌وه هه‌لده‌کشان و پاشان له‌سه‌ر رووبه‌ری مه‌ییوی بیره ئالتوونیه‌که یه‌که یه‌که ده‌ته‌قین و ون ده‌بوون، ساده‌ترین شت تا گه‌وره‌ترین شت وایه.. سه‌ره‌تاو کۆتاییی هه‌یه.. له‌م جۆره شه‌وانه‌دا له هه‌ر شوینیک کۆبوونایه‌ته‌وه باسما‌ن له فلیمیک ده‌کرد که به‌یه‌که‌وه دیبوومان، یان ئەو کتێبه‌مان شی ده‌کرده‌وه که هه‌رسیکمان به خوینده‌وه‌ی سه‌رسام بووین، وه‌ک هه‌للاج که په‌مۆ شی ده‌کاته‌وه، هه‌ریه‌که‌و ده‌یویست ئەو نه‌ینیا‌نه بدرکینیت که ئەوی دیکه‌مان ده‌رکی پیناکات.. هه‌میشه پینان ده‌وتم: ئەو هه‌موو شته ده‌زانیت مردوو‌مراو..

که‌چی ده‌ره‌قه‌ت نایه‌ی کچۆله‌یه‌ک فریو بده‌یت؟

به مه‌زاقه‌وه ده‌موت: بۆ ئەم شاره کچی تیدایه حورمه‌تی عه‌قل بگریت؟

مه‌ستانه پیکي خۆم هه‌لدا، ئاسمانی ئەو شه‌وه ئەستیره باران بوو، جریوه جریوی هاریان چه‌یرانی ده‌کردم، بۆ ساته‌وه‌ختیک هه‌ستم کرد وام ده‌نیو باوه‌شی ئەستیره‌کان و ده‌خۆمه‌وه، تا ده‌هات هه‌ردوو نه‌رمایی گویم گه‌رم دا ده‌هاتن، له سه‌ربانه بلنده‌که‌وه ده‌مدی که شار، شارێ زۆر غه‌مگین و پر له ته‌پوتۆزو مه‌ردوومی تووره‌و تۆسن، به هه‌زاره‌ها چاوی چرخانه‌وه له منی ده‌روانی، له‌و دووره‌وه رۆشناویی ئاسمان و رۆشناویییه‌کانی سه‌ر زه‌وی تاویک تیکه‌ل و تاویک له یه‌کدی جیا ده‌بوونه‌وه، رۆشناویی خودا و رۆشناویی مرۆف له‌سه‌ر سه‌ری ئەو شاره ماندوو‌ه‌دا له مملانییه‌کی گه‌وره‌دا بوون، هه‌ریه‌که‌و گه‌ره‌کی بوو هاوار به‌سه‌ر ئەوی دیکه‌یاندا بکات و بلێت: ئەوه منم که ناو دل و چاوو به‌ر پیتی مه‌ردوومه‌کان رووناک ده‌که‌مه‌وه.. شه‌پیکه ئەزه‌لی.. ناشیرنترین شار له‌سه‌ر زه‌وی له شه‌ودا جوانیی خۆی هه‌یه، وه‌ک چۆن ناشیرنترین که‌س له‌ناو تاریکی‌دا، تارماییه‌کی زۆر جوان به‌داوی جوولێی خۆیه‌وه به‌ کیش ده‌کات.. چ دیمه‌نیکی سه‌نگین و دلگیری هه‌بوو، شار، له‌و شه‌وه‌دا که سه‌راسیمه‌ی ده‌کردم، له‌گه‌ل دوورترین ترووسکه که پتر له ئومیدیکی تازه داگیرساوو تازه هاتوو ده‌چوو.. ئاه.. من مووچرکه‌م پیدا ده‌هات و مه‌خلووقیک له‌ناومدا چه‌زی له گریان و خه‌نین و سه‌ما بوو، هه‌میشه شه‌وم له‌لا جوانتره؛ چونکه ده‌توانم خۆم و رازو چه‌زه شه‌رمن و چه‌رامه‌کانمی تیدا بشارمه‌وه، له شه‌ودا دونیای ده‌روبه‌ر سیحریکی دیکه‌ی هه‌یه، هیمن

و خامۆش، هه موو شتیك له خهون دهچیت، هه تا ئه و دانیشتنه زۆر سادهیهی ئه و شهوه دیرینه له سه ربان هه م ئه وسا و هه م ئیستا بووته خهون له لام، هه ر چیهی که دهیگیرمه وه پره له درۆو راستی، له حه قیقه ت و.. خه یال و ختووره ی دلّی خۆم، هه میشه تارمایی شته کان له خودی شته کان خۆی جوانتره، درهخته کان له ژیر تریفه ی مانگ و ترووسکه ی ئه ستیره کان، رۆحیکه دیکه یان هه یه، پیده شتیکی پر له چروجانه وهر له شه ودا سام و هه یبه ت و جوانیه کی هه یه که مهاله جوانترین باخچه له رۆژدا هه بیته، باخچه یه که پر له ناوو گول و درهخت و مه ل، تارمایی که سه کان، بالنده کان و ناژه له کان جوانترن، چریکه ی مه لیک به و ئاسمانه وه که ده رژیته گوئی نه غمه یه کی دیکه ی هه یه که ئالوه ته تریفه و سیحری نادیاره شه و، سته به ری خیره ی پشیله یه که به به به رده متدا تیژ تیده په ریت، هه رگیز هه مان سته به رو خشپه و جووله ی ئه و پشیله یه نییه که له نیوه رۆیه که دا به نیازی خنکاندن جووجه له یه که دیته هه وشه، هاوارو زه ناو قاوو قیژو جنیوی خه لکی شه قام و بازار و کۆلانه کان جیده هیلّیت، نرکه و ناله ی ماشینه کان، روخساره کان جوانتر ده نویتن.. ئاھ.. له شه ودا که س.. هیه که س ناشیرین نییه، له شه ودا مرۆقه کان، که موزۆر، هه ز ده که ن رازو نیازو ختووره ی دلّ و هه واو هه وه س و نه ی نییه کان بۆ یه کدی بدرکیتن، کلیل و قفلّی سه ر زمانه کان ده کرینه وه، زنجیره و ته وقی ده وری دلّه کان هه لقه به هه لقه ده پسین، هه وه س و ئاره زوو له شه ودا رهنگیکه دیکه ی هه یه، رهنگیکه سوورو ئاچووغ و هارتر، هه ناسه ی شه و پاکتر.. که لله کاس و دلّ که یل و خه یال خۆش و مه یل گه رمتر، ئه وه رۆحی سه نگینی شه وه که خه ونه کان له وانه ی رۆژ جوان و

رهنگینتر ده کات، من بۆ خۆم که سیکی شه ورۆم، هه زم له گه رانه.. خۆم ده ده مه ده ست پتچاوپتچی کۆلانه ته نگه به ره کان، ده به مه دۆستی سه گه به ره لالا کان و له خۆم به جوانترین ده زانم، ده رۆزه که ره کانی ناو مزگه وت و که لاره کان ده مامکی زه بوونی له سه روخساریان لاده به ن و مه شرف خۆشتر ده بن، واز له گه وجی و خۆ گۆجکردن دین و نوکته له سه ر خوا پیداره کان ده که ن، شیت و شه یدا ی چرپه و هه ناسه و ئاخ ی په نهان و شه رمی ئه و دیو دیوارو شووره و په رده و ده رگا و په نجه ره کانم، گوئی له ترپه ی هه نگا وه کانی خۆم ده گرم و.. وا هه سته ده که م پادشای هه ر هه موو کۆلّان و شه قامه کانم، ئه و ساتانه ی که مه ستم و شه و کپ و خامۆشه قوئی گریانیک له ناخمدا دیته کولّ، سه ر ده کات، گریانیکی شیرین، بۆ تاویک، گریان، خه م و ژهنگی سه ر دلّم ده شواته وه و زه رده یه که ده باریته سه ر لیوانم، زه رده یه که تیکه لّ به ئه سرین، شه وانه خه م و خۆشی له دلّی مندا و له هه رتک چاوانم، له گلینه مدا، له هه ناسه و له خوینمدا جیگۆرکی ده که ن، مه سته بوون ده مخاته وه سه ر ساغه، دیمه وه ناو خۆم، بیباک به رامبه ر دوزمن و سلّو له دۆستانم، ئه و کچانه شم خۆش ده وین که به هیه چم نازانن، هه موو دنیا له به ر چاوانم ده که ویته ژیر تارایه کی ئالّ، سات له دوا ی سات.. له گه لّ هه ر قومیکه قوول و پتیکه ی خه ست ده گه ریمه وه، کۆلانه خۆلاییه کانی مندالی، شه وانی هه کایه ت و کۆشی گه رمی نه نکم، ئاماده ده بم ده ست له ملی ئه و که سانه بکه م که شه ریان پی فرۆشتووم، جنیویان پیداووم و تفیان لیکردووم، چش له دلّره قی باو کم.. له دلّوه ده یبه خشم، وای له دلّشکانی ئاسان و زوو زووی دایکه.. شه وانه که زییه ماش و برنجیه که ی ماچ ده که م و ئاشتی

دهکه مه وه، له مامۆستا توورپه توۆسنه کان خوۆش ده بيم، له و هستا بيزارانه ي که به مندالی به شه پازله په نا گوپيان ناگرداوم، غه مگين و دلناسک وام هه سته کرد گلۆپه زه رده کانی نزیک و دووری شار چاوی غه مبارو کزو زه ردي هه زاره ها بيوه ژن و بيوه مي ريدو کچ و ژن و تو لآزو مندالی ته نياو بي دالده و په نان ده تروکين، به خه مي کي زه رده وه، تا وه کو من بيان بيم .. من بدوين .. مه سته بوون وام لیده کات هه ست بکه م ئه و په رداخانه ي به رده ممان، ئه سته رده دوورده کان، قه تاره ي مه لي کوچ کردو پوه و کوپستان، مانگ، دره خته بلنده کانی ناو هه وشه کان ده مديوين، گه ر هۆش و ئاوه زو هه سته هه بيت، به رديش روخچي کي شاراهي تيدايه، هه مو ئه و خه يال و ختوورانه ته مه ني چرکه يه ک نه بوو که به په رهي دلي مندا راده بوو، له ئاسمانم ده رواني و تريفه و رو شنايي نيوان ئاسمان و سه ربان له مندا داده کوه و ده نيشته، ئه سته رده کان له ناو هه وزي روخي مندا مه له يان ده کرد، له لايه ک شه نشني دره خته کان له گويمدا و رو شنايي به کي سه وزباو له چاوانمدا، هه ر دوو له شوپني کي په نهان له ناو که لله سه ري مندا تیکه ل ده بوون، بو مني نيوه مه ست هه شته مابووي تريفه بکه م به په يژه و پوه و شان شيني ئه سته رده کان هه لکشيم، له وه نه ده چوو من به رگه ي حه زو خو شه ويستي هيج کچيک بگرم، ژير بيت يان کالقام، به گزاده يان کچي گه دا، پاکيزه يان به رباو .. ئاه .. خودايه مروف چو ن به رگه ي عيشق ده گريته؟ ئه و دل له به رده م جواني جريوه ي ئه سته رده يه ک و تريفه ي مانگدا ئاوه ي ئاسان جه زبه بيگرئ و بتويته وه .. ئاخو له به رده م نيگاي دولبه ريک چي ليدته .. نا .. خودا هاوار .. من له وه لاواز ترو که م خوین و شه يداترم که به رگه ي هه ناسه ي گه رمي شوخچيک

بگرم .. شوان زانی که دیسانه وه خه يالم فری .. فری رووه و که شکه لانی فه له ک .. ده يزانی برۆم .. ئه وه نده دوور ده رۆم که خودا و فريشته کانی نامگيرنه وه، عاشقانه پیکه که ي به رز کرده وه دای له سوپراحييه که که کلۆ سه هۆله ورده کان تيايدا سه رئاو که وتبوون، له ده ره وه ش ئاره قه ي کردبوو .. پاشان وه ک ئه وه ي هه موومان بگيرتته وه سه ر سه ربانه که .. وتی:

"باوکه .. عه به .. تو ش هه تيو .. وه ره خواري له ئاسمان .. وه ره وه سه ربانه که ي خو مان .. چيت داوه له فرين و بن په ري ئاسمان!"

بو من ساته وه ختي کي دوستانه بوو، شه وي کي خاموش، پيري کي که يل و پر له حیکمه ت که تا ئه و هه له نه مزانی بوچي له و شه وده ا توپه و به ليني له گه ل خوداي خويدا شکاندو .. ويستي مه ست بيت؟ سي گه نج .. که يل و که لله کاس، زرنگه ي په رداخه کان له گويمدا له زرنگه ي سه ده ها زهنگوله ي زيوين ده چوو، تنو کي ئاره قه ي چوار ده وري سوپراحييه که که ده خو لقاو پاش ماوه يه کي دريژ ده تکا، زهنگول زهنگول، ئاره قه ي سه ر مل و گه ردي شوخچي کي ئه سمه ري بير ده هينامه وه که نازانم له کوئ و له کام روژگاردا دي بووم، نیازم بوو هه ستم و يه که يه که ماچيان بکه م، دلنيا نه بووم .. ترسام شوان ته ري قم بکاته وه، عه به و پيره قه سابه که ش تينه گه ن بو و ده که م و چ به لامه، شوان شيتانه ده يخوارده وه، هه رگيز له قوشمه و لاقرتي ماندوو نه ده بوو، وه لي تا بلایي دلپاک بوو، هه ميشه له وه ده ترسا لي بتوريم، که پیکه که ي دانا به قوشمه وه وتی:

"چيت ده کرد له ئاسمان؟"

باوکی شوان و عه به ش ليم ورد ده بوونه وه و چاويان نه ده ترووکاند

وهك بَلَيِي هەر به پراستی تازه له ئاسمانه وه دابه زيبم.. منيش به نازى شاعيريكه وه وتم:

"ئەستيرەكانم بەسەر دەكردهوه!"

"چيبه.. كامهيان نه خووش بوو؟"

به ههسره تيكه وه وتم: "نهك نه خووش.. هه يانه مردوووه كهس پيى نازانيت".

"ئەوه يان چۆن؟"

"چاك.. سهيره.. بيرم له وه دهكردهوه كه ته مەنى مرؤف چەند كورته له چاو ته مەنى ئەستيرەكان، ته مەنى من و تۆ هه ناسه يه كيش نيبه له چاو ته مەنى كزۆله ترين ئەستيره".

پامام و تاويك خاموش بووم.. پاشان تيهه لچوومه وه:

"گه لى ئەستيره هەن له سه ره تاي دروستبووني هه موو هه ساره كان و ته قينه وهى يه كه م و په يدا بووني گهردوون دروستبوون، كه چى هيشتا روشنايييان نه گه يشتوو ته سه ر زهوى، گه لى ئەستيره ي ديكه ش هەن كه مليونه ها سا له مردوون و كوژاونه ته وه.. كه چى ئيستاكه روشنايي و ترووسكه يان دهگاته سه ر زهوى و ئيمه ده يانبينين".

باوكى شوان زۆر دلپاكانه و به سادەيى خۆى وتى:

"ئى.. كه ئەوه ده زانيت كورپى خۆم فرياكه وه.. كه ته مەن هه ناسه يه كى حيز بيت و له ناكاو بوه ستيت، چيت داوه له وه هه موو خەم و هه سره ته.. ئەوه ندهش سه ر به رز مه كه ره وه بۆ ئاسمان".

شوان ئەم پرسته دريژه ي باوكى قوسته وه و وتى:

"باوكه پيم وتوووه عاقل به و وه ره وه سه ر زهوى.. تا ئيستاكه چه ندين

جار له سه ر ئەم سه ره هه لبرينه ي بۆ ئاسمان كه وتوو ته ناو قوروت و كه ندو له ندو زي رابه وه" دا يانه قاقاو منيش خه نيمه وه، عه به جگه ره يه كى رو سمانى له پا كه ته كه ي ده ره ينا و به نه زاكه ته وه بۆمى ئاگر دا..

زانى كه بيه ره ده خو مه وه به هه واي پيا و يكه وه هه زم له جگه ره كيشانه.. وه كى ديكه بيزارم له هه موو ئەو شوينا نه ي دوو كه ل به با ده كەن. عه به - ش دو ستانه له چاوانم پاماو.. وتى:

"هه ليه ده ديسانه وه.. هه تا وهك ئەستيره نه كوژا و يته ته وه.. له چاوى ئەوانه ي كه نرخى ئەو عه قلەت ده زانن..!"

به خه نينيكى غه مينه وه وتم - "مه گه ر تۆو شوان بيزانن.."

شوان هه زى به به زم و شه ره جن يو بوو - "بۆچى ئيمه كه مين نامه رد؟.."

باوكى نيگايه كى هه ره شه ئاميزى بۆ كور په كه ي نار دو تى گه يان ده كه په ت نه پچر ينى، من پيم وت:

"مامى خۆم.. وازى لى بينه، كه مه ست بوو، من ده بمه مه زه ي.. گه ر به سه ر مندا نه رش يته وه.. خوانه كه پيس ده كات.. زۆر باوكانه وتى: "هه دى نيبه..!"

عه به كه هه ميشه هه زى نه ده كرد من لال يم و نه توانم تۆ له ي خۆم له شوان بكه مه وه، فيكه يه كى لي دا و كه وته چه پله لي دان، تاويك و بيه رى كه وته وه كه باوكى شوان دان يشتوو هه يور بووه به هه مان دلگه رميبه وه وتى:

"له خو شى ئەم ده مكو تکر د نه ي شوان ئاوازيك ت بۆ ده ژه نم خه مره ويين.. بۆ دلە ته نيا كه ي تۆ.. نه وايه كى وايه كه دلە به ردينه كان ده كات به ئاو.."

شوان – یش له داخی عه به و وه لامه که ی من هه لیکه دۆزییه وه دهستی بۆ گونی درێژ کرد، به دزی باوکییه وه، ئیمه پیکه نین، بۆ ئه وه ی باوکی نه زانیت ئه م خه نینه چی بوو.. به شپرزهییه وه وتی:

"عه به گن.. شم شال ژهنی ئاخو زه مان منیش بخه ره به نامه که ته وه.. شیعری تازه م پێیه.. خۆم نووسیومه.."

عه به پرسى – "بۆ به هار..؟" عه به مه به ستی کچیک بوو..

به لاقرتیه وتی – "نا.. بۆ پایز..!"

خه یالیک دوور بردمی و له ناو شه به نگى تریفه دا، مه له م ده کردو وه ها چاوم له مانگ بریبوو که ههستم ده کرد، دوو له ت ده بیت و هه ره له ته ی ده که ویتته ناو چاویکم، تاویک و امده زانی گه ره به سوژی شه ویکی عاشقانه وه بانگی بکه م واز له ئاسمان دینی و دیتته سه ره له پی دهستم، عه به و شوان تاوتاو پیکیان لیکده دا، له هه وای خو یان دابوون و منیان له و گه مه ی زرنگه ی پیا له یه ده رکردبوو، گوایه من بی هه زو دل و عه شقم، تا ده هات که لله کاس و گه رمتر ده بوون، چاوه کانیان روونتر و سوورتر.. پیلوو هکان داکه وتووتر، جاروبار سه ریان له بن گوئی یه کدی ده نا.. شوان پرسى:

"تۆ ده زانیت خه لکی بۆ هه زه ده که ن پیکه کانیان له یه کدی بدن و زرنگه ی بیت"

"نه خیر.."

"باوکه پێی بلێ، چونکه تۆ فیرت کردووم خوار دهنه وه بی زرنگانه وه ی پیا له مانای ته و او ناکات.."

باوکی سه ری نه خیر – ی له قاند، ناچار شوان وتی:

"رهنگی هه ره مه شروپیک له وى دیکه جیا وازه دياره.. بۆ نیشی هه یه.. ته نه ا دهنگ ده مینی که له رپی به یه کدانی پیکه کان رهنگ و بۆن و دهنگ ته و او ده بی.. حال ی بووی..؟"

له قسه که ی ورد ده بوومه وه هه موو شتیکی تازه، چه نده ساده بووایه، چکۆ له ترین حه قیقه ت، په ندیک، نوکته یه که که بۆ یه که مجار گویم لی ده بیت بی ئه نازه سه رسامم ده کات، ئه وساو ئیستاش، که زانی خامۆشم، وتی – "یاداشتی که له ده فته ره که ی به ره باخه لت.. بۆ ئه مشه و ئازا نابیت و عاره ق ناخو یته وه؟"

سه رکزانه و به تر سه وه وتم:

"سه رم ده خاته ژان و هه ره جار یکیش که بیره ده خو مه وه یه که م ساته وه ختی شکانی ترس و شه رم و هه رام و ئازادی خۆم ده خاته وه یاد..!"
به یه که وه وتیان "پیکیک له به ره خاتری ئیمه"

سه ری نه خیرم له قاندو بیدهنگ بووم، شوان هارتر بوو.. له ترسی باوکی، به دزییه وه له ژیر لیه وه، جنیوی پی دده ام.. له داخانا وتی:

"ئازادی و هه رام و ته ره ماشی چی..؟ من و عه به نه بووینایه ئیستاش له مزگه وت قوونت له هه وای ده کرد.. په حا که هه تیویکی که لله به رانه.. باوکه ئه م هه تیوه شیتی کردوین، بیره یه که و جگه ره یه که وای لیده کات هه ست بکات، فه تحی قه لای خه یبه ری کردووه.. نازانم چۆن ده نووسیت؟"

له نا کاو پیره ی قه ساب بیدهنگی کردن و پیکه که ی به رز کرده وه ی نیگایه کی باو کانه و به دهم شار دهنه وه ی رازی که وه وتی:

"هه لیده.. که واته تۆش وه که من تۆ به که ت شکاندووه، من به پیری و تۆ به گه نجییه تی.. هه لیده.. ته نه ا خۆم تیت ده گم، له چاوی پیرو

گه‌نجه ئازاکان.. له چاوی عاشقه شیت و بیده‌نگه‌کان، ئافه‌رین..
ئافه‌رین.. عیشق قسه‌ی زۆرو چه‌نه‌بازی ناوی، گه‌وه‌ریکی شاراو‌یه
له‌لدا، وه‌ک ئەو گه‌وه‌ره‌ی وا له قوولایی و له بنی به‌هره‌کان بزهره..!

هەر چوارمان به‌یه‌که‌وه.. نۆش.. نۆش.. شه‌و پتر راده‌شکاو جیهانی
ده‌ورو به‌رمان جوانتر خۆی ده‌نواند، خوی‌ن داده‌کشایه‌ قاچ و قوولم و
خیراتر ته‌وژمی کحوول ده‌گه‌یشته که‌لله‌م و کاس و مه‌یزه‌ده‌ی ده‌کردم،
قوول له‌و پیره‌پیاوه راده‌مام و سه‌رسام بووم به‌ جورئه‌ت و
حیکمه‌ته‌کانی، نازانم بوچی له‌و ساته‌ وه‌خته‌دا (زۆربا) ی یۆنانیم بیر
که‌وته‌وه، پیاویک شیتی سه‌ماو مه‌ستی و ئافره‌ت، هه‌لگه‌راوه له‌ دین و
دو‌نیا، پیاویک ئەو ساته‌وه‌خته ده‌ژی که‌ بروای پتیه‌تی، به‌ر له‌وه‌و دوا‌ی
ئەوه‌ ژیان مانایه‌کی نییه، هه‌رگیز بریار نادات، به‌لکوو ئەسپسواریکه‌و
نه‌ بروای به‌ جل‌ه‌و هه‌یه‌وه نه‌ به‌ زین، خودی ئەسپه‌ شیت‌ه‌که، ژیان
خۆیه‌تی، گرنگ نییه‌ بو کوی‌ی ده‌بات و سه‌رسم ده‌دات یان نا.. ده‌گلی
و ملی ده‌شکی یان ده‌گاته مه‌نز‌لگا‌و هه‌واری یاران، پیاویک بی‌باک له
مه‌رگ و پیری و ژیان، خۆی ده‌داته ده‌ست دلی خۆی.. دل‌ و به‌س..
ئاھ.. بژی دلیکی ئازا.. بژی.. ئەوه‌ گه‌وره‌ترین و جوانترین دروشمی
ئەو پیاوه‌ بوو، بیئ‌ه‌وه‌ی بیلی.. دروشمیک که‌ کرده‌وه‌ی ئازایانه‌ بوارت
نادات بیلی.. قوولتر لی‌ی ورد بوومه‌وه، چوار مشقی دانیشتبوو، ئەم
له‌و جو‌ره‌ پیاوانه‌ بوو که‌ پپی شهرم بوو پال‌ بداته‌وه.. ده‌یوت که‌ پال‌ت
دایه‌وه‌ هیچ.. بنووی باش‌تره، به‌و سه‌ره‌ رووتاو‌یه‌وه، به‌و جل‌ه
سپییانه‌ی به‌ریه‌وه له‌ کاهینیکی بوودا – بی ده‌چوو، هه‌زم ده‌کرد تا
زووه‌ عه‌به‌و شوان بیده‌نگ بکه‌م و ده‌میان بدوورم تاوه‌کو ئەو پیره
پیاوه‌ قسان بکات، ده‌مزانی ئەم جو‌ره‌ زاتانه‌ خۆیان پر به‌ ماناو

ره‌نگه‌کانی ژیان خۆ ده‌نوین، ساده‌و ساکارو دلپاک، بی درۆو ریاو
نقه‌ نق، بی ده‌مامک، دوور له‌ ئالۆزی، قسه‌و رازو نیازی لی هه‌ده‌قوولی
وه‌ک ته‌قینه‌وه‌ی کانی، قالیبوی ده‌ست مه‌ینه‌تی و ره‌نجبه‌ریی رۆژگار،
جه‌نگ و کوشتار، بی روپوۆش و دیوجامه‌ ده‌دوین.. ئەوانه‌ی که‌
هه‌کایه‌تخووان و شایه‌رو لۆتی و قومارچی و راوچی و ئاره‌ق خۆرو
کو‌نه‌ سیاسی و ده‌رویش و خوداناس و شه‌یتان ناس و ژن و پیاوی
دو‌نیا دیتن، که‌ سه‌یری ده‌م و لیوه‌ شه‌هوانییه‌که‌ی ئەو پیره‌ قه‌سابه‌م
ده‌کرد.. ره‌نگی ماچه‌ هه‌رامه‌کانم به‌لیوییه‌وه‌ ده‌بینی، به‌ چاوه‌ پر
خومارو سوور هه‌لگه‌راوو ده‌ری‌قیوه‌کانی ده‌مزانی چ میژوویه‌کی هارو
پر هه‌وه‌س ژیاوه، ئەوه‌نده به‌ هه‌وه‌س و شه‌هوه‌ته‌وه له‌ کچ و ژنه‌کان
رامابوو، ساله‌های سال، که‌ مه‌حال بوو به‌و ته‌مه‌نه زۆروه‌و بتوانیت
ئەو هه‌واو هه‌وه‌س و مه‌یله‌ هه‌رامه‌ له‌ چاوه‌کانیدا بشاریته‌وه، به
جو‌ریک که‌ سه‌یری ئیمه‌شی ده‌کرد، بیئاگا له‌ خۆی هه‌مان هه‌وه‌س له
چاوه‌کانیدا مه‌له‌ی ده‌کرد، له‌ هه‌ردوو ده‌سته‌ گه‌ورۆنه‌کانی ورد
ده‌بوومه‌وه که‌ به‌قه‌د دوو گه‌لای هه‌نجیر پان و گه‌ورۆنه‌ بوون، دوو
ده‌ستی هارو بزێو، په‌نجه‌کانی.. ده‌مپرسی.. له‌ خۆم ده‌پرسی: ئاخۆ
ئەم ده‌ستانه‌ چند ده‌رزیه‌و سنجاقی سه‌ر سینه‌ی ترازان‌دوووه.. له
کام بیستانی شه‌مامه‌ی بو‌ندار.. شه‌مامی دزیوه، چند په‌چه‌و
چوارشپۆی لاداوه، چند جارن به‌ ترس و له‌زه‌ته‌وه له‌ تاریکی ژوورو
که‌ لاهه‌کاندا له‌رزیه‌وه له‌ هه‌رام گه‌راوه، درک و گولی چنیوه، دوو
ده‌ست که‌ ئەمرۆکه‌ هیشتا زیندوون، سه‌ده‌ها سالی دیکه‌ ده‌بن به
چند ئیسقانیک.. هیچ نامینیت.. هیچ.. نه‌ بو‌نی شه‌مامه‌و نه‌ له‌زه‌تی
هه‌رام و نه‌ ته‌زووی گه‌رمی سه‌ر په‌نجه‌کان و پیستی پاک و نه‌رمین..
ئەو دوو چاوه‌ی عاشقانه‌ له‌ جوانی دو‌نیا راماو.. له‌ هه‌مووشی

جوانتر ژن بووه.. کهچی ئەوهنده ناباو دهن به دوو چالی مارو میرووله.. ئەمدهوێرا چیتەر لهسهەر ئەو خهیاڵه تاریک و جهههنه مییه بهردهوام بم.. خۆم لهو ختووره خهراپانه راپسکاندو لهناکاو لیم پرسی:

"مامی خۆم.. چۆن بوو ئەمشه و بێ ترس و بیرکردنهوه تهوبه کهت شکاندو هاتیه ناو کۆری خواردنهوه؟"

به ههناسه ههڵکیشانیکی ساردهوه نیگای کردم و وتی:

"چهند سالیکی کهمه وازم له خواردنهوه هینابوو.. ئەمشه و سۆزیکي کۆن له دلمدا دهکولا.. من لهسهەر قالدرمه که دانیشتبوم که گویم لیبوو باسی چهزو دلداریتان دهکرد.. پاشان ترسی بۆ چیه.. من دلنیام که دهسووتیم، کهموزۆر..؟ نازانم.. ئەوهی من کردومه ناوتری.. هی ئەوهیه له ناوه راستی جهههنه و لهتهک شهیتاندا بمهستنهوه، ئیستاش جاروبار نوێژهکانم لهکیس دهچن و قهلالایان دهکهمهوه، من خۆم باش دهناسم.. قهت ئەو پیاوه نیم بتوانم به یهکجاری دهست له دنیا بشۆم، زۆر زهعیفم و ملکهچی لهزهم، زۆر گویم به حورمهت و مورمهت نه داوه، لهبهردهم جوانیدا ئەژنۆم دهشکی، پیاوی وهک منیش کهم نین، پیاو تا گهنجه، کهلله بهران و ملهوره، تا رهپه.. دنیا دهخاته سهەر دهعباکهی، که دهماري سست بوو ئەو دنیایه دهرمی و دهبی به تره که لهک.. ئیدی روو له قیامهت دهکات!"

خۆم پتر گیل کردو سهیریکی عهبه و شوان - م کرد که یانی.. ها.. بیدهنگ بن.. لیم پرسی:

"بۆچی هه میسه سستی دهمار وا دهکات پیاو دهست له دنیا بشوات و روو له قیامه بکات؟"

که میک جوولاو جیی قوونی خۆی خۆش کردو.. هه کیمانه ده داوا:
"ئیه خوینده وارترن له من.. به لام ئەوهندهی من بزنام و گویم له مه لاکان گرتبی.. سیحرو نازو جوانیی «هوا» له تهماعی به ههشت گه وره تر بوو.. گهر وا نییه بۆ «ئادهم» به گویتی کردو به یه کهوه لهو درهخته یان خوارد که خودا هه رامي کردبوو؟" له وه لامه ساده و هه م قووله کهی ئەو ورد بوومه وه، بیرم له هیزو نازایه تی حهوا ده کرده وه، لهو رۆحه نه بهردهی که سه رکیشی و تامی نازادی وای لیکردوه تامی میوهی هه رام بکات و.. چش له به ههشت.. بیرم له هه وا و هه وهس و چهزی پیاو ده کرده وه که به هه موو تواناو هیزی خۆیه وه به رگی داواو نازو عیشوهی (ههوا) یهک ناگرئ، نازانم بۆچی وینهی ئادهم و ئەو پیره قه سابه له لام تیکه ل بوو.. هه میسه گه ران به داوی باوهشی ژندا.. هه میسه.. باوهشیک که بۆنی به هه شتی دۆراوی گرتوه، چاوه کانی کانیاه کانی به هه شت و قه دو قامه تی درهخته کانی به هه شت و سه روپرچی لق و پۆپ و گه لاکانی، دم و لیوی خونچه گو له دهگمه نه کان و پر به سینهی میوهی هه رام، دهنگی خورهی جوگه له کانی شیرو شه راب و بۆنیشی بۆنی باخچه کانی جهننه ت عه دن، قریوهی چریکهی مه له نه مره کان.. خودا هاوار له دهسته پاک و جوانه کانی که به قه د سۆزو میهری هه ر هه موو فریشته کانی ئاسمان میهر و جوانی و موحیبه ت له سه ری په نجه کانییه وه ده رژی.. هه میسه گه ران.. هه میسه.. هه میسه..

به دم قسه کانییه وه، به خه م و قه هرو دۆرانیکی گه وره وه، وهک ئەوهی که پیری و ته مهنی درێژ دۆرانی هه موو خه ون و خۆشی و زینده گی بیت، دهستی راسته ی که پتکه کهی پی بلند کرد به و نیازهی

که له پیکه کهی من نزیکی بخاته ووه به زرنګه ی پرخاڅه کان بانګی مەرګ و نالهی پیری له خوی دوور بخاته ووه.. ده لرزی.. ده ستیک که هیشتا و تا نه و حله بونی خوینی حیوانه سه بر او هکانی لیده هات، بونی له شی نه و ژنانه ی که نه مړوکه نه وانیش یان مردوون یان پیر بوون، نه و دوو دهسته نه ترسه ی که دهیه ها نافرته ی شهرمن و به حه یا مردووی له خه وو مەرګ وه ناگادار هی ناو هته وه.. به ته ماسی سیحربازانه ی زیندوویانی کردو و هته وه، دوو دهستی خویناوی.. به لام تا نه و په پری شهیدایی و نازکی: ناسک په رست.. به جوړیک دهستی راسته ی ده لرزی، له رزینیک که عاره قه که به ده ستیدا برژی، زور زوو فریا که وتم و خیرا و به شهرمه وه پیکه کهم له پیکه کهی هلا تا له وه پتر لپی نه رژی، دونیا یه ک شهرم له پیره میردیک کرد که نه گهرچی دهسته کانی ده لرزن، که چی بیباکه و له ناگری دوزخ ناترسیت، که پیکه کهی دانا به دهم لستنه وه ی دهم و لیوی چرپاندی:

"نهم دست له رزینهم هی خوار دنه وه ی زوره.. روله کهم نه که ی توخنی عاره ق بکه ویت هر چه نده لای من شیر ی شی ره.. به گوپی نهم حه رامزاده یه مه که.. با ددانه کانیش ت به ساغی بمیننه وه!"

شوان بوقوشمه، قسه که ی باوکی قوسته وه:

"نه و چییه باوکه.. من حه رامزادهم.. کوری پی او یکی ترم و نه مزانیوه؟"

نیمه پیکه نین.. پیره میرد سوور ه لگه راو، باوکانه، به لام به هه وایه کی تیکه ل له توور ه بوون و مزاقه وه وتی:

"کور ه گووت خوار د.. تو بوقوشمه نده زولی؟"

شوان قوشمه که ی خوشتر کرد:

"جا زول و حه رامزاده هه ریه کن!"

پیره میرد نا ئومیدانه وتی:

"جا تو نه و نده بی شه ره فی.. شهیتان لیت ناباته وه!"

شوان که و تپووه هه وای خوی، دهیزانی و باوکی خوی دهناسی که چه نده به مزاق و قوشمه زهوق پهیدا دهکات.. وتی:

"هه کی بم..؟ کوری تو م و میراتگری مال و خوو.. و خده ت!"

شوان و عبه - ش پیکیان هلا تا سهریان گهر متر بیت، من هه که بیره ی یه که مم ته و او کرد هه ردو و نه رمایی گویم گهر متر بوون، دیسانه وه چاوم برییه گلویه دووره کانی شار، هزاره ها سه ربانی دوورو نزیک، دارته لی ته له فزیون و سینیی گهر وه چکوله ی سه ته لایت و کولله و په رده و چیغی زور، تارمایی هه ندیک له و کچ و ژنانه ی بهر تریفه ی زیوین که به دهم راخستنی پیخه فه کانه وه، لیره و له وئ له جوولله ی شیرین نه ده که وتن، باقوبریقی ئاسمان و زهوی سه رسامی کردم، شه و باکه سه رخوشتری ده کردین، له وه ده چوو پیره میرد سوژیکی گهرم وای لیکر د بیت دلگه رمانه و به په له پیکه کان هلا و بیه ویت رازیک بدرکینیت، تا ویک شوان خاموشی نیوانمانی شکاند.

"باوکه خو نه و هه تیوه ی برادرمان یه ک دوو ساله فیری خوار دنه وه بووه و به ته نها بیره ش ده خواته وه، گهر چی من و عبه ده میکه ناره ق ده خوینه وه، که چی چاومان شه ش له سه ر شه شه و هیچمان ددانمان نه که و تووه، که چی نهم چه ندین ددانی کی شاوه، بی چاویلکه ش مه زمه عیله، من و عبه ده ستیمان ناله رزی، که چی نهم مردو و مراوه قسه له گه ل پیره ژنیک بکات ده بی به شه قشه قه و.. ده می ته ته له دهکات!"

"تاخر له هەردووکتان بە شەرەف و حەیاو حورمەتترە.."

"ئای لە باوکم.. خۆت لای من سەد جار وتووتە، پیاوی شەرمن شانەییەک دینی و ژنی شەرمن شارێک دەهینی.. دەست و پەنجە لەرزین چ پەیوەندیی بە شەرەفەو هەیه؟"

بەر لەوەی پیرەیی قەساب وەلام بەداتەو پێم وت:

"خاڵە مەمۆ.. چاوی کزی و ددان کەوتنم میراتەو لەدایک و باوکەو بۆم ماوەتەو.."

"تۆ باوکم پینەچی چاکن"

شوان وەک ئەوەی شتیکی بێر بکەوتتەو، بە خۆشی و خەنینهو هەڵدایە:

"باوکم گالتەیی بە حەزو حەزکاری ئەم سەردەمە دێ، بەلام بۆ ئەوەی ئەم عاشقە خامۆشە غیرەت بیگرێ و کەمێک خۆینی پیاوەتی تیدا بگەرێ، حەز دەکەم ئەمشەو باوکم چیرۆکی ددان کیشان و حەزی خۆی بۆ ئەو ژنە عەرەبە بۆ هەموومان بکێریتەو..!"

پیرەیی قەساب دەستیکی بۆ تەپلی سەرە رووتاوێکەیی بردو بەسەری پەنجەکانی خوراندی و پاشان بە حەسرەت و ناخیکەو کە هەناسەیی وەک تەمێکی خەست بە لولەپەک لە دەمیەو دەرەتات وتی:

"ئاه.. لەو حەکاوەتە.. برینم دەکولیتەو.. برینی کۆنم.."

شوان رووی تێکردم و وتی:

"بەکەلکی تۆ دیت.. تا ئێستا حەکاوەتی وا سەیرت نەبیستوو."

منیش وەک فەرێکە نووسەرێک بەدوای بابەتێکدا بگەرێت، مەراقم زۆری بۆ هینام و دەشمزانی پیرەیی قەساب، یەکیکە لە گەنجینەکانی

حەکاوەت و سەرگوزشتەیی خۆش و پڕ لە هەواو هەوێس، دەشمزانی لەنیوان هاورێکانی شوان – دا چەندە منی لا پەسندە و خۆشەمی دەویی، مەستبوونیش بۆ ئۆقرەو ناسکی کردبوو، بۆیە دەشمزانی حەز لە درکاندنی رازیک دەکات، پتر تکام لێکرد:

"باوکی شوان.. گەر بابەتێکی خۆشە با گوێمان لێ بیت.. شەوێکەمان خۆشتر دەکەئ."

"تەک هەر خۆشە.. ئەوپەری ملهوری و شیتی بوو، بە کورت و کرمانجی.. مەگەر تەنھا منیکی کەللەبەران شتی وام لێ بوەشیتەو.. ئاه کە ئاسان دلم دەگۆراو خۆینی ئەسپیک لە دەمارەکانمدا دەگەرا. هەر چوار وەرزەکە دەتوت نێرەکەری بەهارانم."

مەراقی سەرگوزشتەکەیی وای لێکردم بەپەلە پتیکێکی دیکە بکەم، شوان هەڵدایە:

"بە خۆشیی باوکم کە ئەمشەو یەکەمجارە دەبیستم جنیو بە خۆی بدا.."

عەبەش لە من پەرۆشتر وتی:

"خاڵە مەمۆ.. نەبگێریتەو.. ئەمشەو ناخەوین."

لەسەرخوا دوا:

"لێتان ناشارمەو.. عارەق زۆر درەنگ توانی ددانەکانی من دابریزینی.. هەر بە ملهوریی خۆم کە هیشتا گەنج بووم ددانیکم دەرکیشا.. کاکیلە بوو دواي ئەو هەرەک بلایی بەر لەعەتێک کەوتبم.. ددانەکانم یەکەپەکە هەلوهرین؟"

شوان لە باوکی هاتە پێشی و جگەرەییکی بۆ ئاگردا و لەبەردەمی

رایگرت بهو نیازهی لی وهر بگریت و هانی بدات سهکایهتی ددان کیشانهکهی بگریتهوه، هەر به ههواوه جگهرهکهی قۆستهوهو مژیکی قوولی لیدا، وهک ئهوهی بیهویت رازیکی پهنهان لهناو ههناویدا بخنکیتی، دووکهلهکهی بهباکردو روشناییی سهردهم و چاوی بۆ تاویک بزر بوو.. تاویک و دووکهلهکهی رهویییهوه، بهدهم جگهرهکیشانهوه ناخیکی ههکیشاو وتی:

"کاتی خۆی لهم شارهی ئیمه بهتهنها پینج – شهش قهسابی لیبوو که دووکانی ههبیته، ئهوانی دیکه که زۆرتی بوون گوشتیان لهسه سبهته دهفرۆشت و له ئیمهیان وهردهگرت، ئهوه سهردهمه وهکوو ئیستا نهبوو، تاک و تهرا ئافرهت بهسه جادهکانهوه بوو، تهنها ژنه قهرهه و رهوهندهکان و دهشتهکییهکان، جاروبار، بازاریان ئاوهدان دهکردهوه، ژنه قهرهههکان هاواریان دهکرد.. دگان.. دگان.. دگان.. جارچاریش دهستیان دهگرتهوه.. سهسهری و بیژمۆتهکان دهکهوتنه دویان، ژنه رهوهندهکانیش ماست و پهنیرو ژاژی و فرۆیان دههانی، له شاخهکانهوه دههاتن و بۆنی کویتانیان لهگهڵ خۆیان دههانی، ژنه قهرهههکان ئهسمهرو چاوپهش، ژنه رهوهندهکانیش سپی و نهرمنۆل و چاوشین و چاوکال، ههموو برادهرهکانم دهیانوت ژنه قهرهه و رهوهندهکان دۆخین شل بوون.. ژنه دهشتهکییهکانیش ماست و شیریان دههانی، بههارانیش کنگرو کاردوو.. تۆلهکهو.. چی گیاو گوئی بههاری هیه لهسه شۆستهو ناو قهیسهری لهسه بهرانپیل و عهباکانیان کۆمهڵ کۆمهڵ ریز دهکران، ژنهکان زۆر سهرکزو شهرمن بوون، بهس کی دهیویرا، به چاوی حهرا مزادهیییهوه سهیریان بکات.. برواتان بیت شاخی کامه پیایوی نییره دهیانشکاند، ههر ههموو نییره

ژن و بهلای خودا بوون، ژنه شارستانهکان ههمیشه خۆیان دهشاردهوه، تهنها بۆ همام کردن یان چوونه سهه قهبران.. یان بۆ کرینی پیویستی مال و ژنانه دههاتنه دهری و دهتوت قهلهپهشن، ههمیشه لهژیتر عهباو پهچه خۆیان ون دهکرد.. هیچمان نهدهبینی، گهر ئافرههتیک ههردوو دهستی بهپرووتی، یان پاژنههی ههردوو پیی دهر بکهوتبایه.. ئۆهۆو جهژنی ههر ههموو نییره وهزهکانی ئهوه ناوه بوو، ههرچی پیایوی برسی و نهوسن ههبوون، دلایان دادهخوریا، راسته له خوا ترس زۆر بوون، بهلام زۆربهمان به جامیک ئاو دهکهوتینه مهلهو تا بلیی نهوسن و چلیس بووین، ههبوو بۆ ژوانیک ههوت گوندی دهپری، جاران بۆ ژوانی ژنیکی یان دۆستیک دهبوو بهسه سهدهها پهژین و دیوارو سهریان و تهلهو فاقهه دا باز بدهیت، تا شهوی پهرده نهتدهزانی بووک چ پهنگه، خۆت و خودات، دایکی زاواو خوشکهکانی لهگهڵ بووکی دهچوونه همام تا بزنان بهپرووتی عهیب و عاری گهورهی نییه، ئیتر ئهوان دههاتنهوه.. پیستی دهلیی شهعهدهیه.. سپی.. میوژ بخوات له گهردنییهوه دیاره،.. گوشتنه.. ئههه بۆ عهیب.. کهمییک لاوازه.. بهلام ههر که بوو به ژنت خیری وخۆشی لیت بینی.. پر دهبیتهوه، به سهدهها زاواش شهرمی دهکردو گوپی له ههچ نهدهگرت.. دهیهها برادهرم ههبوو دهیانوت. ههرچی بی.. ژنه.. چنگیک قسژ بهسهرییهوه بی.. تهواوه.."

ئیمه ههرسیکمان بهدهم دم داپچرینهوه، دامانه قاقای پیکهنین و بهپشتدا وهردهگهراين.. پیکهکان بهدهستمانهوه دهرژان، له شهرمی شهو خهوتنی خهلیکی سهربهانه دوورو نزیکهکان دهستمان دهخستنه سهه دهمی یهکدی.. پیرههی قهساب.. دلگهرمانه وتی:

"له سوعبەت دەرچى.. جار ھەبوو ھەبرى بوو كى خوشكە گەرھەكەى دەقەبىلى زاوا كراوو ھەر نەشيزانىو، چۆن بووك بە بووكى دىكە گۆراو، زاواش بە زاوا گۆراو.. برادەرىكمەن زۆر عاقل و قۆز بوو.. توانى لەجىياتى دوو براى خۆى، بەكتىكىان لالەپتەو ئەوى دىكەيان چاويكى كويىر بوو.. بچىتە خوازىنى و ژنيان بۆ بخوازىت.. گىچەل و شەرى لى پەيدا دەبوو.. بەلام دوا جار بە سولخ كۆتايى دەھات.. جار ھەبوو بە تەلاق.. من بۆ خۆم كە ژنم ھىتا تاقانەى دايكم بووم، تازە سميلىم گووكرە بوو، دايكم بەدزىيەو ھە بووكىك دەگەر او چوارشەممان دەچوو ھەمام.. رۆژىك كەيفخۆش و دەم بە خەندە پىي وتم.. تەواو مەمۆ.. ھەفتەيەكى دىكە بووكت لەپالە.. كچە نە گالته، خال چىيە بەسەر بەدەنيەو نىيە.. كورەكەم.. سىي دەلىي پىفۆكە، من بە ھەياو شەرمەو ھە سەرم داگرت و ھىچم نەوت.. واتا رازىم.. ئەو ژنەم زوو بەسەر مندالەو ھە مرد.. ئىتر دواى ئەو ژنە من بووم بە ئەسپى بى لغاو.. ببووم بە گەندەخۆر.. شەرم و شكۆم نەمابوو.. ئەوسا دووكانى خۆم نەبوو.. ھىشتا شاگردە قەساب بووم.. بە شەرەف ئىو بە نامووسن.. گەلىكم پى سەيرە.. ئەمرۆكە دەبىنم كچان و ژنان نىو ھەروتن و ئىوھش سەلارو سەنگىن سەيرىان دەكەن.. سەيرە پىريان نادەنى.. خوا فرسەتتان بەدات، جارەن ئافرەت قولە پىي دەربەوتبايە.. ئىمە.. ئەعوزوبىللا.. بە شەرەف ئىو مانان بەشەرم و شكۆن، زەمانى ئىمە ئەم بەزە ھەبووايە.. ئەم ھەموو ژن و كچە نىو ھەروتنە بە وەللا وشكمان دەكرد، كاكە قورسە.. زەلام دەوى خۆى رابگرى، من ھەر بەنيازى خرۆشاندى سۆزو يادەو ھەرىي دىرىنى پىم وت:

"خالە مەمۆ.. جار جارە بەدەم قەسە خۆشەكانتەو بە ھەلیدەين.. نۆش.."

وتى:

"با تامى تووتنەكە لە دەمدا نەگۆرى.. ئىو نۆشى بەن.. جارى.."
 "كەواتە بەرموو ھەكايەتەكەت تەواوكە.. لەو دەچى بەسەرھاتىكى
 خۆش بى.."

"زۆر عەنتىكەشە.. مەگەر كەسىكى ھەك ئەوساى من شتى وا قۆرو شىتانهى لى بوەشیتەو، بىروا بەن ملھورو كەللەبەرانى ھەك خۆم لەم شارەدا نەبوو، رۆژو شەو من نىو ھەست بووم، دۇنيا بەگونم، كە گەنج بووم پارو پوولم بۆ خواردن و خواردنەو بوو.. كەيف و سەفا.. دەمەو بەھاران لە دەروپەرى شارو لەسەر ھەورازو نشىوھەكاندا قەرەج دەوارىان ھەلەدا، من تەماعم لەو ژنە چلكن و رەش داگەر اووانە ھەبوو.. ھەمىشە دوو دوو.. سى سى دەھاتنە لام و تەماعى گۆشتى بەلاشيان ھەبوو.. چاوپان و مەكرباز، بۆدرىكتىيان لیدەھات.. بۆنىك كە بەتەنھا لە مەرو بزنەكان دەھات.. بۆنىكى ھارو ھەوھس بزوين.. شىتى دەكردم، نەدەرويشتن تا گۆشتىيان لەمن نەسەندبايە.. ئاخىر ناچار بووم.. من بە تەماعى گۆشتىكى دىكە گۆشتى نەرمك دەدانى، پتر شىتى گۆشتى بزن و تەگە بوون، ئەو ژنە قەرەجانە بۆ خۆشيان لە توخمى بزن بوون و ھارو رەش و برش و ئازاو.. ھەر ھەمان بۆنى بزىيان لیدەھات، گۆشتم دەدانى و چاوم لیدادەگرتن، ئەوانىش بەدەم قىو ھەننەو، چاوپان نە دەكردەو بەدەم نازو ئاوردانەو قەسە فرى دانەو جىيان دەھىشتم.. يانى ھا دىينەو.. ژنە رەوھەندەكان.. باوكە رۆكە كە نازدار بوون، ھىلاكىان دەكردم.. بۆنى گىاوو گۆلى كوئىستانىان لیدەھات، بۆنى ژاژى و پەنیرى نىو پىستە.. ھەر شتىك و كەسىك بۆنى مەروپزنى لىھاتبا من لەزەتم لیدەكرد، دەزانى پىاوان

توخمیکی درۆزن، زۆر حەزبان لە فشه و خۆپفدانه، هەمیشە زیاتری پێوه دەنێن لەوهی که کردوویانه، هەڵخەڵەتاندنی ئەو ژنە قەرەج و روهەندانه ئاسان نەبوو. هەرگیز.. ئەوان دەیان و هەکو منیان فریوودەدا و لەو سەر مایه پووچ و دەست بەتال دەمایهوه، لەو هەموو سالانه توانیم ژنە قەرەجیک فریو بدەم و بەیانیهکی زۆر زووش، تاریک و پروون، بە پەلهو بە ترسهوه، دەست لە سینەو بەرۆکی ژنە روهەندیک وەریده.. عەبه وتی: "کورینه تۆخوا ئیمەش زهلامین؟ ئەو هەموو شیعر و فرمیسک و کۆلانه کۆلانه.. لەو سەر دەست لە گونان درێژتر.."

شوان هەڵدایه:

"من سکم عەمباری کهس نییه.. که دوایی تهواو مرو مهست بووم.. دهچمه خوارێ و ئەم قسانه بۆ دایکم دهگێرمهوه.."

"تێرچیو.. بهخوا کهره.. من به گەنجیهتی له دایکت نه دهترسام.. ئێستا که ئەوهندهی چنگیکی لی ماوه تهوه.. لی بترسم.. هەر هەمووی دهزانی.. که له دهرگای حهوشه کهوه دههاتمه ژووری و پێده که نیم دهزانی.. لای دایکت گرنه ئەوه بوو به سهلامهتی بگه مهوه مائی و مرومۆچ نه بم.."

من په له م بوو گویم له سه رگوزشته کهی بیت، بۆیه دهستم خسته سه ر ده می شوان.

"لێتان ناشارمه وه دهتوت ئەسپم، رۆژ تا ئێواره له حيله حیل نه ده که وتم، سمیل سۆسنهیی، دوو ئەبرۆی پرو په یوه ست، خورت و خوین گهرم، شاهنشام به سه پانی خۆم نه ده زانی، له چاو دۆستانی دیکه م ئافره ته کان پتر دههاتنه لای من، هەمیشە گوشتی من هەرزانترو جوانتر بوو، دوو سی کوتی زیادو چەند پارچه ئیسقانیکی

زیاترم دهخسته ناو ته رازووه که، سووکه قازانجیکم بهس بوو، دم و له بزیکي شیرین و بیحه دل و دهروونیانم رادهگرت، ئاخو ژن مهخلوقیکی گه له که سهیره و به گوئی دونیا دهبینی، نه که به چاو.. پیاو وا نییه.. گوئی ته په.. ته نها دوو چاوی زهقه و هیچی تر.. من ئەوهنده حه رآمزاده و چاو تیز بووم که له و دیو په چه کانه وه له باقوبریقی چاوه کانیان رادهمام و تاس دهیبردمه وه، له روخسارو ئاکاری وردی ئەو ژنانه رادهمام، باوکه رۆ که ژن مهخلوقیکی جوان و گونا هه، هیچی له پیاو ناچی، له و سه رده مهی که من لاو بووم ئافره ت زۆر دهترسا و له سیبه ری خۆی سلێ ده کرده وه، پیاوانی مله پوو که لله شق و نه وسن زۆر بوون، زۆر که م له ئیمه هه بوو که تا قهتی ئەوه بیان هه بی دوو قسه ی جوان له ته که کچ و ژن و خوشک و دایکانیان بکه ن، پیاو که رولا له.. به که لکی قسان نایه.. دم داخات چاکتره، من وا نه بووم.. قسه زان و له خسته بهر بووم.. زمان لووس.. به دلی ژنان قسه م ده کرد.. به لام له دلیشه وه قسانم ده کرد، هەر بۆ هه وا و هه وه س نه بوو، سوپحانه لا.. من قهت بیرم نایه ژنیکی ناشیرینم دیبی، هەر هه مووان له لام په ریزاده بوون، لای براده ره کانم خۆشه ویست نه بووم و به غیلیشیان پێده بردم، ده شمزانی له پاش مله پیم ده لێن ژنانی، ئەوه بیان هی دهغه زاری و باوو بژی سکیان بوو، ئەوهی دلم بیخواسه تبا به.. به هه رزانترو پیم ده فرۆشت، هەر پیم عه یب بوو گوشته که به خمه سه ر ته رازوو، هەر له گوتره ده مبه خشی، زۆر جار ان هەر به لاش گوشتم ده دا ئەم و ئەو، ئەوه که گه نچ بووم، به لام که ته مه نم هه لکش او پیر بووم، ئیدی پێچه وانه که وته وه، حیسه بام بۆ په رزه نه کانی ش ده کرد.. هیچ به رامبه ریکیشم لی نه ده ویستن، که چی ئەوسا.. تائه وو.. پیم بکرایه

گوشتیم له ران و بهلهک و قوئی خووم دهکردهوه، هر بهوه باشه که گوشتی بنیادهم ناخوریتم، دنا گوشت به لهشمهوه ندهما، بهس با قسهیهک بۆ خووم و خواش بکه، پروام پیبکهن و با نهیی به خووه لکیشان، ئهوهنده چوارشانه و قوز بووم نه بیتهوه، دتوت دوو پیامم له یهک دراوم، که قهفی سمیلانم لی باده او چهورم دهکرد تا بریسکهی بیتم، جارو بار هر دوو کلکه سمیلیم لی قیت دهکردهوه، که رامدهکیشان تا پهنا گویم دههاتن، مندال و مهزن لیم دهرسان و ژنان شهیدام دهبوون، که شهروال و مرادخانیم له بهرده کردو جاروبار مشکی و جهمه دانیم تیکه ل دهکردو، خوشکی خووم حهیرانم دهبوو.. ژنانی به حهیا و حورمهت گه لیک زور بوون، به لام له ناو ئهوانیشدا هه بوو بهندی دلی بۆ من پچرا بوو.. به لام شهرم و حورمهتی باوک و براومیرد لی ندهگهرا.. خووشم دهمزانی هه موو باخیک هی ئهوه نییه بچیته ناوی و دست بۆ میوه جاته که هی ببهیت، گه ییوو نه گه ییوی لی بخویت..

تیدهگن چ ده لیم؟" هه موومان و تمان.. زورباش..

پیکه که هی بۆ دهمی برد وهک ئه وهی ماچی لیوی شوخیک بکات.. نهک بخواته وه، هه میشه له ماچکردنی لیوی پیاله دهچوو، لیوی نازداریک.. نهک خوار دنه وه، بی ئه ندازه له زهتی له شته کان دهکردو بۆ تام دهیخواردو دهیخوارده وه.. نهک بۆ خوومه سترکردن و چلیسی، له ساته وهختیکدا بیرم له وه کرده وه که ئه و پیره قهسابه بۆ تامیکی جیاوازو شاراهه که وتووته دواي ئافره ته کان، تامیک که زور زحمه ته بیگه تی..

پیکه که هی داناو تیهه لچوه:

"ناسک ناسک.. به چریه وه و له ژیر پیچه و نیقابه کانیا نه وه دهیانده واندم، هه بوو به دهم دست له رزینه وه چاوی تییده بریم و گوشته که هی لی وهرده گرتیم، که عهباکه هی دهکرده وه دهرگای باخی به ههشت دهکرایه وه له من، شیرزه و خانمانه جزدانی پاره که هی دهکرده وه و حیسابی پاره که هی لی تیکده چوو.. من جوامیرانه بۆم راست دهکرده وه، هه میشه شتیکم بۆ ئه و خانمانه دهگیرایه وه، ئه وانیش شوکرانه بژیر دهبوون.. تف له پاره.. هیچ نییه.. چلکی دهسته.. بۆن و بهرامه ی سینه و مهکیان کاس و وری دهکردم، بۆنی گیابه ندی بهر باخه ل و میخه کبه نده کانیا ن، ئاخو له بازاره پر له پیاهو له شاره خاموش و بی که یف و سهفایه ی ئیمه، چی هه بوو دلمانی پیخوش بکهین؟ که عهباکانیا ن داده خسته وه.. له بۆنی خووشی گیابه ندو حیله و میخهک و ئاره قه ی سینه و بهرمه مکانیا ن داده برام و دهگه رامه وه ناو بۆنی پیسته و خوین و گوشت و قشیل و ریخ و.. چهقو به دستمه وه دهله رزی، ئاره زوویهک له خوینمدا گری دهگرت، له حهژمهت و رقانا که لاشی حهیا نه کانم به چهقو داده پاچی و له سهر کوته ره داره که به چهپه چاغ ئیسقانه کانم وردو خاش دهکرد، وهها به زهبرو توند تا هر هه موو ئازای جهسته م دهکته وه سهر ئاوو ئاره قه، سهرا پای جهسته م، له پیمه وه تا کونی چاوم، په له خوین و کوته گوشت بوو، نه ده وه ستم تا ئافره تیکی دیکه دههات و فیئکی دهکردمه وه، پیوان درۆزنن.. کامه مان خو ی به نیرو بیباک دهرانی چاوه رپی چریه ی خووشی ژنیکه، وهک ئه وه ی پیاهو له گهرمای هاویندا سووتابیت چاوه رپی سروه و شنه ی شه مالیک بی، له تینویتیدا بخنکییت و که چی جامه ئاویک فریات بکه وئی، راست دهکه م بۆ

پېدهكهنن.. حهزامزادهينه.. چاك دهزانن چ دهلېم، نهوسا من له ههواو
كهيفى خوځدا بووم، خهيالم خوځش و سهرمهست و هيران، نهوسا وام
مهزهنده دهكرد بهو چاوه زهردو زهق و مهستانههى خوځم له هه
ئافرهتيكېم بړوانيايه، نهوشهوه خهونى خوځش و هرامى به منهوه
دهبينى، خو وهك نهمرؤكه نهبووم، مهگه له ژوردهكههى شوان
رهسمهكههى منتان نهديوه؟ لهو رهسمهيدا تازه توغيانم بوو..
لهسروبهندى ژنهپناندان بووم، قهت بى دوست نهبووم، دوست ههبوو
شادو شوكر دهبووم كه دهمبينى دوستيش ههبوو.. نهخير تهماعم لېي
تير نهدهبوو.. دوستيش خو هه نهوه نييه به كامى دل خوځ بيگهپتې،
نهوساش خهلكى پتر له يهكدى دترساو ههم شهرم و هياش زور
بوو، بهلام نيدى ئيره ببوو شار، لهو ههموو ئافرهتانههى دههاتنه لام
ههوهسبازو دوخين شلى تيدهكهوت، ژوانيش چ لهگه ل كچان و چ لهگه ل
ژنان بووايه، لهوى روژى، وهك نهوه وابوو مل له چهقو بسوويت،
مهسهلهكش هه نهوه نهبوو گوشتى ههريان يان بهلاش
دبهخشمهوه، بهلام لهوه دهچوو ديمهنى چهتهوليكى وهكو من كه
خوينى گايهك له دهمارهكانما بوو، بهخوو به چهقوو چهپهچاغهوه،
دهست گهورونهو مهچك و قول نهستور، بههيزو شهنگ.. كه چهقوم
دهوشاند گوشت و ئيسقانم بهيهكهوه لهت دهكرد، سووكى پيدان
دهوتم _ ناگات له خوځت بى.. دهستى خوځت نهبرى!"

من بيباكتر چهقوم دهوشاندو روژ نهبوو خوځم بريندار نهكهم،
ههميشه سهوداسهه بووم و خوينى من و مېرو بزنهكان تيكه ل دهبوو،
جهژنان، جهژنى من بوو، ژمارهيهكى زورتر دهوريان ددام، مهگه خوا
بهه بهزهيهى خوځم بخت، دنا بابى نهوهندهم كردهوه كه لهگه ل شهپتان

بهيهك زنجير بمبهستنوه، بهخودا لهسهه راوهژن داركاريش كراوم و
كوځانهو كوځان.. سهربانهو سهريان ههليا نېريوم.. بهربوومهتهوهو
سهرانگرى بووم و دهست و قاچيشم شكاهو لهجى چوون، جارى وا
هاتووته سهه نهوهى بمكوژن، ئيوارهيهكى هاوين به كوځانتيكدا
رېوردم و پېر بوو له ژن.. وهها پېر كه خهريكبوو ساتمهيان لى بكهم،
سى سى و چوارچوار لهبهه دهركا دانيشتبوون و سههركهرمى قسهو
گولهبهروژه قرتاندن بوون، گويم له يهكيكيان بوو به ههسرهت و
تهماعيكهوه.. به چرپهوه به ژنهكانى ديكههى وت: وهيش كه لېي دى..
نيگايهكهم كردو خهنيمهوه، نهويش خهنييهوه، زانيم به رانك و
چوغهكهم و بهخوځم سههسام بووه، دهستنيشاني مالهكهم كردو شهو
سهربانهو سهريان و خوځهلواسين به دار نهلهتريك و ههلهگه ران به
درهختهكانى ناو كوځان، دزاد دز.. چهندن ههوشهوه سههريانم بېرى،
زوربهه پياوان و ژنان لهسهريان دهخهوتن، بى بهدبهختى مانگهشهو
بوو.. ريك چوومه سهريانى مالهكهو لهو ئافرهته دهگه رام.. نهمدهزاني
كچه يان ميړدى ههيه، زهحمهت بوو بهو ترس و دلهلهزهوه نهو خانمه
بناسمهوه كه نهو پلاره شيرينهه تېگرتبووم.. سهريكهو تازه هيناومه،
له ترسى ميشوولهو پيشكه ژنهكان و پياوهكان چوارشيوو چاروگه و
پوپهشمين و جامانهيان خستبووه سهه دهم و چاويان، من.. منى
كهلهبهه ران پوپهشمينيكم لهسهه روخسارى يهكيكيان وهلادا،
پيرهژنيك، خهوسووك و دهم به هاوار قريشكاندى، ههه نهوهنده
فرياكهوتم لهسههريانهكهوه خوځم ههلهدمه ناو كهلاوهيهكى پشت
خانوهكه كه ههه ههمووى پارچه تهنهكه بوو، توومهز خاوهن مالهكه
تهنهكهچى بوو، له سهه لاوه بريندار بووم و رانك چوغهكهم ههلتيشا،

دهتوت تازه له قهسابخانه هاتوومه ته وه، پارچه تهنه كه كان له ده مه تيغ
تيژتر بوون.. گويم له شه قژنی ده مانچه و ته په ته پی پی دهیه ها پیاو
بوو كه راوده وویان ده نام، خویشم نازانم به و نیوه شه وه، چون
ده ربا زیووم و گه ییشتمه وه ماله وه، ئەو شه وه مه رگم به چاوی خوّم
بینی.. هەر واز بینن.. من سه د ئی شی وای قوړم کردوو هه گه لیک
سه راوو ده راوم بینوو.. مه گه هه خوّم بیزانم و هی وتن نین..!

شوان قسه که ی به باوکی بری:

"نه هاتیته وه سه مه سه له ی ددان کیشانه که ت؟"

به نه رمه تووره بوونیکه وه وتی:

"به خوا بی عه قلّه ئەو هه تیوه.. ئەی نابی له سه رچاوه وه هه کایه ته که
به ینمه وه؟"

پیکه که م هه لداو ته نها ده م پی ته ر کرد تا مه ست نه بم و له زه تی
گیړانه وه که م لی تیک بادت.. پیم وت:

"وازی لی بینه با به که یفی خوئی بکات!"

"تاخر وا برؤا نه من فریای شیعر خویندنه وه ده که وم و نه عه به -
ش ده ست ده با بو شمشاله که ی.."

بیباک و له سه ر خو بینه وه ی گوئی بداته قسه ی کوره که ی تییه لچوو ه
وه که نه وه ی ته نیا خوئی بدوینی:

"له ژیر ده په رده و عه باو پیچه بووایه، ئافرته کانم ده ناسییه وه، په که
یه که ناوه کانیا نم ده زانی، هه ر نووزهی لیوه هاتبا.. ده مزانی کییه..
هه ر به ته نها ری رۆیشتن و لارو له نجه یه یه که وه فاتم - م له مریه م جیا
ده کرده وه، هه بی - م له رابی جیا ده کرده وه، هه ر به هه ناسه.. قه دو

بالا، هه ندیکیان پیچه کانیا ن ته نک بوون، چاوه گه شه کانیا ن ده توت
گلۆپن، وه که چاوی ئاسک و سمۆران ده بریسکانه وه، ئەستیره ی
ئاسمانانی چی، هه ندیکیان به هه ناسه برکی و له قورگه وه قسه یان
ده کرد، هه بوو ده نگی بلندو که رخ بوو.. هه بوو.. چیه دوو.. ده بوو زۆر
نزیک که ومه وه تا بزانه م چ گه وه ریک له زاری ده که وئی، هه ندیکیان به
لووت ده دوان، ئا پیمه که نن.. ئافرته ی وای هه یه به لووت قسان ده کات،
هه ندیکیان به مه کرو نازه وه وای ده که ن، هه ندیکیش هه ر خودا وای
خه لق کردوون، ئافرته هه یه هه ر خوئی منگنه و به گنه گنیکه خویش و
شیرینه وه ده وئی، ئەو که م ژماره له کچ و ژنه منگانه ی من ده مناسین
هه ولم ددا به هه رزان یان هه ر به لاش گوشتیان بده می، ئافرته ی به
گنه گن ده یکو شتم، زرنگه یه که له ده نگیان شیتم ده کات، ده نگیکه هه م
کرۆله و غه مباره خاوه نه که ی.. هه م پر هه وه س و ئاره زوو ه، کاکه
زه نگوله ی چی و قوله قولی ئاوی شه ربه ی چی و نه وای شمشالی
شمشال ژهنیکی عاشقی ناگاتی، هه میشه سه دای ئەو ده نگانه،
ده نگی که رخ و پری ئەو ژنه منگانه له گویمدا تا ئەمپرۆکه ش
ده زرنگیته وه، هیچ مه ل و فرهنده یه کی ئاسمانان به قه د ژنیکه منگن
لای من ده نگی خویش نییه، بی چاره و شه یدا.. هۆش و گویش نه ما بوو،
ئوه ونده هه وه سباز بووم جیا وازیم نه ده کرد، ژن و کچ و قه یره و
بیوه ژن.. هه ر هه موویان عه زیز بوون لام.. من پتر له خه می قه یره و
بیوه ژنه کاندای بووم، جوان و ناشیرین، که ی له ناو توخمی ژنان
ناشرینی تیدایه، پیاو بلایی ئا.. مانگی دوو سی ده ریتم ده پراند، که م
شه و هه بوو شه ی تانی نه بم، عه یب نه بووایه وه که نیره که ری به هاران
به سه ر ریگا و بانه کانه وه ده زه پریم، مه گه ر خوا ئەگینا له گه ل کافرو

فهرمه سۆنه كان حه شرم ده كريت، قهت نياز خهراپی وهك خۆم نه بوو، به يانيان ده شيشی محمدی گوشت و جهرگم ده خوارد، ئه وه نه بووايه سه روپی.. يان ته شریبی پر له نه رمه گوشت، به يهك ده ست كه له شه مه ريكم ده كرد به قه نار هوه، هه ر مه پرسن.. زهنده ی ده ستم به قه د رانی هه ريه كيك له ئیوه ده بوو، باوكم پیاویکی ده شته کی و له خواترس بوو، زوو زوو ده یوت:

"رۆله.. مه مۆ.. هه تا زوو به ژنيكت بۆ بئيم.. با هه تا نه مردووم.. مندالەكانت ببينم..!"

كه موزۆر گومانی لئده كردم، جاروبار ژنی خاوين و باوينم ده برده وه مالى يا شرۆل و چاره رهش.. به دايمك دهوت: ئه م ژنه ليقه وه ماوه نا ئيكي به نى.. به باوكيشم دهوت: هيشتا زوو بۆ ژنه يان.. درۆشم ده كرد، چاوم بۆ ما يينه ژنيك ده گيړا، له وه ده تر سام كچيكي كورته بنه و لاق باريمك ده قه بيلی بكن، ئاخه منيكي خورت و خولق نيره كه رى دلم به و جوړه ئافه تانه ئاوى نه ده خوارد هوه، شيتى ئافه رته ی كه له گهت بووم.. له نده هۆر.. و سینه پان و مه مك پر، ئاخه ئه سپيكي وهك من و مشكه ژنيكيان نه وتبوو، ئيبليسى وهك خۆم نه بوو، چاك ده مزانی كامه ژن له ميتر ده كه ی تيره و كامه يان برسى، كه متر خووم ده دايه كچان.. پيشم گونا ه بوو، منالكارو جي قنیش بوون.. بۆ من گوشتيان نه ده خورا، نه شمده زانی چيان لى بكم، لای من هى ئه وه بوون مه مكه مژه يان به مەى، ئه و سه رده مه كه ميش ده هاتنه ده رى، ژنه كان ئازادتر بوون، له زمانيان ده گه يشتم، ده مزانی هه ر ژنه و چى ده ویت: له دهنگی، له نيگای پشت په چه كه يه وه، له رازو نيازى دلى ده گه يشتم، له هه واو هه وه سى كوژراوى، له ده ست و په نجه ی له رزۆكى

كه گوشته كه ی لى وهرده گرتم، له هاتن و له رۆيشتنى، له ترس و شه رمى.. دلله كوتى.. له ساتمه ی له ناكاوى.. له گه مه كردن به عه باكه ی، ژنيك گه ر ئاره زوو مه ندى من بووايه، شيواوو شپه رزه، به جوړيك عه باكه ی له خۆيه وه وهرده پيچا كه داميني كراسى و قوله پى و گوژينگی ده رده كهوت، خالخاله كه ی ده رده خست، يان به بيانوى تينویتی داواى جاميك ئاوى سازگارى لئده كردم و په چه كه ی كه ميك لاده بردو وهك كارما مزيكى پيكر اوو ترسنۆك، به دم ئاوپيكي زۆر شه رمانه وه دم و لئوى له جامه كه نزيك ده كرده وه، ئيتر ئه م دم و لئوه سوور هه لگه راوه هه ر دوو ئه ژنۆى ده شكاندم، من هه زم ده كرد خوينى من فر بكات، هه يانبوو وهك مانگای به كه ل هاتوو هه ر دوو چاوه كانى سوور هه لده گه ران، ئه وه نده ی تر.. ئه و جوړه خانمانه من گنتر ده بوون، لئوه كانيان له ژير په چه وه ته ته له يان ده كرد، هه بوو وه ها ده كولاو دلى پر ده بوو، هه ستم پئده كرد، له ژير په چه وه گويم له هه نسك هه لدان و گريانى خنكاوى ده بوو، پياويكى مله ور، باوك، ميتر، كور يا برا بوويت.. ته واويك دلى ره نجاند بوو، منى خوينيژ ئاماده ی تيمار بووم، گويم شل ده كرد.. سووكه سووكه سكالای له زه مانه و به ختى خۆى ده كرد.. له چاره نووسى رهش.. له مال و له ميتر.. چپر چپرو شيواو.. لاله پته.. به دم گنه گن و ورته ورته وه خوژگه ی به مەرگ ده خواست، من له و ژنه به دبەختانه وه تئده گه يشتم ئيمه ی پياو له توخمى درنده و ده عباكانى سه ر دونيان.. باوكه رۆ كه بى هۆش و گوشتين، ژنان له توخمى ئيمه نين.. بنياده ميكي ديكن، ئيتر من دلم پر ده بوو.. خوینم گه رم.. به من بووايه له و ناوه راستى بازارهدا، ده ستم له مى يه كه به يه كه ی ئه و به خت ره شانه بكردايه،

خوئقیکی هیچم هه بوو.. له هیچه دلم داده خورپاو به جامه ئاوئیک دهکه وتمه مه له، به هه موو فرمیسک و لالانه وهیهک هه لده خه له تام، نهو جوړه ژنه غه مگین و چاره رپه شه، جارو دوو جار و بگره ده جار، به چنده ها فیلی جیاوازه وه، شت کرین یان هه ر شتیکی دیکه، بووایه دهاته بازار، چون به دنگ مه ری له پرو قه له وم له یهک جیا ده کرده وه، هه یوانی به زدارو بی به ز، دهرده دارو ساغ.. هه ر به تنه ها سهیر کردنیک و کوکه یهک.. باعه باعیک.. ئاواهی و زور ئاسانتر ئافره تی تیرم له برسی جیا ده کرده وه، هه ر به بون.. به دهنگ.. به جوولئو هه ناسه و چرپه یهکی منگن، من ییباک بووم، ئاوی هه موو تینوویهک بووم، من به تنه ها بو هه وهس و هه وای دل نه وم نه ده کرد.. وه للاهی.. سکم به و ژنه قوربه سهرو بی به ختانه ده سووتا، قه سابیکی که لله به ران.. به لام دلنهرم بووم، ژن هه بوو.. سهحرا ئاسا بوو.. باران بوویتایه هه لیده لووشیت، من بو خوم هه زم له وانه بوو که بی هه شرونه شر بوون، نه وانه شی که زور هه ز دهکن و که چی شه رم و هیا کوشتونوی، پتر په سندم ده کردن.. بو؟ نازانم، راوچی به ده ست و برد بووم، کامه کارمازی سرک و کیوی بوو له بهر نیشانه ی من خوئی نه ده گرت، راوچی چاک قهت به نیازی کوشتن ناچیتته راو.. تنه ها هه زو مه شقه.. له زهت له وه دایه که نیچیر راوچی ماندوو بکات و هه ردو کیو دوا ی خوئی بخات، له وه خوشتتر نییه له راودا نیچیر چاوشارکییت له گه لدا بکات، بتخاته سه ر خولیاو مه راقی راو.. ئاره قهت پی دهربدات، جاریک و دوو.. و.. ده.. چهنده دره ننگتر راوه کهت ببه یته وه.. نه وهنده خوشتتر.. راوه هه ندیک جار هه یه دهیدوړینی.. به لام خو واز له راونا هینی، راسته قه ساب به دلر هق و

خوین ریژ ناسراون، چه قوو قه نارهو بهرگی خویناوی ترسناکن، ئیشی به شه ر نییه خو.. بهس هه موومان وا نین، ئیتر قه دهره و که سابهت.. من سه ده ها جار بو مهرو بزنه سه ربراوه کانم دلم پر بووه و گریاوم.. به دزییه وه.. چونکه لیتره زور عه ییه پیاو بگری، نازانم.. ده لین خوا ریی داوه و چه قوی له سه ره.. نه وه نییه ئیبراهیم پیغه مبه ر ویستوو یه تی ئیسماعیلی کوړی سه رببری و که چی خودا به زه یی به فرمیسکی نه و پیره میرده دا هاتووه ته وه و بهرخیکی به جبرائیل - دا نار دووه سه ری ببری، ئیتر بزانه نه وه چ زه مانیک بووه، من نه مده ویست خه یالی بشیوینم و دنا هه زم ده کرد پیی بلیم: جیاوازیی ئیمه و مهرو بز ن به تنه ها له وه دایه که نه وان به سه ته زمانن.. ئیمه زمانمان هه یه و ده سه ته لاتی چه قو گرتنه ده ست، به لام که پیره ی قه ساب وه ها هه کیمانه له خوئی و دنیا و ژن و ئیشه که ی ده ودا.. هه ر قسه یه کی من و عه به و شوان له و ساته وه خته دا فلته فلت بوو.. من به و نیازهی خه یالی خوشتتر بکه م و ئازاتر بدوی، پیکه که م هه لبری و نه مجاره یان وه ک نه وه ی نیازی دلم بخوینیتته وه.. پیکه که ی به رز کرده وه.. هه ر چوارمان وتان - "نوش..!"

پیره ی عاشق و خه مزده و دنیا دیته تی هه لچوو وه وتی:

"من بو خوم له گه ل ژنان ده توت مه له همم.. ده ملاواندنه وه، به و ده ست و په نجه خویناوی یانم فرمیسکه کانی نه و خانمانم ده سیری، من هه موو ژنیکم له لا خانمه.. قهت بیرم نایه سووک سهیری ژنیکم کردبی.. قهت.. گه ر ده جاریش دلمی رازی کردبی یان نه یکردبی.. هه ر له لام خانمی خانمان بووه، وهک مندالیکی ساوای ناو جو لانه له سه ر سینه مدا دلشکاوترینیانم راده ژهند، کیسه خه نه و.. وسمه و

بازن و گوارهو خهزیم و رهفتهو قوماش و کل و کلدان و مت و موروو و مهرجان و گولآوو کهوشی یهمنیم بۆ دهبردن.. تۆخم و چه رهزو شیرینی، دهشمزانی هر کام لهو دۆسته شیرینانهه هز به چی دهکات، شهیتانیکی ئەوتۆ بووم که نه مدههیشته دهستی راستهه به دهستی چهیم بزانیته، هه موویانم رازی دهکرد، مه گهر پاره بۆ چی چاکه.. بۆ ئەوه له سکه دراوه که دلی مهردوو میکی پێ خوش بکهیت، گوێ بگرن.. وا مهزانی نیوهی ئافرهتانی شارهکه دۆست و دلخوازم بوون، نا.. زۆر بوون ئەوانهه که هه رچیم بگردایه حیسابی پۆلیکیان بۆ نه دهکردم، به لآم من بێ خهیاڵ بووم و ماسیگر ئاسا تۆری خۆم هه لدهدا.. ماسی گهره.. بچووک.. هیچ.. نیوچه وان و بهخته، راپوچی بووم و ته له و فاقهه دهنایه وه.. بولبولی بگرتایه.. ریشۆله.. کۆتره باریکه.. قه له رهشکه.. خیری خودای بوو.. پیاو توخمیکی نارسههن که برسی بن گهندهخورن.. که تینووبن له زه لکاوو چلکاویش دهخۆنه وه، به لآم وا نه بووم، هه میشه ههزم له مایینی بێ زین بوو.. تا بیسه لیتم سوارچاکم، کورینه له دونیای خوی ههزم دهکرد ژنی پیاوماقولاتی شار بگهوزینم و له خۆل و تۆزو زبلدانیان وه بردهم، بێ هه د ئیشتیهام دهکردن، نازانم هه وهس بوو یان تۆله بوو؟ نازانم.. دهتوت ئەفهندی و ئاغاو به گله رو کوخاکان، دوژمنی باوک کوشتهی من، ههر له مندالییه وه رقم لییان بوو، چونکه باوکم جووتیاریکی رووته له بوو.. هه میشه زوالم و زۆرداره کی ئەوانی بۆ دهگێرامه وه که وهک بارگیریک باری زۆریان لیناوه.."

شوان سه رسامی قسه کانی باوکی ببوو، یان تاسابوو له وهی که باوکی زۆر بیباکانه خۆ دهوینتی و میژووی هه واو هه وهسی خۆی

دهگێریته وه، ئاخۆ خه می بۆ دایکی دهخوارد که شووی به پیاویک کردووه دلی سه د پارچه بووه، ههر له تهی له کوچه و کۆلانیکی جیهیشتوو، یان خۆی و ئیمه ی به راورد دهکرد به و پیره قه سابه ی که هه م باوکه و هه م بنیاده میکی سه یرو سه مه ره که بۆ خۆی و بۆ هه زه کانی خۆی شه رمی له هیچ نه کردووه، که وتوو ته دوا ی تریه ی دلی خۆی.. زرنکه ی ئەو زهنگه ی که له خوینیدا زرنگ زرنگ له جوش و خرۆش نه که وتوو، چ دانپیانانیکی سه یر بووه.. چ هه لگه رانه وه یه که له یاساو ریتسا کانی هه م زهوی و هه م ئاسمان.. ده دوا و نه ده وه ستا.. وهک ئەوه ی بیه ویت بۆ دوا جار خۆ له گونا هه شیت و جوانه کانی پاک بکاته وه.. ئەو گونا هه به له زه تانه ی مرۆف له شه ی تان و هه م له فریشته ش جیا ده کاته وه، هه موو حکمه تی ژیا نی ئەو پیره میرده له و هه کایه تانه وه هه لده قولا که سه ره تاکه ی گونا هیک بووه و کۆتاییه که ی ده یه ها سه رشیتی و مله پوری وهک خۆی که هه زنی ده کرد پیناسه ی بکات، یان له و شه وه دا هه زنی ده کرد که مو زۆر خۆ بنوینتی، له به رده می سی گه نجد، که ئەم به قه د پانی و دریژی و قوولی ژیا ن.. ژیا وه، شوان ته نها سه ری راده وه شان د وهک ئەوه ی یه که مین جاری بیت گوئی له باوکی بگری حه کایه تی سه وداسه ری و شه ییدا بوونی خۆی بگێریته وه، من له و منداله ده چووم که هه زار پرسیارو گومانی هه بیت و نه ویرتی یه کیکیان بدرکینتی، عه به – ش به ته واوی له وه نائومی د بوو ئاوازیکی غه مه یین له ته خته ی رۆحیه وه به رز به ئاسمانی ئەو شه وه دا هه ل بفری، له سی گه نجی گه لحو ده چووین که که وتبیتینه پۆلیک مامۆستا.. وانه کانی به دل و رۆح و عه قلی ئیمه بلتی: جاری سه ره تاییه و.. ده یه ها پۆل و وانه ی دیکه تان له به رده مه.. خاله مه مۆیش

بیباک له واق و ړمانی هه موومان سه رنجه کانی دوورتر له خه یالی ئیمه به و ئاسمانه دا دنه نارد.. دوورتر له مه داری ئه ستیره کان ده پروانی، له ناکاو نیگایه کی کردم و چاوه کانی زه قتر بوونه وه، وهک ئه وهی سه رزنه شتم بکات که من بی ریزیم کردبی، تا شه و درهنگتر ده بوو یادگار کان له بهر چاوی ئه ودا روشنتر ده یانواند، هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا، دیسانه وه چاوه کانی پر بوونه وه له ئاو، به پشتی دهستی سر ییوه، نه مزانی دهگری یان له بهر پیری چاوه کانی ئاو دهکن، ریک سهیری دهستی چه پیم کرد، په نجه کانی، زندهی، باسکی، له چنده ها لوه جیگه ی ده مه تیغ بوون، برینی ساریژ بووی سالانی زوو، چنده ها چیروکی شهیدایی و شه هوهت و هه و او هه وهسی هاری ئه و پیره قه سابه له خه یالندا چه خماخه یان دها، چه خماخه یه ک که له ناوه وه روشنم بکاته وه و دامگیر سینئ، به جوړیک که به غیلی به و پیره ببه م که جگه له زمانی خوینی خوئی کاری به عقل و رهوشتی باو نه بووه، شازو غه ریب له شاریکدا که هه موو که سه کانی مه رجه له یه ک بچن، مه لیک کیوی که له دهر وهی پوله که ی خوئی چریکه ی جیاواز بووه.. ئا.. ئا.. له هه زو ئاره زوی شیتانه ی بو چنده ها ئافره تی منگن، روی سپیی ژیر په چه ی رهش، قه دوبالای لاولوی ژیر عه پای رهش، جوانی شه رمن و شاراوه، هه وهسی کوژاوو کوشنده، بوئی حیل و میخه ک، کهزی و شابسکی دزه کردوو له نیوان درزی په چه و عه با،.. چاو.. چاو.. چاو.. وهک گو می خاوینی بهر تریفه.. نا ژیر پیاله.. دست و په نجه ی ناسک و له ناکاو دهر چوو له کونی تهنگی لا تهنگیشی عه باوه، نازو نووکی خانمان، دهنگی زور هیواش و پر له ترس و که رخ.. چریه یه کی که وتوو له ناو خویناوی بهر

دووکاندا، چریه ی حه زیک که نایه ویت بمرئ له و که وتنه دا، چریه یه که به ئاسته م بگاته گوئ، ورشه ی عه با، هالووی هه ناسه یه کی که رم که په چه که به حال هه لبدات، به دهم ورته ورته وه، لادانی په چه و دهر که وتنی دوو چاوی گهش تا له گوشتی پاک پروانیت، خنده یه ک و بزربوونه وهی مانگیر و خسار له ناو بازار پیک قه له بالغ و پر له غه لبه غه لب و زور هیچدا، مه مؤ - ش چاوانی لیل و ویل، شهیدا و حه په ساو.. خیل ده بی و چاوانی ده که ونه سه ر رهشکه و پیشکه.. تاو یک کویرایی دادئ و پاشان که میک بهر چاوی پروون ده بیته وه، چه قو به دهستی هه وه ده لرزی، توند ده یگری تاوه کو له دهستی چه وری نه په ری و بهر یه کیک له و حه شامات و عه زازیله نه که وی، له داخانا وهک هه میسه گوشت و ئیسقان به یه که وه داده پاچی، رانیک ده خاته سه ر کوتره داره که و کیردیک کی گه ورو نه و دم تیژ ده هینئ و شیتانه تیده که ویت، گوشتیک کی زور سوورو خوین تیزاو له جیی نووک و ده می تیژی کیرده که دهرده که ویت، هه ر به و کیرده خوئی شیت ده کاو لوو لاقیک شه ق ده کات، مؤخی ناو ئیسقانه که ده پژی، هیشتا بازاره و بهر ده می دووکانه و که چی له ناکاو دهستی شل ده بی، هه ر به خه یال خوئی ده ها ویته ناو باوهشی ئه و مایینه ژنه منگنه ی بهر ده می، ده یه ویت له بهر چاوی ئه و حه شاماته و خوئی بنوینی که بیباکه، به لام ناتوانئ، دست له که له شه کان دها و رانه کان سه ح ده کاته وه و له گوشتی نه رمک ده گه ری، پاک و بی دهمارو ری ری.. بیئاگا له قه نارو گوشت کیرده که ی راده وه شینئ، له ناکاو کیردو دهستی ده خاته ناو هه ناوی خویناوی بهر خیک و به و نیازه ی جه رگ و سیپه لاک و دل و گورچيله دهر بیئئ، مه چه ک ئه ستوورو تووکن.. نا.. له بری جه رگ و هه ناوی

بهرخیک، دلّی گامیشیک، مه‌ریک، به‌رانیک.. جه‌رگ و دلّی پاره پاره‌ی
خوی ده‌بینی، دلّی سووتای ئەو ژنه منگنه‌ی به‌رده‌می.. ناو هه‌ناوی
که خوینیک ده‌کولینیی.. سه‌ره‌تا پاک و.. پاشان ره‌ش ره‌ش
داده‌گه‌ریت، وای له‌ خه‌یالی هه‌رام و زۆر شه‌یتانی، له‌جیاتی رانی
خوین تی‌زای به‌رخیک هه‌لواسراو.. یان ئەو پانه مه‌رپی سه‌ر
کوته‌ره‌که، رانیک زۆر سپی و پری ناو ده‌رییه‌کی کوردی ده‌بینی،
قوماش کوده‌ری و گول گولی، له‌بری قۆلی کورتی بزنیکی تیسکن، قۆل
و باسکی له‌بازن گیرای ژنی به‌گیک، میریک یان قومانداریک ده‌بینی،
ئەو کاته‌ی له‌ژیر جلویه‌رگیکی خویناویدا قوریانی له‌به‌ر پیتی ئەو
خانمانه له‌ زه‌وی ده‌داو سه‌ریان ده‌بریی.. و که‌چی دواتر شه‌و که
ده‌خواته‌وه هۆن هۆن ده‌گری.. که‌چی به‌ رۆژ خوین خۆرانه ره‌فتار
ده‌کات و.. وای له‌ هه‌وه‌سی هار که شه‌رم و شه‌ره‌ف ناهیتیت، مەمۆ –
ش خورت و که‌لله‌به‌ران ده‌تاسی و له‌وه ده‌چی له‌ هۆش خۆی بجی،
دیسانه‌وه چاوه‌کانی لیل ده‌بن و دوو چاری سه‌ره‌گیژ ده‌بی، شیواوو
شپرزه‌ چاوی قه‌ناره و که‌له‌شی مه‌رو بزنه‌کان نابینی، ده‌ست و چه‌قۆ
لیک جیا ناکاته‌وه، بیتاگاو به‌ زه‌بر چه‌قۆ ده‌وه‌شیینی و پشتی ده‌ستی،
زه‌نده‌ی، په‌نجه‌کانی.. زامدار ده‌کات.. هه‌ر رۆژه‌وه چه‌نده‌ها جار،
نه‌برینی په‌نجه‌کانی و نه‌ هی دلّی ساریژ نابین.. جاریک و دوو.. و ده‌..
سه‌ده‌ها جار خۆی بریندار ده‌کات.. دوو چاوی پر له‌ شه‌رم و شه‌هوه‌ت
ده‌بینی، پترو پتر به‌روپشتی هه‌ردوو ده‌ستی ده‌یه‌ها برینی تیده‌که‌وی،
دوو ده‌ستی گه‌ورۆنه یان دوو نه‌خشه‌ی زۆر زیندووی زام، زامی دلّ و
رۆح و له‌ش.. برین.. برین.. برینی جی ده‌مه‌تیگی کۆن و نووی.. ده‌ هیچ
نییه‌.. پیاو.. پیتی شه‌رمه له‌به‌رچاوی کچ و ژنه‌کان بلّی ناخ.. نا..

نه‌هاتوه بۆ پیاو بلّی ئۆف، زۆر شه‌رمه به‌ پارچه په‌رۆکیک برینی دم
کراوه بشاریته‌وه، عه‌یبه خوینی سه‌ر ده‌ست و په‌نجه‌کانی رابگری،
نه‌خیر شتی وا ناکات، هه‌رگیز.. چه‌نده‌ها پیاو ژن به‌رپی ده‌کات،
بیتاگانه‌و دۆستی نزیک، خوینی گه‌رم و گه‌شی درژیته سه‌ر گوشته‌کان،
خوینی مه‌ییوی به‌سه‌ر گوشته‌کانه‌وه ده‌مینیتته‌وه، گوشت و خوینی
مه‌ییوی خۆی ده‌خاته ناو زه‌رفیک، یان سه‌به‌ته‌وه زه‌مبیلی ده‌ستی
ژنه‌کان، گوشته‌که‌شی به‌ پاره فرۆشتبیت، خوینی خۆی به‌لاشه، ئەم
هه‌ر بیتاگه‌وه دلّی خۆشه‌وه له‌زه‌ت له‌وه ده‌بینی که خوینی له‌به‌ر ده‌رواو
ناوه‌ستی، ژنیک و دووان و سی.. شپرزه‌وه به‌ په‌له‌ پرۆژی ره‌فته‌وه
ده‌سته سړو پارچه په‌رۆکی ده‌ده‌نی تاوه‌کو برینه‌که‌ی پی بیچیتته‌وه،
مه‌حاله.. غیره‌ت سه‌گ بتخوا.. ئەو تۆزه خوینه‌ چیه‌وه با هه‌ر له‌به‌ری
بروات، ئەم هه‌ز ده‌کات ژنه‌کان خوینه‌که پر به‌ چاوان ببینن، برینی
کراوه، له‌وه پتر هه‌ز ده‌کات که ده‌ست له‌ خوینه‌که‌ی وه‌ریده‌ن تاوه‌کو
هه‌ست به‌ گه‌رمیی دلّی بکه‌ن، خوینی کولای که قوڵپه‌ قوڵپ له
شاده‌ماره‌کانی دلّیه‌وه به‌ هه‌موو نازای جه‌سته‌یدا ده‌رژیی، له‌تاوی
هه‌وه‌سیکی هارو کوژراو پر به‌ هه‌ردوو چاوان سه‌یری بکه‌ن تاوه‌کو
بزائن خوینی چ مه‌ل و هه‌یوان و فریشته‌وه ئاده‌میزادیک ئەوه‌نده گه‌ش
و گه‌رمه، ژنه‌کان له‌ ترسانا دلّیان داده‌خوری، ناخر برینه‌کان تا سه‌ر
ئیسقانه، ناؤمیدانه ده‌سته‌سړو پارچه په‌رۆک ده‌خه‌نه‌وه به‌ر
باخه‌لیان، مه‌مۆ هه‌ر بیتاگه‌وه دلّخۆشه، ده‌زانیت خوینی رژاوی به‌سه‌ر
کوته‌ گوشته‌کانی مه‌ییوه، ده‌زانن هه‌ر ژنیک بۆنی خوینی ئەم بکات
ئیتر ئالۆشدارو هار ده‌بیت، بی ئۆقره‌وه هه‌جمانی له‌به‌ر ده‌بریی، گری
ئاره‌زوویه‌کی کوشنده به‌رده‌بیتته هه‌ناوی، خۆی پی راناکیریت، سه‌د

جاری دیکه دیتته وه لای، ژنه کان دهچنه وه مائی و ههریه که و گوشته که ی
دهشوات و که چی خوینی گهرم و گهشی مه مو به سهر کوته
گوشته کانه وه مهییوه به ئاوی دونیاش پاک نابیتته وه .. ناچار .. گهره که
زوو شیوه که پیبگات، ها ئیستا نا هاتوژیکی دیکه پیاهه کان، ماندوو ..
مردوو، دهگه پینه وه، مندا لان له مه کته ب به هله داوان دینه وه وه ههر
له ناو دهرگای هه وشه وه هاوار دهکن: هۆ دایکه .. چیمان ههیه؟ ناچار
گوشت و خوین پیکه وه دهخریتته سهر ئاگر، ناچاری و .. خوینی مه مو
دهبی به به شیک له و خوژا که له گه ل خوینی پاک و گهشی ئه و خانمانه
تیکه ل دهبی، باوکه رۆ .. چ کاره ساتیکی جوانه .. چ دلبردنیک و چ
ئه فسوونیکه، که ژنه کان بۆ ههفته یه کی دیکه دینه وه لای به نیازی
گوشت کرین .. چ سهیره .. ئەم ههست دهکات خوینی زۆر گهشی خوینی
وا دهنیو ورده دهماره دهزوله یییه کانی ناو چاوی ئه و خاتونانه
مهییوه .. چاوه کان گه شترو سوورتر له جاران .. ئاخر ئەم بانگی
خوینی خوینی دهناسیتته وه، ئیتر تیدهگات بۆچی ئه و خانمه به ههییته و
شه رمانه له بهرده میدا دۆش داماون، ئه و خوین تیکه ل بونونه ی ناو
چاوان داوای خوینیکه دیکه دهکات، خوین خوین دهناسیتته وه، ههروا
ئاسان نییه خوینه کان تیکه ل بن و ژههراوی نه بن .. چاوه کان پر
ترووسکه و جوانتر و مهست و .. مهستتر دهبن، خوینی تیکه ل به ئارهق
و شه راب و شه هوهتی ئەم، ئیتر له خویشیانا شاگهشکه دهبی، ئیتر ..
ئیتر تهواو .. تازه سیحرو جهبری ئه و خوینه دووچاری خه وزپان و
ماخولانیان دهکات .. خه نی له خوینی .. که واته ههروهک هارو شیته
به راست و چهپدا .. بهرن به هه وادا کیردیک .. و .. دوو .. و سی کیرد
تاقی دهکاته وه، کیردی کورت و دریژ .. جاریک و دوو .. ده .. با پتر

بریندار بی خوینیکه زۆرتر برژیته سهر گوشته کان، با پر خومارو
گهشاوه تر بن چاوه کان، له ترسانا ههر ژنه و شه رم و شکوی نامینی و
دهست دهخاته سهر دهستی و تکاکارن که با بهس بی خو زامدارکردن
و خوین پزان .. تا ئیره و با که می حهیا و حورمهتی ژنانه بمینی، که چی
ئهم تازه چهقویه کی کول له ههسان ده داو تیزی دهکاته وه به مهرجی
موو برین، دیسانه وه مله ورو که لله به ران .. له دهلاوه خوینی زامدار
دهکات، دیسانه وه خوینی دل گه گرتوو هه کی له گه ل گوشتی کاوو
به رخه کان به و خانمه دلناسکانه دهفرۆشی که ههزو نیازیکی وایان لی
دهکات ده جاران ناو بازارو قه یسه ری بگه رین و ههر چاره و بینه وه
به رده می دووکانه کی مه مو .. سللوی گهرم له دۆستان .. چا و داگرتن و
خه نینه وه ی ژیر په چه و مائاوا به ئومیدی دیدارو ژوان .. ئیتر تهواوه ..
دوای ئەم به زمی خوین و خه نینه راوه ژن ئاسانتر دهبی، ئیدی خوینی
هاری خوینی له دور چاوانی ئا فره تیکی منگندا .. دووان .. سییان، پر
به و گوزهره و پر به بازار بانگی دهکات، تهواو .. ئەوانه ی که خوینی ئه و
دهخونه وه، ناچار دینه وه لای .. تا جاریک و دوو .. و ده خوینی گهش و
شیرینی ئەم پتر و پتر بخونه وه، ئیتر تا خوینی مه مو زۆرتر له ناو
دهماره کانی ئه و ئا فره ته منگانه دا که ف بکات و بروات تاوه کو له و
سه فهره دا دهگه نه ناو ئه و دل ناسکانه ی له خورپه و جوش ناکه ون،
ئاسانتر دینه پای ئه وه ی خو فری بده نه باوه شی، زۆر زهحمهت بوو
ئه و هه موو جی برینه ی سهر دهسته کانی و زنده و باسکی ببینم،
تریفه ی مانگی خیا نه تکار یارمه تیی نه ده دام، ده مویست ژماره ی ژنه
نازدارو منگنه کان له ژماره ی جی تیغه کانه وه بزانه و هه ژماریان بکه م،
جی زام له سهر زام، وه لی چۆن و کی ئه و زامه قووله ی ناو رۆحی

هیلاکی دهبینی؟ زامی دهیهها چهسرهت و عهشقی ناکام، سهیریم دهکردو ئەو خهیاڵه سهرمهستی کردبووم، چاوانی پر له ئەسرینی رۆحیانهتی پیره عاشقیکی پێبهخشیبوو، ترس له مهرگ و شهرم له پیری و سهرهه‌لدانه‌وه‌ی گوناهاه کۆنه‌کان له چاوه‌کانیدا تیکه‌ل بوون، هه‌میشه له‌و جوړه پیره پیاوانه بوو که چاویان ئاو دهکات، ئەو پیره پیاوانه‌ی که هه‌میشه و ئاسان ئاماده‌ی گریانن، هیچ کاممان نه‌یده‌وێرا، نقه بکات، تا دههات شه‌و خامۆشتر ده‌بوو، ئەستیره پتر ده‌پژانه بان سه‌رمان، وهک چاوی ئەو ژنه شوخ و منگنانه‌ی خاڵه مه‌مۆ باسی ده‌کردن، باق و بریقه‌یان تاریکی ئەو شه‌وه خامۆشه‌ی دپرده‌دا، شه‌ویش ماندووانه گران هه‌ناسه‌ی دهدا، جاروبار له دووره‌وه نووزه‌و گریانی مندالێک ده‌هاته به‌رگوێ، قرووسکه قرووسکی سه‌گه به‌ره‌للاکان، لای لایه‌کی ماندوو، کۆکه‌یه‌کی نه‌خۆش که دووکه‌ل و بۆنی مهرگ له‌گه‌ل خۆی بینی، چرپه چرپی شه‌رمن و ترسنۆکی ئەو ژن و مێردانه‌ی که خۆیان ده‌گرخاند تا مندالێکانیان بخه‌ون..

"سه‌ر دل خړ بێ.. به‌ مردوو بێ

شه‌و دره‌نگه بۆ جیی ژوانی

ئەوه رۆژی رووناکه‌و..

هه‌موو عالم ده‌یزانی..!"

چرپه نه‌سه‌روه‌ته‌کان له‌سه‌ر بالی شنه‌یه‌ک ده‌گه‌یشته‌ گویمان که تاریکی و هه‌وای شه‌وی پر ده‌کرد له هه‌ناسه‌ی گه‌رم و شه‌هوه‌ت و ئاره‌زوو، سه‌ده‌ها خه‌ونی ناخۆش و خۆش.. وپینه‌و هه‌لبزپکاندن، په‌نگاو په‌نگی چرپه‌و خه‌ونه‌کان هه‌وای شه‌وی پر ده‌کرد له بۆنی ئاده‌میزاد، له هه‌ناسه‌و تاسه‌و گریانی خنکاو، قریوه‌یه‌کی نابه‌جی و

حه‌یابه‌ره، خویندنی ناوه‌ختی که‌له‌شپێتیک، تریفه‌و ئۆخزنی نیو ناخی دل..

تاو ناتاوێک به‌ ده‌سته‌سه‌ره‌که‌ی چاوانی ده‌سپری، له‌ناکاو وتی:

"پێکیکی دیکه.. بۆم تیکه‌ن.. ئەگه‌ر خودا ئەمشه‌و له هه‌موو گوناهاه پیسه‌کانم خۆش بێ و له‌سه‌ر ئەم پێکه بمخاته ناوه‌راستی جه‌ه‌هنه‌م هه‌قیه‌تی.. به‌لام هه‌ر خودا خۆشی گه‌وره‌و خاڵقی من و مارو مێروه‌و.. چاک ده‌زانیت منیش هه‌قمه ئەمشه‌و وه‌ها هارو شیت بوویمه، ئاخ‌ر خودا پیر نابێ و من پیر بووم و چیت‌ر جوانیی دونیا پر به هه‌ردوو چاوان نابینم.. با ئەمشه‌و له تۆله‌ی ئەم گوناهاه که‌بیره‌یه عزرائیل بێ و رۆحم ده‌ربکیشی.."

ئیت‌ر من ته‌واو تیکه‌یشتم که ئەو سۆزو که‌فوکوله‌ی له‌وه گه‌رم‌تره به هوشیاری به‌رگه‌ی بگرێ، ته‌وژمی به‌خوره‌ی رووباریک له‌هه‌زو تاسه‌ی سالانی جحیل، رووباریکی وا به‌خوپ که ئازات‌ترین مه‌له‌وان خۆی له‌به‌ر ناگرێ، زوو زوو چاوه‌کانی ده‌سپریه‌وه‌و پر ئاو ده‌بوونه‌وه، له دوو زنه‌ی شه‌رمن ده‌چوون که تازه بیان‌ه‌وێت هه‌لقولین، دوو کانیی کوپره‌وه‌بوو که له‌ناکاو بۆ جاریکی دیکه به‌ته‌قنه‌وه، سه‌ده‌ها ئەستیره له‌ناو ئەو دوو چاوانه‌ی ئەودا ده‌بریسکانه‌وه، له‌نیوان خنکان و نه‌خنکاندا.. وای له‌و دوو چاوه شیت و جوانپه‌سته‌ی که ئەوه‌نده‌یان نه‌ماوه پر بن له‌گ‌ل و کرم بیان‌خوات.. مارو مێروه‌و، تف له‌ حیکمه‌تی ئەو ژیانه کورت و هیچه‌ی که ئیدی حورمه‌تی پیره‌مێردیکی شه‌یداو عاشق ناگرێ، زه‌مه‌ن چه‌نده چرووک و قرچۆکه به‌و ملیۆنه‌ها ساله‌وه که به‌خشیویه‌تی به‌خۆرو مانگ و ئەستیره‌کان، چه‌ند سالێکی دیکه به‌قه‌رز ناداته دوو چاوی ئەو پیره جوانه، ئاخ‌ر بۆ ده‌بی قه‌له‌په‌ش و

كيسه ل سدهها سال بژين و ئەم نا .. ئەرى يه كيك نيبه له فريشته و دهراوان و شاگردهكاني خودا بۆي بپارينهوهو به ئاسمان و زهوى بلين .. بهخودا بلين: دايك ههيه و نايهوي وا كورت و زوو له ليدان بكهوي، دوو چاوي پر چهزو زيندوو ئەسته مه ببنه هيلانهي مارو ميروو .. دوو چاو كه دهكوژينهوه وهك ئەوه وايه كه ههركيز دانهگيرسابن كه دهمرن، كهس برؤا ناكات بهتهنها بؤ تاسه و چهزي ژنيكي منگن سدهها جار داگيرساون.

له دوورهوه، دهنبو زورگ و ته لانهكانهوه، سهگوهريك دههاته بهرگوي و تيكه ل به چهيرانتيكي برينداری ئەو شهوه دهبوو، كه بيباك سهداي بهرز دهبووهو بئانگا له ههموو دونياو خهوتني ههزارها مهردووم لهناو ته مي زيوي ني سهر سهري شار، بزر دهبوو، ئەوهنده دوور وهك ئەوهي چهيرانبيژهكه لهسهر مانگهوه چهيران بچري ..

به نهرمه توورهبوون و نازيکهوه وتي:

"ئەرى كهړن .. وتم بؤم تيكهن ..!"

شوان بؤ پيك ساز كردن هه ميشه له ئيمه به دهست و بردتر بوو ..

پرسی - "به راست باوكه؟"

"قەت بينيوته من كه خواردمهوه به درؤ پيكان هه لدهم .. خو به ته ماش نيت له جياتي من له جه هه ننه م بترسيت؟"

"نه و .. باوكه له بهر ئەوه مه كه .."

قسه كه ي پي بري و وتي: "له بهر دلّم .. دهزانم .. جا بؤچ نه وه ستي .. خوداي ده كرد هه ئەمشه و له ليدان ده كه وت .. رؤله كه ي منت به ترسنوكي بينيوه .. پاشان كه دايك خورپه و جؤش و خرؤشي تيدا نه ما .. بؤچي باشه .. ئيوه خو ينده وارن .. پيم بلين بؤچي چا كه؟"

بؤچي .. بؤچي ..!"

شوان شاگردانه و به په له پيکه كه ي بؤ ساز كردو ئەويش بهر له وه ي به عه زه ته وه هه لييدات نه مه يشت و به مهراق يکه وه ليم پرسى:

"بهر له وه ي نؤشى بكهين .. چ شتيك لهو ژنانه له لاي تو زياتر ماوه ته وه كه مايه ي خو شى بي يان خه م؟"

وهك ئەوه ي گوي به پرسى ياره كه ي من بدات و نه دات، چونكه پيکه كه ي بهر زكر ده وه كه وتمه گومان، هه هه مووماني ناچار كرد بلين:

"نؤش!"

ترسام فه رامؤشم بكات، نهك له بهر ئەوه ي پرسى ياره كه م هچه، له وه ده ترسام كه ته واو مه ست بوويت .. بؤيه ويستم دووباره ي بكه مه وه - "چ شتيك لهو ژنانه .." قسه كه ي پي بریم و تيه له چووه و .. ديسانه وه وهك ئەوه ي سه كايه ته كه به ته نها بؤ خو ي بگيري ته وه، چونكه دوور راده ماو له ئاسماندا نيگاكاني ويل و بلاو ده بوونه وه ..

"من هه رگيز دهنگ و بؤني ژنه منگنه كانم له ياد ناچي .. هه رگيز .. ئەو ژنانه ي كه من خو شم ويستن و به دزييه وه بؤيان گريام، هه ر ئافره ته و دهنگ يكي جياوازي هه يه كه هي هه نديكيان ده گاته سه ر په ره ي رؤح و دل، دهنگ و هه م بؤني جياواز، هه چ كاتيک دهنگ و بؤنه كانم تيكه ل نه كردوون، هه رگيز .. هه موو ئەو بؤنانه ي چه زم ليكر دوون له كه له ما هه ليده گرم، هه ر كاتيک به موي بؤن و به رامه كه ي بؤم ديته وه، هه ر به وه شه وه ماوم، هه موو ئەو دهنگه خو ش و شيرينانه ي ژنه منگنه كان له گويتمدا ده زرنگينه وه بي ئەوه ي زرنگه يان له لام تيكه ل بي، هه ريه كه يان زهنگوله ي خو ي هه يه، زيرين و زيوين، نازانم ئاخو درده

پیریمه و گوییه کانم تهپ بوون یان ئیستا که زهنگانه وهی دهنگی ئەم جوړه ژنانه لهم شارهدا نایستم..؟ چیه نازانم.. لهوانه وهک وهک جوړه مهلیکی دهگمه و خوشخوان نه مابن، هه رگیز ئەو جوړه ژنه بوخوشانه نه ماون که که للهی منیان پر دهکرد له بوئی بهه شتی شاراهوی ژیر کراس و کهواو عهبا.. بوئیک که سینهمی پر دهکرد له بوئی گیابهندی کویتستانان، وهک جاری جارن نییه.. نه بوئیک هه یه و نه دهنگیک رامچله کینیی، زۆر جارن که غه ریبی ئەو دهنگ و بوئانه دهکهم له دلوه دهگرم، حوشر چۆن کاویژ دهکات، ئەمن ئاواهی له ناو دل و رۆح و کهله و گوئی و هه هه موو به دهنم ئەو بوون و دهنگانه کاویژ دهکهمه وه.. تا دهمرم هه روا دهکهم.. ناچارم.. ئیوهش.. هه موو خه لکی که پیر دهبن جگه له کاویژ کردنه وهی شته خوش و ناخوشه کان هیچی دیکه یان پی ناکرئی، وا ههست دهکهم یادی ئەو رۆژگار هه تر و خوشانه مه رگی منیان دواخست، من ئیستا ته نیام، مال و ژن و کوپ و کچ به ته نه ئاوه دانی گه ورت بو ناهینن، خو هه که سه و خه م و دهر دو دونیای خوئی هه یه، جاروبار دهچمه دهر وه، هیشتا ئەژنوکانم نه شکاون.. هیزو شهنگیان تیدا ماوه، به لام جاروبار ناچارم هه لوسته یه ک بکه م و پشوو بدهم، هه ن به ته نیشتما راده بوورن و ملهورانه بهرم دهکه ون و به زهحمهت خویم بو راده گیرئی، هه ن میهره بان و ژن و پیاوو منالی زۆر هه ن هه ن دهکهن دهست بدهنه بن بالت.. ئیتر دنیا وایه، شهقامه کان دهگه ریم، کهس له دۆستانی خویم ناینم.. دهچمه مزگهوت و ناو چایخانه کان، ناو قه یسه ری و گوزه ری ئاسنگه ران و قه سابه کان و سه فارچییه کان و زه رن گه ره کان.. هیچ.. له وه دهچی زۆریه ی هاوته مه نه کانی من مردبن، زۆر جارن ههست

دهکهم ئیره شاریکی دیکه یه، له دۆست و براده ره کانی خویم تاک و ته رایان ده بینم.. ئەو دوو سی که سهش نامناسنه وه، له پی که وتوون و سهردانیان دهکهم، که دهچم بوئی مه رگ له خویم و له وانیش دهکهم، هه ندیک له هاوړی کوئه کانم له ته مه نیکی که م و زۆر زوو نه خوش کهوتن و مردن، هه ندیکیان سه فه ری ئیران و تورانیان کردو نه گه رانه وه.. بو؟ نازانم.. له وه ته ی من جحیل من و دۆسته کانم راپتیچی شه ر ده کریین.. له سه فه ر به لکه وه تاوه کوو ئیستا.. خو شه ری کوردو حوکمهت و.. کوردو کورد نه برایه وه.. زۆریک له براده ره هه ره شیرینه کانم له نیو ئەو دۆل و شاخ و کیوانه کوژران.. جگه له شه ری به ره بابه کان و خیل و تایه فه کان، قری خستوه ته ئوممهت، له وه دهچی به لای ناگه هان ته نها به منی نه زانیبی، نازانم چۆن ئەو هه موو سه رو دهر اوهم کردو له سه ر شه ره ف و مه ره ف نه یان کوشتم.. موعجیزه ی ئیلاهییه.. له وه دهچی خودای ته باره ک وه ته عالا بو خوشکردنی ئاگری جه هه ننه م منی دانا بیته، نازانم که ی نۆره ی من دیت، چاک ده زانم کاویژ کردنه وهی ئەو دهنگ و بوون و شتانه.. ئەو ختووره و غایه له و خه یالانه چهنده حه رام و گونا هه.. به لام چی بکه م؟ له م دوا ییه دا رازی دلی خویم لای مه لایه ک درکاند.. چاوی چوو ه پشتی سه ری و وتی:

"به م ته مه نه وه خه یالی وا خه راپ و پیس و شه ی تانی ده لیلی ئەوه یه که ئیمانته زۆر زه عیفه و له دلوه ته وه ته نه کردوو، با ژماره ی نوپۆ روژوو ه کانت زیاتر بی..". من چاک ده زانم که پیاویکی باش و ئەهل و سه هل نیم.. خه یالم.. خووم خه راپه.. ده زانم که جیگه ی من به هه شت نییه، که م پیاوی وهک خویم بینیه، دلکی هیچ و قه حبه م هه یه، من تینا گه م خودای ته باره ک وه ته عالا چۆن چۆنی ئەو هه موو ژنه جوان و

بۆنخۆش و منگنەى دروست کردووہو کہ چى بہ پیاو دەلى: سەیریان مەکہ.. چا و داخەن.. خۆتان بگرن، بۆ بەدبەختی قەساییش بووم و پتر ژنان پرویان تیدەکردم، ئەوەندەش گۆشتم ھەرزان کرد دونیاو بونیا پى زانی و لە شارەکانى دیکەوہش.. لە گوندەکانەوہ خەلکى سۆراغى منیان دەکرد، ئاسنگەرەکانى دەردراوسى بەغیلیان پیدەبردم، منیش دەمزانى ھەرچەندە ئەوان قەھر و ئارەقە دەریژن، بەلام سەرسووکتەرن.. کہللەو بازوو رەقتەر، ئاخەر ئاسن و گۆشت دوو شتى جیاوازن.. وا نییە کورینە؟"

ئیمە سروسەرسام قسەمان نەدەکرد، لەدواى ئەو سەرگوزشتە سەیرانەو ئەو ئیعتراڤە جوانە، ھەر زارکردنەوہیەک خەسارەت بوو، من وام ھەستکرد سیحری عارەقەکہ بىت ئەو سۆزە گەرم و دیرینەى لەددا خستبیتە جۆش، دوو سى جار وتى:

"بۆچى ئاواھى ئەبلەق بوون؟"

سەیری یەكدیمان کردو هیچمان نەوت، من تەنھا توانیم بلیم: "قسەكانت ئەوہندە خۆشن.. حەیفە پیت بپرین" عەیبى گەورەى من ئەوہ بوو بە رۆژیش دەمخواردوہ.. نەمدەتوانى حەيوانەکان کەل و پاچ بکەم یان بیانگروینم گەر مەست نەبوومایە، ناچار نەبوومایە خۆم سەرم نەدەبرین، ھەمیشە بەیانیان زوو لە قەسابخانەوہ کہ لاشەکانیان بۆ دەھینام، دەیەھا جار بۆ بزى و مەرە سەبرپراوہکان گریاوم، چەندەھا جار ویستووہ سەریان بپریم و چەقۆ لەدەستم کەوتووہتە خوارى، من تیناگەم گۆشتى ئەو بەستەزمانانە بۆچى حەلالە؟ زۆر جارن خۆم دەخستە شوینى ئەو مەرۆ بزنانەى دەمکوشتەوہ.. باوکەرۆ کہ ناخۆش بوو، سەدەھا شەو خەونى خەراپم بینووہو خۆم

بوومەتە بەران و مەر و بزى.. باعەو قارم بەدەم سەبرپینەوہ وای لیکردووم ھەر ھەمان ئان و سات لەو مۆتەکەییە وەئاگا بيم بەدەم نالەو گریانەوہ ھەستمە سەرپى و ئەوانى دیکەش وەئاگا بيم، ھەرگیز نەمویتراوہ سەیری ناو چاوى حەيوانەکان بکەم، ئاخەر کہ چەقۆ دەگریتە دەست و بۆ لایان دەچیت یەكسەر بۆنى خوینى خۆیان دەکەن، ھەستدەکەن تاویكى دیکەو کارەساتیک دەقەومى، ھەر بۆیە زووتر دەکەونە پەلەقاژەى مەرگ، ئیوہ دەزانن کہ من قەساب بووم و بەلام چەندەھا سالاە دلم لە گۆشت تۆراوہ.. خۆ پروام پیدەکەن.. کہ چى ئەوہندە کافرو بى زەوق بووم ژنیكى منگن بەتابیەتە بەر دووکانەکەم ئەو خەم و قەھرەى بپر دەبردمەوہ، ئیتر خولقەکەم ئاواھى تیکەلوپتیکەل بوو، تاویک دلتەنگ و وەرپ دەبووم، تاویكى دیکە دەکەوتمە سەر ھەواو ھەوہس و کەیفە کەرانە، رۆژانە دەتوت تەگەو نیریم، لە دوورەوہ بۆنى بزى و کارمامزەکانم دەکرد، لەو سەردەمەشدا تاکوتەرا ژن ھەبوو بویرن پەچەو سەریۆش فرى بدەن، ئەوانیش پیرو کامل بوون.. سەرە ژنى ناو پرسەو شایى بوون، تاکوتەراش ژنانى عەلمۆدەو سفوور لەسەر جادەکان دەبیندران.. مەکتەبىكى کچان کرابووہ.. کچانى پارچەلە مەکتەبلى کەمەکى بەلەکیان لى پرووت دەکرد، کچ و ژن ھەبوون لەگەل براو مێردو باوکى خۆیاندا لەناو ترومبیلەکاندا بەسەر کۆتى دەردەکەوتن، ئەوانیش شارستان بوون، سەیرە.. لەو زەرف و زەمانەدا بوو کہ من (لەیللا) خانم ناسى.. ریکەوتىكى زۆر عەنتیکە بوو، بەیانیکیان کتوپر ژنیكى بە ھەیبەت و خاوەن جەمال ھاتە بەردەمى دووکانەکەم، خانمىكى عەلمۆدە بوو.. پرچى پەخش و پەریشانی بەردابۆوہ سەرشان و ملی، بەرملی پرووت

تا نزیك بَلنداىى هەردوو مەمكى .. خودا هاوار .. ئاگات لىم بى و ئەژنۆم نەشكى، ئەوهنده خاتوون و نازەنين بوو كه من ناچار بووم شەرمى لىبكهەم، دەتوت دەهريكه من چاوهروانى خانمىكى وا به ويقارو نازدارم، پتر شەرمم لەو بەرگه خويناوييهى خۆم كرد، جگه له بۆنى خوین .. بۆنى قشپل و ريخم لیدەهات، كه سەرم نەوى كرد هەردوو كەوشه رەنگينهكەى به بستىك لەو گۆلاوى خوینه دوور بوو كه لەبەردەمى دووكانهكەم پەنگى خواردبووه، پووژى پاك و سپى و لووسى بەدەرەوه بوو .. ئەوهيان پياوم دەويست تەحەمولى بكات، ئاكارى وردو شيرىنى حەيرانى كردم، ئالوو .. والا دەدرەوشايهوه، من حەزم دەکرد بمرم، زۆر ناشرين بووم، خويناوى و چەقۆ بەدەستهوه .. چەقۆكەم لى زيادبوو، عەيب نەبووايه ئان و سات كه ئەو خانمەم بينى فرىم دەداو يەكسەردەچووم بۆ حەمام، يەكەمجارم بوو تا ئەو حەده رقم لەو ئىشەى خۆم بىتەوه، سروسەرسام بووم، شەرمم دەکرد كه ئاواهى بەو سەروسەكوتە لەبەردەميدا وهستابووم، ئەوهنده شوخ و شەنگ بوو حەزم دەکرد بگريم، به عەرەبى و نەغمەيهكى خۆشەوه مەرحەباى كردم، عەسكەريم كردبوو .. بايى خۆم عەرەبىم دەزانی، كەچى يەكسەر لال بووم، سەرتان نەيهشينم .. له شيعره كۆنەكاندا باس له شىرو تىرو مووژەو ئەبرۆى كەوان كراوه، بپرواتان بى ئەو شاعيرانە هەقيان بووه، ئەو خانمە هەزار تىرى دا له جەرگم، باوكەرۆ لەو مايينه ژنە .. بەقەد من كەلەگەت بوو، دواى ئەو خانمە ئىتر پىم حەلال بوو ژنان عەلمۆدەو سفوور بن، ژنە دكتۆرى ددان بوو، هەر زوو زانيم عيادەكەى لەكويتيه، پاشان زانيم ئەو خانمە .. ئەو (لەيلا) يە كه به هەق سەد كەسى مەجنوون دەکرد، خەلكى مووسلە، ئاخىر دواى ئەو

رىكەوتە خۆشە چەند جارىكى ديكە هاتەوه بەردەم ئەو دووكانه خويناوييهەم، ئامۆژگارى كردم كه دەتوانم خۆم و دووكانهكەم خاوينتر بين .. يەكسەر بەگويم كرد، هەتا بۆم بكرايه خۆم له خوین و پيسى دەپاراست، كەموزۆر كوردىيهكى شيرىنى دەزانی، ئەو هەلەو پەلە جوانانە هەر له خۆى دەهات، كه لىم پرسى لەكوئى فير بووه؟ تىيگەياندم كه له شارى مووسل دەرو دراوسى كوردى زۆر بووه، دوو چاوى رەش كه هەر دەتوت دوو قله تری رەش ميرين، ئەسمەرىكى خوین گەرم، وام هەست دەکرد بەسەر هەردوو كۆلمىيهوه قولىهقوولپ ئەو خوینه دەكوئیت، كەچى چەناگەو بەرملى سپى سپى دەتوت قوماشى شەعادهيه، له هەمووى شيرىنتر ئەوه بوو كه ئافرهتێكى منگن بوو، نەمدەوئىرا لى بپرسم: كچه يان ژنە تاوهكو خۆى بەر له مالىئاوايى دركاندى، دەتوت شاژنە، شەيتان شەرمى لى دەکرد، بەنازەوه هەنگاوى دەنا، من چى بووم جگه له قەسابىكى خويناوى تا بپرسم، هەرگىز ئافرهتێكى منگنى وا مەشرف خۆشم نەديبوو .. هەم منگن و هەم عەلمووده، بلىم خەلاتى خودا بوو يان بەلاى سەر؟ بى عەباو پەچەو ئاواهى سىحربازو خۆشخوان، زرنگانەوهى دەنگى ئەو له هى هەموو ژنەكان جياواز بوو، بى مەيخانەو مەى مەستى دەکردم، ئەو چەند ئافرهتە منگنەى من شەيدايان بووم وهك ئەو خانمە عەلمۆدەيه نەبوون، ئەو شاژنە رىك و راست سەيرى چاوهكانمى دەکرد، هەميشە چاوى دەشكاندم، كه دەيزانى هىلاك بووم و چىتر ناویرم سەيرى كەم، مەكربازانە دەخەنييهوه .. يانئى .. ها .. تۆم بەزانە، هەستم دەکرد بزائیت كه من تەواو گيرۆدەو كەمەندگىرى بووم، جار دواى جار شەيداترى دەکردم، هەر جارەو جلیكى جيا، رەنگين و

رازووه، وای لهو پیلآوه ناسکانهی پشته پی قووقزو په نجه کانی نه دهشاردهوه، ببباک لهو شاره پر له ته پوتوزو غه مگینهی ئیمه، دهتوت تاوسه خوئی دهله نگیئی، تا دههات و دهرویشتهوه دووکاندارهکان سهه جاران خوئیان دهکرد به قوربانی، جوانییه که هی سووک و چرووکی کردین، پینه چیه که هی به رامبهرم دهیوت: کورینه.. پیاو که سهیری ئه و خانمه دهکات دهستنوویژی دهشکی، من له جیاتی بزمار داکوتین.. په نجهی خووم دهکوتم، ته نه که چیه که هی ته نیشتم دهیوت: برادرینه به دهست خووم نییه که دهیبینم خووم ته ر دهکه م، کوره گه نجهکان سهه جاران به حهیرانی دهبوون، ئاسنگه رهکان که سال دوانزهی مانگ له بهردهمی کوورهکانیان ئاسنیان دهکوتا به بیانوی گه رماوه دههاتنه دهری، که دههات و دهیدواندم حهزم دهکرد خووم وهک که لاشی ته گه یهک یان به رانیک به قه ناره که وه هه لبواسریم و گوشتی لارانی خوومی بو لیبکه مه وه، هیچ جاریک نه بوو دهستی خووم نه برم، بو چما چه قوو لاکی هیچ حه یوانیکم به قه ناره که وه دهبینی؟ بو چما ههستم به برینی دهماری دهست و په نجهکانم دهکرد، دوا جار وام لیهاتبوو هه ندی روژ دهچوومه ئه و چایخانه یی که که وتبووه به رامبهر عیاده که هی، ئه وه خوایه له هاتوچوونیکدا چاوم پیی بکه وی، به دهه چاوه روانی ده رکه وتنی ئه و خانمه بیست "چا" م دهخواردوه و دوو سی پاکه تم دهکیشا، که چهند روژیک نه دههات و دوا دهکهوت، شهوانه پترم دهخواردوه، به روژیش قسووریم نه دهکرد، هه ندیک جار سوژیکی گهرم دلای دهخواردم و دهگریام، قه سابه کانی دیکه و هاروی عارهق خوورکانم جرتیان دهکیشا و جنیویان پی ده دام:

"بی غیرهت.. ئه و بووره بوهرهت له چیه.. داناو هشی؟"

"به شه رهف له وه جوانتر له تیاتر و خانه کانی مووسل و به غدا هه یه.."
 "جه ماعهت.. من ته ریق ده بمه وه.. ئه و نامه رده هه ییه تی پیاو ه تی تیدا نییه.."
 "بو ناچی بکه ویته سهه که وشه کانی ژنانی..؟ یه که مجاره ببینم پیاویکی زل و زه لام بو ئافرهت بگری.."
 "کورینه.. من تینا گه م چی داوه له قه سابی، بو له جیاتی سه برینی مه رو بزقوماشی ژنان نافرۆشی.. ئه وه حاله به تۆوه؟"
 "کراسه کهت چیتی موره.. تووخوا هه لیکه زور شوړه.. ها.. ها.. ها.."
 "من ترسی ئه وهم لینیشتووه ئه و خانمه مووسلاوییه به م شین و شه پوره بزانی و پیاوی کوردی له بهر چاو بکه وی.. نه چی له لای بگری گه واد.."
 "ئه ری ناوی چیه؟"
 "سه رکزو شهرمانه ده موت: "له یلا.."
 "ئی.. جه نابیشت مه جنوونی ئاخیر زه مان.."
 ده یاندا یه قاقاو پیکه نین، به و گالت هه مزاقه راهاتبووم، به لام نه دهکرا له بهر چاوی ئه وان مهست بم و بو له یلا بگریم، له نیوان غه زه بی برادره کانم و پی رابواردنیان جاروبه ر خووم ته ره و ته نیا دهگرت.. نه یانده هیشت، ناچار، هه ر جارو بیانوییه کم ده دوزیه وه تاوه کو خو میان لی دوور بجه مه وه، چونکه ته واو وای لیهاتبوو به که لکی ناو پیاوان نه یه م، ده یه ها جار شه وو نیوه شه و له ناو پیخه فه که مدا ژنه که م گوئی له گریان و ناله و ورینه م ده بوو.. به یانیا ن

که هه‌لدهستا .. ده‌پرسی:

"مه‌مۆ .. شه‌وان ناوێرم خه‌به‌رت که‌مه‌وه .. پیاوه‌که دلم ژان ده‌کا که گویم له ناله‌و گریانته .. به‌دهم خه‌وه‌وه ورینان ده‌که‌ی!.."

به درۆ پیم ده‌وت: "نا .. ژنه‌که .. ماندووم .. خه‌به‌ر مه‌که‌وه .. شه‌وانه مه‌رو بزن و مانگا سه‌ربراوه‌کان دینه‌وه گژم و ده‌لین کوا سه‌ره‌کانمان .. به شه‌ره شوق ده‌که‌ونه گیانم و شیتم ده‌که‌ن .. چون نه‌گریم ئافره‌ت .. چون نه‌گریم؟"

ئه‌ویش دلپاک و ساده‌و ساویلکه ده‌یوت:

"ده‌واز بینه‌مه‌مۆ .. ده‌ست ده‌کارو کاسبییه‌کی دیکه"

نائومیدانه ده‌موت:

"تازه‌رویی .. تازه‌رویی .. له‌ده‌ست ده‌رچوو!.."

بیئاگا له‌خۆی، پیکه‌که‌ی هه‌لدا، بیئه‌وه‌ی ته‌واوی بکات داینایه‌وه، من وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌غه‌مگینی ئه‌وه‌مه‌وو خه‌زو خه‌سه‌ره‌ت و یاده‌تال و شیرینه‌ی بم .. پیم وت:

"تۆ خۆت پیاویکی دونه‌یا دیته‌ی .. حاله‌تی وا سه‌یر نییه .. نه ئافره‌ته‌کان وه‌کو یه‌کن و نه پیاوه‌کانیش خاوه‌ن هه‌مان خه‌و خوون .. جوانی له‌وه‌دایه که‌تا ئیستاش به‌خه‌سه‌ره‌ت و جوانییه‌وه چیرۆکی ئه‌و ژنه‌منگنه ده‌گیڕیته‌وه!.."

ده‌م خۆش .. هه‌م منگن و هه‌م عه‌له‌وده‌وه هه‌م نازدار .. من زۆر پیم ناخۆش بوو که ده‌هاته ئه‌و بازاره‌ی بی‌خه‌شرو نه‌شهره، هه‌تا پیم گوناوه بوو که به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌روا، جارێک پیم وت .. قاقا پیکه‌نی و دانه سه‌ده‌ف ئاسا‌کانی ده‌رکه‌وتن، دلپاکانه‌ پرسى:

"ئه‌ی له‌کێنده‌ر بچم؟"

ده‌مویست بلێم به‌سه‌ر دلی مندا برۆ، نه‌مه‌ده‌وێرا .. ده‌ترسام بتۆری و به‌ئه‌ده‌ب سزم بزانی، که‌به‌کوردییه‌کی شه‌ق و شر و شیرین قسه‌ی ده‌کرد، من خه‌زم ده‌کرد له‌خۆشیانا بیخۆم .. خه‌زم ده‌کرد له‌خۆم هه‌لده‌م .. باوکه‌رۆ که‌عه‌ره‌بی و کوردی تیکه‌ل ده‌کرد زمانیکی تر بوو جیا له‌هه‌موو زمانه‌خۆشه‌کانی دونه‌یا ..

هه‌میشه به‌دزییه‌وه له‌و چایخانه‌یه‌وه ده‌مبینی، ئه‌وه‌نه‌یده‌زانی .. لای من گرنگ ئه‌وه‌بوو گه‌ر بۆم بکری رۆژانه‌چاوم لێی تیر بکه‌م، ماوه‌یه‌که .. بوو به‌هه‌فته‌و بزر بوو .. عیاده‌که‌ی ئه‌وه‌له‌باله‌خانه‌یه‌کی گه‌وره‌بوو .. چه‌ند عیاده‌یه‌کی تری تیکه‌وتبوو خۆم بۆ نه‌گیروا چووم له‌ده‌رگاوانه‌که‌م پرسى .. قورگم پر بیوو له‌گریان .. ده‌رگاوانه‌که‌ تییگه‌یاندم که‌دکتۆره‌خان چووته‌وه‌مووسل به‌سه‌ردان .. پاشان پرسى چیته‌؟ پیم وت ددانم .. ددانم .. ئه‌مشه‌وه‌خه‌وتووم، که‌نائومید بووم و ترسام له‌وه‌ی سه‌فه‌ری یه‌کجاره‌کی بی و نه‌یه‌ته‌وه، زۆر دلم به‌حالی خۆم سووتا، چوومه‌ئاوده‌ستی مزگه‌وتیک و به‌فیل میزکردن تیر گریام، زۆرم بیر ده‌کرد و شیت و شه‌یدای بیووم، ده‌نگه‌منگنه‌که‌ی به‌ئاوازیکی زۆر خۆشه‌وه له‌گویمدا ده‌زرنگایه‌وه، خه‌نده‌ی پر نازی، قریوه‌ی بی شه‌رم و ترسی که‌له‌ناکاوه‌له‌قورگیدا ده‌ته‌قییه‌وه‌وه‌له‌ناکاوه‌شیرینانه‌خامۆش ده‌بوو، خۆم له‌ناوچه‌ند کۆلانی گه‌ره‌کیکی دوور له‌گه‌ره‌کی خۆمان بزر کرد، نه‌مه‌ده‌زانی بۆ کوێ ده‌چم .. بۆ هه‌ر ده‌رۆم، ئه‌و رۆژه‌وه‌که‌ئه‌سپیکى کێوی و بریندار سمکۆلانم ده‌کرد، بۆ رۆژی دواتر وه‌که‌ئه‌سپیک .. ئه‌سپیکى شیت بۆنى ماینیک بکات، له‌دووره‌وه، بۆنى ئه‌و خانمه‌م ده‌کرد .. دلم داده‌خوریاو هه‌ستم کرد بۆنى ئه‌وه‌وه‌له‌و

ئاسمان و دەورو بەرەدا بۆلۆ بوو تەو، بۆنی ئەو و هاتوو تەو.. دەم حیلاندا.. ئەو بە یانیە خولقی ئەو دەم نەبوو گوشت بفرۆشم، دووکانم کردبوو و هەک ئەوێ ماخۆلانم پیکە و تیبی دەهاتم و دەچووم، ئەو ناوێم گێرە کرد، یەک دوو دۆستی شیرینم هاتن، شەکرە ژن و منگن، بیئاگا بووم لە دنیا، شیرزەو شیواو وەلامی ئەوان و هەر کەسێکم دەدا یەو کە بۆ گوشت دەهاتن.. ئەمڕۆ نەخۆشم.. پرسەمان هەیه.. دەچمە شای.. ددانم دەکێشم.. لەسەر سەفەرم.. هەر هەمووی درۆ بوو.. کە زانیم مەرۆمۆچ و ناشیرینم و تا درەنگتر دەبوو.. پتر خەلکم رایی دەکرد یان بۆلۆم درۆم دەکرد و دەم دەکردن، دۆست و برادەر و ژنەکان ناو میدانه و بۆ گەفتی شیرین دەڕۆیشتن، وەک شیت کە راولە دوو نرابیت چاوم بە هەر چوار دەوری خۆمدا دەگێرا، لە ناکاودا مەست و ملهورانە بە دراوسی دووکانە کە خۆم وت:

"هەر ئیستا دیمەو.. چاویکت لە دووکانە کە بۆ.. پیکە نینم بەخۆم هات کە وام وت، ئاخر کێ کاری بە چەقۆو قەنارەو چەپە چاغە؟ نازانم چۆن و بە کویدا گەیشتم بەر عیادە کە، پڕ بوو لە منال و مەزن، پیرەژن و پیرەمێردیکی زۆر کە بە نیازی تا قمی ددان رۆابوونە ئەو ناو، زریک و هورپی مندالی چلکن و چلمن، زۆر وەستام و چاوەرێم کرد، زۆر بیزار بووم و شیتی دیداری ئەو خانمە بووم، ناچار بە دەرگاوانە کەم وت: من پەلەمەو ئەو ژان و ئیشی ددانە لەو رۆژەوێ کە هاتمە لات کوشتووومی.. بیرتە.. درۆ یان راست وتی: ئا بیرمە.. بیرمە.. پیم وت: بە دکتۆرە خان بۆ مەمۆ.. ی قەساب هاتوو و ددانی دەکێشی، وەها هیلاک و پەڕیشان بووم مەحالی بوو بۆ ناکرێ، نۆرە بری بۆ کردم و چوومە ژوورێ.. بە خەندەبە کە وە پێشوازیی زۆر

خاتوونانە ی لێ کردم و کورسییەکی لێ نزیک خستمەو، هەردوو ئەژنۆم شکابوو، ناچار روونیشتم.. چاوەکانم پڕ بوون لە فرمیسک.. بەو زمانە شیرینە ی خۆیەو مەنگاندی:

"خێر.. مەموو.. خەستە نی؟"

شەرم کرد پێی بۆلۆم خەستە ی تۆم.. یادێ تۆم کردو ئەم شارە بۆ تۆ چۆل بوو.. حەزم کرد گلهیی لێ بکەم کە بۆ وا بۆ هەست و خوست سەفەری کردو پێی نەوتم.. نەمویرا.. ئاخر من کێم و چیم، کە خەندە کە ی سەر لیوانی نەماو کال بۆو، زانیم چاوە پڕ لە فرمیسکەکانم حەیا ی بردووم و هەستی بە شتیکی ناچۆر کردوو، چوومە ژوورەو هەر بە درۆ دەستم بە لا روومەتی راستمەو گرتبوو، بە دەم سکالۆ گلهییەو کە پتر لە پارانەو دەچوو، توانیم بۆلۆم کە بۆچی دیار نییە و چما وازی لە گوشت خواردن هیناوه؟ بە هەمان خەندە ی شیرینی خۆیەو مەنگانە باسی سەفەرە کە ی کردو تییگەیانم کە کە سوکاری نەخۆش کە وتبوون، گیلانەو ژانە وتم:

"قەزای ئەوانیش بکەوێ لە گیانم.. هەر خۆت نەخۆش نەکە ویت.. بە قوربانت بین.. هەموومان..!"

نیوێ ناچل تێمگەیشتم و بەو لە بزە خۆشەو وتی:

"نەیکات.. خودا.."

کە پرسى: چیتە؟ هیچ چارم نەما.. چاوم پڕ بوو لە فرمیسک، هەستم کرد ئەو خەندە خاتوونە ژوورە کە ی پڕ کردوو تەو، ئەو خەندە شەنگە ئەو شارە خامۆشە ی ئیمە ی ئاوەدان کردوو تەو، پیم وت کە ئەمشەو تا بە یانی نەخەوتووم و هەر گینگلم خواردوو، وەک دە مار لە هەناومدا بۆ.. لە کەللەما.. کە پرسى: بۆ؟ نەمویرا بۆلۆم ئاخر یادى

تۆم دەکرد، ھەر بە خەيالی تۆو تەپاوتلم داو، بەتەنیا لە ژووریکى دیکە خەوتم.. نەمویرا.. نەمویرا، حەزم دەکرد واز لە دەردى پیاوھتى بێنم و خۆ ھەلدەمە ناو باوھشى، تیر بىم لەو بۆن و بەرامەى.. گەر نەپھىشت خۆم ھەلدەمە بەر کەوشە جوانەکانى.. چش لە شکۆى پیاوانەو درۆزانە.. ناچار وتم:

"ژانى ددانم شىتى کردووم.. داویبەتى لە کەلەم.. قەت وانەبووم.."

کە قسەم دەکرد بە ھەردوو دەست ئیشارەتم دەکرد تا باشتر لێم حالى بێ، فرمىسکەکانم قووت دەدايەوھو خۆم گرتبوو تا نەیدەمە پرمەى گریان، نەیدەزانى بڕوا بکات یان نەیکات، خەم و قەھرەکەم دەخواردوھ، چونکە دەترسام بە بى غیرەتم بزانی و وا تیبگات ھەر بەراستى ددان ئىشەکەم منى گریاندووھ نەک یادە بە جۆشەکەى ئو، فەرمانى پیکردم کە بچمە سەر کورسییەکى چەرم پەش و درێژکۆلە کە لە پزدين بەسەرھوھ کىلى دەکردمەوھ، کە پرسى: کام ددانته؟ بىرم چوو بوو.. لەپى دەستم خستبووھ سەر لا روومەتى چەپم، بە گومانەوھ پرسى کە من ھاتمە ژوورى دەستى راستەم بە لا روومەتى راستمەوھ بوو، ناچار وتم کە من ھەموو ئازای جەستەم کەووتۆتە سەر ئىش و ئازارو ھەموو دەم و ددانم ژان دەکات.. نازانم کام لایە، فەرمانى پیکردم کە دەم بکەمەوھ، ھەرگیز نەمدیبوو وا دلێرانە ژن فەرمان بەسەرمدادەربکات، بەلام پڕ بەدل حەزم دەکرد تا ئىوارە فەرمان دەربکاو منىش گوێرايەلى بىم، لە ژن و پیاوھ نەخۆشەکان فىرى چەندىن وشەى عەنتیکە بىوو، من ھەر دەجوولام.. لەناکاو لىمى پرسى:

"گەلۆر بووى؟"

سەرھتا تىنەگەيشتم، چونکە رۆشنایى خستبووھ ناو دەم و لە ددانە خەراپەکە دەگەرا.. سەرھتا وتم: کى گەلۆرە خانم؟ سوور ھەلگەپرام.. پاشان کە دووبارەو سى بارەى کردوھ بە مەقاشىک لە ددانەکانى دەدا.. تىگەيشتم کە لىم دەپرسى ئاخۆ ددانم کلۆر بووھ، ئۆخژنىک بە دلماًدا ھات و ھىور بوومەوھ، بەدەست و پەنجە وەک ئوھى ھەلماتىن بکەم تىمگەياند کە کاکىلەم پل داووت و ژانەکەى شىتى کردووم.. درۆ.. من خۆزگەم بوو لەسەر ئو کورسییە ھەلنەستم و لەو چاوھ رەشانەى رابمىنم.. کام ددانته؟ ھەموویبەتى.. ددان و پووک و زمانىش تا دەگاتە ناو گەرووم.. دەم بکەرە.. دانەخە.. زیاتر.. زیاتر.. وا دەم کردوھ کە تا ناو ھەناوم ببىنى.. باشە.. ھىچ کام گەلۆر نییە؟ پىم وت نا یەکىک لە کاکىلەکانم، لای راست کلۆرە.. وتى کەمەک.. پڕ دەبىتەوھ.. ددان دەشۆرى ئەتۆ؟

بە درۆ وتم: ئا.. بەلى.. جغەرە.. عەرەق؟ وتم: کەم کەمە.. سەرى بەراست و چەپدا دەجوولاند یانى ھا بەدعەمەل و درۆزنم.. چاوھ گەشەکانى مەستیان کردم، زوو زوو دەبوت.. ھىچ نییە دیار.. بە نەشتەرىکى بارىک لە ددانەکانى دەدا، کە سەرى پەنجەکانى بەر دەم و لىوو سمىلم دەکەوت سىرو وى دەبووم، تەزووێک ھەموو گىانمى دەخستە سەر مىروولە، ختووکەم دەھاتى و حەزم دەکرد گاز لەو پەنجانەى بگرم و یەکە یەکەیان ماچ بکەم و بىلیسمەوھ، مەحال بوو رىم بدات بەو خۆشییە شا مەرگ بىم.. کە زانى لەو کورسییە دانابەزم، نا ئومىدانە جى ھىشتم و بە پەلە چۆوھ سەر دەستشۆرەکەو ھەردوو دەستى جوان شۆرى و وشكى کردنەوھ، ئەمجارەیان بە دەمامک و دەستکىشەوھ بۆم ھاتەوھ، دەم و لىوھ تەنکەکەو لوته قنچەکەى لە من

شاردهوه، به لّام دوو ئهستیره ی چاوی هه درهوشاوهو گهشاوه بوون، بو منیکی نهگبهت و سهودا سهه هه زور بوو.. زور بوو به دستکیشیشیهوه بی دست و پهنجه ی بهر دهم و ددانم.. سمیلّم دهکوت، پرشنگی بهتینی گلّوپه که ی سهه سههرم بوو یان سوژیکی له ناکاوو گههرم که وای کرد ههردوو چاوهکانم پر بن له ئاو، له ژیره وهش کراسه که ی بهر شهروالّه کهم دهکوت، دوام دهکرد توژیکی دیکه نزیکتر بیته وه، بوّن و بهرامه ی خوژی بهنجی کردبووم، دهمخواست له باوهشیدا بهو سوژه گههروه تیر بگریم؛ چونکه دهمزانی گههشتن بهو خانمه مهحاله، دوو سی جار ویستم به ئهقهست ئهژنوم بهر ئهژنوی بکهوی.. نه مویرا، هیچ نییه.. مهگهه ئهشیعه بیگری.. چونکه ددان دهردی شاراهوی ههیه، که وتی دهردی شاراهو، ویستم بلّیم دهردی شاراهو له ددانمدا نییه.. به لّکوو له دلّمدایه، حه بی بو نووسیم و ناردمی بو ئهشیعه، که ئهشیعهم بو بردهوه.. عهجهب.. هیچ نییه دیار، فهرمانی پیکردم که حه بهکانم بخوم و دهرزییه کی ئازاری بو نووسیم، گوایه گهه چاک نه بووم دوا ی دوو سی رۆژ سههری لی بدهمه وه، من هیچم نه بوو.. که چی له بهر خاتری ئهو خانمه هه موو حه بهکانم خواردو دهرزییه کهم له خوم دا، من ناماده بووم ههه سی و دوو ددانم دهر بهتیم تنهها بو ئهوه ی سههیری چاوهکانی بکهه، بوّن و بهرامبه ی که لّهم پر بکاو بهو دهنگه منگنه ی گومانم لی بکات و لیم بپرسی و فهرمانم پی بکات بمرم و منیش ناماده بم که بمرم.. وای خودایه که سه لارو سههنگین بوو، سههیر ئهوه بوو که وهک بلّی ددانهکانم وه لّام به دلّم بدنه وه، ههه له خوویه وه لای چههیم ئاوساو خرینهکانم که وتنه ژان، که چوموه وه مالی خوم هینایه

حالی جان، دایکی شوان سههیری پیدههات که پیاویتی زل و زه بهلالاحی وهک من له تاو ددان ئیشه زووره زوور دهگریم، ئهوه نهیده زانی که من دهردیکی دیکه هوش و گوژی نهیه یشتووم و دهمگریئی..

دهقیقه و سهعاتم دهژمارد تا بجمه وه لای، ئهوه دوو رۆژه ئاگام له دووکان نه ما بوو.. دهرودراوسی دووکان بو یان داخستبووم، سی رۆژم پی تهواو نهکرا، به گومانه وه لیم وردبووه، به نه رمه غهزه بیکه وه دهیوت که من به لّام نییه.. دوو سی جار ههه ئاواهی و.. وازم نههینا، ئاخه هیچ بیانوویه کی دیکه نه بوو، تا ناچار بوو دوو جار، ئاومیدانه، ددانیکم بکیشی، من ههه له خومه وه دهستم له سهه یه که یک له کاکیلهکان داناو.. وتم: ئهوه یان کویری کردووم، دهمزانی دهرکیشانی کاکیله زور زهمهته چاوهکانی پر بوون له خهینینی دروو مهکربازانه، وهک بزانتیت درو دهکهه.. چش.. گرنگ ئهوه بوو ئهوه ژنه خاتونه خویم لی نزیک دهخاته وه، دهمدوینی، دست و پهنجه ی بهر دهم و ددانم دهکهوی، ویستی دهم و ددانم بهنج بکات، سویندی شهههفم خوارد که مهحاله.. بو من مندالم؟ ئاخه ئهوه نهیده زانی که من تنهها به نیگاکانی، به بوئی ژنانه ی که خیلّم دهکات، بهو دهنگه که رخ و منگنه ی که مهستم دهکات بهنج بیووم، جا ههه به راستی وابوو، به سههه من و کورسییه که دا دهنووشتایه وهو ژنانه پیی دهوتم که من قهسابیکی ئازام، پهنجه نه رمهکانی له ویدیو دستکیشیه وه ته زووی دهخسته گیانم، ئهوانه چهقوو نهشته رو مهقاش و گاز نه بوون به دهستییه وه، باق و بریقان پتر له هی ئهنگوستیله و بازن دهچوو، دهمامکی تا ناوه راستی لووتی قنجی هه لکشابوو، چاوهکانی دهریسهکانه وهو له دهمه

بۆگه نه كهی منیان دەروانی، لهو ژورهدا تاكه شتیکی زیندوو
چاوهکانی ئەو خانمە بوون، گازهكهی له ددانم گیر دهکرد، من بیاکتر
بووم لهوهی بزانم کاکیلهیه یان خڕینه، من ئازارهکم لئ دەبوو به
خۆشی و دهخه نیمه وه، تا بینوینم ئازاو به جهرگم، كهچی ئەوهنده
میهره بان بوو دلی نه دههات، گویم له قرچه قرچی گازهكه بوو كه
گیری دهکرد له بنی ددانیکم، من له چاوانی رهشی ورد دهبوومه وه،
ئەم به سوۆزی خوشکیکه وه دهیویست سهرم به لای چهپدا وهر سوورپینم،
بۆ پشته وه تاوه کوو جوان ناو دهمم بینئی و دهستی بخویتی، من بیرم
دهچوو وه ئەو میهره بانتر هه ولیده دا سهرم وهر سوورپینئی، به دهم سه
شۆر کردنه وه و قژی په خش و بلاوی دهرژایه سه شان و ملم.. سه
سهرم، ئان و سات كه بیرى كهوته وه، تۆپه لی کردو به ته و قهیه كه
راگیری کردو لهو جوانیه بیهشی کردم، رۆشنایی ئەو گلۆپه زهرده
نهیده توانی دوو گولاله سوورهی سهر کولمی ئەو نازداره له من
بشاریته وه، له ناکاو دهستی له رزی و دیسانه وه باسی بهنجی کرد، بۆ
من ئەو سووکه شه ره به له زهت بوو، ئەو دهیوت و من سویندم به خوداو
دارو بهرد دهخوارد كه بهم ژانه قورسهی ددانمه وه دهرپۆم یان مه رجه
بئی بهنج ددانه كهم بۆ دهر بکیشئی، جا نه شمیلیکی وا له گهل به رانیکی
وهك من چی پیده کرا، دوا جار نائومیدانه وتی: "أمرنا لله" فه رمانی
کرد كه ته واو دهمم بکه مه وه نه جوو لیم، جا هه ر واش بوو..
بشمرد بام.. نه ده جوو لأم، من كه وتبوومه به ردهستی خانمیکی وا خه نی
له خۆم، دلنیابن گهر پئی بگو ت بام واز له عارهق و جگه ره بینه..
دهم کرد.. دهیه ها جار گازه كهی دهستی له ددانه كهم گیر ده کردو
دهخزی، جا خۆ ئەوه ددان نه بوو من هه مبوو.. ددان ددانی گورگ بوو،

نائومیدانه و به و په ری شه رمه وه ده مویست كه پئی بلیم ره گی قووله،
نه ده کرا، زهنده و باسکی و دهستی نه رمونیانی هی ئەوه نه بوو ددانی
ته گه په کی وهك من بکیشئی، من تا ناو هه ناوم بۆنی زۆر خۆشی ئەوم
هه لده مژی، به خه یالیش ده ستکیشه كه م داده مالی و سه ری په نجه کانیم
ماچ ده کرد، ئەو بیئاگا له وهی كه من چ هه وه سیك مه ست و بئی هۆشم
دهكات، بۆنی سه رو پرچی جیاواز بوو له بۆنی سینه و به رۆکی، ئەو
جارو باره ی كه به دهم ددان کیشانه وه گازه كه دهخزی و ته واو له بن و
بۆتکه ی ددانم گیر نه ده بوو، راده ته کی و به حال ره تی دهر بدو بیئاگا له
خۆی به رم ده كه وت، پوو زی نه رمی له سه ر شه روا له كه وه بهر به له كم
ده كه وت و سه ره له نوئی بهنج ده بووم و ده بوورامه وه، چاوه كانم
ده نووقاندو هه ر به خه یال شه یداو عاشق خۆم له باوه شی ئەودا
ده بینیه وه، هه ناسه برکی پی پیکه وت بوو، هه ناسه ی گهرم و پاکی،
خۆزگه م دهخواست ئەو ددان کیشانه چه ندین رۆژو شه و بخایه نی.. نا
تۆ بلی ده هر یک، ئەوهنده ملکه چی ئەو حه زه گهر مه ی خۆم بووم كه
دهخواست له جی ددانه کیشرا وه كه خوینم فیچقه بکات و نه وه ستی
تا لهو ژوو ره ی ئەودا درهنگتر بیمه دهره وه، نیوه مردوو بم و چش..
به ته نها لهو کارما مزه رابمینم و بهس، دوا ته کان و ئاخ.. له بن و
بۆتکه وه ددانه كه می دهر کیشا، خه ریک بوو به پشتدا بکه وئی، منی زۆر
حه رامزاده هه رگیز هه لی وام بۆ نه دهره خسا، بۆیه یه کسه ر به فرسه تم
زانی و دهستی راسته م له لاوه بۆ كه مه رو پشتی درێژ کرد.. توند
رامکیشا و گو شیم به و نیاز ه ی كه نه كه وئی، كه نیگام کرد ئاره قه ی
کرد بووه و زهنگول زهنگول له هه نییه ی ده تکا، وتی – "عه فوو..
مه منوون.." ویستم پئی بلیم من مه منوونم كه ئەوهنده هیلاکم کردی..

بەمن بووايە ئارەقەي سەر پوخساری بخۆمەوه، سەیری ددانەكەي کردو بە خەمیکەوه وتی: "عەیبی نییە ددانەكەت".

بە پەلەو وەك ئەوهی خۆم لەو درۆو ساختەبازییە پاک بەكەمەوه بەدەست ئیشارەتم بۆ دەكرد كە ئەو ددانە كوشتبووومی، بەدەم قسەوه لۆكەي دەخستە جیی چالبووی ددانەكەم و فەرمانی پیکردم كە دەم داخەم و لەسەر كورسییەك، هەر لە ژوورەكەي خۆی، دانیشم و پشوو بدەم، دەترسا لەوهی خۆینم نەوهستێ، حیسابی سەعاتم نەكرد... بەلام سرتەر بووم لەوهی تیبگەم چیم کردوووه هەر چاوهڕێ بووم، گرنگ ئەوه بوو لەو دولبەرەم نزیك بېمەوه، جا چ زیندوو چ مردوو، دوای پشووێكی درێژ سێ چوار جار فەرمانی پیکردم كە برۆم، خۆم لە گێلی دا، كەچی چەند بارەي كردهوه دانیای كردم كە خۆینم نییە، وەك عاشقیكی ناوومیدو دەرکراو ملم نا، نەچومەوه مالم، یەكسەر بەو دەمەو ئیوارەیه چوومه یانەي فەرمانبەرەن تا مەر بووم خواردمەوه، دەمخواردوووه لەناووه بەزۆر قولپی گریانیکم راگرتبوو، كە شەو چوومهوه تەواویك سەرخۆش بووم، ژنەكەم بەدیارمەوه ئیشكی دەگرت و بۆ گریانم دەگریا، سەرتان نەیهشێنم ئەو شەوه ژانی حەزی ئەو ژنە منگنە نەیهیشت بخەوم، نەك ژانی ددانە دەرکیشراوهكەم، دوو روژان چاوهڕێ بووم... نەهات، هەر لە هەمان چایخانە دانیشتم و چاوشارکیم بوو، بێ ئۆقرەو هیلاک... كە هات بە هەلەداوان لە جادەكە پەڕیمەوه، وەها شیتانە خەریك بوو قەمەرەیهك بمشیلێ، نەمهیشت یەك نەخۆش بچیتە لای، دەرگاوانەكە ببوو بە دۆستم، بێ فەرموو لیکردن چوومه ژوورەوهو دەستم بە لا پروتمەوه گرتبوو، بێ ئەوهی لیم زویر بێ، خیرهاتنی كردم، زانی درۆ دەكەم، زانیم كە دەزانی درۆ

دەكەم، بەلام لە درۆ زیاتر چیم پێدەكرا، لەوه دەچوو رامبەهێنێ ئەو مەیلە دابنیم، چونكە پیتی لە دووكانەكەم بیری بوو، سویندم بە پیغەمبەر و قورئان دەخوارد كە دیسانەوه دەم و ددانم ژان دەكات، بێ سوود بوو، ئەمجارەیان دەستم كرد بە گریان، دەستی گرتم و خانمانە وەك ئەوهی رینمایی مندالێكی گرینۆك بكات و لەسەر كورسییەك داینام، تەریق بوومەوه كە ئاواهی بە كۆل دەگریام، بەوپەڕی جورئەتەوه سەیری هەردوو چاوه تەرەكانمی كرد، دەكولام و قولپەقولپ هەنسك هەلەدا، بەدەم دەست گوشینەوه كە دوور بوو لە هەوهس دلێ دەدامەوه كە ئەگەر ژیر نەبمەوه... ئەویش لەكەلمدا دەگری، بەدەست خۆم نەبوو، دەتوت هەموو تاییهكەم مردوو، ئاوی بۆ هینام، لە كوێ و چۆن؟ نەزانی، دەستەسریكی سپی بۆنداری لە جانتاكەي دەرھینا تاوێكوو فرمیتسكەكانم بسپرم، لەوه دەچوو خۆی جگەرەكیش بێ، جگەرەیهكی بۆ ئاگردام و بە روومەوه خەنییەوه وتی:

"وانەكە.. لوتفەن.. وانەكە.. ئاوا نابی!"

بەوپەڕی بێدەسەلاتیمەوه وتم:

"بەدەست خۆم نییە دكتۆرە..!"

بە عەرەب و كوردی تیبگەیاندم كە پیتی ناخۆش نییە من سەرسام بەلام خەم لەو هەموو بێتاقەتییه و رۆحە شیتەي من دەخوات، بە كەمێك زویر بوونەوه گلهیی لیکردم كە چۆن دەبێ بۆ دیتنیک ددانیکم بکیشێ، پاشان زانیم كە مووسلمان نییە، بەلكو گاوره و دەستگیرانداره، پیتی وتم:

"عەنتیکەیه ئەتۆ قەسابیکي عاتیفی..!"

دواچار بەدەم گریانەوه پیم وت كە وەك جارێ سەردانی دووكانەكەم

بكات و منيش گۆشتى ھەرزان يان بەلاشى پى بېخشم، ئەو لوتفەى منى پى خۆش بوو.

ئەو ژنە منگنە باسى دەپھەھا ھەكايەت و حالەتى بۆ كردم تا تىبگەم كە شەرم لەو سۆزەى خۆم نەكەم، سەدەھا كەس و حالەتى ھەك من ھەپە پىويست بە خەم و قەھر ناكات، ئەو خاتوونە دەستى لە مەلم كردو سەرمى ماچ كرد، لىنى پرسىم كە ئەو چى بكات تا ھەكوو من دلم وا تەنگ نەبى، زمانم تەتەلەى كردو دووبارە تكام كرد كە دووكانەكەم ئاوەدان بكاتەو بە ھاتنى، بەلئىنى نەشكىنى، ويستم دەستەسەرە سپىيەكەى بدەمەو كە بە فرمىسكەكانم تەرى ببوو، بە مېھرەو تەكاي كرد كە ئەو ھەيان ديارىيەكى سادەپەو مەرچە قايىل بىم، ئەو فرىشتە منگنە تەنھا سى مانگ لەم شارەى ئىمە ماپەو، رۆژىك ھات و كەمىك شىپرزەو بى ئۆقرە ھەركەوت، منگاندى و داواى كرد كە سبەى پىشنىوەرۆ بچمە عىادەكەى، دەقىقەو سەعاتم ژمارد تا رۆژى دواتر، لە بەيانىيەو چوومە چاىخانەكەو قاوئەلتىيەكەشم بردە ئەو، كە ھات.. كەمىك چاوەرۆ بووم و خۆم نەگرت، دىسانەو ھەرمووى دانىشە ئاو.. چا.. جگەرە.. قسەى شىرىن و پاشان بە خەمىكى خانمانەو كە ھەر لە خۆى بى:

"ئىدى.. تەمام ئىشى من لىرە.. دەچم لە مووسل.. سوپەھىنى.."

نەمتوانى پىرسم چۆن و بۆ؟ لەپىر دامەو پىرمەى گريان، ئەو ھەپە دىسانەو دەستى خستە سەر دەستم و توند گۆشى، ھەلىساندم و دەستى لە مەلم كرد، كەم ژنى ئاوا بە جەرگ و ئازام بىنبوو، ئەو رىزو مېھربانىيەى منى خەساند، زانىم كە زۆر سكى پىم دەسووتى، خوشكانە سەرمى خستە سەرشانى، تىبگەياندم كە ئەو ھەپە سۆزىكى

زۆر جوان و پاكى بۆ من ھەپە، سوپىندى بە عىساو ئىنجىل خوارد كە جاروبار سەردانم بكات، لەتە كاغەزىكى لە گىرفانى دەرھىناو كە ناوونىشانى عىادەكەى خۆى و دەستگىرانەكەى تىدا نووسرابوو، زۆر بە مەتمانەو ھەپە ھەپە ھەپە دەكات بىناسم و بىناسى، گواپە ئەو ھەپە ھەپە من ھەزى لە خواردەو ھەپە.. دەبوو قەساب بى، چونكە زۆر ھەپە ھەپە ھەپە گۆشت خۆرىشە، ئەو دەدواو من ھىشتا لە گريان ژىر نەببوومەو، پىنى وتم:

"ئەو ھەپە خۆشى دەوئى لە من.. گرى گرى"

دىسانەو دەستەسەرىكى لەبەر باخەلى بەروانكەكەى دەرھىناو ئەمجارەيان رەش بوو، بەلاقرتئو ھەپە:

"ئەو دەووم مەندىلە"

پىم وت: "نا.. تەك دەكەم.. من دلم نەھات دەستەسەرىكەى دىكەش بەكار بھىنم.."

ئىشارەتم كرد بە دەست كە تەقەت پاراستوومەو ھەلمگرتووم، شەو كە دەنووم دەپخەمە ژىر سەرىنەكەم.

ھەر بە دەم خەندەو تەكاي لى كردم كە ئەو مەندىلە رەشەشى لى ۋەربگرم، سپىيەكە بۆ ژىر سەرىن و ئەم رەشە بۆ سەرىنەو ھەپە فرمىسك.

كەوتەم سەر كورسىيەكەم و دامەو پىرمەى گريان، دەتوت لەناكاو ھەردو ئەژنۆم شكاون، فرمىسك پى نەما.. ئەو ھەپە گريان، من زاتم نەكرد فرمىسكەكانى بۆ بسىرم، ئەو رۆژە ھەپە نەخۆشكى دىكەى نەبىنى، ئاخىر من بە بىست نەخۆش ھەبووم.. زۆر بە زەحمەت ژىرى كردمەو، نەپدەزانى چىم لى بكات، زوو زوو ھەردو ناو لەپىم بە

فرمیټسک تهر دهکردو لیدهگه را ماچیان بکه م، وهک گوناها باریک له بهر قاپیی غهوسیک بکهوئ لپی ده پارامه وه که له یادم نه کات، هیچ هیاو حورمه تیکی پیاوانه م له لا نه مابوو، قهت وا زه لیل نه ببووم، که چی نه و خانمه زور نه شمیلانه دهیوت: وامه که .. خه راپه .. وامه که .. بیرمه فیتری دهکردم که نه گهر که سیکم خویش ویست ناکری هه موو دل و رۆچی خوومی بدهمی، چونکه که نه و نه ما .. منیش ده فیه وتیم، له وه نه ده چوو ته نها بۆ نه و بگریم، شتیکی له ناوه وه ده گریاندم .. شتیکی وهک خه ساره تی هه موو ته من، له سه ر کورسییه که راستی کردمه وه .. عه بیه .. ته واو .. ته واو .. حه زم کرد ده سته به چی به گوئی بکه م تا وه کو بزانیته چهنده له لام نازیزه، فرمیټسکه کانم قووت دایه وه، ناو هه ناوم پر بوو له گریان، ده ترسام هه رگیز نه بیینمه وه، سویندی خوارد که له گه ل میترده که یان که بۆ کاریک هات سه ردانم بکات، داوه تی زه ماوه نده که ی کردم، ئاهه نگیکی شاهانه بوو، له و شایی و زه ماوه نده دا سی که س به دوامه وه بوو خزمه تم بکات، ایستان ناشارمه وه، له و زه ماوه نده دا به چاوئیک ده گریام و به چاوئیک پیده که نیم، نه نگوستیله یه کی گرانبه هام کرده دیاری ده ست و په نجه ی .. به چرپه وه له لاهه که سوپاسی کردم هه ر بۆ خویشی و مه زاق وتی: وا سه یرم مه که .. غیره ده کاو ده تکوژئ، پاشانیش زانیم میترده که ی دکتوری دل، منیش به مه زاقه وه پیم دهوت: "دوای تۆ تووشی ده رده دل بوویمه" پیکه نی و پیی وتم: "خوا ره حمی کرد هه موو ددانه کانتم نه کیشا .."

هه راو زه نای زه ماوه نده که نه وه نده زال بوو که که س گوئی له و رازو نیازانه نه بوو.

که باسی ددانمی کرد وهک مندائیک که گوناها ی کردبی و بیشاریته وه، نه مزانی چی بلیم، سه رم نه وی کردو چاوه کانم شارده وه، نه وه نده هات و چۆی مووسل - م کرد ببوومم به براده ری چهنده قه ساب و جه له پچییه کی نه وینده ری، دوو جار له گه ل میترده که ی هاته لام، منیش سه ردانم ده کردن، هه ر دوو لا میوانداری یه کدیمان ده کرد، پاشان من له گومان و غیره ی میترده که ی ترسام و که مم کرده وه، تا بلپی پیاویکی مه شره ف خویش بوو .. به غلیم پی ده برد که نه و خانمه ژنییه تی، جاریکیش به یه که وه خواردمانه وه، من گریام و سه یری پیهات .. میوانی من بوون له ناو باخه کانی شه قلاوه، نه و نه یزانی بۆچی ده گریم، نه و خانمه نه وه نده ی باس کردبووم که کردبوومی به براو که سی خوئی، گوایه من تا که پیاویک بووم که له و شاره ی خویمان بۆ نه ویکی ژن و هه م غه ریب و ته نیا پشت و په نا بووم، بۆیه ده روازه ی ماله که ی بۆ من کراوه بوو .. به لام من .. منی شیت و ویت و به ریاد قهت نه متوانی نه و حه زو سوژه زوره له خوئدا بکوژم، هه میشه ده هاته خه ونم هه واو هه وه س و ته ماعیکی نه وتوم بۆی هه بوو که قهت نه موئرا نه لای خوئی و نه لای که س باسی بکه م، به چاومه وه دیار بوو، له ترساناو له شه رمی خوئم، له داخ و حه سره تی نه و خه یاله خه راپه م هاتوچۆم که متر ده کرده وه، له وه ده چی من خوینیکی ره ش به ده ماره کاندا بگه ری.

به دهم فرمیټسک سرینه وه باویشکیکی داو چاوه کانی سوور هه لگه رابوون، مه ست و خه والوو، به ده سته سه ره ره شه که ی که دیاری دکتوره له یلا بوو فرمیټسک و ئاره قه ی سرپیه وه، من ته واویک نو قمی خه یالات بووم، هه موومان سه رسام بووین و نه مانده زانی چی

بَلَّيْن، بە دەم گوڭگرتن لەو حەكايەتە نەمزانیبوو چەندم خوار دوو هەتەو..
 چاوهكانی پر بوون لە فرمیسك، لە ژێر تریفەهی مانگ و جریووی
 ئەستێران دەبریسكانەو، من بیرم لەو دەكردهو بۆچی پیاویك بەو
 هەموو سالانەیی تەمەنەو یادهوهرییهك، سۆزێکی دێرین، روخساری
 ژنێك، حەزێکی راگوزەر، ئارهزووییهکی نامرادو كوژراو تا ئەو رادهیه
 غەمگینی دەكات و تا هەنووكەش فرمیسکی پێ دەبارێنی، لەو هەموو
 جێ تیغە ورد دەبوومهو — رێ رێ بەسەر هەموو پەنجەكانییەو،
 هەردوو پشتی دەستییهو، كۆنە برینی ساریژ بوو بەسەر دەستی
 چەپییهو لە ژمارە نەدەهاتن بە بەراورد لەگەڵ كۆنە برینهكانی سەر
 دەستی راستی، دەمارە شینهكانی ژێر پێستی هەردوو باسکی ئەو
 پیره دلتەرە هیشتا خوێنێکی گەرمی دەشاردهو كه لەو نەدەچوو
 ئاماده بێت سارد بێتەو، خامۆش بووین و شەرممان لە فرمیسکی
 رانهگیراوی دەكرد، لەو هەناسەیهی كه بەزۆر لە خوداو لە ئاسمان و
 لە هەوای ئەو سەربانەیی وەردهگرت و زەحمەتتر دەیدایهو، لە ناكاو
 قومێکی قوولێ لە پێكهكەیی خواردهوو چۆری تیدا نەهیشت و وتی:
 "من بێ دلیی خۆم نەكرد.. بەلام ئەو نەدەهاتن دەزانم كه ئەو ژيانەیی من هەر
 هەمووی سەرشیتتی و دەردەدل بوو..!"

رووی لەمن كردو باوكانه وتی:

"تۆ حەز دەكەیی دلم بەدیهتەو.. من یهكجار لە ژيانما دلدانەوهم پێ
 خۆش نەبووهو.. رقم لێیهتی.. هەتا ئەو وەختەش كه خاتوو لەیلا بۆ
 دواجار دلمی دایهو.. من لام وەكو ئەو وا بوو كه بۆ مردوو بگريت و
 شین و واوهیلات بێ.. وا بزانی زیندوو دەبیتەو..!"
 گیانە وتم: "شەرمەزارم.."

بە پەلەو دۆستانە چرپاندی:

"دوژمنت.. هیچ ناکرێ.. پیاو چەندە بەخۆیهو بەنازی.. لەبەردەم
 سیحرو جوانیی ژنێكدا ئەو نازو فیزە دەدۆرێنی.. وەك باوكە ئادەم كه
 بەهەشتی دۆراند.. پیاو بەفیزو قەرۆحه، بەلام درۆزن و ریاكاره..
 هەریهك لە ئیمە فیزێکی بۆش و بەتالی هەیه.."

لە یهكدیمان دەروانی و هیچمان نەدەوت، هیچمان نەمابوو
 بیخۆینەو، لە بنی قاپهكە باپی پێكێك مابوو، بەچاو لە یهكدی
 گەیشتین كه ئەو دواپێكه خەلاتی ئیمە بێ بۆ ئەو پیاوه پیرو
 سەوداسەر، هەستمان كرد كه گەرەکییهتی مەستتر بێ، بەجۆرێك كه
 هەموو یاده تال و شیرینهكانی لەیاد بكات یان هەموویانی وهبیر
 بێتەو، بەدەستیکی لەرزۆكهو، بێ ئەو هی فەرمان دەریكات، بە
 خاوهخا و پێكێکی بۆ خۆی سازاندو ئیمەش رامابووین، باوكانه داوای
 كرد كه هەریهكەو قەینانێکی لێ بخۆینەو.. ئەوسا ئەو دوا قەیتانی لێ
 فری دەكات، لەنیوان نەخیری ئیمەو ئەرێی ئەودا.. ئەو بردییەو، وەك
 پیشەوایهك كه هەمیشە بە سەرکەوتن راهاتیبی وتی:

"هەلیدەن.. بەخۆشیی مانەوهمان لەگەڵ ئیوهو.. نەبا ئەو دوا
 مەجلیسی خۆشی من بێ.."

بەیهك بێن هەلیداو بە زمان سمیلێ لستەو، پێكهكەیی داناو
 تێهەلچۆوه:

"هەروا كۆك و تەبا بن.. لە دونیادا لە موحییەتی هاوپی و دۆستان
 خۆشتر نییه.. دەزانن من كه هاتمه لاتان دەستنوێژم هەبوو، بەلام
 موحییەتی ئیوهو دلە حیزهكەیی خۆم.. دەی.. من هەر وا بووم.. قەت
 چاك نابم.. پیره میردێکی بێ وادهو بەلێنم لەگەڵ خۆم و خودای خۆم.."

راما و پاشان به پهله وتی:

"به لام له گه ل دۆسته کانم سهر راست بووم.."

به لاقرتیوه وتم: "دۆستی ژن یان پیاو؟"

"ههردووکیان" خه نییه وه. "به لام تازه ته واو.. من تازه که سم نه ما.. جگه له و پیره ژنه ی وا له خواره وه خه وتوووه خه ون به به هه شته وه ده بیئی.."

به ههلم زانی که زهرده نیشته سه رلیوانی و پیم وت:

"ده کری پرسیاریک بکه م.. مامی خۆم؟"

"جا بۆ نایکهیت.. برازا.. ئیزی ناوی.."

"پرسیاره که م که مه ک ناخۆشه.."

"خۆ له پیری و مه رگ ناخۆشتر نییه؟"

"هه ره ئه وه شه پرسیاره که م.. تو که ئه وه نده گه رم و گور ژیاویت.. له مه رگ ناترسیت.. که گه نچ بووی.. یان ئیستا.."

سه ری نه وی کردو ناخپکی هه لکیشاو لاوونیو له من راما و سهیری پیکه که ی کرد که چۆر پکی تیدا مابوو.. هه لیگرت و به ده م که مه کردن به پیکه که وه وتی:

"له وه ده چی ئه مشه و دوا شه وی عومرم بی چونکه زۆر مه ستم.. مه ستم به ژیان و به مه رگیک که وه ک گورگیکی برسی وا له و قورژینی سه ربانه وه خۆی مه لاس داوه.. ئیوه گه نجن.. زه حمه ته وه ک من ئه و گورگه هاره ببین.. جا بۆ ده بی ببین.. برازا تو زۆرت پیه و که می دهرده خه ی. ئه مشه و ئافره ت و مه رگتان بیر خسته مه وه.. خودا بتانگری.. مه گه ر ئه و عاره قه هۆش و گو شم بیات..!"

که زانیم به م پرسیاره خرۆشا، شاگه شکه بووم و بیرم له و چیرۆکه پر له سه سهره ت و که سه ره ی ده کرده وه که له دلیدا ته قه ت وه ک دانه ی گه وه ریک پاراسته ویه تی، وه ک ده رویشیک که جه زبه لی بدات و بکه ویته سه رحالی خۆی هه موو ئازای جه سته ی به ده م هه ژانیکه وه تاوتاو راده ته کی و تاوتاویش ده له رزی، بۆ مه رگی ژانیک له رۆحی خۆیدا ته قه لالی دها، لاوو نیو.. به چاویکی پر له خۆشه ویستی و سووکه گله بییه ک له من راما، وه ک که سیک که شتیکی گه وره ی دۆراندبی، شتیکی به قه د سووتانی هه موو عومر.. به قه د خوینی پزای سده ها مه رو بز، به قه د هه موو ساله کانی پر له سۆز شه یدا بوون بۆ ژنه منگنه کان.. تا قانه ی ناو ژنه منگنه کان، سمیلی به دوو که ل زهر دبووی خۆی لسته وه وتی:

"بی ترس و شه رم وه لامت ده ده مه وه.. گه ر ئافره ت له م دونیا یه دا نه بوایه .. ئه وه نده وه ک ئیستا له مه رگ نه ده ترسام، هه ر له تاو خۆشی و جوانی ئافره ت گه له ک رقم له مه رگه، زۆرم پی ناخۆشه من پیر بووم و ده مرم.. دوا ی من ئه و هه موو ئافره ته ناسک و نازدارو منگنانه ش به سه ر دونیا وه بمین، وا هه ست ده که م که س وه کوو من چیتر دلای بیوه ژن و قهیره و ئه و هه موو کچ و خاتوونه دل ساردانه راناگری، راسته من قه ساییکی سمیل بابرو خویناوی بووم، به لام که س وه کوو من دلای بۆ جوانان ناله رزی.. ئه وساو ئیستاش.. ره نگه سه به به که ئه وه بی که من هه میشه ده ستم له ناو خوین و مه رگدا بووه.. به لی.. به ته نها ئه وه به سه وا بکات له مه رگ بیتا قه ت بم.."

ویستم به په له پیری و ترس له مه رگ راوینیم، خه یالی قیامه تی بۆ خۆش بکه م و که مه کی گوشادی بکه م:

"به لام مه ترسه..!"

نه يه يشت قسه که ته و او بکه م و تيهه لچوو و دليرانه تر به رپه رچی دامه وه:

"نا.. شتيک نييه لتي بترسم.. من گوتم له مهرگ بيزارم.. تاقه تم نييه بمرم و.."

منيش به په له وهک نه وهی له نيازی نه و گه يشتبم و رسته قرتاوه که م ته و او بکه م.. به شهرميکه وه پيم وت:

"ده زانم ناترسی.. من ويستم بلیم.. له وئی.. له قيامت.. له به هشت هفتا و دوو حوړی ناسک و نازدار چاوه رپیتن.. هه مووشی په ريزادن..!"

"جاری من تيناگه م بؤ هفتا و دوو هفتا نييه نه و دوو چييه.. هه تا گهر واش بی.. جياوازه.."

به گومانه وه پرسيم: "جياوازيه که له کويدايه؟"

"له ودايه که من له وئی قه ساب نیم و له تا و نافرته تیکي منگن دستي خوم نابرم.. ده زانی نه ميان بؤ من چ خوشی و له زه تیکي تيدايه؟"

يهک به دونيای نه و سهربانه تريقامه وه، به په له و له شهرمی نه و پيره قه سابه و دونيای خه و تووی دهوروبه رم قريوه که م خنکاند، قريويه کی پر له سه رسامی و خو شنوودی، سه رسامی نه وهی که پيره قه سايکی و له شاره دا هه يه نه و نه ده به م خاک و خوّل و سهربان و زه وييه وه به ستراوه ته وه، له په ريزاده کانی به هشت بيزاره و حه ز به چرپه و رازو نيازی نافرته تیکي منگن دهکات له ناو بازارپکی بی سه رويه رو جه نجالدا، خوم بؤ نه گيراو قاقا پیکه نیم، شوان و عبه - ش له گه لما خه نی بوون، وام هه ست کرد نه ستيره کانيش له گه ل نه و خه نينه پتر

راچله کين و درهوشانه وه، مانگيش وهک ژنيکی چاوپان و دم پان خه نييه وه، شتيک له هه واکه ی سه رسهرمان شپرزه بوو، شا گه شکه و سه رمه ست بووم، فریم و نيشتمه وه، ئاه.. که سه يره پيره ی قه ساب حه ز به هفتا و دوو حوړی ناسمانان ناکا؛ چونکه له وينده ری نه قه سابه و نه نافرته تیکي منگن نیو کیلو گوشتی لی ده کړی، له وينده ری ناتوانی به خشنده بی گوشتی به لاش بدا به بیوه ژنه کان و دلی قه يره کچه کان رابگری.. ئان و سات خه یالی پهرت کردم که به خه مه وه وتی:

"جاریکیان له گه ل دستگیرانه که ی دکتوره له یلا ده مانخوارده وه.. باسی مهرگ و ژيان و خوشه ويستی بوو.. نه و پياوه زور عاقل بوو.. قسه يه کی کرد قه ت له یادم ناچی: وتی من پروام وایه هه قه ئیمه ی ئینسان که نه و نه ده عومرمان کورته بیر له مهرگ نه که ی نه وه مادامه کی ده ژین، چونکه که مردین مه جالی نه وه مان نابی بیر له ژيان بکه ی نه وه.."

حه کیمانه سه رم له قاندو وتم:

"دروسته.. قسه يه کی عاقلانه یه.."

"بیر له شاریکی واکه ره وه یان دونيایه ک که ژنی تیدا نه بی.. کاوله ئاشه.. گه روا بووایه چی ده بوو؟"

بؤم ته و او کرد:

"پروا ده که م پياوه کان یه کدیيان بخواردايه"

"رهنگه هر له بهر نه وه بی که به هشت پره له حوړی.. نه گینا پیاو له سیوو پرته قال خواردن و پروباری شیرو هه نگوینش بيزار ده بوو.."

وه لامی قسه که ی نه وم نه دایه وه، ته ریکی قاقاو قريوه که ی خوم پیم

وت: "عهفووم که مامی خۆم.."

به سه‌رسامییه‌وه پرسیی: "جیت کردووه؟"

سه‌رکزو شه‌رمانه وتم: "به‌دهنگی به‌رز قاقام لیدا له خۆشی ئه‌وی که تۆ چه‌زت به خۆرییه‌کان نییه و که‌چی بۆ ژنیکی منگن ده‌ستی خۆت ده‌بیری..!"

"ده سه‌د جارا وایه.. دم خۆش.. چه‌ز ده‌کە‌ی تا به‌یانی پێبکه‌نه.. ده‌لێن خه‌نن بۆ دڵ چاکه.."

به سه‌سه‌ره‌تیکه‌وه پێم وتن: "مامی خۆم.. حالی له حالی ئه‌و شاعیره ده‌چی که وتوویه‌تی: خۆزگه هه‌موو ئافه‌ره‌ته‌کان ده‌بوون به یه‌ک ئافه‌ره‌ت.. ماچیکم ده‌کرد تا ئیسراحه‌تم بکرایه!"

ئهم قسه‌یه‌م خامۆشتری کرد.. زۆر به دیقته‌ لێی ورد بوومه‌وه، ویستم بزانه‌م چی له روخساریدا ده‌خوینمه‌وه، له‌و ساته‌وه‌خته‌دا که بیر له مه‌رگ و ئافه‌ره‌ت ده‌که‌ینه‌وه، چه‌نده کردم و کوۆشام نه‌متوانی، جگه له‌و خه‌مه قووله‌ی که چاوه‌کانی پر کردبوو له ته‌م و فرمیسک هیچم نه‌ده‌دی، روخساری له‌و جووره که‌سانه بوو که زه‌حمه‌ت بخویندریته‌وه، سیمای له روویه‌ری ئه‌و زه‌ریایه ده‌چوو که هه‌رگیز نه‌زانیت چی له ژیره‌وه شاردووه‌ته‌وه، له روخساری ئه‌و پیره پیاوه‌دا خه‌م و خۆشی، گالته‌و دلگه‌رمی.. وه‌ک هه‌تاوو سیبه‌ری روژانی به‌هار پێدزکه‌یان به‌یه‌کدی ده‌کرد، دیسانه‌وه پێکه‌که‌ی به‌رز کرده‌وه، که وا بزانه‌م چۆریکی تیدا مابوو، به‌لام جگه له من که‌س هوشیار نه‌بوو، عه‌به به‌سه‌ر ئه‌و دوو سه‌ره‌ینه‌دا که‌وتبوو که خه‌ستبوویه ژیر بایی، له شیرین خه‌ودا بوو، شوان مه‌ست و خه‌والوو چه‌ند جاریک وه‌نه‌وزی دا، پیره‌مێرد نیگای کردم و پر به چاوان سوپاسی کردم که تا ئه‌و چه‌له

وه‌ئاگام و هوشیاری خه‌م و ده‌رده دلی ئه‌وم، هه‌لیداو فه‌رمووی:

"له چاوانت.. که هه‌شتا زیتن.."

چۆری تیدا نه‌هه‌شتت، که وای وت خۆشی وه‌نه‌وزی ده‌دا.. به‌و هه‌موو سه‌له زۆره‌وه، به‌وپه‌ری نه‌زاکه‌ته‌وه داوای لێ کردم که ده‌کری به‌ده‌م قسه‌وه پال بکه‌وی.. پاشان وتی: "وا بکه ئه‌م دوو کوره لاوه بچنه سه‌ر جیگا‌کانیان.. پاشان باو‌کانه سه‌یری کردم و.. وتی:

"ئهم قسانه‌م به که‌لکی هه‌کایه‌ته‌که‌ی تۆ دی؟"

به په‌له وتم:

"زۆریش.. ئه‌مشه‌و تۆ جوانترین هه‌کایه‌تی عومرت به من به‌خشی"

هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکێشاو به داخ و که‌سه‌ریکه‌وه وتی:

"هیی - رۆله.. هه‌کایه‌تیک چیه.. تۆ بلی سه‌ده‌ها هه‌کایه‌ت له‌نیو ئه‌و دڵ و ده‌روونه‌ی مندا خه‌وتوون.. له‌وه ده‌ترسم که ئه‌و هه‌کایه‌تانه له‌گه‌ل مندا بخه‌رینه گۆره‌وه.. له‌گه‌ل هه‌موو بۆن و به‌رامه‌و ده‌نگی خۆشی ئه‌و ژنه منگنا‌نه‌ی من شه‌یدایان بووم.. هیچه.. دونه‌یا‌یه‌کی پووچه.. راستیان وتوو، پێچی مێزه‌ریکه.. ئه‌م قسانه‌م شه‌ه‌چه‌ره‌ی میوانداری بوو.."

که شوان و عه‌به بێئاگابوون له‌دوا به‌ندی قسه‌و خه‌یال و ختوره‌کانی من و ئه‌و پیره قه‌سابه، من به‌ته‌نیا خۆم به‌سته‌زمان و ئیفلیج بینییه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌به‌رده‌می حیکمه‌ته‌کانی هه‌کیمیکی بوودایی دانیشتیتم، گه‌ره‌کم بوو بیداریان که‌مه‌وه بلیتم ئه‌م هه‌کایه‌ته، به‌و هه‌موو هه‌را و سوۆزه‌هه‌لچوون و داچوونه‌وه، به شوین و کات و کاره‌کته‌ره‌کانه‌وه، ئاخۆ له کوێ جیی ده‌بیته‌وه، له‌ناو کام شیعه‌رو مۆسیقادا؟

من تا ٺه و حه له به دواى رۆحى ٺه و چيرۆكه دا ده گه رام، ئيقاعى سۆزىك كه هاوسهنگى برين و هسه رت و يادهكان رى بكات، ئاوازيك تيكه ل له تاسه و سووتان و ههزو گريان و خه نين، تيكه ل له سۆزى دوينى و ترسى سبهينى كه هه موو حه كايه ته كان و جوانى پيره مي رديك له شه ويكى وادا كو تايى بى، كه جگه له سى كه س و له شه ويكدا كه جگه له ئيمه كه سيكى ديكه نايبيستيت، هه تا ٺه و پيره ٺه نش كه هه موو ته مه نى له گه ل ٺه و پيره قه سابه دا به سه ر برد به و هه موو نه ينييه نازانيت.. بۆ عه قلى ساواى من له و ساته وه خته و له و سه ربانه دا گومانىكى گه ورم هه بوو كه نه شيعر.. نه چيرۆك.. نه موسيqa.. هيج هونه ريك و تو ماريك نييه ده ره قه تى ٺه و هه موو حه زو هسه رت و خه ونانه بيت، ٺه و خه مه ناقولايه، سى گه نجى سه رسام و كه م ٺه زمون له به رده م پيريكى دونيا ديت، له سى كه رو لال ده چووين، ده مپرسى: ئاخو له چ ده ورو زه مانىكدا هه ريه ك له ئيمه بتوانى ٺه و ده رده دل.. ٺه و هۆگريوون و گيرۆده بوونه ي رۆح بگيرپيته وه.. به چ زمانىك، چ رهنگ و دهنگىك.. به چ هه واو ئاوازيك.. به كام سه رواو كي شىك؟ له هه ر هه مووى ناخوشتر لاي من حه كايه تى خنكاو نه و تراوى ٺه و ٺه منگانه بوو كه پيره ي قه ساب رۆژىك له رۆژه كان ژوانى له گه ل گرتوون، ٺه و ٺه ته نياو بى دوست و شه رمانه ي كه تا ده مرن ناتوانن رازو نيازى دل خويان لاي هيج كه سيك بدركيئن، ٺه وانه ي به دزى ژيانه وه ده زين، كچان و ژنانى گيرۆده به ده ست حه كايه تى حه رام و مه رگه وه، ٺه وانه ي كه حه كايه ته كانى نامورادى له گه ل خويان ده به نه گۆره وه.. چونكه هه رگيز كه سيك نييه جواميرانه و به مروته وه باس له جوانى و شهيدايبان بكات، وهك ٺه م

قه سابه پيره.. هه رگيز.. هه رگيز.. ٺه و ژنانه ي كه ته نها مه رگ وا ده كات عه باو په چه و چوارشيوو نيقاب فرى بدن تا وه كوو كفن له به ر بكه ن.. ٺه وانه كى بوون؟ ماله كانيان؟ ناويان چى بوو؟ له كام گۆرستان به و هه موو نه ينييه وه نيژران؟ من له و ئيفليجتر بووم ده ره قه تى سيحرو نه ينى و ئازارو جوانى ٺه و هه موو چيرۆكه له گۆرناوه بيم، ئاخو ناو و سالى ژيان و مه رگ و يهك دوو دي ر شيعرى هه تيوو نا ئوميدو ئايه تيكي نووسراو له سه ر كىلى ٺه و ٺن و كچانه هيج نالى.. هيج.. هيج.. ته نها شتىك له و شه وه دا بۆ من كه حه كايه تى ٺه و ئافره تانه بگيرپيته وه، له هه موو شتىك پترو كوشنده تر، حه كايه تى ٺه و ٺه شه رمن و منگنانه، ته نها شتىك ٺه و جى تيغ و برينه ساپژ بووه كانى سه ر ده ست و مه چه ك باسكى خاله مه مو بوو كه له و كاته دا له ته كمارا كشابوو.. نه مه دزاني ئاخو تنوكى فرميسكه زۆره كانه يان باق و بريقى ٺه ستيره كانى ئاسمانه له چاوانى ٺه ودا ده دره وشانه وه، وه نه وزى دها يان له ژيره وه به ده م رامان له ٺه ستيره كانه وه ده گريا، چونكه گويم له هه نسكى خنكاوى بوو، هه ردوو ده ستى له يه كدى گير كرديوو، له سه ر سينه ي، دوو باسك به سه د كو نه برينه وه يه كدييان برى بوو، ريك وهك ٺه و حاله ته ي كه دوو باسكى مردوويه ك له سه ر سينه ئارام ده گرن، هه ستم كرد ده يه وئى بنوئ.. مه ست و ماندوو.. گريان و هه ناسه هه لكيشان و ترسى مه مو له مه رگ پيى ده وتين ٺه و خانمانه ي ناو خه يالى ٺه و چه نده زيباو چ نازدارىك بوون.. وه لى ٺه وانه كى بوون؟ ناكري به ته نها چه ند ناويك و خه يالىك بن.. چه ند تارماييه كى ناو خه ونه كان كه به ناو شه ويكى وادا خيراو ئاسان تپه رن.. به ده م هه نسك خه وه وه، له ناكاو، پرسى:

"راکشایت.. تۆش.. بیر له چی دهکه یته وه؟"

غهمگین ماندووانه وتم:

"بیر لهو ژنه منگنانه ی تۆ دهکه مه وه.. ناتوانم بنووم.."

نائومیدانه وتی:

"تۆ هۆو.. ئیستا ئه وانیش یان مردوون.. یان وهک من پیر بوون.. سهیره.. تۆ کورپکی به شهرفی له جیاتی منیش بیریان لی دهکه یته وه.. ئیستا که خه وتم دینه وه خه ونم. هه میشه خه ونه کانی من پیره له مهرو بزنی سه برپا و.. یان ژنی منگن.. سهیره جوانی بو کهس نامینئ.. هیچه.. دونیایه کی هیچه رۆله کهم..!"

خاموش و بیدهنگ، وهک ئیشگرێک به دیارییه وه دانیشتم، تا وه کوو شه کهت بووم، چاوه کانی لیکناو ئه ستیره کانیش له چاوانی ئه ودا خه وتن، له پیلوه کانی راده مام که به دهم خه وه وه ده فیری و ده جوو لآو پلی دها، دهمویست موعجیزه یه که قهرز بکه م و بچه ناو خه ونه کانی، سه فهریکی دریز بکه م به ناو خه یال و ختوو ره کانی.. شه رمم ده کرد له ته که ئه ودا رابکیشم، به و نیوه شه وه ته ماعیکی هیج گرتبوومی که برینه کانی سه ر ده ست و مه چه ک و باسکی بژمیرم، وه لی تاریکی شه وو یه کدی برینی هه ردوو باسکی له سه ر سینهی وایکرد مه حال بی ئه وه موو جی دمه تیغ و کۆنه برینه بژمیرم که زۆری له من شاراهه بوو، وهک شار دهنه وه ی به شیکی زۆری هه کایه ته که ی، ئه وه به شه ی که زۆر هه رامه وه مه حاله کهس بیدرکینئ و مه حاله من لیره بتوانم بینوسم.. که دوا جار هه قیقه تی هه ر هه کایه تیکیش له وه هه رامه دایه که ناوترئ.. له وه به شه دایه که هه موومان به دهستی ئه نقه ست له خۆمانی ده شارینه وه، وهک بلئی خیانه ت بی له وه پیره میرده شه یدا و

سه ودا سه ره.. شه رمانه وه به دزییه وه له ته کیدا راکشام.. ئه وه خه وتبوو.. من گویم له هه ناسه ی نارپکی ده گرت که جار جار ه رپک ده بووه و پاشان تیکده چوو، وهک زینده گی خۆی.. که راکشام هه ستم کرد من له ته که دریزترین و گه وره ترین هه کایه ت راکشام که نه ک سه ربانه که ی پیر کردوو ته وه.. به لکوو رۆحی په ژمووده و عاشقانه ی هه ر هه موو شاره که ی داگیر کردوو.. له ته که ئه وه هه کایه ته مه زن و خه وتوو هدا، من زۆر چکۆله و گرگن بووم که ناچار سوپاسی شه وم کرد که به میهره بانیی خۆی دهنیو دلی تاریکی خۆیدا منیکی چکۆله.. چکۆله و ئیفلیج و بی به هره په نا دها و ده مشاریتته وه..

(۱۹۸۷-۲۰۰۶)

سلیمانی

سه رنجیک:

ره شنوو سی یه که می ئه م نۆقلایتته بو سالی (۱۹۸۷)
ده که ریتته وه، دوا دار شتنه وه ی هی سالی (۲۰۰۶) ه.

